

Hermogenous Peri ideo?n tomoi dyo

<https://hdl.handle.net/1874/456673>

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΙ ΔΙΟ.

HERMOGENIS

DE FORMIS ORATIONVM
TOMI DVO.

PARISIIS

Excudebat Christianus Wechelus sub sacro
to Basilicensi in via Iacobæ, anno

1531

THE MOTTED

BY JAMES W. BROWN

HERMOGENIS

DE JURE

1811

Printed by G. B. Whittier, No. 10, N. 2nd St., Philadelphia.

1811

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Ἰπὸς ἄλλο τι τῶν ῥήτορι, καὶ τὰς ἰδέας
 οἶμαι τοῦ λόγου ἢ ἀναγκαιοτάτων εἶ-
 ναι γνωσκειν, ὅπῃ ποτὲ ἔχουσι καὶ ὅ-
 πως γίνονται. καὶ γὰρ τὸ τὰ τῶν ἄλ-
 λων ἐσθ' ἐναὶ κρῖναι καὶ ὅ, τι καλῶς ἄρ
 ἔχῃ καὶ ἀκριβοῶς, καὶ κατ' ὅ, ἂ μὴ,
 εἴτ' οὖν τῶν ἀσχαίων εἶν τινὸς, εἴτε καὶ τῶν νεωτέρων, οὐκ ἄνευ τ'
 πρὶ ταῦτα ὑπιστήμης γένοιτ' ἄρ. εἴτε ἢ αὐτὸς τις γημιόδ' βε-
 λοτο λόγῳ ἐργάτης καλῶν τε καὶ γημιόδ' καὶ πρῶτα πλῆσίων
 τοῖς τῶν ἀσχαίων, τό γε φησὶ ὑπιστήμης ταύτης ἀναγκαιοτάτου,
 εἰ μὴ μέλλοι σφόδρα τακτιβοῶς τις πῶρρον ἄπονεχθῆσθεωδ'.
 ἢ γὰς τοι μίμης καὶ ὁ ἔμλ' ὁ πρὸς ἐκείνου, μετὰ μὲν ἐμ-
 περίας φιλῆς καὶ τιν' ἀλόγου τριβοῆς γινόμεν' ὅ, οὐκ ἄρ οἶ-
 μαί λάναιτο τυγχάνειν τοῦ ὀρθοῦ, καὶ πᾶν τις ἔχῃ φνσεῖ
 εἶ. τοῦναντίον γὰρ ἴσως ἄρ αὐτὸν καὶ σφάλλοι μάλλον τὰ τ'
 φνσεῖς πλεονεκτήματα χωρὶς τέχνης τινὸς, ἀλόγως ἄπροντα
 πρὸς ὅ, ἂ καὶ τύχοι. μετὰ μὲν τοι φησὶ πρὶ ταῦτα ὑπιστήμης
 καὶ γνώσεως, ὅτε ἕς τοὺς ἀσχαίους ἐδέλ' ἐηλοῦν, καὶ μετρί-
 ῃ φνσεῖ, οὐκ ἄρ ἀμῖτάνοι τοι σκοποῦν. κρᾶτισον μοῦ γν'
 ἢ καὶ τὰ φησὶ φνσεῖς συλλαμβάνοιτο. πλῆθον γὰρ ἄρ αὐτὸς
 ἀγαθὸν τις ἐργάσαιτο. εἰ δὲ μὴ, ἄλλ' ὅ γε μαθητὸν ὅσι καὶ
 διδασκτοῦ, οὐκ ἔν' ἄλλοις, ἐφ' ἡμῖν δὲ ὄρ περατέον κτᾶδ'. τὰ
 χα γὰρ ἄρ οὕτω καὶ τοὺς εἶν πεφυκότες οἱ μὴ τοιοῦντοί, μελέ-

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τῆ καὶ τῆ κατ' ὄρθρον ἀσκήσει πρὸ ἐλδοίῳ. οὕτω δὲ οὐτ' ἄλλο μίγναι
 λου τε καὶ ἀναγκαίου τοῦ πρὶ τῶν ἰδέων λόγου καὶ τοῖς ἐργασί-
 ζοις ταῦτα καὶ τοῖς εἰδέναι κρίναι βουλομένοις, τοῖς ὅμοιοις
 φωνῶ καὶ πολὺν μᾶλλον, ὃν χρὴ δαυμάζω, εἰ μὴ ἑξῆς ἴδιον αὐτῶν
 μηδ' οἷον ἀπλῆς τινὸς δ' ἑῶν πραγματείας ὄντα ἐνείσομαι. ἐπεὶ
 μὴ δὲ ἄλλο τι τῶν χρησῶν ἐκ τοῦ ἑξῆς πρᾶγινεὶς πέφυκε
 καὶ, λόγων δὲ καλῶν τε καὶ γηνοαίων καὶ πάσης ἀπλῶς ἰδέας
 αὐτῶν, ἐν μέλλοι τι χρῆστέον ἀνθρώποις οὖσι καὶ ζώοις λογί-
 κους γενήσοις, δαυμάζοιμ' ἄρ. μέλλω δὲ ἐπ' αὐτὸ χωρῆν
 ἴδῃ τὸ διδάσκειν πρὶ ἑκάστου τόντων, τοσοῦτον προσδιορίζομαι
 μόνον, αὐτὸ πρῆσω, ὅτι νῦν ὅτι ἡμῖν οὐ πρὶ φηὶ πλάτων
 ἢ δημοσθένους ἢ τοῦ Διῶν ἰδέας ὁ λόγος, λελεξέται μὲν
 γὰρ ὅτι ἕσται καὶ πρὶ τόντων, τὸ δὲ νῦν, οὐ πρὶ τόντων, ἀλλ'
 αὐτὸ ἕκαστον κατ' αὐτὸ προκίεται, ὁποῖόν τι ὅτι σεμνότης, Διῶν
 ζοί, καὶ ὅπως γίνεται, ὁποῖόν τι ὅτι τραχύτης ἢ ἀφέλεια, καὶ
 τὰ λοιπὰ τῶν λόγων εἶδη. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνων διήκουσθαι εἴηκε
 (λέγω τῶν κατ' ἀνδρα ἐπιδοκίμωντων) τῆ ταύτης Διόμεδα φηὶ
 πραγματείας, ἀνάγκη προχερῆσαι μίνας ἡμᾶς τὸν μάλιστα
 ἄλλων ποικίλως χρῆσάμενον τῶν λόγων, καὶ χεῖρον δὲ ἀπλά-
 σης ἰδέας συμμιγῆ, διὰ τούτου πρὶ ἀπασῶν ἐπιπῆρ τῶν ἰδέων
 ἀνάγκη γὰρ τὰ τε μέρη καθ' ἕκαστον καὶ τὸ ὅλον εἶδος τοῦ τοῦ
 οντου λακνωῦτας, ὅθεν τε καὶ ὅτι ὡς σωείσκειν, ὁποῖόν τε ὅτι, καὶ
 Διῶν τὸ τοιοῦτον, πρὶ πάσης τε ἰδέας λόγων ἀκριβῶς ἐπιπῆρ, καὶ
 τίς ἢ μίσις αὐτῶν, καὶ πῶς μιγνυμένων αὐτῶν, τοτὲ μὲν ποικί-
 λικός, τοτὲ δὲ οὐ ποικίλος, καὶ τοτὲ μὲν συμβουλευτικός, τοτὲ δὲ
 πανηγυρικός, ἢ Δικαιικός, ἢ ὅπως τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος ὁ λόγος
 γίνεται. ἐστὶν οὖν ὁ μάλιστα πρὸ τούτων ἄλλους τοιοῦτον μετὰ χεῖ-
 ριστά

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ρισάμην Θ τὸν τρόπον τὰ πρὸς τοὺς λόγους καὶ καταποικίλας
 τὸν αὐτὸν Δημοκῶς, οὐκ ἄλλ' Θ τις κατ' ἐμὴν δόξαν, ἢ Δημο-
 κῶς ἐνεκεν. Διὰ τοίνυν τούτων καὶ τῶν πρὸς τούτων, λεκτέον ἅν' εἴη
 Δίππου εἶναι καὶ πρὸς τῶν ἄλλων ἅπασων ἰδέων τὸν λόγον, ὡς
 ἡμίσει δὲ μεθεῖς μὴ τε τῆ μεθόδῳ ταύτῃ, μὴ τε τῆ κρίσει
 πρὸς ἅπασιν ὁμιλήσαι τοῖς ῥητορικοῖς. οἶμαι γὰρ θαυμά-
 σιῶς ἅν' ἐκότως μᾶλλον τινὰς ἡμᾶς διὰ ταῦτα, καὶ τὸ μέγι-
 στον ἐπ' ἐκρηκνῆαι, ἢ τιν' Θ ὡς ἡμίσειως ἐνεκα τούτων, ἀξίους νο-
 μῆν, μόνον εἰ προσέχον τοῖς ἐφεξῆς ἐδελήσαντες. ὁ τοίνυν Δε-
 μοκῶς δὲ τὴν κεφάλαιον ἢ τῶν πολιτικῶν ἠκρῖβωκῶς, τὸ ἴ-
 ῶς διὰ πάντων ἠκεῖ πανταχοῦ ταῖς μίξεσι, μίξ' ὅτε συμβε-
 λινθὲ πάντῃ χωρίζων τὸ δίκαιον τε καὶ πᾶν ἡγεμονικὸν τὸν λό-
 γον αὐτὸν, μίξ' ὅτε τι ἢ ἄλλων ποιῆ, τὰ λογικὰ ἀθίως, τάχα
 ἅν' οὐ τῶν σφόδρα γένοιτο χαλεπῶν εὐρεῖν τοῖς οὐχ ἁπλῶς αὐ-
 τὸν μετιοῦσιν, οἷς μὲν τοῖς καθάπερ εἰ σοιχείοις τισὶ χρησάμε-
 νον εἰδέσθαι λόγον, τοιοῦτον εἰργασθαι τὸν εἰναῖ, ἃ Δὴ καὶ τὸν πα-
 νηγυρικὸν αὐτὸν, Θ τὰλλα πάντα τῶν λόγων εἶδη, ποιῆ σωμ-
 σάμην πρὸς ἄλληλα. τὸ το δὲ παγχάλεπον εὐρεῖν ἔμοι γε εἶ-
 ναί λουθ', χαλεπὸν δὲ οὐδὲν ἄπορ καὶ τὸν εὐρόντα ἐπῶν. Θ δ' εἶ-
 ξαί ἢ σαφές πρὸς αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ ἐσμ', ὅστις πρὸς ἡμῶν, ὅσα εἰ-
 μέ γνώσκοντες εἰς τὴν δὲ τὴν ἡμέραν ἀκρῖβείας ἢ πρὸς τὸν τ' πρᾶ-
 γματῶσάμην Θ φαίνεται. ὅσοι δὲ καὶ ἠψαυτο, τετάρτα μὲν ὡς
 καὶ λίαν ἀπιστοῦντες σφίσι αὐτοῖς πρὸς ὧν εἶπον, εἰρηκασσῶς
 τε αὐτοῖς συγκεχῶσθ' τὰ πάντα. πρὸς γὰρ αὐτοῖς ἄλλοις, Θ
 αὐτοῖς δόξαντες τι λέγειν πρὸς τὰν δόξαν, τὸ καταμέρ' Θ θεωρήσαντες
 Θ τὸ δ' ὅπως ἐδύνατο, τῶν δ' ἐν τῷ καθόλου βραχέα ἢ οὐ-
 δὲν φροντισάντες, λέγω πρὸς αὐτῆς σεμνότητ', πρὸς αὐτῆς ἀφελείας,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τῶν ἄλλων ἰδέωμ· πρὶ μὲν δημοθένους τάχα ἄρτι διδάσκειν ἡμᾶς, Ἐ τοῦτου νῆ δ' ἴα φ' μετῶν, ὧν τὰς θεωρίας συναρξάσαι φασί· πρὶ μὲν τοι παντὸς τοῦ λόγου Ἐ πάσης ἰδέας, εἴτε ἐν μέτροις, εἴτε ἐν ποιήσῃ, εἴτε ἐν ὄρῃ καταλογάσθ' εἴδῃ, παντάπασ' ἡμᾶς ἀδιδάκτους εἶασαν, ὅσοι τὸ ἐπ' αὐτοῖς· χαλεπὴν μὲν οὖν ὅπως ἔφλω ταῦτα καὶ εὐεῖρ' Ἐ ευρόντα διδάσκει σαφῶς μετ' εὐκρινείας, ἀλλὰ μὴ κατ' ἐκείνους· περὶ αὐτῶν δὲ ὁμοῦ κατ' ἡμ' προσδέμεθα δόδ' ὄν· τὰ γὰρ τοι τοῦ δημοθενικοῦ λόγου καθαπτεῖ σοιχεῖα Ἐ ἀρχαῖς ἐν λυκηδείμῳ ἀρξιβῶος ἐπὶ τὰ ἕκαστα ἐφ' ἑαυτῶν πόσα τέ ὄζει λῆξαι, Ἐ ὅποια, Ἐ ὅπως γίνεται, τίς τε ἢ πρὸς ἄλληλα μίξις αὐτῶν, Ἐ τί δαύων τόνδε, ἢ τόνδε μιγνύμενα τὸν τρόπον, τάχα ἄρ' πρὶ ἀπάντων τῶν λόγων εὐρηκότες εἴημεν· ἢ μὲν οὖν ὑπόθεσις κατ' αὐτῶν τὸν φᾶναι τὸν γήτορα, οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἦδη τὸν ἔλεγχον κἀνταῖθα δώσα· κριτὴς δὲ ἡμῶν ὁ βουλόμενος ἔστω φημι ποίνω ὅτι ἔ δημοθενικὸν λόγον τὰ προαῦτά ὄζειν ἐν μέλλοι τις ὡς ἐν ἄπαρ ἀκονσεῖθ' τᾶδε, σαφῆνα, μέγισθ' Ἐ καὶ λθ', γρηγότης, ἦθος, ἀλήθεια, Δφνότης· λέω δὲ ὡς ἐν ταῦτα πάντα, διοικεῖ συμπεπλεγμένα, Ἐ δι' ἀλλήλων ἦκοντα· πρὶ τθ' γὰρ ὁ λόγθ' ὁ δημοθενικός· τοῦτων δὲ τῶν ἰδέων ἐν μὲν ἐφ' ἑαυτῶν ἐσὶ ἡχὴ κατ' ἑαυτὰς σωσιάμνια, αἱ δὲ ἔχονται ἐν ὑφ' ἑαυτὰς τινὰς ἄλλας ἰδέας ὑποβεβηκίνας, δι' ὧν δὴ γίνονται· αἱ δὲ κοινῶσιν ἀλλήλαις μέγα ἡνὶ ἡχὴ μέρισται, ὅλων τε αἱ μὲν γένη ἐσὶν ἰδέων, αἱ ἣ ὡσπερ ἡ Διαφορὰ μὲν κοινῶσιν ἔτερας ἰδέας, τοῖς ἄλλοις κειχωρισμῶν πασῶν, αἱ ἣ ὅπως ἔφλω, μλύουσ' ἐφ' ἑαυτῶν οὐδενὸς ἄλλου προσδεόμενα, αἱ ἣ προῖσι δὲ ἔστω φανερῶτρον ὁ λέγω, ὅτε Ἐ κατ' ἐκάστω αὐτῶν προχθ'

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

προχρησόμεθα . πρώτον δὲ ὅτι ὡς ἄπας λόγος πέφυκε γίνε-
 ναι, ὅτι ὡς οὐκ ἄνθι ποτὲ συσάη ἡ λόγῳ εἰδὲ ἔσθιόν, ἵνα
 ἐκ τούτων ἕμμεθ' ἔσθιόν ἔχοντες, μάλλον παρακολουθεῖν μιν,
 ὅτι ὅτι τὰς ὑποβεβηκίας ἕνας ἔσθιόν προσημύων ἰδέων προτιθέντες
 ὅτι ὡς πεφικασί γίνεσθι, λέγωμεν. ἅπας τοίνυν λόγος ἐν
 νοῖαν ἔχει πάντως τινὰ, ἢ ἐνοίας, ὅτι μέθοδον πρὸς τὴν ἔνοιαν
 ὅτι λέξι, ἢ τούτοις ἐφίξασθαι· ὅτι ἂν λέξεως ἐχούσης πάν-
 τως τινὰ καὶ ἀπὴς ἰδιότητα, πάλιν ἀν' ἡμίματά τε ἐσθιόν
 καὶ κῶλα, σωθῆσθετε ὅτι ἀναπανσεις, καὶ τὸ ὅτι ἀμφοῖν τῶ
 τῶν σωθῆσθαι ὁ ἔσθιόν. ἢ γὰρ ποῖα σώσεις τῶν τῶ λό-
 γῳ μὲν, ὅτι τὸ ὁσίπως ἀναπανθῶν τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴ ὡ-
 σθι, ποῖα τὸ τοῖον, ἀλλὰ μὴ τοῖον εἶναι ἐν ἔσθιόν. ἐπεὶ δὲ
 ἔσθι ἄσαφές τὸ προσημύων, πρὸς εἰγασί ἀπὸ σαφηνιού-
 μεν. ἔσθι γὰρ βόλεσθι ἡμᾶς ποιῆσαι γλυκνῆτα· οὐκοῦν ἐν-
 νοια μὲν γλυκνῆτος αἱ τε μυθικά, ὅτι αἱ ταυτῆ ὁμοια, καὶ
 ἕνας ἔσθι ὡς ἔσθιόν λέξομεν ἐν τῶ πρὸς ἀπὴς ὅτι γλυκν
 πρὸς λόγῳ. ἀλλ' ἔνοια μὲν αὐταί, μέθοδοι δὲ τὸ τῶν γου-
 μύων ὅτι σωθῆσθι αὐτὰς διεξέναι· ἀλλὰ μὴ ὅτι ὑποβο-
 λῆς, ἢ πῶς ἔσθι. λέξις δὲ ἢ διὰ ὑπὸ δέτων ὅτι ὅση δριμύτη, ἢ
 ὅτι ποικιλῆς ἢ μὴ δισημύτη, μὴ ὅτι πλατῆ τῆ φύσθι· αἱ τε ὅτι
 καθαρῶτα ὅτι ἅπασαι. ὅτι ἂν λέξεως ἡμίματα μὲν τὰ κα-
 τ' ὅς δότῃ, ὡς ὑπὸ τῶν, ὅτι τὰ χωρῆς ἐπεμβολῆς, κῶλα δὲ
 τὰ ὅτι τῶν κομματικῶν μείζονα, ἢ ὅτι τὰ κομματικά αὐτὰ.
 σωθῆσθι δὲ κατὰ μὲν τὰ τῶ λόγου μέση μάλλον ἢ ἀνθιμύτη διὰ
 τῶν τοιαντῶν λέξι, ὅτι μὲν ἢ γε δισημύτη πάντη. δι' γὰρ
 τοῖ ὅτι ἢ ἔσθιόν ἔχει τῶ γλυκνῆτα ἰδούης, ἢ δὲ τῶ
 βόλες, ὅσοι δακτυλικοί τε ὅτι ἀιαπαιτικοί, τὸν ὅτι πρὸς ἔσθιόν

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἂ λέγοντα Ἐ σωθῆκησ' ἐνάγκη πρὶ συλλαβῶν Ἐ σοιχείωρ Διο
 λαβῆρ. ἐκ γὰρ πντων Ἐ ρι ἀναπαύσεως, ὁ ἔρδμος. Δίλωρ
 δὲ ἔσα μάλλον ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθσομύλων. ἀλλὰ σωθῆ
 κη μετ' αὐτῆ γλυκνγητ Θ, ἀνάπαυσε ἢ ἡ βεβικήα μάλ
 λον, ὁ δὲ ἔρδμος, ὡσπερ εἰδός τι, ἐπακολουθεῖ τῆ τε σωθῆκητῆ
 ποιᾶ Ἐ τῆ ἀναπαύσε, ἄλλο ἂ ὄρ πρὸ ταῦτα, κατὰ πρ οίκίας
 ἢ πλοίου, ἢ τῶν τοιῶνδε λίδωρ ἢ ξνλωρ τόνδε πως ἢ τόνδε
 τὸν τρῶτερ σωτεδέντων καὶ μέχρι τοῦδε παυσαμύλων, τοιῶνδε
 τὸ εἶλ Θ ἢ τοιῶνδε γίνετ, ἄλλο τι πρὸ τῶ σωθῆκίω καὶ τῶ
 νάπαυσ' ὄρ. πάντα μὲν αὖ ἔδη λόγων ἔν τοντοῖς τεδῆσθη
 καὶ διὰ τοντων γίνετ, ἔννοίας, μεδῶδου, λέξεως, χήματ Θ,
 κώλ, σωθῆκησ, ἀναπαύσεως, ἔρδμου. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν καὶ
 τοντοῖς καὶ τοῖς προσημύλοις δ' ἔ σαφηνείας τινὲς οὐκ ἀγνοῶ,
 οὐδ', ὡς οἰονταί ἴνετ, γημέδ' ἄρ ἴσως ταῦτα σαφῆ διὰ τῶν
 ραδ' ἰγμάτωρ, εἰ προτεδεῖν, οὐ μὲν ἀλλὰ, τὸ μὲν δῆρ πρὸ
 δ' ἰγμάτωρ αὐτοῖς, ὁμολογῶ, τὸ δὲ εἶπε θεσιν ναὶ πρὸ δ' ἰγμά
 τα γημέδ' ἄρ σαφῆ πρὶ οὐ ὁ λόγ Θ, οὐκ ἔτ' ἄρ συγχωρεῖσθε
 μι. ἐπὶ τοῦναντίορ, εἰ ναὶ καὶ ἔνταλ' ἴδα καὶ κατ' ἕκασορ τῶ
 προσημύλ' τε δεῖν πρὸ δ' ἰγμάτα, μκκίνοι τότε ἄρ δι' αὐδ' μάλ
 λον ὁ λόγ Θ, καὶ τραχντης ἄρ πλείωρ ἐκτόως γένοτο. ἐπὶ
 τα μὲν τοι καὶ τὸ πρὸρ οὐ πρὶ γλυκνγητ Θ προῦκετο λέγη
 (ἔσσορ γὰρ ἀκριβῆσσορ καὶ πρὶ ταντης ἐρομύλω) ἀλλ' ἔσορ
 ἐμφῆνα, διὰ τίνωρ γένοτ' ἄρ ἀκριβῆσ ἐρ αὐτὸ ἕκασορ λόγων εἶ
 δ' Θ. ἵνα ἀπὸ τοντων, ὅπρ ἐφλω, εὑμαδῆσσορ ἔχοντες, ἔσσορ
 ἐποίμεδα τοῖς ἐφεξῆσ. οὐκοῦν ἐκῆσε ἐπάνεμι. ἐχόντων γὰρ
 τοντων ταντη, καὶ πάσκησ ἰδέας λόγων σωισαμύλης διὰ τῶ
 προσημύλων, ἀκριβῶσ μὲν διὰ πάντων τῶν ἐνὸς εἰδους οἰκῆ
 εἰς γασμύλ'

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΙ Α.

ἐργασμῶν λόγον, οἷον ἐννοίας, μεθόδου, λέξεως, καὶ τῶν λοιπῶν
 σφόνδρα χαλεπῶν. μάλλον δὲ ἀδύνατον εὐρεῖν πρὸς ἕνα τῶν
 ἀρχαίων, τὸ δὲ πλεονάζει τοῖς οἰκειοῖς ἐκάσῃ ἰδέῃ, τὸ τοιοῦτον
 δὲ ἢ τοιοῦτον ἕκαστον αὐτῶν εἶναι συμβέβηκεν. δευτέρω μὲν τοῦ
 λόγου τὸν ἔητορα· οὗ γὰρ κατὰ ταῦτα ἐκείνοις μίαν τινὴν ἢ πρὸ
 ἐπίμεινον πλεονάσας ἰδέας καὶ αὐτός, ἀλλὰ μέγα μὲν τινι,
 μάλλον δὲ εἶδῃ, μίαν πλείονι χρυσάμειον τῶν λοιπῶν, λέγω
 διὰ τὴν πρὸ βολῆν. Διότι δὲ τὸτο πεποιήκεν, ἐν ᾧ πρὸς μεγέ-
 τος ἑμῶν καὶ φθὶ πρὸ βολῆς αὐτῆς ἀκριβῶς λελέξεται, ἀλλ', ὅτι
 πρὸς ἕλερον, τούτω γὰρ ὁ Διὶ πολλοσὸν ὅτι μέγαν ἢ εἶδῃ ἰ-
 δέας μίαν πλείονι χρυσάμειον τῶν λοιπῶν, τοῖς δὲ ἄλλοις
 ἕκαστον ἐκάσῃ κατ' ἀξίαν νείμας, καὶ τὰ μὲν ὑψηλὰ σφόνδρα
 καὶ λαμπρὰ τῶν νομμάτων μεθόδοις τισὶν ἢ ἀκρίβειαν ἢ ἕνα τῶν
 ἄλλων καθαρῶν, τὰ δὲ αὐτὰ λεπτὰ καὶ μικρὰ, διὰ τῶν αὐτῶν
 τούτων ἐγείρωμεν καὶ ὀρθῶν καὶ ἕκαστα τῶν ἄλλων, καὶ ταύ-
 τα μιν γινώσκουσι τοῖς οὐκ οἰκειοῖς οὐδὲ ἰδίοις αὐτῶν μέρεσι, καὶ κατὰ
 ποικίλων οὕτω τῶν λόγων αὐτῶν, πάντα πεποιήκεν ἀκριβῶς ἕνα
 τοῖς, καὶ τὸ ὅλον ἐμ εἶναι, πασῶν αὐτῶν δι' ἀλλήλων ἡκιστῶν τῶν
 ἰδέων, ὥστ' εἰς ἀπάντων τῶν καλῶν ἐμ τὸτο κάλλιστον ἀκριβ-
 γὰρ εἶδῃ λόγων τὸ δημοσθενικό. ἀκριβῶς μὲν οὐκ ὅπως
 εἶπον οὐκ ἦν εὐρεῖν παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ
 φησα δὲ ἡκούειν ἀμάστιμα ὅτι τὸ μονοσφόνδρον καὶ μὴ ποικίλον
 ἐργάζεσθαι τὸν λόγον, πλεονάζει δὲ ἕφω μάλλον κατ' ἕνα ἕνα
 ταύτη συμβαίνει τὸ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον αὐτῶν ἐκάσῃ τὸν λόγον
 γίνεσθαι. τό γε μὲν πλεονάζει λέγω οὐ τὸ τοῖς πλείοσι χρῆ-
 σταί τῶν ἐμπροσθέντων ἰδέων ἐκάσῃ, οἷον μεθόδῳ, ἀκρίβειᾳ,
 σωλήνῃ, ἀναπανθεῖ, καὶ τοῖς τοιοῦτοις, τάχα μὲν γὰρ καὶ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τῆτο ἄρ' εἶη ἡ, ἀλλ' ὁ γὰρ λέγω τοιοῦτόν ὄστι, τὸ, τοῖς κυριότα
 τοῖς ἰδέας ἐκάσῃς μάλιςα χρῆσθ'. τῆτο γὰρ καὶ πῶς ἰδέα
 ὡς ὑπὸ πλεῖστον ποιεῖ, καὶ τὸ πλεονάζει τούτ' ἦρ, ὅ, τοῖς
 κρατίστοις χρῆσθ' τῶ εἰδούσ. ἔσι δ' ὅτε, εἰ ταῦτα πρᾶλείτω
 τοῖς ἄλλοις χρῶμιν ἅπασ', ἐ καὶ πλεονάζει κατ' ἐκείνα,
 ἀλλὰ γὰρ ἡ ἴση ἄρ' πυγχάνοι τ' εἰδούσ ὁ λόγος ἐκείνσ ὄντ' οἷα
 ἦρ ἰδέα οἷσ ἐχρήσατο. πρὶ τοίνυν φη δωάμεως λεκτέον ἄρ'
 εἶη, τῶν ποιδότων, ὡς ἐφαμην, τὰ εἶδη τ' λόγου. ἔσιρ οἷα πρᾶ
 τὸν μὲν καὶ ἰσχυρότατον ἅπαυταχόν ἢ ἔννοια, μετὰ δὲ ταῖς
 πῶς ἢ λέξις, ὅ ἄρ' ἡμα δὲ τρίτον, λέτω δ' φη λέξεως. ἐπὶ τῶ
 γὰρ φη ἔννοιας ὄπρ' ἦρ μέθοδ' ἅ τῆταστον λέγω, ὅν κ' ἡ δάμα
 μ' τ' ἐν λανότητι, ἐκῆ γὰρ κινδυνεύει τὰ πρῶτα ἀπεφύγετο,
 ὡς ἐν τῶ πορὶ λανότητ' ἔσαι φανερώτορον. σωθῆκα δὲ καὶ
 ἀνάπαισις ἔσω πελθταῖα. γένοιτο δ' ἄρ' ἴσως ποτὲ καὶ
 λθταῖα, καὶ μάλιςα ἐν τῇ κηίσει. χωρὶς μὲν γὰρ διατῆ
 διάτορον μικρὰ ἄρ' ἢ ὄντ' ἐμ πρὸς εἶδ' ἅ λόγου συμβάλλοιτο.
 μετ' ἀλλήλων μὲν τοι καὶ τ' ἔνδμ' ἔλλὰ καὶ ὄν μικρὰ. καὶ
 τάχα ἄρ' ἡμῖν παῖδιε μεσθ' ἀμεισθησῆσαι, εἰ μὴ καὶ πρὶ
 φη ἔννοιας διετέον αὐτὰ. δάμαδ' γὰρ φήσσει τὸν ἔνδμ' καὶ
 κατ' ἑαυτὸν χωρὶς ὄλων ἐνάσθου φωνῆς, ἢ νῖκα ὄνδ' ἐμία λόγον
 ἰδέα. ἢ γὰρ ἡδέας κηίσει ψυχὰς, ὑπὲρ ἅπαυτα πανηγυρικῶ
 λόγον εἶναί φασι τ' ἔνδμ' ὑπὸ πηδέιους, καὶ τοῖνυν ἴση
 λυτῆσ, ὡς ὄνδ' ἐμία ἐλεητολογία. δάμαδ' δὲ ἅ δμ' κηί
 σαι μεζόνως ἢ πάντα σφοδρόν ἢ καταφορικὸν λόγον. ὄλων δὲ
 πορὶ πάντων ἐφίξῃς, ὄντως ἡμῖν ἴσως ἄρ' ἐξεχελίσσασ', ἢ μὴ
 δὲ ὄν διοισόμεθα πρὸς αὐτοὺς. ἀλλ' ἔσω μὲν ἐ βολοῖτο ὡς
 πρῶτον, εἰ δὲ βολοῖτο, πελθταῖον, ἢ μέστον τῇ δωάμα τῶ
 πρᾶ

Π Ε Ρ Ι Ι Δ Ε Ω Ν Τ Ο Μ Ο Σ Α .

προσερχομένων ὁ ῥυθμός, ἐγὼ δὲ ἐποιοῖ τινές εἰσιμ ἐκάσας ἰδέας
 οἰκῆσι, καθ' ὅσον ἐγχαρῆ, λέξαι περὶ χαρῆς ἢ πορῆς ἢ προσῆ
 μόσαι ἡνὰ ῥυθμόν, τῶτο δὲ ἰξίφρ φημί, Ἐἴγε δαυαντο κέν=
 ταῦθα οἱ ῥυθμοὶ ὅσα κάρ τῆ ἄλλῃ μεσηῆ, κείθωσαμ πρώτοι, ἐ
 δὲ μὴ τσοῦτορ δ' ἴναντο, πτὰξιοτη ἡμῖν ὅπερ ἄρ οἶμαι, κῆ δαυά
 μερ ἔχουσι. φημί δ', ἐσι μὲ οὐ κῆ ὁ ῥυθμός περὶ σωεσῆνεγκε τῶ
 τοιόνδε γίνεσθ' ἐμ λόγον, ἀλλὰ μὴ τοιόνδε, οὐ μὲν τσοῦτορ
 γε, ὁπόσορ ἐκείνοι φασί. μικρὰ ἢ ἀναλαβόντες, πορὶ ἀπάντων
 τῶν προσερχομένων ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ἐπ' αὐτὸρ ἦδη τὸμ πορὶ
 ἰδέων λόγον χωρῖσομεν. τινὰ μὲν γὰρ ὅτι τὰ τὰς ἰδέας περι=
 οῦντα τὸ λόγον, Ἐπὶ τὰς ἢ τούτων δαυαμῖς, κὰκ τίνων ὁ
 δημοθενικός λόγος σωεσῆκε, κῆ δι' ἡρ ἀτίαν τῶτορ προσεχρῖ=
 σαῖσθ' ἐμ τὸμ ἀνδρα κρῖνομεν, ἔρηται. ἐπεὶ δὲ χωρῖς μου αὐ
 τῶν καθ' αὐτῶν οὐκ ἐστ' ἐυρεῖν οὐδεμίαν ἴξίφρ γασμενίω ἰδέαν
 διασκέως, πλὴν ἐὶ τὸ ἐκάσου ἔργον ἰδέαν λέγοι τις, οἶορ πλάτω
 νικῶν, ἢ κῆ δημοθενικῶν, ἀλλ' ἐπερ δὲ αὐτῶν μου καθ' ἑαυτῶν,
 ὅπερ ἐφ', σεμνόγητα ἢ τι τῶν ἄλλων ἀδάνωτορ πρὸ τινι τῶν
 ἀρχαίωρ ἐυρεῖν ἢρ δ' ἀνεκῶς, μίξιμ δὲ οὔτε λόγον, οὔτε ἄλλο ἔ
 νος τῶν πάντων οἶόν τε ὅτι γινῶναι καλῶς ἦτοι ποιήσασθ', μὴ
 προσῆτορ αὐτὰ ἐκάσα ἴξί ὡρ ἢ κρῆσις γέγονεν, ἢ γένοιτο ἄρ ἡλλ=
 γνόντα, οἶορ λυκῆσθ' κῆ μέλαν Ἐφυσῆ, ἴξί ὡρ τὸ φαινὸρ, ἐὶ κρῆ=
 θῆκ, γίνεσθ' πέφυκεμ, ἐπιδ' ἢ οἶω ταῦθ' οὔτε ἔχθ', ἀνάγκη πάντ'
 τούτων ἀπαλλαγέντας, τῶν καθ' ἀνδρα λέγω, πλάτωνος, δημο
 σθένους, ξενοφῶντος, ἢ ἄλλων ἀπάντων, ἡλλ' τὰ ἴξιαχρῆς ἰέναι,
 οἶοι σοχθεῶ λόγον, κῆ πορὶ ἐκάσων χωρῖς διαλαθεῖν. ἔξ' ἴοιμ
 γὰρ τοῖς γε ζυπερθερ ὁ μωμῶσις, κῆ πορὶ καθ' ἑα γινῶναι Ἐ
 ἐπερ, τὰς ἀκριβεσῆς μίξιμ αὐτῶν καταθεωμένοις, ἐὰρ τέ ἔς

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τῆς ἀρχαίης, ἕαμ πε εἰ τῆν νεωτέρων τινὰς δεχτάξερ κῆ ἐκλαῶν
 βόληται. οὐκοῦν ἐφ' ἃ παροῦδέμεδα δεσχεχῆς ἐλδόντες, λέγρ
 μιν τὰς ἰδέας δε ὡμ ἐφῶν ἐμ δημοθενικὸν συνηεῖδῶν λόγον,
 τὰς δὲ ὑποβεβηκῆσας αὐταῖς, ἢ κῆ συμπληρονσας αὐταῖς ἰδέας
 ἰδόντες, εὐκρινές ἔσῃ παρὶ ἐκάσῃς λέγομεν. ἦσαν δὲ δήπου
 δερ αἰδέ, σαφήνεια, μέγεθῶ, κάλλῶ, γοργότης, ἦδῶ, ἀλή
 θεα, Δαιότης. πρὶ τοίνυν τούτων λεκτέον, κῆ πρῶτόμ γε σαφῆ
 κείας εἰ τῆν ἰδέων, αὐ ποιούσιμ αὐτῶ. θαυμάξερ δὲ οὐ χρῆ, ἐκ
 ἂν ἕνεκ ἰδέας κοινωῖσσαι κατὰ ἡ ἐτέρας εὐρίσκωντ. οἶον, ἢ κα
 τ' ἐνοιον, ἢ ἡτὶ λέξιμ, ἢ τι ἐτρον, ὡπαρ ἢ καθαρότης τῆ ἀφελείας
 κατὰ πε ἄλλα τινὰ κῆ ἡτὶ τὸ φη ὀρδότητῶ χῆμα κεινοῖων
 κερ. οἶον, σαυνῶν ὅστῃ δήπου τις ὁ τῆς τραγικῆς χορῆς διδά
 σκων. κῆ γὰρ καθαρόν τοῦτο εἰ ἀφελείας. κῆ πάλιν ἢ τραχυῆς
 κῆ ἢ ἀκμῆ κοινὰς ἔχουσι τὰς ἐνοίας. αὐ γρ ὑπὸ ἡμῶσας οὐσα
 τραχυῆτῶ ἰδέας ποιοῦσι τῶν ἀκμῶ, ὅτε κῆλῶ κῆ χῆμα
 μακρῶ δεσχεχῆ. οὕτω δὲ δήπου κῆ λαμπρότητῆ ἢ ἀπο
 κῆ κοινωῖσσαι εὐρίσκειτ. ἀλλ' οὐ χρῆ τοῦτο θαυμάξερ. τῶ μὲν
 γὰρ ὅλῶ ἐκάσῃ ἰδέας, ἐτέρας τῆν ἄλλων εὐρίσκειτ, μέγῃ δὲ ἕνα
 οἶον διαφορὰς οὐσίας τινὸς ἔχῃ ἐτέρας τὰ αὐτὰ ἰδέων ἠνῆσας
 οὐ κειώλυτ. ὡπαρ ὁ ἀνδρωπῶ τῶ μὲν ὅλῶ ἐτρον ὅστῃ τῆ
 ἄλλων ζῶων, τῶ δὲ εἶναι δυναῶν, πολλοῖς κοινωῖ. καὶ τῆ τοῦ
 γικῆ δὲ διαφορὰ κοινωῖ δήπου τοῖς διοῖς, εἰ τοῦτο κατ' ἀρε
 χὰς εὐθύς διαφορῶμεν, ὡς ἐσι τῶν ἰδέων ἕνεκ, αὐ κατὰ ἡ κεινο
 νωῖσας ἐτέρας. ἀλλὰ πρὶ μὲν τούτων ἄλις, ὑπὸ δὲ τῶν φη
 σαφηνείας ἦδῃ λόγον ἰτέον, ἢμ δῆ ἢ κῆ παρῶν ἐδέμεδα, διότι εἰ
 παντὶ λόγῳ τούτῳ δὲ μάλιστα φη σαφηνείας, ἢ πρὶ ζῶωντιον ὅστῃ
 ἀπὸ τῶν ἢ ἀσάφεια, ἢ ὑποβεβηκε τὸ καθαρόν εἰ εὐκρινές.

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ΠΕΡΙ ΣΑΦΗΝΕΙΑΣ ἢ ὑποβέβηκε

τὸ καθαρόν καὶ ευκρινές .

Σαφήνηαμ τοίνω λόγου ποιῆ ευκρινεία ἢ καθαρότης. γίνε
 κται δὲ καθαρός μὲν λόγος ἅπασι χεῖρ ὁμ τοῖς προση
 ημιλίαις, ἔννοια, μενδούω, λέξαι, ἢ τοῖς λοιποῖς, ευκρινεα δὲ δ
 ἡμὶν πλεονοῦ ἔχει πρὸ τῆς μένδοιου, τάχα δ' ἄν τι καὶ τῶν ἄλ
 λων, ευκρινῆαμ ποιῆ. ἀλλὰ πρῶτόν γε πρὸ καθαρότητ ἢ λε
 κτέον, ἢ πάλιν ἔννοια ὅτι ἢ περιβολὴ κατὰ τι· οὐ γὰρ ἢ
 πάντα πρὸ ἢς ἔν ἢ πρὸ μεγέθους, καὶ ἀξιώματ ἢ λόγος
 λέξομαι. ἔννοια τοίνω εἰσι καθαραὶ αἱ κοιναὶ πάντων ἢ εἰς
 ἅπαντας ἀνελεῖσθαι ἢ δόξασθαι ἀνελεῖσθαι, σαφεῖς ἀφ' ἑαυτῶν οὐ
 σοι καὶ γνώριμοι, ἢ μηδὲν ἔχουσαι βαδῖν, μηδὲ πῶνενομημίον
 ὅποια ἢ καὶ ἢ προσημιλίαι, οἷον σαυνίωρ εἰσι Διήπου τις δ' τοῖς
 τραγικῶν χορῶν Διόσκωρ. καὶ πάλιν, λέγοντι οἱ τριάκοντα
 χεῖματα Δανείσων πρὸ λακεδαιμονίωρ ἢ τῶν ἔν περαιῶ,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα· χεῖ δὲ αὐτὰς κατ' ἑαυτὰς ὅσα τὰς ἔννοιας
 ταντας, ἀλλὰ μὴ ὡς ἕνεκα πρὸ λείψθησαμ. ἐπεὶ ἄλλο τι ὑπο
 νοήσομεν εἶναι αὐτὰς ἢ οὐ καθ' ἑαυτὰς· καὶ τοῖ ὅτι μάλιστα καθαρο
 τῆτας ὄντας, εἰ καθ' αὐτὰς θεωροῖντο. αὐταὶ γὰρ μὴ χεῖρ καὶ
 πάντα εἰσὶν ἕνεκά γε τ' ὑπεβολῆς καθ' ἑαυτὰς, οἷον ἀδελφὰς ἔχομεν
 γυναικας ἐγὼ τε ἢ πατρίας οὐτοσί. καὶ πάλιν, κοινῶς εἰμι
 τοῖ Δανείσματος τουτου ἢ ἀνδρες ἀθηναῖοι· καὶ ὅπως καθαρο
 ἐν ἰδιωτικοῖς πολλὰ εἰσι πρὸ αἰγίματα, οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ ἔν
 τοῖς δημοσίοις, μενδού ἢ δὲ καθαρότητ ἢ χεῖρ μία. γίνε
 κτη γὰρ μάλιστα καθαρός ὁ λόγος ὅταν φίλον δ' πρᾶγμα ἢς ἄ
 φηγῆται, ἢ ὄρεχταὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τ' φίλον τῷ πράγματι,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ηχη μηδὲν ἔξωθεν σωεφέληκται οἷον γῆρ Θ ἔδ'ε προσλαβάνω
 ἢ ὄλον μέρει, ἢ ὁρίσασιν ὠρισμῶν, ἢ κρισί' Δικασῶν, ἢ ποιότητα
 πράγματ' Θ , ἢ τὴν πρὸς ἔτρου Διαφορᾶν, ἢ τοι τοῦτο. πρὸ
 ριβάλλει γὰρ ὅπαντα τὰντα, καὶ εἰσ' ἔννοιαι πρὸβολῆς αὐταί,
 ἢ ὅτι, ἔναντία καθαρότητι. πρὸβάλλει δὲ καὶ ὅσα φησα Θ
 λυθῆ τοῖς πράγμασιν εἰ προσλαμβάινοντο, οἷον τόπ' Θ , ἢ
 πρόσωπον, ἢ χρὸν' Θ , ἢ τρὸπ' Θ , ἢ αἰτία, ἢ τι τοιούτον. ἀπὸ
 λάχθαι οὖν δὲ τούτων ἀπάντων τὸν καθαρὸν λόγον Θ τῶν
 μέθοδον, ἢ τοι παντάπασιν γε, ἢ οὕτως ὡς π' μηδὲν τούτων
 πρὸ αὐτοῦ τῶν πράγματ' Θ τιτάχθαι. ἐπεὶ ἡχη ταῦτά τις
 προσλαμβάνω, ἢ τινὰ τούτων, ὁμοῦ δύναιται ποιεῖν φάσει
 καθαρὸν τὸν λόγον διὰ τῆν ἄλλων, ἀ δ' ἢ τῶν καθαρῶν ποιῶ
 οἷον ἀκμάτων, λέξεων, ἡχη τῆν λοιπῶν. καὶ τις τοιαῦτα Θ με
 θοδὸς καθαρότητ' Θ . Δόξει μὲν γὰρ λέγειν καθαρῶς, οὐ μὲν
 ὡς π' ἀληθῶς γε ἔρεθ. πρὸβάλλει δὲ οὐδὲν ἢ πῶν. Θ τῶν εἰρη
 πρὸ τῶν ῥητορι μάλισα. ἐπει καὶ τὸ, ὑβριωτὴς δὲ Δικασαί ἡχη
 παρὰ ἢ τὸν κόνων' Θ τῶν τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐφεξῆς, τὰ π' πρὸ
 ερηκλῖα πρὸσείγματα χερὸν πάντα, ἔνεκα μὲν Θ ἡχη
 λῆς καθαρῶς εἰσῆκται. ἀπὸ γὰρ αὐτῶν ἤρκεται φιλῶν τῶν πρὸ
 γμάτων, ἢ φαντασίαν ἔχει καθαρότητ' Θ καὶ ἰδιωτισμον,
 τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐφ' ἐκαστῶ ῥηθέντα, πρὸβολῶν ἐποίησε λῆν
 διῆσαν. Διῆλον οὖν ἐκ τούτων ὅτι ἡχη φαινόμενός ἔστι λόγος Θ
 καθαρὸς, οὐ μὲν ὡς ὄντως γε τοιούτ' Θ μεθόδ' καθαρῶν
 ἡχη τὸ ἀφηγηματικῶς, ἀλλὰ μὴ ἄλλως πῶς εἰσάγει τὰ πρὸ
 γματα. μεθόδ' Θ γὰρ τις οἶμαι καὶ ἢ ἀφήγησις, ἀλλ' οὐ γὰρ
 μα, ὡς οἴονταί τινες. ἐπεὶ καὶ ἔν πολλοῖς χήμασιν ἀφηγη
 σαι ἄρ. καὶ γὰρ ὁρῶσας καὶ πλαγιάσας ἡχη μέθοδ' ἡχη
σιν

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

συμπλέξας, καὶ ὅλων πολλοῖς ὁμήμασι ἀφήγησις γίνεται,
 οὐ μὴν ἅ γε ὄντως ὄσι ὁμήματα, ὁμήμασι ἄλλοις τισὶ γίνεσθαι
 πέφυκον. ἢ ἂν οὖν ἴσως μέθοδος τις καὶ ἢ ἀφήγησις. ἔπε δε
 μέθοδος Θ, ἔπε ὁμήμα, εἰδέναι Δε ὡς χησισμορ τοπο τῆ καθα
 ρότητι. ἄλλ' ἐννοίας μου καὶ μεθόδους φησι καθαροῦτος ταν
 τας ἐυρίσκομεν, λέξεις δε καθαρά ἢ κοινῆ, κἢ εἰς πάντας ἤκουσα,
 καὶ μὴ τετραμυλίου, μηδ' ἀφ' εαυτῆς οὐσα σκληρά, ὡς τὸ ἀ=
 τῆσός, οἶον, προσέβη τρυχῆαμ ἀταρ πόμ, νγῆ τὸ, κατεσθίωμ κα=
 τέφαγε, κηλὶ τὸ, ἐκνευρισμυλίοι, κηλὶ τὸ, πετρακῶς εαυτορ, κἢ τὸ,
 πῆρκοπῶμ Θ λωποδυτῶμ τῆ Ελλάδα, κἢ ἀρπαξῶμ. ταῦτα γὰρ
 κἢ τὰ τοιαῦτα, ἐναργῆ μὴ ὄσι κἢ μέγεθ Θ ἔχοντά πως, οὐ μὴ
 καθαρά. Διὸ, τοῖς πολλοῖς αὐτῶμ κἢ σαφηνισμον' τινός Δε ἔ=
 ὡς τὸ ἐκνευρισμυλίοι. εἰδέναι ἂ τ' , πῆρκομυλίοι χησισματα συμ=
 μάχους, εἰς σαφῆναμ. πολλὴ δε δὲ καθαροῦ φησι λέξεως παρ' ἐν
 σοκράτει. ὁμήμα δε καθαροῦτος Θ ἢ ὄσινότης, ἐγὼ γὰρ ὡ' ἀθη
 ναῖοι προσέκρουσα ἀνδρῶπω ποικηῶ κἢ εἰλαπεχθήμονι. Δε δε,
 ὅπρ' ἐφῆμ κἢ μικρῶ πρὸτ' ὄσιν, αὐτὰ ἕκασα ἐφ' εαυτ' ὄσιν πῆρ ὡρ
 ὁ λόγος, ὡσπρ' κἀνταῦθα ὄσιν τὸ ὁμήμα Δε μόνον εἰ καθαροῦ,
 ἀλλὰ μὴ τὰ ἐφεξῆς ἐρημυλία. οὐ γὰρ εἴασεμ ἐκῆνα, μῆνα τὸμ
 λόγμ' ἐφ' εαυτο καθαροῦ. τοιαῦτα Δ ὄσι Θ τὰ προερημένα,
 τὸ, σανίωμ ἐσί. κἢ δ', ἐσθ' ελφάς ἔχομην γωαῖκας, κἢ τὰ λοιπ
 πά. ἢ οὖν ὄσινότης τὸ ὁμήμα ὅσομ ἐφ' εαυτῶ καθαροῦ, πεκμή=
 ρου δε. εἰ γὰρ πλαγιάσαις κἢ ἀφήγη, πάντως περιβαλῆς.
 ἐννοίας γὰρ ἄλλας ἐφέλκοντ' οἱ πλαγισμοί. ὡσπρ' δε ὁ πλα
 γισμὸς τῆ ὄσινότητι ὁμήμα ἐναντίον, οὕτως ἢ περιβολῆ τῆ κα
 θαροῦτος, εἰδ' Θ ὅλομ' εἰδ' Θ ὅλομ' ἐναντίον. ἐκείθεν δε ἔσα Δε ἔ=
 λομ' ὁ λέγω. τὸ γὰρ, ἢμ κανδ' ἀν' λης. κηλὶ τὸ, κησισ Θ ἢμ, κἢ τὰ
 τοιαῦτα,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τοιαύτα, οὕτω μὲν ἐσφοδόμενα κατ' ὀρθότατα, καὶ καθαρῶν πρὸς
 τὸν λόγον Ἐσφῆ, ἐὶ δὲ πλαγιάσας, οὐ τοιαύτα ἔσαι· οἷον
 κροίσου ὄντ' Ἐ, καὶ κανάλου ὄντ' Ἐ, εἰ λέγῃς· ταραχὴ γὰρ
 τις εὐθὺς ἐγγίνετ', διὰ τὸ Δεῖρ πάντως ἐπακολουθεῖσά τι ἐτρεῖ
 νόημα. καὶ ἡ ὄριγραφὴ φησὶ ὅλην εὐνοίαν μακρὰ καὶ οὐ πάντῃ
 εἶσαι σαφῆς· οἷον κροίσου ὄντ' Ἐ λυσιῶ μὲν γένετ', πασιδὲ
 ἀλυάτω, τυράννης δὲ ἐδνέων τῶν εὐτὸς ἄλυτ' ποταμῶν·
 ῥᾶς πῶς ἐτι κρέμαται ἡ Διάνοια. Ἐ μᾶλλον γε οἴμαι ἔτο γε
 ἠήσει, ἐὶ καὶ τὰ ἐφεξῆς τις ἑστ' αὐτῷ χήματι δευτερεύοντι
 οὐ μὲν ἔρ γε τῆ ὀρθότητι τοιοῦτον ἦν, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ αἰετῶν
 αὐτῶν Διανεπανσαντο ἐφ' ἑαυτῶν πρὸς γράφομενα, οἷον κροίσου
 λυσιῶ μὲν γένετ', πασιδὲ ἀλυάτω, τυράντ' δὲ ἐδνέων·
 ὅπως οὐ πᾶν ὅπρ' ἀπὸ πλάκται πρὸς βολῆς χήμα, καθαρῶν πρὸς
 τὸν λόγον· αὐτίκα τὸ, ἐπεὶ δὲ γὰρ οὐ καθαρῶς ἡχοῦνται· Ἐ
 τῆ εὐνοίᾳ καὶ ἑστ' χήματι πρὸς βελημνύον ἐὰν δευτερεύοντι
 χήμασι φησὶ καθαρῶς ἔτ' μεταβαλεῖν, τὸ μὲν κατ' ἐνομοῦ
 τῶν πρὸς βελημνύον οὐκ ἀφαιρήσεις, τὸ μὲν ται μὲν τὰ ἐπόμενα
 Ἐ πᾶν· οἷον τρίτον ἔτ' τουτὶ ἡ πανδονίς φυλὴ χονγρῶ
 οὐκ εἶχε, πρὸς δὲ ἡ ἐκκλησία, ὃ δὲ ἄρχων ἐπεκλήρου τῆ ἀλλο
 τάς, λόγοι οὐκ ἐγίνοντο Ἐ λοιδορία. Ἐ ὅπως πάντα ὁμοίως
 πρὸς γράφω, εἰ λέγοι τις τὰ εὐνοήματα, σαφέστερον τε Ἐ οὐ πρὸς
 βελημνύον, οὐδὲ ἔχοντά τι μέγεθ' Ἐ τόνο ὅσον ἔτ' τῆ λέ
 ξει Ἐ τοῖς πρὸς ταντῶν ποιῆσαι τὸν λόγον· θαυμάζω δὲ οὐ πρὸς
 τὸν τρόπον φησὶ διδασκαλίας τοιοῦτον, εἰ πρὸς διδάξαι τι πρὸς
 πρὸς βολῆς, ὡς πρὸς ἐδνέας πρὸς αὐτῆς Διαλέγομαι. οὐ γὰρ ὅσον
 ἐτέρως διδάξαι τι πρὸς τούτων, οὐδὲ ἐὶ ἐτέρωδὲν ποιεῖν ἡρέεαι
 δα, ἀλλὰ μὴ κατὰ πρὸς νῦν ἀπὸ φησὶ σαφηνείας. χερσὶν γὰρ
 ἀποκατα

ΠΕΡΙ Γ Δ Ε Ψ Ν Τ Ο Μ Ο Σ Α.

ἅπασαι αἰδέαι τῶν λόγων εἰ ἀλλήλων εὐρίσκονται τε ἢ γί-
 νονται καταφανέες, ἥτοι ἢ ἀφαιρέσι καὶ χωρισμῶν, ὥσπερ εὐ-
 τανθια πεποιθήκαμεν, οἷον ὅτε ἐλέγμεν, ὅτι χήματα ὅτι κα-
 νισὰ ὅσα εἴη ἐνὶ προβολῆς ὅτι ἀπληγμένα, ἢ ἢ πρὸς
 πρὸς, ὥσπερ ὅτε ἐφαμην σαφλώειαν ὑπ' εὐκρινείας γίνεσθαι καὶ κα-
 νισότητι. καὶ τοὶ μηδὲρ εὐρηκότες πω πρὸς τούτων. λελέξε-
 ται δὲ ἡμῖν ἐν τῷ Δείονα ἢ πρὸς ἐνὶ προβολῆς. ἀλλὰ νῦν
 ἡμῖν ἐκέεισε ἐπαντιέον. ἐναντίον γὰρ κανισότητι καὶ τὸ ὑπέρι-
 βατον. φειγεν οὖν ἐν αὐτῇ ἢ τῷ Δε. μετὰ δὲ τῷ πρὸς χή-
 μάτων λόγων ἐνὶ κανισότητι, ὃ πρὸς τῶν κώλων εἰν ἄρ.
 Δύλον δὲ ἀπὸ τῶν προσημνίων ὅποια εἶναι καὶ ταῦτα Δε,
 ὅτι μικρὰ ἢ κομματικά, καὶ κατ' ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν ταῦς εὐ-
 νοίας. τὰ γὰρ μακρὰ τῶν κώλων καὶ αἰ τῶν οἰοῖται οὐ κανισὰ λό-
 γου, σωθῆναι δὲ κανισὰ τῶν κώλων καὶ ἢ ἀπλῆ καὶ μηδὲρ πρὸς συγ-
 κρέσεως εἴη φωνικῶν μικρολογουμένη, ὑπὸ μελῆς γὰρ τῶν
 γε. ἢ λόγου κενάλοπισμένον μᾶλλον ἢ ἄπλῆ τε καὶ κανισὰ,
 ἔπειτα ἢ λογιστέον, οἷον, ἰαμβική τις ἢ τροχαϊκή. ἢ τῶν γὰρ ἢ
 ποιαντι διήρησι. ὥσπερ τὸ, ἐγὼ γὰρ εἶ ἀδινναῖοι προσέειπον αὐ-
 θρώπων ποιητῶν ἢ εὐλαπεχθῆμονι. οὐ Δε δὲ τὸ ἀκριβὲς ἀπω-
 τῆρ ἐν ταῦτα, οὐδέ γὰρ οἷον τε, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ, τῶς μάλισα
 καὶ κατ' ἀρχὰς τῶν κώλων ποιαντι εἶναι τοὺς πόδας, ἢ τὸ
 πλείη ἢ πῶν ὅλων σωθῆναι τῶν λόγων τῶν τροχαίους, καὶ
 ἢ ἰάμβους τῶν λακτιλῶν τε ἢ ἀναπαίσιον, ἢ τῶν ποιαντι
 ἢ τῶν εὐρίσκουσιν. ἢ γὰρ ὅλων Δε μεμίσχθαι ἵνα αὐτοῖς καὶ
 ἢ τῶν πόδας, ἵνα μὴ τελῶς ἐμμετῶ ὁ λόγος γίνεται,
 ἀλλ' ἐχθρῶν τι καὶ μέτρου. καὶ λέγω δὲ τῶν φυσικῶν, μὴ μὲν
 τοὶ παντάπασθ' ἐμέτρου ἢ. τὸν γάρτοι ζυθμῶν τῶν ἐν τῷ λό-

γὰρ ἴσθι περὶ τῶ, ὅρ ἢ ποιά σωθῆναι ποιεῖ μετὰ φη ἀναπαύσει
 οὐδὲρ ἄλλ' ἢ μέτρον τε ἢ μὴ μέτρον εἶναι δεῖ, καὶ μέτρον δὲ
 λαδὴ τοιοῦδε μὴ ἢ τὸδε εἶδ' ὅ τοι λόγου, τοιοῦδε δὲ ἢ
 τὸδε, ὡσπερ ἐνδιδάσει ἰαμβικὸν ἢ τροχαϊκὸν εἶναι δεῖ. τὸ γὰρ
 οὗτ' ἄσρατειάσ ἐάλω καὶ κέχρηται συμφορᾷ, βραχέϊα μὲν
 ἔχει σνγγυσιῶ τοι μέτρον, ἐν ἴσθι ἄσρατειάσ φη ἀσ συλλαβῆσ
 μακρᾶσ οὐσης, τὸ το δε εἴτις πρῶμυθίστατο, καθαρὸν ἐυρίσκει
 τὸ μέτρον τροχαϊκὸν περὶ ἀμέτρον καταληκτικόν. ἀλλὰ πρὶ μὲν
 σωθῆναι τσαῦτα φη ἐν καθαρότητι, ἢ δὲ ἀνάπαισις δῶλον
 καὶ τῶν προσηρμυλῶν ὡς οἰκία τις εἶναι τῆ σωθῆναι ἢ ἀνάγ
 κίω ὀφείλει, ἰσᾶσα τὸν λόγον ἐν ἰαμβικῶ τινὶ ἢ τροχαϊκῶ μέ
 ρει τοι λόγου, καὶ καταλήξει ἢ ἢ τροχαϊκῆ ἢ ἰαμβικῆ, ὡσα
 εἰσι καταλήξεισ τροχαϊκῶν τε καὶ ἰαμβικῶν μέτρον, ἵνα δὴ ἢ
 ὁ ἔνθμοσ τοῦτ' ἢ γένηται, μετὰ γὰρ, ὅπῃ ἐφίω, εἰδέναι δεῖ
 τὸν ἐν περὶ λόγου ἔνθμοσ μέτρον τε φῦσθαι καὶ μὴ μέτρον ἄλλ'
 ἀκριβῆ μὲν, ὅπῃ ἐφίω, λόγου τοιαύτω εἶναι δεῖ πῶ ἀνάπαυ
 σὶ φη καθαρότητι. εἰδέναι μὲν τοι χρὴ ὅτι πάντα ταύτα
 ἢ σωθῆναι ἢ ἢ τῶ πόδας δυ γὰρ ἢ γε ἑτέρα, καὶ ἔτι ἢ ἀνά
 παυσις, τὸ, περὶ ἀμφοῖν τῶτορ ἐν πλεῖστον, ὁ ἔνθμοσ, καὶ
 πῶ οὕτως ὄντα διαχερῆ, καὶ εἰς τῶτορ ἀκριβολογῆντα ἡμῶν
 ὅμως βραχέα σφόδρα συλλαμβάνει πρὸς καθαρότητα. συλα
 λμβάνει γε μὲν τι εἰ καὶ βραχυ. ταυτὸν δὲ συμβαίνει σχεδὸν
 καὶ ἢ τῶν ἄλλων ἰσᾶσ, λέγω τῶν πλείστον, εἰ καὶ μὴ πα
 σῶν. ὁ καὶ κατ' ἀρχᾶσ ἐνδιδεσ ὅπου καὶ τῶν μεσικῶν ἐμνήδλω
 διαμαρτυρᾶ μὲν, ὅτι ἔλαπῶν τῶν ἄλλων, ἀ δὴ ποιεῖ τὰ τῶν
 λόγων εἶδῃ, ἰσᾶσιν ἐν αὐτοῖσ αἰ τε ἀναπαύσεισ καὶ δι ἔνθμοσ,
 καὶ νῆ δὴα γε καὶ αἰ κατὰ τῶ πόδας σωθῆναι. πῶ δὲ ὅλων
 δάνα

ΠΕΡΙ ΪΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

Δάωα μὲν τῶν ἰδεῶν αἱ περὶ ἐννοιαὶ ἔχουσι καὶ αἱ λέξεις, μέθοδοί
 τε καὶ κῶλα καὶ σχήματα. Δάωαται μὲν τοὶ ποιῆσαι καὶ ξυθε
 μός, καὶ ἀνάπαυσις, καὶ σωθῆκη, ἐν δὲ ἐνίαις τῶν ἰδεῶν καὶ
 πολὺ δάωαση ταύτα. ὥσπερ ἀμέλει ἐν τῷ κάλλει καὶ ὄψι κα
 καλλωπισμῶν λόγῳ. Δῆλον δὲ ἔσαι τῷτο ἀκριβῶς ὅτε πρὶ
 κάλλους λέγομεν. ἐν μὲν τοὶ ποιῆσαι καὶ πάνυ πολὺ ἴχνη ταῦ
 τα, σωθῆκη καὶ ξυθεμός καὶ ἀνάπαυσις, καὶ πρὶ τούτων γε
 οὐδὲν πολέον ἡμᾶς δεῖ ζητεῖν. Δῆλον γὰρ νομίζω πᾶσι εἶναι.
 πρὶ μὲν καθαρότητι ἀκριβῶς τῶν ταύτα.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΡΙΝΕΙΑΣ.

Ἡ δὲ ευκρίνεια ἔχει μὲν ἕνα καὶ φύσει σαφηνείας ἐργασικά,
 τό γε μὲν πλεῖστον χεῖρ ἢ ἐπίκρητός ἐστι καὶ καθαρότη
 τῶν πρὸς ὅσων ἐκείνη ποιῆν βουλετή. ἢ μὲν γὰρ βόλετη σα
 φῆ ποιῆται τῶν λόγων ἢ καθαρότης, ἢ δὲ εἴη πάχοι ὑπεναντίον
 αὐτῆ κατ' ἀνάγκην τινά, αἱ δὲ πολλαὶ πρὶ τῶν λόγων εἰσὶ δι
 αμαρτίας, οἷος δοῦνται ἢ ευκρίνεια. καὶ τὸ πλεῖστον γε ὅσων ἔφ
 ἔχει πρὶ πᾶσι μέθοδοι. τό τε γὰρ τάξει τί πρῶτον καὶ τί
 δευτέρου ἀπαυτῶν χρῆ τῶν διακρίνοντες, ευκρινείας ὅρ, μέθοδο
 οἷμα τίς ὅσων, οὐ γὰρ εἰ καὶ δεινῶς ἔποιε, ὅσων λέγει, τίνων
 προσήκει τῆ πόλει λόγῳ πρὸς πρῶτον βούτ λαβῆν, καὶ ὅτι πρῶ
 τον μὲν ὅρ ἀπὸ γαλερ, εἴτα ὅρ ἔπεισε καὶ τῶν ἐξῆς, οὐ τούτο
 νωὶ σκεπῆρον, ἀλλ' ὅτι διὰ δεινότηκα συγχῆρ μέλλων τὰ
 πρῶτα καὶ ἄνασρέφει τὰξιν τῶν ἐν αὐτοῖς, ὅμως ὄψι γε ὡς
 αὐτὸς ἐπῆρ ἐβόλετο, προσήγαγε σαφλῶσιν διὰ τῶν μεθόδων
 ὄψι δὲ μὴ τούτῳ τῶν πρῶτον ἐπῆρ, εἰ καὶ τῆ τάξει πρῶτον
 CCC 2 ἡμ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἢ ἄλλὰ τότῃ, πολλὰ κίε νηὶ σαφές ὄρα ἡμῶν καὶ Δαιμόνων
 ἐποίησε τὸν λόγον. ὡς τὸ, Δεῖ δὲ ἡμᾶς πρῶτον ἀπάντων
 κῆσαι καὶ μαθεῖν τί ποτ' ὅτι τὸ χρῶνισμα ἡμᾶς ἀσφαλῶς
 ἔχει πεποιθὸς· καὶ ὅτι ἢ πρὸς ἀλλήλῃ τῶν θρακῶν διαφο
 ρὰ· ἢ γὰρ ἄσφατες αὐτῶ τὸ κατασκευάζοντο ἕμηνον, ἢ χα
 ρίδημον πρῶτον Διέβαλλεν ὅτι κατασκευάζει κροσοβλήπῃ τῷ
 ἀρχῶν, εἶδ' οὕτως ἐπήγαγε τὸ τί ποτ' ὅτι τὸ χρῶνισμα ἡμᾶς
 ἔχει ἀσφαλῶς πεποιθὸς; καὶ δὲ τοιοῦτο ἐκείνου προδίδει εὐδὲς ἢ
 ἐν προοιμίῳ, ὅτι ἐστὶν αὐτῶ ἢ αὐτοῦ ἢ ὑπὲρ τοῦ χρῶνισμα ἔχει
 αὐτῷ ἀσφαλῶς καὶ μὴ πρᾶκτουδέντας ἀποσοφῆθῆναι πάλιν
 αὐτῆς, καὶ μετὰ ταῦτα πάλῃ εὐδὲς κατ' ἀρχὰς τοιοῦτο σαφ
 νίσας διὰ τοῦ κατασκευάζου, πῶς ἀσφάλεια ἔχει ἢ κτίσας
 ἐν τῇ τῶν θρακῶν Διαφορᾷ, εὐκρινῆ τε καὶ σαφῆ πεποιθὸς τῶν
 λόγων· εἰ δ' ὅτι καὶ Διόνῃ, ἑτέρου λόγου. ὅπρ' μὲν οὖν ἔφω, εὐ
 κρινῆ τὸ πᾶν ὄρα ἐν τούτοις ἐστὶν. οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ διὰ τῶν
 ἄλλων γίνεται λόγος εὐκρινῆς, καὶ ἐστὶν ἔννοια καὶ εὐκρινῆς,
 αἱ κατασκευάζου πᾶσαι ὅτις ἀρχῶν ἀνάγουσαι τὸν λόγον. οἷον
 ἐστὶ Δ' ἀναγκαῖον ὡς ἀθηναῖοι καὶ προσηγορῆσας ὡς κατ' ἐκείνῃ τῷ
 χρόνῳ εἶχε τὰ πράγματα, ἡμᾶς ὑπομνήσαι, ἵνα πρὸς τὸν ἢ
 πᾶρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρηθῆται· καὶ αἱ διατυπώσαι τὰ
 μέλλοντα ἔκδοσιν ὅτι πῶς ἐν αὐτοῖς τάξῃ. οἷον, Δίκατον δὲ
 ὅτι ἴσως ἐμὲ τρία ὑπερχημιῶν ἡμῖν ὑπὸ δ' εἶζερ, ἔρ' μὲν, ὡς
 παρὰ τοὺς νόμους τὸ φέμισμα εἴρηται, Δαιμόνον δὲ, ὡς ἀνύμα
 φορὸν ἐστὶ τῇ πόλει, τρίτον δὲ, ὡς ἀνάξιος ὅτι χαρὶδῆμα ὅτι
 του τυχῆρ, ὅτι βουλευθε τοιοῦτο πρῶτον διδ' ἀσκήν ἡμᾶς·
 εἶτ' ἐπήγαγεν, ὅτι πρὶ τοῦ πρᾶνομου βουλευθε πρῶτον; τοιο
 το τοίνυν ἐρονίμην, πολλὰ κίε δὲ Διεμαρτυρῶμαι τοιοῦτο ὡς οὐ
 δὲ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

δὲν δὲ καθ' ἑαυτὴν ἴσῳ λεγόμενον, εἰ ἄλλοτί ὄζει ἅμα τῇ
 ἑκκενείᾳ. Ἐὰν γὰρ ἴσως ᾖ πολλὴ τὸ φθι δεινότητι, ἀλλ'
 οὐ πρὸ τανύτης νῦν. Ἐὰν μὲν ἔσῃ συμπληρώσας τὰς ἑκκενείας
 καὶ τὰς μεθόδοις ἑκκενῆ ποιήσῃ τὸν λόγον, τὰ μὲν ἀναπαύ-
 σασα τὰ πρὸ ἐλθόντα, ἴσῳ δὲ ἑκκενόμενον πάντως ἔχουσα κα-
 τασκηνάς τινας, ἀφ' ὧν εἰς ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνάγεται. οἷον
 ἐν μὲν τοίνυν πολιτικῷ τούτου τοιοῦτον τῷ κενίου τούτου,
 ἔτερον δὲ ἀναμιμνήσκουσι· εἴτα ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ λόγος.
 οἷον, ὅτε γὰρ πνύθονα εὐλύππῳ ἔπειμα τὸν βιβάντιον, καὶ
 τὰ ἐξῆς. Ἐὰν πάλιν, οὐ τοίνυν μόνον μὴ λεικῶν ἀδίκηθῃ δὲ
 σκοπεῖν, ἀλλὰ εἴ τις ἄλλος ἔν μὲν ἐποίησεν ἡμᾶς, Ἐὰν
 ἐξῆς ἢ πολλὰ τούτου πρὸς εἰρήματα. ἔννοια μὲν οὖν εἰσὶν
 ἑκκενείας αὐταί, μέθοδοι δὲ ἑκκενείας αἱ τε προσωρημῆναι, Ἐ-
 ἴτι τὸ μὴ φῶς ἴσῳ πραγμάτων χρῆσθαι τῷ λόγῳ, τὰ πρῶ-
 τα τιθέντας πρῶτα, Ἐὰν τὰ δευτέρω δευτέρω, Ἐὰν ἄλ-
 λα ὁμοίως, ὅπου ὄζει πολλὴ παρὰ τῷ ἰσοκράτει, οὐ μὲν λει-
 κῶν τύπου ταῦτα οὐδὲ δημοσθένειον. Διότι ὡς ἐτέρας ὁ ἴσως
 τὰς ποιῶν, τὰ γὰρ ἑκκενόμενα τὴν σύγχυσις, αὐτῶν πρὸς ἀλαμ-
 βάνει, καθάπερ ὀλίγω πρότερον εἰδείξαμεν. συμβαίνει δ' ἄρ-
 ἴσως ὡς τὸ τὴν οὖσαν τάξις τοῖς πράγμασι φυλάττει δὲ
 ἴσως εἶναι, φανερὸν δὲ ποιήσομεν ἀκριβῶς τούτου ὅτι τῶ
 πρὸς μεθόδου δεινότητι. ἔτι κατὰ φύσιν ἴσῳ πραγμάτων
 ὄζει ἑκκενῆς τὸ τὰς ἀντιθέσεις πρώτας ἴσῳ λυσεῖν τιθέναι,
 καὶ τούτου ὁ μὲν ἰσοκράτης χειρὸν αἰεὶ ποιεῖ, οὐ μὲν ὅγε
 ἴσως αἰεὶ, ἀλλ' ὡς περὶ Ἐὰν ἴσῳ ἄλλων ἑκκενῶν τῇ τάξει τίθηται
 σπ. ὅπως ἄρ' αὐτῶν λυσιτελεῖ, πρῶτον, ἢ τελευταῖον, ἢ μέσον, οὐ-
 τῶν ἢ τὰς ἀντιθέσεις λυθῆ, τότε μὲν προῦθις τὰς λυθῆς αὐτῶν,

ποτέ δε ἐπάνωρ, ἔσι δ' ὅτε μίσσας τῶν λυσέων ἐκείνας τιθίξῃ.
 ὁ δὲ περὶ ἀνυθίσσεως ἑσατωγῶν λόγος, εἴ τι πρὸς μέθοδον
 Δανόπτησιν ἢ μὴ ἀκριβῶς ξηδησίεται. ἀλλὰ μέθοδοι μὲν ἐκ
 κρηνίας αὐται, λέξεις δὲ ἐκ κρηνῆς ἢ πρὸς ἢ καθάρσά. χῆματα μὲν
 ἐκ κρηνίας, τὸ κατ' ἀδροισμὸν ὠρισμῶν. οἷον εἴτα νῆρα Δνο εἴτα
 κε, τὸδε καὶ τὸδε. οὔτε γὰρ ἀπῆτισιν ὁ ἀκονομὸν πλείονα πρὸ
 Δνο, κρηλὸν δὲ ἐν τῶν προσιδὲ ξηδησόμενον. ὥστε ἀπ' οὐ πρὸς κα
 τ' ἀδροισμὸν ἔλεγε, προσδιουκρίνα. τοιαῦτα δὲ χῆματα καὶ ὁ ὠρι
 σμὸς καὶ ἢ ἀπῆτισιν. τὸ μὲν γὰρ ἐφέλκεισ' ἄλλα νόη
 ματα πρὸςβάλλει τὸν λόγον, τὸ δ' ἐνθὺς ἀρχομῶν εἴ λέγονται
 ἐμφαίνεισ' τοῖς ἀκονομοῖσι ὅτι ἔπειτα καὶ ἄλλο τι νόημα, πρὸς
 διουκρίνεται τὸ πᾶν. ἄρ τε γὰρ εἴπη πρῶτον μὲν τὸδε, εἴ τι
 Δανόπτησιν τι ἐρεῖ, προσπίσασται. ἔαρ τε τὸ, εἴ τι μὲν ὡς ἀδικαί
 τ' λέγοντας, καὶ τὰ ἐξῆς, ἀναμνησῶσιν ὁμοίως ἕως ἄρ' ἄρτα
 δ' ὡς τὸν σώφιστον. ἐκ κρηνίας οἷον καὶ ταῦτα. ἐτι καὶ κατὰ τὸ
 χῆμα ἐκ κρηνῆς γίνετ' ὁ λόγος, ὅταν ὁ λέγων οἷον ἑαυτὸν ἐρεῖ
 τῶν, εἴτα ἀποκρίνηται κατὰ διάστασιν τινα, ὡσπερ εἴ τι τοῖς τοιοῦ
 δε, τίς οἷον ἕνεκα ταῦτα λέγω; καὶ πάλιν. ὡς οἷον;
 καὶ πάλιν, διὰ τί δὲ; καὶ τὰ τοιαῦτα. πολλοῖς τοιοῦτοις εἴ
 τ' ἢ ἀριστοκράτους τὸ πρῶτομον δετὰξωρ κέχρηται ἀναγα
 καίως, σαφηνείας γὰρ μάλα κατ' ἐκένον τὸ χωρίον δετὰξωρ λέ
 γω. καὶ μὲν οἷον ἐπαναλήψεις μάλα χρήσιμοι πρὸς ἐκ κρη
 νειαν καὶ σαφηνείαν. ἐπειδ' ἄρ' γὰρ τι προσδῆς χῆμα τῶν ἐρεῖ
 κομῶν ἐτῶν νόημα, εἴ τι ἀναγαθῆς ὡς βαλῆμ' ἄλλα τινὰ
 νοήματα πρὸς ἀποδιδόναι τὸ ἀκόλουθον, ἀνάγκη ἐπαναλαβῶν
 καὶ διουκρίνησαι, ἵνα μὴ σοι ἀσαφῆς καὶ συγκεχυμῶν γίνε
 ται ὁ λόγος, ὡσπερ εἶωθε ποιεῖν καὶ ὁ δημοσθένης. οἷον, τὸ
 οἷον

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

οὐ πῶς Θιλίππου βῶμῳ δ' ἐκζέσθαι, καὶ λιὰ τῶτων ἢ ἢ λῶτων
 προτρέψωμεν τὰ Δείοντα ποιῶν ἡμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχωρ ἡγῆμαι.
 Διὰ φησὶ; ὅτι Διὰ δ' καὶ τό· ἢ πολλαῖς ἐπιπῶν κατασκευα-
 σικὰ φησὶ προτάσεως, οὐκ ἐπιήγαγεμ ἐυδὴς τὸ ἐξῆς νόημα, τὸ, ἂ ἢ
 καὶ χωρὶς τούτων ἐν, ἀσαφὲς γὰρ ἂν οὕτως ὁ λόγος φησὶ ἂ
 κολουθίας μὴ φαινομένης ἐγένετο, ἐπαναλαβῶν οὖν, ἂ πρώ-
 τῶν ἐπιπῶν, τὸ, ταῦτα μόν οὖν παραλείψω, εἴδ' οὕτως ἐπαγα-
 γῶν τὸ, ἂ δὲ καὶ χωρὶς τῶτων ἐν, ἐκκερῆ ἂ σαφῆ πεποίηκε τὸν
 λόγον. πάλιν γὰρ τῶ κατ' ἀρχίνου· τίνος οὖν φησὶ ἐνεκα ταῦ
 τα λέγω; ἐνὸς ἢ ὡ ἀθηναῖοι μάλιστ' ἂ πρώτου, ἵνα μηδεὶς
 ἡμ' ἐπιφάσκει λέγοντος ἀκτὴ μὲ, θαυμάζη, εἴτα πολλαῖς ἐπιεμ-
 βαλώμεν ἂ μεσώσας τὸν λόγον, ἀναγκάσας τῆ ἐπαπαλήψῃ κέρη-
 τὰ ἵνα Διόκερῆσι. πρώτου μόν οὖν τούτου, ἂ μάλιστ' οὐ-
 πὲς εἴπορ ἐνεκα, ταῦτα Διέξῆλθον· ἄλλοτερον Δέ τινος καὶ
 οὐδ' ἐνὸς ἐλάττηνος ἢ τῶτου. πολλαῖς τῶ τῶ ἀδείγματα ἔχρη
 πῶ τὰ τῶν δ' ἂ. ταῦτα ἢ πῶ ἰσχυμάτων ἐκκερῆσας. κῶλα μὲν τοι,
 ἂ σωθῆσαι, ἀναπαύσας τε ἢ ἔυδμοι ἐκκερῆσας οἱ αὐτοὶ εἰσι ἢ
 κακὰς ὁτ' ἂ. ἂ πῶ μόν σαφηνείας τοσαῦτα· ἂ γινώσκου
 γε χρῆ. δ' ἰσχυρισμῶν γὰρ ἂν ὅτι λόγος σαφὲς μὴ ταῦτα
 ἢ τούτων τι ἔχωρ οὐκ ἂν γένοιτο, λέγω τῶν ἢ τοι τῶ κακὰς ὁ-
 τῆα ποιοῦντ' ἢ τῶ ἐκκερῆσας. ἐναντίον δὲ ἐκκερῆσας σὺγχυσις,
 ἢ δὲ γίγεται ὅταν χωρὶς τῶν ποιοῦντων ἐκκερῆσας πῶ βῶλλ' ἢ
 ἂ μεσὸν παῖ τὸν λόγον· ἢ πῶ ἂ κακία ὅτι λόγου. οὐ γὰρ ἢ γε
 ἀπλῶς ἀσάφεια κακία ἂν εἴη λόγου. ἐπὶ αἰ γὰρ ἐμφάσας, οἱ
 οἱ δὲ σωφρονότες ὅτου δ' ἢ ποτε εἴεκα. εἴ γὰρ τῶ τῶ, ἂ τῶ
 ἰσχυρισμῶν τῶν ζητημάτων οὐ σαφῶς λέγῃ τὰ πράγματα,
 καὶ οὐ μὲν κακίαν φησόμεν προάγει δ' ἢ πῶ, δὲ εἶναι τ' λό-
 γου

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

γού κακίαν, λευτέον δ' ἄρ' εἶν' μετὰ ταν/τίω πρὶ μέγιδους λό-
 γου. δ'εῖ γὰρ ἔφ' σαφῆ μέγιδους τινὸς ἢ ὄγκου. πρᾶκται
 γὰρ ἔφ' σφόδρα σαφῆ τὸ εὐτελές ἢ τὸ ταπνόν, ὃ δὲ φῶνα
 τῖον ὅστι ἔφ' μεγίδη.

ΠΕΡΙ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ
 ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΟΥΣ.

Μετὰ δὲ τὸν πρὸ σαφηνείας λόγον ἀκόλουθον ἄρ' εἶν' πε-
 ρὶ μέγιδους ἐπιπῶν λόγου, διότι ἢ ἀναγκαῖον ὅστι ἔφ'
 σαφῆ μέγιδος τε προσεῖναι πάντως, ἢ ὄγκου τινὰ ἢ ἀξίωμα.
 πρᾶκται γὰρ ἔφ' σφόδρα σαφῆ τὸ εὐτελές, ὃ δὲ τὸ φῶνα
 τῖον ὅστι ἔφ' μεγίδη· ὅπρ(οῖμα) ἢ ὁ ῥήτως ὑπὸ γνοῖς, διὰ μὲν
 τὸ πάντως δὲρ σαφῆ τὸν πολιτικὸν εἶναι λόγον, διόλου κέρη
 ται τοῖς ποιουσι πλὴν σαφῆναι, διὰ δὲ τὸ κινδυνεῖν ἔνεκα
 ταύτης ἐπιπῆν αὐτῶ τὸν λόγον εἰς τὸ εὐζωνότρον, κατέμ-
 ρισεν αὐτῆ τὰ ποιούτα ὅ μέγιδη· ἢ διαφορότως πεπλευ-
 νακε τῆ πρῆβολῆ. ἀλλὰ διότι μὲν ταύτη πεπλευνάει, αὐ-
 τῖκα ἔν ἔφ' λόγῳ ἔφ' πρὶ αὐτῆς ἐρῆσεται, νυνὶ δὲ ἀναγκαῖον
 ὅρ ὅστι δ' ἵπουδερ πρῶτον πρὶ τε αὐτοῦ το μέγιδους ἢ τῶν
 ποιουσῶν ἰδέων τὸ μέγιδη, ἐπιπῶν, ὡρ δὲ μία ὅστι ἢ πε-
 ριβολῆ, ἵνα μὴ συγχέται ἡμῖν ὁ λόγος. μέγιδη τῶν
 ἢ ὄγκου λόγου ὅ ἀξίωμα ποιουσῶ ἰδέα αἶλε, σεμνότης ἢ
 πρῆβολῆ, τραχύτης, λαμπρότης, ἀκμῆ, ἢ ἔτι ἢ σφοδρότης,
 βραχῆ τῶ διαλλάττουσα ἢ τραχύτη, ὡς ἔν ἔφ' λόγῳ
 ἔφ' πρὶ αὐτῆς εἶσαι φανδόν. τόντων δὲ ἢ μὲν σεμνότης ἔφ' εἶ-
 πῆς ὅστι καὶ ἢ πρῆβολῆ, αὐ δὲ ἄλλαι πᾶσαι συμπλέκονται τε
 καὶ

ΠΕΡΙ ΓΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

καὶ πάλ' ὅπου συμπλέκονται κατὰ τι πρὸς ἀλλήλους μέγιστοι
 αἱ κοινωνοῦσαι, καὶ πάλ' ἑτέροις κεχωρισθῆναι. διὸ πρὶ μου
 ἐπὶ σεμνότητι ἢ ἢ λελέξεται, πρὶ δὲ πρὸ λογῶν μετὰ τὰ
 πρὶ ταύτης. ἢ δὲ πρὶβολή ἐφ' ἑαυτῆς μὴ ἔξερ, ὡς πρὶ ἐφ' αὐτῆς, ἐν
 ἑξῆς δὲ ὁ πρὶ αὐτῆς ἐρῆσεται λόγος, διὰ τὸ πλεονάζειν μὴ
 ἐν αὐτῇ τὸν ἔητος, πρὶ δὲ αὐτῆς ἢ μᾶς δι' ἢρ ταύτη πλείονι
 χρεῖται ἢ τὸν ὄγκον, ἀλλ' μὴ δαύαδ' ἢ γνῶναι, πρὶ ἢρ πρὶ ἔρα
 χυπτός ἢ μαδῆμ, καὶ λαμπρότητι, ἀκμῆς τε καὶ σφοδρῶ
 τητι. ἀλλὰ πρῶτόν γε πρὶ σεμνότητι, ἢ τὰ ἔρα ἢρ ἐνομα
 τίου ἢ ἀφέλφα, πρὶ ἢρ ἐν τῷ πρὶ ἢρδους λέξομεν.

ΠΕΡΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΟΣ.

Ἐνοια τοίνυν ἐστὶ σεμναὶ μάλιστα μὴ αἱ πρὶ δειῶν, ὡς πε
 ρὶ δειῶν λεγόμενα. ἐπει τὸ ἢ ἔρα καὶ ἀγκῆς ἑμαρπῆε κρῶ
 νου παῖς ἢρ ἢ ἀκοιτῆ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐχ ὡς πρὶ δειῶν ἔρη
 τὰ. διὸ πρῶτον μοι δοκεῖ σεμνότητι εἶναι καὶ ἢρ πρὶ ἔρα
 νοιαρ, πλείον δὲ μετέχειν ἢρδονῆς καὶ γλυκῆτητι. ἀνδρωπο
 παδῶς γὰρ καὶ τὸ ὄλον ἐπ' ἑμ, ποικτικῶς λέλεκται, τὸ πρὶ
 σορ δὲ ἢρδονῆς ἢ ποίσεις οἴμαι σοχάξεται. πρὶ δειῶν δὲ ὡς πρὶ
 δειῶν τὰ τοιαῦτα λέγεσθαι φημί οἶον, ἀγαθός ἢρ, ἀγαθῶ δὲ
 οὐδείς πρὶ οὐδενὸς ἐγγίκτη φησὶν. καὶ πάλ' ἢρ βεληδεῖς γν
 ὁ θεός ἀγαθὰ μὴ πᾶντα, φαῦλον δὲ μηδὲν εἶναι ἢρ δαύαμ.
 καὶ πάλ' ἢρ πρὶ αλαβῶν γὰρ ὁ θεός πᾶρ ὅσορ ἢρ ὄρατόρ οὐχ ἢρ
 χίαρ ἄγορ, ἀλλὰ κινῆμοιορ πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως. καὶ
 ὅλας πολλὰς ἢρ ἕνους τοιαύτας ἐνοίας πρὶ τῶ πλάτωνι
 καὶ γὰρ αὐταὶ ἐστὶ ἐκ τῶ τιμαίου, πρὶ μὴ τοι τοῖς ἔητος.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἤμισα. ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν δηλοῦσι ὑπερίσθου, ποικτικῶς μάλλον ἢ
 μυθικῶς εἴρηται, τὸ δὲ αἰτίον οὐχὶ νῦν ἀνάγκη λέγειν. τὰς
 μὲν τοὺς μετὰ γε τὰς τοιαύτας, οἷον δευτέρων ἢ τρίτων σεμνῶν
 πηδῶν ἔχουσας τάξιμ ἑνοίας, καὶ μάλα ἀρ ἔννοιαι πρὸς τῶν
 δευτέρων, καὶ τινὰς αὐτῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις. ἀλλὰ πρῶτα
 μὲν, ὅπως ἐφῆκεν, μάλα, ἐστὶν ἑνοία αἰ πρὸς δευτῶν, ὡς πρὸς
 δευτῶν λεγόμενα, καθάπερ εἴρηται, δευτέρων δὲ μετ' ἐκείνης
 σεμνῶν αἰ πρὸς τῶν δευτέρων ὡς ὄντων πραγμάτων. οἷον ὡς πρὸς φύ
 σεις εἰ ζητῶνται, ὅπως περὶ καὶ καθ' ἕνα αἰτίας γίνονται, καὶ
 πῶς τὸ πᾶν τὸς πρὸς φασὶν καὶ φύσιν, ἢ κινήσει γῆς ἢ θαλάσσης
 εἰ ζητοῖται τις ὅπως γίνονται, ἢ σκηπῶν φορέας, ἢ ὅπως τοιαῦτα.
 ταῦτα δὲ εἰ μὲν οὕτως ζητῶνται καὶ τὰς αἰτίας, σεμνῶν
 μόνον, οὐ μὲν ἔστι πολιτικὸν δάσκατον κτλ. τὸν λόγον. πρὸς γὰρ
 ἀρ εἶναι πολιτικὸν τὸ, ὅ ἐστιν ἀπειλανόμενον τῶν χειρῶν
 ὡς πρὸς τὰ ἐξῆς ἐρημνῶν πρὸς τῶν ἡσοδῶν. ἢ πάλιν πρὸς τῶν
 πλάτων τῶν οἷον ἢ γε τὸ πᾶν τὸς πρὸς τῶν κηλοπερῆς οὐ
 σα ἔστι τὰ γένη πάντα συμπορικτικῶς σφίγγει πάντα, καὶ κεν
 χῶσαν οὐδ' ἐμῶν ἐὰν λείπει. διὸ δὲ πῦρ μὲν εἰς πᾶν δεικνύ
 λυθῶν, αἷς δὲ δευτέρων, ὡς λεπίσθι δευτέρων, ἐφῆκεν, καὶ τὰ αἰ
 αλ ταντῆ, ἔστι τὰ ἐξῆς. τὸν δ' αὖ λόγον πολιτικῶν τὸ ζητῶν ὡ
 πως κινήσει γῆς, ἢ ὅ ἐστι κινήσει ἢ ὑπονοσῆσθ' ἔσθ' αἰ πρὸς
 αἰ πρὸς σκηπῶν φορέας, ἢ τὰ τοιαῦτα. ταῦτ' οὖν, ὅπως ἐφῆκεν,
 εἰ μὲν οὕτως ζητῶνται, σεμνῶν μόνον, οὐ μὲν ἔστι πολιτικὸν
 οἷον τὸν λόγον. διὸ ἔστι μετὰ τὰς πρῶτας σεμνῶν ἑνοίας,
 εἰ μὲν εἰς αὐτῶν δευτέρων, εἰ μὲν τοὺς κτλ. ἐκφραστῶν αὐτῶν ἢ ἢ
 γρημῶν λέγει τις αὐτὰ, ἀλλὰ μὴ τὰς αἰτίας ζητῶν, καθ' ἕνα
 γίνονται, πολιτικῶν οὐ μὲν ἔστι σεμνῶν ποιεῖ τὸν λόγον. ὡς ὁ ἀρετῶν
 αἰ

ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἀντιλέγων τῷ καλλίξενῳ συμβαλεῖν οὐκ ἔστιν ἡ δέκα
 στρατηγῶν, ἔπειθ' ἡ ἀνηρέθισα μὲν φήσῃ χαμῶν ὅτι ἔκ-
 φρασὶ πεποιθῆται εἰς ἀπλογίαν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν· οἷον, σκηπτός
 ἢ καλλίξενε, σκηπτός ὁ ταῦτα κωλύσας, οὔτε λόγῳ ῥητός, οὔ
 τε ἔργῳ φορητός. ἄξι μὲν γὰρ σωιονσῆς ἐπὶ ναυμαχίας ὡ-
 σίων ἢ δάλασσα, ἢ κατέβαινε ἐλλκποντίας λαμπρός, ἢ τὰ
 ἔξῃς. τριπῆ δὲ σεμνότητος ἔννοιῶν τάξις, ἢ πορὶ πραγμάτων,
 ἢ δὴ φνσῆ μὲν ὅτι δέκα, τὸ πλεῖστον δὲ ἐν ἀνδρώποισι θεωρεῖται·
 οἷον, ἐν λέγει ἕως πορὶ ψυχῆς οὐκ ἀθάνατος, ἢ πορὶ δ' αἰμασύνης,
 ἢ σφρασάτης, ἢ τῶν τοιούτων δεξίον μιν, ἢ πρὶ τῷ βίου πω-
 τος, ἢ τί νόμῳ, ἢ τί φνσις, ἢ τὰ τοιαῦτα οἷον, οὐ νόμῳ ὅτι μ
 εἴρημα μὲν ἢ δῶρον δεῶν, ἢ τὰ ἔξῃς· ἢ πάλιν, οὐ ἔστιν ὁ μ
 νόμῳ κοινόν ἢ πεταγμύον ἢ ταυτὸν ἐν πᾶσι, ἢ φνσις δὲ
 ἄτακτον ἢ κατ' ἀνδραῖς ἴδιον τῷ ἔχοντι· καὶ, πέρας μὲν ἢ
 ἄπασαν ἀνδρώποισι ὅτι βίου, δάνατ'· καὶ, πᾶς ὁ τῶν ἀνδρῶ-
 των βίῳ φνσῆ ἢ νόμοις διοκῆται· ἀπλῶς δὲ ἐπιθεῖν, πᾶν
 τα ὅσα ἐκ τῶν καθόλου γλυκῶς λέγεται, σεμνάς ἔχει πως τάς
 ἐννοίας, ἢ μάλιστα, ἐν μύθῳ ὑπὲρ τῷ καθόλου ἕως, διαπαντός
 αὐτὰ ἐργάζοιτο. ἐν γὰρ προσλάβοι τὸ κατ' εἶδ' ὅτι, ἄλλο ἢ πρι-
 ῆ· οἷον, ποιηδὸν, ὡς ἀθηναῖοι, ποιηδὸν, ὁ συκοφάντης αἰεὶ, ἢ πωτα
 χόδιον βάσκονον ἢ οὐλοῦν ὅτι, τοιοῦτο δὲ ἢ φνσῆ κίναδος
 τῶν ἀνδρώποισι ὅτι· ἔτρου γὰρ τοι πεποιθῆκε προσλαβῶν τὸ κα-
 τ' εἶδ' ὅτι· ἐκ γὰρ τῶν καθόλου ἢ τῷ ὑπὲρ μέρους σωπεδέιτων
 ὅ, πε πολυλίδος ἢ ὁ πορὶ βεβλημύιος, οὐ μὲν αὐτὸ τοιοῦτο ἐπιθεῖν,
 ὁ σεμνὸς γίνεται. τετάρτῳ γὰρ σεμνότητ' ἔχουσι δάνα
 μὲν ἐννοίαι αἱ πρὸ ἀνδρωπίων μὲν ἢ μόνιας πραγμάτων,
 μεγάλων δὲ ἢ ἐν ὄξω· οἷον τὸ πρὸ ἐπὶ ἐμ μαρσάτων μάχης,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἢ ἢ ἐν πλαταῶσιν, ἢ φιλί ἐν σαλαμίνι ναυμαχίας εἴτις λέγει,
 ἢ τῷ ἄδω, ἢ τῷ ἐλληκόντου, ἢ τῶν τοιούτων, ἐν δὲ ἄτακτα
 ταις ἢ μυθικῶν ὡς πρὸς τῷ ἡροδότῳ, σεμνὸν ἅμα ἡδονῆς, ἔστι
 τοιοῦτο, ὁ ἴακχος ἢ τὰ τοιαῦτα, ἐτέρου λόγου. ἀλλ' ἐννοιαί
 αὐτῆς σεμνότητος, μέθοδοι δὲ σεμναὶ αἱ ἢ ἀπόφανοις ἢ χωρὶς
 ἐνδοιασμοῦ, ἢ ἀφηγήσεως λεγόμενα. ὡς ἢ ἐσώτατος ἀντιβῶν
 δεῖ λέγειν ἢ μετ' ἀξιώματι, ἀλλ' οὐκ ἐνδοιάζοντας ὅτι τῶν
 τῶν φροντίζομεν, φιλί διαρκῆς λέγω σεμνότητος, ἀλλὰ μὴ ἄλλο
 λου τινός. τὸ γὰρ, εἴτε ἡρώεσ ἦσαν, εἴτε θεοί, σεμνὸν ὅρ, πάλαι
 ἔχε τῷ πολιτικῶν τε ἢ ποιητῶν ἢ τῶν ἐνδοιασῶν. ἢ μὴ αἰ
 αἱ ἀλληγορικαὶ μέθοδοι, ὅτι διαρκῶν, σεμνὸν ποιοῦσι ἐν λέ
 γοις. ὡς ἐν τῷ, ὁ μὲν δὲ ἢ μέγας ἡγεμῶν ἐν οὐρανῶν ζεύς, ἢ
 νόρ ἅμα ἐλαίνων φέρεται, ἢ τὰ ἐξῆς. λέγω δὲ τῶν, ἐν μὴ
 κῶν τις διὰ τῶν ἐυζώνων ἢ ἐυτελῶν ἡνάς ἀλληγορίῳ. τότε γὰρ
 οὐκ ἔτι σεμνὸν, ἀλλὰ δὲ τιν' ἐννοίας ποιῆσθαι λόγον, ἢ
 δὲ φιλί ἐυτελῆς. καὶ μὴ ἢ δὲ ἐμφάσεων, μυθικῶς ἢ καὶ
 πλεσικῶς ἐν ταῖς σεμναῖς τῶν ἐννοιῶν ὑποσημαίνων, μεθόδου
 σεμνῆς. ὡς γὰρ αὐτοὶ μὲν ἐσώτες, οὐκ ὄντες δὲ οἱοί τε λέγοντες
 εἰς τοῦ μφανῆς αὐτὰ, ἐνδοικνυμεθα διὰ φιλί μεθόδου ταντῶν
 μέγιστος ἢ καὶ σεμνότητι ἐννοίας. ὡς ὅτι ὁ πλάτων ὅταν λέ
 γῃ δ, ὄντως ὅρ, καὶ ἀγαθός ἢ, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ δὲ ἢ
 ἢ ἀνεπίσταν ἢ μέθοδον ταντῶν, ἐπὶ ὡν, ὅτι τόδε ἢ ἐυεῖρον τε
 λέγειν, ἢ εὐρόντα εἰς πάντας λέγειν ἀδύνατον. ἀλλ' ἢ μὴ
 ἢ φῖναι σεμνῶν ἐννοιῶν, χρήσιμοι πρὸς ἀνεκτικῆν σεμνότητος καὶ
 αἱ τοιαῦτα μέθοδοι, ἐν δὲ ταῖς πολιτικῶν, οὐκ ἔτι αἰ ἐμ
 φάσεις, σεμνότητι, ἐτέρου δὲ ἢ ἐργασικαί. μέθοδοι ἢ
 οὐκ αὐτὰ σεμνότητι καὶ ἐννοιαί, λέξεις δὲ σεμνῆ πάσα μὴ

ΠΕΡΙ ΓΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἢ πλατῆα ἢ διογκοῦσα ἢ τῷ προσφῶρ δὲ σῶμα, ὥστε σομ-
 φάξα, καὶ, ὅπρ' ὑπὸ τῆ Δεινουσί' ἔκτε, τοιοῦτο ἀναγκάζει δὲ ποιῆν
 τῆ φινσε τῆ λέξεωρ αὐτῶν. τοιαῦται δὲ νογ' ἄλλα μὲν ἔκτε,
 ὅσων δὲ αἰ τὸ τῶ α' τῶ ω πλεῖστον χρωμῆμα. ὥς πε-
 ς ὁ πλατῶν τῷ ὀϊωνισικῷ φησὶ φωνισικῷ ἀπονομάσαι ἕναδς,
 ἀποσεμνινοντας δὲ ω. καὶ πρὶ τοῦ α' λέγοιτ' ἄρ' ἡ τοιοῦτορ.
 ὁ γὰρ διόκριτ' ἀχθόμενόν ἕνα πεποιτικὴ Δωριαζέδουαις γυ-
 ραζί, διὰ τὸ πλατνῆν, τῶ α' τὰ πλεῖσα χρωμῆμας, τῷ φωνῆρ,
 μάλισα δὲ τὰ σοιχεῖα ταῦτα τὸ ω καὶ τὸ α' διαίρητε τὸ Διογ-
 κῆ τὸμ λόγῳ, εἰ ἢ τὰς τελυταίας συλλαβάς εἴη τῆν λέξεωρ,
 οἶορ, δὲ μὲν Διὶ μέγας ἠγεμῶν ἐν οὐρανῷ ζειν, Δειντρά δὲ σε-
 μνότητ' ἔξες καὶ αἰ διὰ τὸ σοιχείου ἢ μόνας εἰς ἡ μα-
 κροῖ καταλιγούσαι, οἶορ, ὀρόντης, καὶ αἰ ταῖς μακροῖς τε καὶ
 Διφθόγοις πλεονάζουσαι, καὶ αἰ τὰ τελυταῖα ἐν ταῦταις ἔ-
 χουσαι, πλὴν φησὶ Διφθόγου· καὶ εἰ καὶ αὐτὸ δὲ δὲ τι τοιοῦτο,
 ἕκασα σεμνῶν ποιῆ τῷ λέξ' ἔκτε πλεονάζουσαμ'. συσέλλει γὰρ μᾶλλο-
 σορ καὶ σέσηθεναι ποιῆ, Διογκοὶ δὲ οὐδαμῶς τὸ σῶμα. τὸ μὲν
 καὶ αἰ τροπικαὶ λέξεις, σεμναὶ καὶ Διωγκωμῆμα, κίνδυνος
 δὲ ἐν ταῦταις οὐ μικρὸς πρὶ τῷ χρῆσ'. αἰ μὲν γὰρ μετρίως ἔ-
 χουσαι ποιῆσι τὸμ λόγῳ σεμνόν· οἶορ, τὴν ἀγαθῶν προβαλ-
 λομῆμας ἐλπίδα, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀγαθὰ ἐλπίζοντας, ὅσων δὲ
 διὰ τὸ σφόδρα ἔχειν μετρίως τὸ προβαλλομῆμα, οὐδὲ ἐμφαίνετη
 ἢ τροπῆ. αἰ μετρίως μὲν οὐκ ἔχουσαι τοιαῦται εἶσ', εἰ δὲ ἔ-
 πρὸ βαῖν ἡ τοῦ μετρίου, ἔραχνουσι τὸ λόγῳ· οἶορ, αἰ δὲ πόλας
 ἐπίσσω. διὸ καὶ ὁρμησίως αὐτῶ ἐδέσσε. τὸ γὰρ, τῶμ μὲν
 ἐν τῶ πολυτενῶ καὶ πρᾶτῆρ Δωροδοκοῦται, καὶ τὰ ἔξες-
 το ἐπίσσω ἔξην ὁρμητικά, εἰ δὲ ἢ πρὸ βαῖν ὑπὸ πλεορ αἰ ἔσο-

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

παί, σκληρότρον ποιούσι τὸν λόγον· ὡς περ καὶ τὸ, ἐκνεύθησαν
 μύθοι, καὶ τὸ, πεπρακώς ἐαυτόν, καὶ τὸ, λωποδουτῶν πῶν ἐλά-
 δια· πρῶταί τε δὲ τῶν ἐπιπροέλθον, καὶ παχυτρόν κη χερόν
 ἐυκλέςτρον αὐτὸν ποιούσι· πρῶτα δὲ αἶμα τῶν δημοδενικῶν
 οὐκ ἄν λάβοις, οὐδὲ γὰρ ὄξει, πρῶτα δὲ τοῖς ὑποξυλοῖς τῶν
 σοφισαῖς πᾶμπολλα εὐροῖς ἄρ. τάφους τε γὰρ ἐμφύχους τῶν
 γυπα; λέγουσ' ὡρ πῆρ ἐῖσι μάλισα ἄξιμοι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
 ψυχρονοῖη πᾶμπελλα· ἐκτραχηλίζουσι δ' αὐτῶν αἱ τε τραγῶ-
 διαί περὶ τῶν ἐχούσων πρῶτα δὲ αἶμα, καὶ ὅσοι τῶν περὶ τῶν
 γυκώτρον πως προαιροῦνται, ὡς περ ὁ τῶν ἄρ. ἀλλ' ὑπὲρ τῶν
 τῶν οὕτω χρωμῶν τῶν λόγων, τῶν τραγῶδοποιῶν δὲ λέγω τῶν
 δῆθεν, τάχ' ἄν ἔχοι μὲν τι λέγειν, οὐ τῶν πρῶτον δὲ ὅρ καὶ τῶν
 δῆθεν ἀναβεβλήθω· ὑπὲρ μὲν τοῖς τῶν ἐν πολιτικῶν λόγων περ
 αὐταῖς χρωμῶν τραχύνουσ' ὁ δὲ ἐμῶν ἀπλογίαν εὐρίσκει·
 ἐτι δὲ σεμνὴ λέξις ἢ τε ὀνομαστικὴ καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα· ὀνομα-
 στικῶν δὲ λέγω τῶν τε ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἐν ὀνόματα περὶ μὲν
 τῶν διὰ μετοχῶν τῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ τῶν τῶν τῶν, ὡς ἐλά-
 χισα γὰρ ἐν σεμνότητι δὲ χερόν τοῖς ῥήμασ', ὡς περ ὁ δῶν
 δίδης. χερόν μὲν γὰρ δῶν βόλεται ποιῆν τοῦτο, καταπα-
 νῶς δὲ αὐτὸ ἐν τῇ τῶν εἰσαγωγῆς ἐκφράσει τῶν κορυφαίων περὶ
 κε. πᾶν γὰρ τῶν ἐνομιόθη, τὰλλα πάντα χερόν ὄξει ὀνόμα-
 τά τε καὶ ὀνομαστικά· οἶον, τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγισ, ἀνὴρ
 φιλέταις τῶν ἐνομιόθη· μέλλουσι δὲ προμηθῆς, δαίλια ἀπρεπῶν
 τὸ δὲ σῶφρον, τὸ ἀνάνδρου πρόγραμμα, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰ δὲ ἐν
 τούτοις καὶ σκληρότητ' ἢ τραχύνητ' ὑπερ, ἐτέρον λέ-
 γου. τοιοῦτόν ὄξει καὶ τὸ πρῶτα τῶν δημοδένει ῥημάτων τε ὀνομα-
 καὶ διωρηθῆν ὑπ' αὐτοῦ· λέγω τὸ, οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τῶν
 ὀνομαστικῶν

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

δικαιότητας ἔφη βεβαιού. ἔφα ἡ δικαιοσύνη, μάλα σεμνῶς ὄνομαζών. λέεισθε μοι οὐκ αὐτῶν σεμνῶν, ἀλλὰ ἄλλὰ σεμνῶν ἀπορῶν καὶ καθαρῶν, ἢ ὁριζώσθαι λέγω, ὅτι εἴτε τοιοῦτό τις ἴσως. ὅτι μὲν οὐκ αὐτῶν ἴσως εἴτε ἔννοιά τις εἴτε ἀλλὰ ἄλλὰ ἄλλοι οἶον, λέγω δὲ δὴ τὸν λεπτόλογον κόσμον, ὅτε νόμος κενὸν ἀποδουναί, ὅτι χρῆ, ὅτι ὁρίσθαι, ὁρίσθαι ὅτι καλῶς βουλόμενοι. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἀξιωματικὰ καὶ σεμνῶν. ὡς δὲ μετ' ἑλπίσθαι ἴσως, ἢ δικαιοσύνη, ἀλλ' ὅτι σεμνῶν οἶον, λέγω δὲ με, ὅπως ἔοικε, καὶ πρὸς οὐτις ἀλλοιοῖσθαι ὄντα. καὶ ὅτι ὡς πᾶσα ἐλπίσθαι ἢ δικαιοσύνη τοιοῦτον τὸν λόγον. λέγω γὰρ ἀπορῶν τὸν μέλλοντα ἀξιωματικὸν τὸν λόγον προστιθέναι καὶ ὁρίσθαι. οἶον, οὐκ ἔστι τὸν ἴσως ἡμῶν πολέμου πέρασ, ὅτι ἀπαλλαγὴν εἰλίπω. ἔαυτο γὰρ εἴπω, οὐκ ἔστι οἶμαι πέρας, καὶ τὰ ἐξῆς, ἢ δικαιοσύνη ποιεῖ. καὶ μὲν οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ γινώσκων ἀναφέρομαι ἢ ἑλπίσθαι ἴσως, ἀξιωματικὸν καὶ σεμνῶν οἶον, ὅτι οὐλομαι τὸς ἐπιπέ. καὶ ὅτι δικαιοσύνης, ἀγαμέμνων τῆ μοι οὐκ ἔστι τὸς τότε δυναμῶν πρὸς τὸν ἴσως. ἴσως δὲ αὐτὸ ἀπορῶν τε ὅτι ἀπορῶν, λόγου σεμνῶν ἢ καθαρῶν. τὸν αὐτίον γὰρ, ὅτι ἀπορῶν καὶ καθαρῶν ἴσως αὐτὸν τὸ σεμνῶν αὐτῶν. καὶ πάλιν αὐτὸ καθαρῶν ἀπορῶν τὸ ὡσαντίως κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἀναχατίζουσαι τὸ ἀφετορ αὐτῶν καὶ ἔλεν = οἶον, καὶ πρὸς τὸ κοινότερον καὶ πολιτικώτερον ἄγουσται. καθάπερ τὸ, καὶ μὲν μεγάλῳ πόλι' οἰκῶσι, καὶ μικρῶν, μεταξὺ τούτων ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίβη, φῦσα καὶ νόμοις διοκῆται, ἐπιπέσκει. οὐ γὰρ ὁμοιορ ἢ, ἐπὶ ὅτι εἴπω, ὡς προειρηται ἢ κατὰ τὴν ἀπορῶν ἀπορῶν, οἶον, ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίβη, καὶ μὲν μεγάλῳ πόλι' οἰκῶσι,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

κὰρ μικρὰν φνσθ καὶ νόμοις Διοικῆτη. ἀλλὰ τὸ το μὲν γὰρ
 γὰρ ἅμα τῷ πολιτικῷ καὶ σεμνὸν ὄξιν, ἐκένο δὲ, καθαρῶς σε
 μνὸν ἄρ ἢ καὶ ἀμιγῆς. Δεῖ οὖν, εἰ μὴν Διόλου μέλλει σεμνὸν
 ἡμῖν ὁ λόγος μύθεον, ἐκεῖνος, ἀλλὰ μὴ οὕτως αὐτὸν ἐργάζεσθαι
 θαι· εἰ δὲ τοῦνοῦτιον, ὡς ἐτέρως διπλασθῆ. κῶλα γεμῶν σε
 μνά ἅπῃ καὶ καθαρὰ, λέγω τὰ βραχυτόρα. ὥσπερ γὰρ ἄφρο
 ρισμὸς αὐτὰ εἶναι δεῖ, οἶον, ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος· τὸ γὰρ ἀφ
 ακίνητον, ἀθάνατον· καὶ, νόμος ὄξιν ἐνεῖμα μὲν καὶ Διὸς
 ρον δεῶν, λόγος δὲ ἀνδρώπων φρονίμων, καὶ τὰ ἐξ ἑῶν.
 γένοιτο δ' ἄρ περ καὶ μακρότρονον ἐν σεμνότητι κῶλον κατ' ἀνάγ
 κην ἀνά· σωθῆναι γεμῆς σεμναίαι εἰ μὴ συγκρόσεως ἐνεκα φ
 φωνικῆν μὴ μικρολογεῖσθαι, τῷ δὲ ὅλῳ λακτυλικαί τε ὄσασ
 ἢ ἀναπαισικαί, παιωνικαί τε, ἢ ἐξ ὅτε ἰαμβικαὶ σπονδιακαί τε
 ἢ μάλλον. διὸ ἢ αἰ δὲ ὑπὸ ἕτερον ἀρμόσει τῷ σεμνῷ, τροχαίῃ
 καὶ μὴ τοι ἢ ἰωνικαί, ἐναυτῆσαι σεμνότητι. τε μῆξιον δὲ τὸ τε π
 ποικίλην ἐν γένεσσι ὁ Διαφθεῖρας τὸς εἰ τὸ ἐπὶ. Σείωμ πηλῆσθαι με
 λίξ ἢ Δεξιὸν ὄμορον. ἢ διὰ τὴν ἀλλαγῆς φ λέξεων ἀπὸ τῶν Δα
 κτυλικῶν ὑπὸ τὸ ἰωνικὸν τε ἢ τὸ συγγενὲς τῷ ἰωνικῷ τροχαίῃ
 μεθαρμόσας αὐτὸ οὕτως, Σείωμ μελίξ πηλῆσθαι Δεξιὸν κατ'
 ὄμορον. Διὸ γὰρ εἰς ἐνταῦθα ἰωνικαὶ συγγαίαι, καὶ μετὰ
 ταῦτα τὸ ἰσχυρικὸν καλῶς μῆξιον μέτρον, ἐκ τριῶν συγγεῖμα
 νομ τροχαίῃ, λί ὡρ ἐκλάσθῃ πᾶς ὁ ἔσθμὸς βιασθεῖς πρὸς
 τὸ ἐναυτῆσι ἐλθεῖν λακτυλικῶν καὶ σεμνότητι. καὶ ἐπὶ ἅλλ'
 δ' ἄρ ἴσοις οὐκ ὄλιγων ὁμοίως ταυτὸν γινόμενον, μόνον τῶν
 λέξεων καὶ τῶν ἔσθμων μεταγόντων αὐτὰ εἰς πολὺ τοῦνοῦτιον.
 οἶον, ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων ἢ δίφρου κῆτο ταυροθεῖς, βεβραχῶς,
 κόνι τῷ Δεσφραγμῶν τῷ αἵματοέσεως· εἰ γὰρ μεταθεῖς τὸς
λέξας

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

λέξεις, ποιήσας αὐτὸ τροχαϊκὸν ἐπίμικτον ἢ ταῦτα ὡς ὁ προ
 ὀν ἵππων καὶ δίσκου κῆτο ταυωθεῖς, αἱματοέσσης κόνου
 διεσθραγμυλίου βεβρυχώς. ὁμοιον γὰρ τοῦτο ἐκείνῳ, ἐνδ' οἱ μὲν
 ἐπ' ἀκραισι πυραῖς νέκυες ἔκταντο, ζένης ὡπλῆ γαίης ὄρσαν ἀτείχια
 προλαπόντες, ἢ βίω τ' ἐρατινῶν καὶ καλὸν ἠλίου πρόσωπον. ὁ
 πάλιν, ἀλλ' ἔχον ὥστε τάλαντα γυνὴ χερῆτις ἀλήτις ἢτε σα-
 νιμὸν ἔχουσα νουλίβριον ἀμφίβη ἀνέλκεια, ἰσάζουσ' ἵνα πασιπρὸν ἀεὶ
 κία μυθὸν ἄρογο. εἰ γὰρ μεταμφεθεῖν κἀντανύδα αἱ λέξεις,
 ἔσαι πετράμετρον. πρὶ δὲ ἀναπαύσεως σεμνῆς ὁ αὐτὸς λόγος,
 ὡσπερ ἢ ἢ μῆρ καὶ πρὶ καθαρότητος. Δεῖ γὰρ ἴσαδ' τὸν λόγον
 ἐπὶ τινος τ' οἰκείῃ ποδῶν τῆ σεμνότητι, χωρὶς μὲν τοι καταλήξε-
 ως, ἵνα μὴ εἰς τροχαῖον ἐμπέσῃ ἢ βάσις, μηδ' ἀρτωσθῆ ὁ βυ-
 θιμὸς, ἀλλὰ βεβρυχῶς ἢ. μάλιστ' ἂν βεβρυχῶς, εἰ πρῶτον μὲν
 εἰς ὄνομα καταλήγει, ἢ ὀνομασικὸν ἢ μὴ ἔλαττον ὄν τριῶν συλ-
 λαβῶν· οἷον, εἰς τῶτονι τὸν ἀγῶνα. ἔπειτα εἰ πλείους εἴη κατὰ
 πῶν ἀνάπαυσ' αἱ μακρὰ τῆν συλλαβῶν, ἵνα ἀπονδῆσθῆ ἢ τις
 τῶν ὡπλῆ τριῶν, πλὴν τ' τετάρτου, πῶν βάσις ποιῆσθ' οἷον, ἅπασ ὁ
 πῶν ἀνδρῶπων βίβη φνσαι καὶ νόμοις διοικῆται. Διαφορὸν
 τως δὲ σεμνῶν ἔχει πῶν βάσις ὁ βυθιμὸς, εἰ ἢ ἀνάπαυσις κατα-
 λήγει ἢ προαλήγει τότε σοιχείῳ ἕνι πλατῆ, καὶ λιογκοῦντα κα-
 τὰ τῶν προφορῶν τὸ σῶμα, καθάπερ ἐφλω ὀλίγω πρόσορον ἐν τῶ
 πρὶ λέξεως σεμνῆς. εἰ δὲ τῶν προσημελιῶν δὴλ' ἂν εἴη καὶ
 ὁ βυθιμὸς ὁποῖοι, εἰδέναι μὲν τοι χερῆ ὅτι εἰ καὶ δι' ὅλων δὲ
 ὡπλῆ τριῶν ἢ δακτυλικῶν ἢ τινῶν τοιοντων ὁ λόγος σωπεδεῖν,
 αἱ δὲ ἀναπαύσεως μὴ καταλήγειν οὐτ' ὥστε καὶ τὰ ἐφεξῆς ἔ-
 χερ τῶν οἰκείους ποδῶν τῆ σεμνότητι, οἱ βυθιμοὶ οὐκ εἴδ' γίνονται
 σεμνοί. ταυτὸ τοῦτο φημι καὶ πρὶ πάσης ἰδέας. εἰ γὰρ καὶ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

σωτε δειν τις λόγος δι' οὐτινωνοῦν ποδῶν· οἱ δὲ ποινοῦσ' ἐπὶ
 ρ' ὀτιοῦν λόγῳ, αἱ δὲ ἀναπανσες μὴ δι' αὐτῶν πληροῦ
 μλιῶν γίνοντο, λέγω τῶν ποδῶν ἀρμολιόντων τῇ ἰδέᾳ, ἀλλὰ
 μεταξύ διακόπθοντο οἱ πόδες, μεθίσαντες οἱ ἔνδομοι· ἢ μάλλον
 ἑτέρου τινὸς εἰδούς οἰκῆοι εὐρίσκονται, ἢ οὐτοῦ οἱ πόδες ἴσων,
 δι' ὧν ὁ πᾶς λόγος σωείκετο.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΧΥΤΗΤΟΣ.

Τῶν πρῶτων μέγεθος λόγου καὶ ὄγκου, ἐφ' ἃν μετὰ τὴν
 μνότητά ποιεῖ τὴν τραχύτητα, μετ' οὗ τὸν πρῶτον
 πητ' ὁ λόγος ἔπειτα ἄν λέγεται πρὶ τραχύτητος. ἢ τραχύτης
 τοίνυν καὶ νῆ Δία γε ἢ λαμπρότης θεωροῦσθαι μετ' καὶ
 ἑκατὰς ἑκατέρω, ὡσπερ καὶ ἢ σεμνότης, εἰσὶ δὲ καὶ φησὶ ἀκμῆς
 ἐργασίαι, ὡσπερ ὑποβεβηκίαι, αὐτῆ δὲ ὧν γίνονται ὑποβεβηκίαι
 σ'· οἶον ἔννοια, μετ' ὁδῶν, λέξεις, ἢ τοῖς λοιπῶν. ἀλλὰ ἵνα μὴ
 αὐτῶν ὅστις ἰδέα, ἵνα δὲ ἢ φησὶ ἀκμῆς σωδργά· οἶον, ἔννοια ἢ
 ἢ λέξεις τραχῆαι γίνονται ἄν ἢ ἀκμῆαι, κῶλα δὲ τραχῆαι
 εἴτι ἀκμῆαι. πάλιν χήματα μετ' καὶ κῶλα λαμπρά πρὶ καὶ
 ἀκμῆ, οὐ μὴ ἔννοια γε λαμπραὶ ποιοῦσ' ἀκμῆ. διὰ τὸ
 τοίνυν οὐχὶ προτάξαντες τὴν ἀκμῆν, εἶτα ὡς διὰ τ' λαμπρῶν
 τητ' ἢ τραχύτητ' γινόμενῶν δείκνυμι, καθάπερ τῆ
 σαφῆναρ ἐδ' εἰκνυμῶν, ὅ αἱ ἐνερίθειά τε ποιεῖ ἢ καθαρότης, ἀλλ'
 ἢ ἰδέα πρὶ ἐκάστης λέγμεν αὐτῶν τὰ τε ἄλλα, ἢ ὅτι οὐ μόνον
 διὰ τούτων ἢ ἀκμῆ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν σφοδρότητ' ἢ ἰδέων
 γίνεται, ὡς ἐν τῷ πρὶ αὐτῆς λόγῳ φανῆται. ὡστε ἀναγκαῖον
 χωρὶς πρὶ ἐκάστης ἐπεῖρ, καὶ πρῶτον γε πρὶ φησὶ τραχύτητος,
 ἢ δὲ ἐνυκτίον ὅτι γλυκύντης, ὁ γὰρ τραχὺς λόγος πικρὸς τε
 καὶ ἄγαπ' ὑπὸ τιμῆκαίς ὅστις. ἀλλὰ πορὶ μὴ γλυκύντης ἢ ἴσων

ΠΕΡΙ ΓΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ὁμοίως ἢ ἡ ἀφελείας ἡμῶν λελεξήθη, νυνὶ δὲ λέγομεν
 ὅτι πρὸς τὴν τραχύτητα, ἔννοια τοίνυν ἐστὶ τραχῆσαι πάσαι
 αἱ τῶν μεξάνων προσώπων ὑπὸ τῆς ἐχούσαι, ἀπὸ τῶν τῶν
 ἐλαττόνων προσώπων ἀπὸ τῆς ἀκαλυπτίας, ὡς ἂν τὸ ἐῖπος τὸν ἐγ-
 κέφαλον ἢ τοῖς κροτάφοις, ἀλλὰ μὴ ἢ ταῖς πῆξιναις καταπε-
 πατημένον φορεῖτε. Ἐὶ τὸ, ἀλλὰ μανθραγόραμ πεπωκόσιν ἢ ἢ
 φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον εἰκότα μοῦ ἀνδρώποις. Ἐὶ πάλιν
 ἐς ὑπὸς αἰας, εἰ δὲ τὸ πρὸς φανὲς ἀξίωμα φησὶ βουλῆς ἢ τὸν ἀξί-
 ῶν προσβλέπετε, φησὶ ἀριστογίτον κρείστως ἀναμνησθέν-
 τας ἐγκαλῶν ἴασθε, Ἐὶ ἡμεῖς δὲ ἐκνευθισμένους Ἐὶ προσημέ-
 νοι χρέματα, συμμάχους ἢ ὑπὸς ἐτου Ἐὶ προσημέ-
 γνήκοτε, ἀγαπῶντες φησὶ ἐν θεωρικῶν ἢ βοϊδία πέμψουσιν
 ἡμῶν ἐς τὰς ἐορτάς. καὶ πάλιν, παντάπασιν γὰρ ἐκ-
 λελυθῶν μοι δοκεῖτε Ἐὶ παρῶν ἀναμνησθέν τὰ θενά, ἐτέρους
 δὲ πάροχτας ὄρωντες οὐ φυλάττετε. καὶ ὅ, οὐδὲ σωφρόνων οὐδὲ
 γενναίων ὄσιν ἀνθρώπων, ἐλλείποντας ἢ δι' ἐνθουσιασμάτων
 τῶν τῶν πολέμου, ἐν χρωῶν τὰ τοιαῦτα ὀνειδῆ φέρειν. τουτὶ δὲ
 ἢ τῆς μεθόδου Ἐὶ τελευτήσαν γέγονεν. ἢ γὰρ ἡ κατόλου
 εἰρη. Ἐὶ οὐκ ἀπλῶς ἐπετίμησε. πάλιν ἢ γὰρ ἔννοια τραχῆσαι, ποῖς
 δὲ κώλοισ ἀμφὸς τὰ τελευτήσαν ταυτὶ πρὸς εἰγμάτα, Ἐὶ ἀκμῆς
 οὐ πρὸς, ὡς ἢ ἡ ἀκμῆς ἔσαι φανερὸν. οὐ μὴν τὰ γὰρ
 πρῶτα τοιαῦτα ἢ πρὸς εἰγμάτα, ἀλλὰ καθαρῶς τραχῆσαι.
 Διακρίβεις δὲ πρὸς τῶν δημοσίων καθαρῶν εἰς τὴν τραχύτητα.
 Διὸ καὶ ἐπιλομῆς ἀμνησθέν τῶν φανερῶν μνησθέν πρὸς αἰπῶν.
 Διακρίβεις δὲ εἰς τὴν. διὸ τι πανταχοῦ αὐτάς ὁ ἀνὴρ ἡ συμ-
 πλέκειν τισὶ καὶ ταῖς μεθόδοις λαοῦ. ἐπεὶ καὶ τούτο, ὅ Ἐὶ αὐ-
 τὸ ὄσιν ἢ ὑπὸς αἰας. τὸ γὰρ ἡ τοιαῦτα τούτων κεισθέν

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τὸν τρόπον, ἐμοὶ μὲν ἄρ' ἔνδρα οἶδ' ὅτι συμφροσὶ φανείη, κακία δὲ
 δυσμεμία ὑμετέρᾳ ἢ ἀγνωμοσύνη, ἄρα μὲν ὅτι τῆ ἐννοίας μεθε
 δίδωμι δὲ οὕτω καὶ συμπλακὲρ τοῦ πρό αὐτῶ τε καὶ μεθ' ἑαυ
 τὸ, λαοτόρον πως γέγονε. καὶ τοι εἰ τὸ ἐπαγόμηνον ἔχει τί ἔρα
 χυτῆθ' ἔστι δὲ τὸ ἦρ τοῦ μεταγινώσασατε. καὶ μὲν εἰ
 τὸ ὦ, τί ἄρ' ἐπιπῶρ, μήτε ἀμαρτάνερ δοκοίω, μήτε ἰδοσαίμην
 λίαρ ὀλίωροι, οὔτε τ' ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτ' ἀχύνεσθε, ἐφ'
 οἷς ἀριστογείτονα ἀφίκατε, ὑπὸ τούτοις δημοσθένω ἐκβεβηκό
 τεσ τοιοῦτόν ὄξιν, οἷον ἔχειρ τέ ἵνα διόρδωσ' ἢ μετρίαν λαο
 πητα κτλ πλὴν διαπόρκοιρ. ὅλων τε τοιούτων μὲν ἡραδ' ἔργα
 τῶν οὐκ ἀπορήσας, λέγω τῶν ἔχόντων τινὰ διόρδωσιν. πολλὰ
 γὰρ ὅτι τοιαῦτα νομ' ἡρὰ τοῦ ἔργου καὶ ἡρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ
 διαρῶς δὲ τραχυτῆτα ἡρὰ γε τὸτῶ διαχερῆς εἴσῃρ. πάντῃ γὰρ
 τοῦ τοιοῦτω σπανίως χρῆται, πλὴν ἐν μὴ ἕς οἷοιτο ταυτέρῃ
 σφοδρότητά γε καὶ τραχυτῆτα. ἀλλ' ὅπῃ μὲν ἀλλήλων τῶν
 διαφέρῃ, μικρὸν ἕσδον φανῆται, παραδείγματα δὲ εἰς ἃ
 ἡραμυθῆτα τραχυτῆθ' ἡρὰ μὲν τοῦ ἔργου καὶ πάντῃ ὡς
 ἐφ' ὅτι σπανία, ὁ δὲ ἀριστογείτων σοὶ ἀφθονα ἡρῆσθ' ἢ ὀλίκα, ἐν
 βόλοιο καὶ παρ' ἐκείνῃ λαβῆρ ἡραδείγματα. πολλὰ δὲ τοιαῦ
 τα καὶ ἡρὰ τοῦ ἀφάρχω· ἀλλὰ ἡρὰ μὲν ἐννοίῶν τῶν ποιοῦσῶν
 τῶν τοιοῦτων λόγῳ, τοσαῦτα, μέθοδ' ἡρὰ δὲ τραχυτῆθ' ἡρὰ
 τὸ ἀπαρακαλῶ ἢ πως καὶ φιλοῦς καὶ ὑπὸ τίμωσ' ἀλλὰ μὴ ἄλλ'
 λως πως μὲν συμπλέκοντα τοῖς λαφάνουσι πλὴν τραχυτῆτα
 εἰσάγαρ τὰς τοιαύτας τῶν ἐννοίῶν. παραδείγματα δὲ εἰς ἃ
 ἡρὰ μικρὸν ποσότρον ἡρὰ δῆσσαι καθαρῶς εἶναι τραχυτῆτες. ἡρὰ
 χῆρα γὰρ ἔννοια τραχέως ἐκῆ ἢ μεθόδεν δισαμ, λέξις δὲ ἡρὰ
 χῆρα ἢ τε τραμμυθῆ καὶ ἀφ' ἑαυτῆς σκληρᾶ· οἷον ὅτι καὶ τὸ κακ
 τα

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ταπεπατημύλιον φορέτε· καὶ τὸ ἐκλέλυθε ὡς ἄθνηαῖοι καὶ ἄνα
 πατηκότες καὶ ἄθνηαῖοι καὶ τὸ ἐκνευρισμύλιον· καὶ τὸ, ταπεινὸν
 κατέφαγε· καὶ τὸ, διορωφυμύλιον καὶ πόλεως· καὶ τὸ, περιμό-
 πῳ καὶ λωποδύτῳ πῶν ἐλλάδα, ὅσα τοιαῦτα. αὐτῶν μὲν
 οὖν διὰ τὸ τετραφάσαι εἰς ἑαυτῶν δὲ σκληραῖ αἰ-
 τοιαῦτα· οἶον, ἀταρπὸς ἑμαρπῆσιν, ἔγναμψι, καὶ ὅσα τοιαῦτα.
 ἔχει δὲ τι τοιοῦτον καὶ τὸ, περικόπῳ, καὶ τὸ, ἐκνευρισμύλιον,
 καὶ μὴ τοσοῦτον, ὅσον αἰ προσερμύλια. ἀλλὰ λέξτε μου αὐ-
 τὰ τετραφάσαι, καὶ ἄλλα δὲ τετραφάσαι μάλα μὲν τὰ προστακτι-
 κά· οἶον, ἐν ἀριστογείτον· κρίσεως ἀναμνησθέντες ἔγκλημα
 αἰ ἐπὶ τὰ κατ' ἐρώτησιν ἐλεγκτικά· οἶον, εἴπα δλινδίοι
 μὲν ἴσασιν τὸ μέλλον προσεῖν, ὑμεῖς δ' οἶντες ἄθνηαῖοι ταυτὸ
 ποτὸ οὐκί φυλάξεσθε; καὶ πάλιν, οὐκ ὄρατε, ὡς εἰσαργεῖς καὶ
 σαφῆς τουτῶν παράφγμα διὰ ταλαίπωροι γεγονόσιν ὀλύθιοι,
 καὶ πάλιν, βουλευέσθε ὡς ἄθνηαῖοι διηβαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ;
 καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ γὰρ ἀφελὸι τις ἐν ἐννοίᾳ τανύπης, πῶν μέθοδος
 καὶ τὸ παράφγμα εἶναι, προσηγομύλιως δὲ λέγειν αὐτὸ τις δεῖν
 τῶν δημοσίων ἢ τινὰ ἕτερον καὶ κατ' ὑποκρίμλιον, ἀλλὰ μὴ ὡς
 εἰπόντων τινὸς ἀναμνηστικόν, σφόδρα ἔσαι τετραφάσαι, καὶ δια-
 φρόντως γὰρ καὶ τὰ καὶ ἄλλα. Δέχεται μὲν τοὶ ἢ τετραφάσαι καὶ
 δευτέρῳ ὅτι ἴσασιν λόγον χερσὶν ἅπαντα τὰ καὶ ἄλλα, ὡς ἄλλοι
 οἶμα καὶ ἄλλα ἰδέσθαι· ἀλλὰ τὰ γὰρ οἶμα αὐτῆς ταῦτα, καὶ
 λα δὲ τετραφάσαι τὰ τετραφάσαι, ὅτι ἀμνηστικὰ, κόμματα δὲ
 καλῶν ἀμνηστικῶν. οἶον, οὐκ ἐμβασόμεθα; οὐκ ἐξήμεν; οὐκ ἔστι
 πῶν ἐκείνου πλῆθον μεθ' ἡμῶν; καὶ πάλιν, ὡς οὖν ὡς ἄ-
 θνηαῖοι, ὡς ἄλλοι πρᾶξιμοι; ἐπὶ δὲ τι γένεσθαι; ἐπὶ δὲ
 δὲ ἄλλοι δὲ ἀνάγκη τις ἢ; νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γινόμενα ἢ γὰρ;

συνδίκη δὲ τραχῆα ἢ συγκρονοσῆς τὴ φονκέντων ἔχουσα, ἢ ἀνοικίωρ ἑαυτῆς ἢ ἀνακολονδωρ ποδιῶν συγκριμλῆν, ὡς μηδ' αὐμῆ προσβάλλῃ τινὰ ἢ χορ μεξου, μηδ' ἔχῃ τινὰ ἢ δ' οὐλῶν κατ' ἀνοικίω πλῶ συνδίκηλῶ, μηδ' ὄλωσ ἐνρῆδμίας ἔμφασ', ἀλλ' εἶναι μᾶλλον οἶομ ἀρῆρῆδμὸν τινὰ ἢ δ' νσηχορ, τραχνουσαμ τῶν ἑαυ κολῶ. ποιῆ δὲ μάλισα τούτο ἢ ἀνάπασσις ἢ ποιᾶ, ὡσπερ κῆμ ταῖς ἄλλαις ἰδέαις ἔφαμλῆν, ὅτι ἢ ἀνάπασσις ἢ ποιᾶ μετὰ πῆς συνδίκησ φηι ποιᾶς τὸν ρῆδμὸν ἀποργάζετῃ. ἢ οὐκ ἀνάπασσις ἢ ἔν τῆ τραχντκτι κτλ τῆ πόδας, ὡσπερ ἢ ἢ συνδίκη ἀνοικίω κούουδ' ἔσω, καὶ μλῆν ὑπὶ τῶδ' ε, καὶ δὲ ὑπὶ τῶδ' ε τῶ πῆδ' ε ἀναπασσομλῆν τῶ κώλου ἢ γίνετῃ οὕτω τραχῆς ἢ ὁ ρῆδμὸς, ἢ δ' νσηχός ἢ ε ὁ λόγ' ἔ, καὶ οἶομ μηδὲ ρῆδμὸς τις ἔμ. ταῖς τα δὲ ποιῆ ἢ τὸν ἔν σφοδρότκτι ρῆδμὸν. ἀλλ' ἢ δ' ἢ γε πῆς πᾶσθε σφοδρότκτ' ἔλεκτέορ, ἵνα καὶ ὅπῃ διαφέρεσ φηι τραχντκτ' ὑπὶ γῶμλῆν. ἀντίμετῃ δὲ ταυτῆ πάντως ἢ καὶ ἢ γῶμ κντῆς, κατὰ πῶρ καὶ τῆ τραχντκτι, ἰδέως δὲ καὶ τῆ σφοδρότκτ' ἢ ἔνακτίορ ἢ ὑπὶ εἰκῆα, πῆς ἢ ε ἢ ἄντ' ἔν τῶδ' πῆς ἢ ε ἢ ελεξέτῃ.

ΠΕΡΙ ΣΦΟΔΡΟΤΗΤΟΣ.

Η δὲ σφοδρότης ἐννοίας μὲν ἔχει καὶ αὐτὴ τὰς ὑπὸ ἀνοικίωμ καὶ ἐλεγκτικῆς, κατὰ πῶρ ἢ τραχντῆς, ἀλλ' ἢ ἢ τραχντῆς κατὰ μεξόνων προσώπων, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἀνοικίωσ ἢ ἐκκλησιασῶν γίνετῃ, ὡς εἰδείξαμλῆν, ἢ δὲ σφοδρότης κατὰ ἐλατῆόνων προσώπων, οἶομ κατὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ κατὰ ἑμ καὶ οἱ ἀκούοντες δέξαντο ἢ δ' ἔσω, οἶομ, ἐν κτλ Θιλιππου λέγει ὁ δὲ μοστένης, ὅτι κατὰ πῶρ ἔ, ὄλεθρος, μακροδῶν, καὶ τῶν τοῦτ' ἢ καὶ.

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

καὶ ταύτη γε πρῶτον διαφέρει τραχύτητος ἢ σφοδρότης κατ' ἔννοιαν. διὸ καὶ φανερωτέρας ἔχει τὰς κατηγορίας αὐτῆ, σχεδὸν λοιδορίας οὕσας, ὡς ἐν τῷ λιγυρλίῳ κοινῶ τόπω. ὡς δ' ἐξέτα γὰρ τὰ πρόσωπα ταῦτα τὸ ποιούτωρ εἶδ' ἔχει, ἐκείνα δὲ οὐκ ἔτι, λέγω τὰ εἶδη τραχύτητος. πρῶτον γὰρ σφοδρότητος σχεδὸν μὲν ἅπασας ὁ κτλ ἀριστογείτονος τῷ δημοθένους λόγῳ, ὡς φησὶ ἐξερῶν ἂν αὐτοῦ τῶτο, οὗτος οὖν αὖ αὐτὸν δὲ αὐτῆς σται ὁ φαρμακός; ὁ λοιμός; ὁ οἰκονίσαι ἄμ τις μάλλον ἢ ἄλλῳ ἢ προσήπῃ βουλοῖτο; πολλὰ δ' ἄμ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων αὐτῶ λόγῳ λάβοι τοιαῦτα οἷον, ἔπειτα ὡς κατάρατε καὶ γραμματοκνῶν καὶ πάλ' ἔτι, ἀλλὰ μὴ πορρολόγῳ, πρῶτον γὰρ ἀγορᾶς, ὀλέθρου, γραμματεῖς καὶ πάλ' ἔτι, τί οὖν ὡς ταλαίπωρος συνοφαντῆς; τί λόγους πλάτης; τί σαρδῶν οὐκ ἐλλεβορίας; καὶ σοὶ μὲν γὰρ ἢ ὁ πατρὸς κλέπτης εἶπες ἢ ὁμοίως σοι. καὶ ὅλως, ὅπρ' ἐφῶ, μυρία τουτου καὶ ἐν δικαστικοῖς καὶ ἐν συμβουλευτικοῖς ὅσι παραδείγματα. ἀλλ' ἔννοια μὲν αὐταὶ σφοδρότητος, ἐν δὲ τις αὐτὰς καὶ τραχείας ὀνομάζειν βουλοῖτο, ἢ πάλ' ἔτι τὰς τραχείας σφοδράς, οὐδὲν ἔμοιγε εἰδέναι, πλὴν, ὅτι γε διαφέρουσ' ἄλλήλων, καὶ ὅτι πλείον ἔχει τι σφοδρότητος πῆς τραχύτητος. καὶ ὡς οὐκ ἔμ διανοσφοδρότητος χεῖρ' ὡς τῷ μείζοντος ἢ κτλ σὲ πρόσωπον, πλὴν ἐὶ οἱ ἀκονοῖτες πλείως δέχοντο, διῆλον ἐκ τῶτων καὶ ὅσων μνηστῶν ἀεθλῶσας εἶδη πρὸ λόγους μέτεση, μέθοδος δὲ σφοδρότητος σχεδὸν ἢ αὐτῆ, ἢ τῶν καὶ τραχύτητος. τὸ γὰρ ἀπερικαλὴν καὶ φανερῶς, ἔτι τε φιλῶς, ἀλλὰ μὴ συμπερίεχοντα τὰ τίσι πῶ ἀνεμύλων εἶνοι λέγειν τὰς τοιαύτας εἰνοίας. μηδ' ἄλλως πως σφοδρῶς λόγου, πρῶτον γὰρ αὐτοῦ τὰ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

προσημμένα πάντα. ἢ μὴ ἢ λέξις σφοδρὰ ἢ πρὸ ἢ ἢ τραχύνει,
 ἔνταυθα δὲ ἢ ποιῆν ὀνόματα ἴσως ἐγχαρῆ τραχύνει, ἄνωθεν ὁ ἢ
 τας ἐποίησε τὸ ἰαμβογάγῳ, ἢ τὸ γραμματοκίνωτον, ἢ εἰ
 ποιούτωρ, ἔν τραχύνει δὲ οὐχ εὐρο ὄνομα οὕτω πεποιημένον.
 Ἐ ταύτη ἄρ' οὖν ἴσως Διαφέρει ἢ σφοδρότης ἢ τραχύντης
 χῆμα δὲ σφοδρὸν τὸ ἢ ἀποσροφίῳ· οἶον, πρὸ σοι κατέλυον
 ἀχίην, ἢ σὺ προὔξινος αὐτόν. ἢ ἢ ἐρώτησις δὲ ἢ τὸ ἰσοκρίμε
 νου προσώπου ἀποσροφί ἔστι, ἢ ἔχει πρὸς τῆ σφοδρότητι Ἐλε
 κτικὸν ἂ· Διὸ Ἐ ταύτα τοιαῦτα χῆματα ἢ τῶν οὐκ ἰσοκρίμε
 νων ἀντίθεσιν ἢ λαμβάνεται· οἶον, ἄλλα τί ἐχρῆν ἀχίην
 ποιῆν τῷ πόλιν, ἀρχὴν Ἐ τυραννίδα πῶν ἐλλήνων δρῶσαν αὐ
 τῷ κατασκηναζόμενον Θίλιππον, πότρον ἐχρῆν αὐτῷ ἀχίην
 φρόνημα ἀφίσσαν καὶ τῷ ἀξίαν τῷ ἑαυτῆς ἐν τῇ δεηθῶν ἢ
 λόπων τάξει, ἢ τὰ ἐξῆς· σφοδρὸν χῆμα ἢ τὸ δακτικὸν οἶον
 ὁ Βάσκανος οὗτ' ἰαμβογάγῳ· καὶ πάλιν, ὁ γὰρ τὰ ἄνω
 δ' ἢ δειρὸ ἀπαγγείλας, καὶ τὰ δειρὸ φησὶ καὶ τὰ δειρὸ ποιήσας, εἴ
 ἐπήγαγε πλὴν λῆξιν, οὗτος ἔστι ὁ τὰ δειρὸν νῦν ὀνομαζόμενος
 πάθην· φανερὸν δὲ ἐκ τούτων ὅτι καὶ ἢ τὰ χῆματα ἢ σφοδρ
 τες Διαφέρει ἢ τραχύνει, ὅν μόνον ἢ τὰς φωνοίαις καὶ
 ἢ τὰς λέξεσι, ὡς προείρηται. καὶ μὴ ἴσως καὶ ἢ τὰ καὶ
 Διαφέρει, σφοδρὰ μὴ γὰρ καὶ τὰ μὴ κῶλα, κόμματα δὲ
 ἂ καὶ ἢ τραχύντης ἔχει. πλείον γὰρ μὴ γίνεται τὸ σφοδρὸν ἐν
 κείνοις ἂ μὴ κόμματα ἔστι. ἀλλ' ὡς ἰδιότοπῆσον Ἐ κατ
 ὄνομα ἀναπαύει τὸν λόγον, οἶον, ὁ φρμακὸς, ὁ λοιμός· καὶ π
 λιν, ἀλλὰ μὴ ἀρμεολόγος πρῶτον ἀγορᾶς, ὅλεθρος, γραμ
 ματεὺς, καὶ ὅσα τοιαῦτα· πρὸ δὲ σιωθῆνης σφοδρᾶς ἢ ἀναπό
 σεως ἢ ἔνθου ὀνομαζόμενον, διὲ πάλιν δειρὸν εἶναι, διὲλα ἢ τὰ τοιαῦτα
 πάντες

ΠΕΡΙ ΥΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

πάντως μὴ πού κη' ἀπό τῶν προεξημελῶν, οὐ μὴ ἀλλὰ, καὶ μὴ
 τῶν πρὶ ἔραχνιότητος ἰκανῶς εἰρηνη. τὰ αὐτὰ γὰρ πρὶ τούτων
 κἀνταύθα κἀκεῖ. ἔπειτα τῶν πρὶ ἔραχνιότητος κη' σφοδρότητος
 οὐ πρὶ λαμπρότητος λόγος. ἢ πάλιν ἀντίκειται ἔσοπον μὴ ἴε-
 τνακῆ πᾶς ὁ κη' γοργότητα προῖων λόγος, ἰδίως δὲ ἐπιῆρ, λαμ-
 πρότητος ἑνωτιῶν ἐστὶ τὸ κομματικὸν καὶ διαλεκτικὸν, καὶ
 ὅλος δ' ἀνωσιτικὸν εἶδος τῶν λόγων. ἀλλὰ πρὶ γε τὴ λαμπρό-
 τητος ἡδὴ λεκτέον.

ΠΕΡΙ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΟΣ.

Μετὰ τὸν πρὶ σεμνότητος περὶ ἔραχνιότητος λόγος, εἴη
 περὶ σφοδρότητος, ἀναγκαῖον ἕνωτιον πρὶ λαμπρότητος.
 τῶν γὰρ ποιητῶν τὸ μέγεθος τε καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν λόγων ἰδίως,
 ἐν τοῖς μάλιστα ὅστις ἢ λαμπρότης. τὰ περὶ ἄλλα, ἀναγκαῖα
 ἢ ἰδίως τῶν ἀξιοματικῶν λόγῳ, κη' οὐ δὲ τῶν σεμνῶν περὶ ἔρα-
 χῆ καὶ σφοδρῶ προσεῖναί ἡ πάντως κη' φαιδρότητος, ἵνα μὴ
 πάντως ἀνωσιτικῆς. φαιδρότητος δὲ οὐ φησὶ ἐν ὠραϊσμῶν, ἢ δι-
 γλυκνιότητος τε κη' ἀφελείας εἰσιν, οὐδὲ φησὶ κατ' ὑπὸ μέλειαν
 σωθῆναι κάλλος ἔχουσης ἡ. καὶ πρὶ γὰρ ὅν κομματικὸν τὸ
 καὶ πλεονάζον πρὶ τῶν ῥήτορι, ὅμως λεπτόν ὅστις, κη' οὐκ ἔχει
 ἴσως οὐδὲ μέγεθος. οὐκοῦν ταιντης δὲ φησὶ φαιδρότητος
 τῶν μεγέθει ὡς κατ' αὐτὸ, ἀλλὰ φησὶ ἀξιοματικῆς. ταιντω δὲ
 ποιῆ ἢ λαμπρότης, πρὶ ἢς ῥητέον. πρὶ γὰρ τῶ ἑνωτιῶν εἰδῶν
 τῆ λαμπρότητος καὶ τῶν πρὶ σφοδρότητος εἰρηκίμου, οὐ ὅστις τὸ
 κομματικὸν κη' διαλεκτικὸν, καὶ ὄντως ἀνωσιτικὸν εἶδος τῶ
 λόγῳ, καὶ ὅλος τὸ γοργόν. γίνεται τοίνυν λόγος λαμπρὸς κα-
 τὰ ἔννοιαν μὴν, ὅταν πεποῖηται ἔχει ἡδὴ ὁ λέων ἐφ' οἷς ἄρ λέ-
 τὰ ἔννοιαν μὴν, ὅταν πεποῖηται ἔχει ἡδὴ ὁ λέων ἐφ' οἷς ἄρ λέ-

γη δὴ διὰ τὸ ἐνδοξα εἶναι, ἢ διὰ τὸ καλῶς πεπεραχθῆαι αὐτῶν, ἢ
 διὰ τὸ χαίρειν τοῖς λεγομένοις τῶν ἀκούοντα, ἢ καὶ διὰ πάν
 τα ταῦτα, ὅλως τε ὡπὶ τοῖς διαπερασί τῶν ἔργων καὶ ἐφ' οἷς
 ὅστι λαμπρυνεῖται ὡς ἀληθῶς, ὅπου φησὶν ἡρόδοτος ὅτι ἑλλάμιφασ
 οῦσα, ὡπὶ τούτοις ὅστι ἢ λαμπροῦς οἶον, οὐ λίθοις ἐτείχισα τῶν
 πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδὲ ὡπὶ τούτοις μέγισον τῶν ἑμῶν
 φρονῶ, ἀλλ' ἐὰν βούλη τὸν ἐμὸν ταχισμὸν, καὶ τὰ ἐξ ἡς καὶ
 πάλιν, αὐτὴ τῶν πρὶ δὴ βας ἐγένετο τραγμάτων ἀρχὴ καὶ κα
 τάσσεις πρώτη τὰ πρὸ τούτων εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀ
 πισίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων, ἔτο τὸ φήμισμα τῶν
 τότε πρὸ πάντων τῆ πόλεος κίνδυνον πρὸ ἐλθεῖν ἐποίησαν ὡπὸρ
 φησὶ καὶ πάλιν, ταῦτα ἐποίησαν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ταῦτα
 ὑμῶν οἱ πρὸ βουτῆροι, οἱ λακεδαιμονίους, καὶ τὰ ἐξ ἡς καὶ
 λιν, ὑμεῖς τοίνυν ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, λακεδαιμονίω γῆς καὶ
 λάτῃς ἀρχόντων, καὶ τὰ κινῶν φησὶ ἀπικῆς κατεχόντων ἄρμα
 σαῖς καὶ φρουραῖς, ἔμβοιαν, τάναγχα, πλὴν βοιωτῆαν ἄπασαν,
 καὶ τὰ ἐξ ἡς, μέχρι τῆς ἑλθεῖτε εἰς ἀλίαντορ. πολλὰ δὲ καὶ
 τὰ τοῦτο λόγου πρὸ ἀείγματα ἐν τῶν πρὶ τῶν ἐφάνου, διὰ τὸ
 φησὶ ἀξιωματικὸν τῶν λόγου λαμπρῶν. ἀλλ' ἔνοιον μὲν αὐτῶν
 γουμνίως εἰσαγωγῆς τὰς ἐννοίας, ὅταν ὡς διαφῶν μετὰ ἀξίω
 ματος, ἀλλὰ μὴ ἐνδοξίας, ὅταν ὡς ἀφραγμῶν καὶ μὴ
 διακόπῃ τὰς ἀφηγήσεις, εἴ σοι τούτου μέλει, φησὶ διασκοῦναι
 πω λαμπροῦς. ἐπὶ τὸ, αὐτὴ τῶν πρὶ δὴ βας ἐγένετο τρα
 γμάτων ἀρχὴ καὶ κατὰσσεις πρώτη, τοῦτο τὸ φήμισμα τῶν
 τότε τῆ πόλεος πρὸ πάντων κίνδυνον πρὸ ἐλθεῖν ἐποίησαν, ὡπὸρ
 φησὶ. τοῦτο λαμπρῶν ἄπασαν ὄν, εἴτα διακοῦναι, καὶ μετὰ
 εἶ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἐν τῷ δ' ἴσῳ κώλωρ προσλαβὼν τὰ πρὸ τούτων, ἐξ ἔχθρας καὶ
 μίσους. Ἐὰν ἀπισίαν τῶν πόλεων ὑπεγκυμῶν ὑπὸ τούτῳ, ἐκποδί-
 σθη καὶ τὸ μέθοδον πρὸς τὸ ἄγαθον εἶναι λαμπρόν. οὐ γὰρ ὅ-
 μοιρον δ' ἴσῳ δὲ ἢ ἀπολελυμμένως εἰπέμεν, ὡς καὶ κατὰ τὸ πρῶτον
 διαγματοειδήκαμεν, ἢ διακόφωτα ἐκεῖνος, οἷον, αὐτῆ τῶν πρὸς δι-
 βας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη, τὰ πρὸ
 τούτων ἐξ ἔχθρας καὶ ἀπισίαν καὶ μίσου τῶν πόλεων ὑπε-
 γυμῶν ὑπὸ τούτῳ, ἔτο τὸ φήμισμα, καὶ τὰ ἐξῆς· τοιοῦτόν τις
 καὶ τὸ, πλεονέκτημα ὡς ἀθηνῶν μέγα ὑπεῖρε. Οὐλίππῳ πρὸς τοῖς
 Ἕλλησιν, οὐ γὰρ, ἀλλὰ πᾶσι· διέκοψε γὰρ καὶ οὐκ εἶασε φα-
 νῶνται λόγου τὸ ἄγαθον λαμπρόν τῆς διακοπῆς καὶ ὑποστροφῆς.
 ἐπὶ μεθόδου λαμπρῶς καὶ τὸ, τὰ ἐνδοξὰ ἐνδοξοτέρως λέγεται,
 ὡς ἐκείνου τὸ, οὐ μὰ τῷ ἐν μαζαδῶν προκινδυνεύσαντας
 τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἐξῆς· τὸ γὰρ παράδειγμα μὴ
 ἐνδοξόν, οἷον, ὄρθως οὐκ ἐβδύθησα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἕλλή-
 νων κινδυνεύειν· οὕτω γὰρ ἐποίησα καὶ οἱ ἐν μαζαδῶν προ-
 κινδυνεύσαντες, ὁ δὲ εἰς ὄσκειν αὐτὸ ἀναγαγὼν, ἐνδοξότερον αὐ-
 τὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν· οὐκ ἡμᾶστον, ταῦτα συμβουλευίσασας,
 οὐ μὰ τοῖς ἐν μαζαδῶν προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἐξῆς. λέ-
 ξας δὲ λαμπραὶ αἱ πρὸ ἐλέγοντο εἶναι καὶ σεμναί, χήματα δὲ
 λαμπρά, ὅσα ἔειπεν· οἷον αἱ ἀναρῆσαι, ὡς τὸ, οὐ λίδοις
 εἰτέχισα τῷ πόλῳ, οὐδὲ πλίνθοις ἐγώ· οὐδὲ ὑπὸ τούτοις,
 καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπάλιν αὖ ἀποσάσεις· οἷον, αὐτῆ τῶν πε-
 ς διβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχὴ ἔτι κατάστασις τρι-
 τή, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅπως δὲ τὰ ἀσυνδέτως εἰσαγόμενα, ἐν
 μαζαδῶν εἰς τὰ κῶλα, ποιεῖ λαμπρόν τῶν λόγων, καὶ ἀκμαῖ-
 ος ἢ τοῖς ἐννοήσις. Ἐπὶ γὰρ ἢ ἀκμῆ πρὸς ἢς αὐτίκα λέξομεν,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τοῖς ἰ λαμπρότητι ὅ γήμασί τε Ἐ κώλοισ γίνεται μεθ' ὅσων
 ἄλλων πέφυκε γίνεσθαι. ἐπιδείναι μὲν τοι χρῆ ὅτι ἐὰν μετὰ κατα
 εἰσάσεως εἰς ἀρχῶν ἀναγάγῃς, τὸν λόγον ὁρῶσάς, καὶ ἂν ἀποσώσῃ
 σης, ἢ ἴσον γίνεται λαμπρὸς, εἰ μὴ πλαγιάσῃς ἐν δίδῃς, ἢ ἂν ἔτρου
 γήμα πρὸ βλητικὸν ἐπαγαγῶν κατ' ἀνάγκην, μακρὰν ἀποσώσῃ
 νης ῥῆσιν, οὐκ ἐχέσῃς ἀνάπασθ' ὅτι ἐννοίας, Ἐ κτλ ποτο γνο
 μλίου πως το λόγου λαμπροῦ. οἶον, ὅμοις τοίνυν, λακεδαιμο
 νίω γῆς Ἐ θαλάττης ἀρχόντων, Ἐ τὰ ἐξῆς. εἰ γὰρ μὴ ἐπλευ
 γίασεν ἐν δίδῃς ἐν ἴσῳ, λακεδαιμονίω γῆς καὶ θαλάττης ἀρχόν
 των, Ἐ κατ' ἀνάγκην πρὸ βεβαλῶν ἀπὸ τοῦ πλαγιάσμεθ', ἐπεί
 νε δὲ τῆ ὁρῶσῃ, καθαρὸς ἂν μᾶλλον ἐγένετο ὁ λόγος Ἐ οὐ
 λαμπρὸς. πεμνήσιον δὲ τὸ τὸ, τὸ λέγοντι χρῆματα οἱ ξυάκοντα
 Δανείσασθ' πρὸ λακεδαιμονίω ἰππ. τῆς ἐν πρῶται. καὶ πρῶ
 ἀσωπῆτος εἰσαχθῆν, ὅμως διὰ τὸ ἰππ μῆνοι τῆ ὁρῶσῃ, κα
 θαρὸν μὲν Ἐ ἀπλοῦν ἔμενε, λαμπρὸν δὲ δουδαμῶς. εἰ Ἐ ταν
 τη διαφέρει τὰ τοιαῦτα ἴππ λαμπρῶν, ὅτι οἱ μὲν λαμπροῦ
 περ οὐ μᾶλλον πραγμάτων εἰσὶν ἀφηγήσεις, ἢ πριόπτες τε πρ
 γμάτων Ἐ αὐξήσεις, ὁ δὲ καθαρὸς λόγος Ἐ χεθ' ὅρ ἐναντί
 ὦν ἴσῳ λαμπρῶν, ὅμως ταῖς μόν ἀποσάσεις καθάπερ ἐκεί
 εἰσάγει, μετὰ μὲν τοι ὁρῶσῃ τ' Διαρκῆς Ἐ πραγμάτων ἔ
 νων ἀφηγήσιν ἔχει, ἀλλ' οὐκ αὐξήσιν ἵνα τὸ τῶν, οὐδὲ πριόπτες
 ὅσῳ ἔστι ὅτι λαμπρότητι Ἐ. τοῦτ' ὅρ ἔστι Ἐ τὸ, σωνίω ἐστὶ δὲ
 πρῶ ἔστι ὅ τῆς ξαγμῆς χροῦς διδάσκων. ἢ τὸ, λέγεται ὡστε ἰππ
 ὅτι παλαιᾶς ἐκείνης ἐνδομονίας ἀλικιβάδης. Ἐ τὸ, λέγονται
 χρῆματα οἱ ξυάκοντα Δανείσασθ', Ἐ ὅσα τοιαῦτα. ἀλλὰ χρο
 ματα μόν ταντα λαμπρότητι Ἐ, κῶλα δὲ τὰ μέλλοντα πρ
 σεμ τὸν λόγον λαμπρῶν, μακρότερα εἶναι δεῖ. Ἐ τὸ τῶν ὡσπερ
 δεῖγμα

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

δείγματα, πάντα ὅσα κ' ἄρ' ἔστι πρὸς ζήνοιωρ λαμπρότης ἐρη
 καλῶ· σωθῆναι δὲ λαμπραὶ, μάλιστ' αὖ σεμναί, πρὶ ὧρ
 εἰρητῶ, χρῆσθ' μὲν ἐστ' ὅτε οἴωρ τε Ἐ βροχαῖκάεε σωθῆναιε·
 Ἐ οὐδ' ἔρ γε βλάπτειτ' ὁ λαμπρὸς λόγ' Ἐ τῆ σωθῆναιε ταυτῆ,
 μόνον ἢ ἢ ἀνάπαυσις γένοιτο σεμνή. τὸν γὰρ ζυδμὸρ αὖ τοιαύ
 ται ἀναπαυσις μακρῶρ ἢ ἢ λόγωρ γινομλῶρ ποιοῦσι σεμνόρ
 τε Ἐ λαμπρῶρ, κ' ἄρ' ἐκ βροχαῖκῶρ συγκείμεν' ἢ. ἀλλὰ πρὶ
 μὲν λαμπρότητ' Ἐ τοσαύτα, πρὶ δὲ ἀκμῆε λέγειν ἄρ' εἴη ἐπὶ
 μῶρ· ἢ πάλ' ζυωτῶρ ὄστ' εἶδ' Ἐ δηλαδὴ, ἢ μὲν τὰς ζυ
 νοῖας, ὅσα σφοδρότητ' τε Ἐ βραχυτῆ ζυανλοῦτῆ, ἢ ἢ τὰ
 λοιπά, ὅσα τῆ λαμπρότητ'.

ΠΕΡΙ ΑΚΜΗΣ.

Ὅπως ἢ ἢ σεμνότηε Ἐ μετ' ἐκείνῳ ἢ βραχυτῆε ἢ τε σφο
 δρότηε καὶ ἐκ λαμπρότηε, αὐταὶ κατ' ἑαυτὰε γίνοντῆ.
 καὶ ἔστι λόγω μέγεθ' Ἐ σω ἀξιώματ' Ἐ ὄγκω προσυδέασθ',
 ἢ καὶ ἢ μὲν ἐν τοῖε ἐμπροσθῶν ἐρημλῶε μετὰ τὸν πρὶ σαφῆ
 νεῖας δὲ εἰρητῆ λόγωρ, ἐποῖτο δ' ἄρ' ἔστι πρὶ βραχυτῆε τε καὶ
 σφοδρότητ' Ἐ, καὶ ἐκ ἔστι λαμπρότηε ἀναγκαῖωε ὁ πε
 ς' ἀκμῆε λόγ' Ἐ· ἢ ἢ μὲν τὰς ζυνοῖας ζυανλοῦτῆ πάλ' ὅ
 σα τῆ σφοδρότητ' ἢ τῆ βραχυτῆε, ἢ δὲ τὰ λοιπά, ὅσα τῆ λαμ
 πρότηε. λέγειν δὲ πρὶ ἀκμῆε, ἐπιτῆ μετὰ τὰ προρημλῶ ἀναγ
 καῖωε, τὰ τε ἄλλα, Ἐ ὅτ' ἀπὸ τούτωρ πως γίνεθ' ἐφικεν ἢ
 ἀκμῆ, ὡε ζυνοῖε Ἐ ἀμεδα· Ἐ τῶτο κατ' ὀλίγορ μὲν πως Ἐ ζυ
 πρὶ πρὶ βραχυτῆε Ἐ, δὲ ἔξομορ δὲ καταφανεσθῶρ ζυανλοῦ
 ἀναγκαῖωε ἐν ἔστι πρὶ αὐτῆε λόγω φη ἀκμῆε, μᾶλλον δὲ εἴ
 FFF 3 206

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

δις ἑταρχῆς φαιρόμενος. ἔννοια μὲν γὰρ ἀκμῆς ἔστι μέ-
 ροιοι αὐτοῖται, αἱ πόρ ἡσάρ φηι τε τραχυτῆς Θ, ἔστι φηι
 δρότη Θ, λέξεις δὲ αἱ τε αὐτῶν τοντωρ τῶν ἰδεῶν, ἔστι αἱ
 φηι λαμπρότη Θ μιμιγυλίαι οἶον, νόσημα γὰρ ὡ ἀδυνα-
 σι δεινὸν ἐμπέπῳκον εἰς τὴν ἐλλάδα ἔστι χαλεπὸν, ἢ πολλὰς
 ζωὸς εὐτυχίας ἢ φηι παρ ἡμῶν ἐπιμελείας δεινὸν. ἢ γὰρ
 τροπὴ τραχέει οὔσα ἢ σφοδρῶν λόγου, ἢ νόσημα γὰρ, ἔτι φηι
 πως διήρηται, ὡς ἐν λαμπρότη. ἔστι οὐ μᾶλλον τραχυτῆτα φηι
 θα ἐμφαίνει, ἢ λαμπρότητα. φηι δὲ τῶν ποιῶν ὀνομάτων, ἵκαν
 νῶς οἶμαι ἐν τῷ πρὸ σιμνότη Θ ἡμῶν ἐξῆς. ἔστι μὲν ἢ φηι
 ματα ἀκμασικά, ὅσα ἢ ἐν λαμπρότη ἢ σφοδρότη. κατὰ
 μὲν γὰρ λαμπρότη Θ ἡμῶν, ἀκμὴ γέγονεν, ὡς ἐν τῷ φηι
 ἔστι ὡ ἀδυνατοὶ τὸ τάζεως, ἐφ ἡς ἡμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλπον.
 ἔστι πάλιν, πλεονέκτημα ὡ ἀδυνατοὶ μέγα ὑπῆρξε ἔστι
 πο. δις ἀποσάσεως γη ἐσῆκτη. καθεῖνα δὲ, τοιαῦτα. μὴ μοι σῶ-
 ζέσθω μηδὲ ἀπολλύσθω μηδὲ εἰς ὅμ ἄρ ὁ δέσθω ἢ ὁ δέσθω βολ-
 ληται. ἔστι τὸ, πολλὰ ἄρ ἔχομεν ἐπεὶ ὀλνιθιοὶ ναῦ, ἔστι τὸτ εἰ προ-
 εἶδοντο, οὐκ ἄρ ἀπώλοντο. ἔστι ἔως ἄρ σώζεται τὸ σκάφ Θ ἄρ
 τε μεῖζον ἄρ τὸ ἔλαττον ἢ, τότε χρὴ ἢ ναυτίω ἔστι κυβερνήτιω
 ἔστι πάντα ἀνδρα ἐξῆς προδνιμους εἶναι. ἐπειδὴ δὲ ἢ δάλατος
 ὑπῆρξε, μάταια Θ ἢ ἀπουσίη ταῦτα δὲ ἢ πλείον ἔχει ἔστι. ἔστι
 γὰρ δις ἀποσάσεως ἐσῆκτη, ὡς τὸ, πλεονέκτημα ὡ ἀδυνατοὶ
 μέγα ὑπῆρξε ἔστι πάλιν. ἔστι τὸ, δις ἔστι ὡ ἀδυνατοὶ φηι τάζεως
 ἀλλ' ἀπροσδοκῆς δις ἐπεμβολῆς. δεινὸν ἢ μεζόνως ἐλάττω
 ἔστι πλείον ἔχει τὸ φαιδρὸν ἢ ἀκμῆ. κυρίως γη τοτ ἄρ ἀποσάσεως
 εἶν. ἔστι δὲ κατασῆσας εἰς ἀρχὴν ἀναγάγῃς τὸν λόγον, ἔστι φηι
 φαίνεται τὸ ἀποσαλικὸν οἶον, τσοῦτον ἐσῆτων πλεονέκτημα ὡ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἀθναῖοι, καὶ τὰ ἐξῆς. προσδοκίῃσαι γὰρ ἑνταῦθα ἢ ἀπόσα=
 σὲ ὡφθῆ, ἐκῆ δὲ οὐ πάντις ἡ τὸ ἀποσαλικὸν οἶον, νῆ δία, εἶθε ἢ
 τὸ καὶ τὸ γενεῶν, καὶ τὸ μὴ γενεῶν. πολλὰ ἄρ' ἐπιθεῖν ἔχουσιν
 ὀλίγοι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀλλ' ὅπου ἐλέγχεαι, καὶ μὴ λαμ=
 πρότις ἁήματα, οὕτως ἀκμή γίνεται, καὶ λ' αὐ σφοδρότη=
 τα οὐ ἀποσροφαὶ δηλονότι καὶ οἱ ἐλεγχοὶ ποιοῦν ἄρ' πλὴν ἀκ=
 μῶ οἶον τὸ, πότρου ἐχρῶν αὐτῶν αἰχίνην τὸ φρόνημα ἀφ' ἧς καὶ
 τῶν ἀξίαν τῶν εαυτῶν ἐν τῇ διεπάλωσιν, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλ' ἔ, οὐ λέ=
 γει εἴσω τῶν χεῖρα ἔχοντα αἰχίνην δ' εἶ, οὐ, ἀλλὰ προσθεῖν εἴσω τῶν
 χεῖρα ἔχοντα. οὐ δ' εἶ θαυμάζειν, εἰ πᾶσι ἀπεροφῆ. καὶ τοι λε=
 γόντ' ἡμῶν σφοδρότητ' εἶναι ἁήματα, ὁμοῦ καὶ ἦθος ἔχει ἢ ἄσπερ καὶ
 τὸ, καὶ μοι μηδὲν ὀργισθῆς, οὐδὲν ἢ ἐξ ὧσε φλαύρον. μεθεσθὲν θη=
 ἢ οὐτῶν, ὥστε μὴ λόξαι πικρῶς λέγειν, διὰ τῶν ὑπόληψ' ἔ' προ=
 σῶρεν λεπίου, καὶ μηδὲν γε ἠπὸρ ἔχει τῶν σφοδρότητα. ἐμφαί=
 κη γὰρ καὶ ἐν τῶν ἠθῶν. ὅτι δὲ καὶ ἡδ' οὐ ποιοῦν σφοδρότη=
 τα οὐδὲν κωλύει, αἱ εἰρωνεῖαι δηλονότι πᾶσαι οἶον, πῶς ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν χρεῶν τοντων τὰ πρᾶγματα ἔχει; καὶ πάλ' ἔ, τὸν κα=
 λὸν ἀνδρῶντα καὶ ἑταγωνιστῶν ἀνερον ὀξέδρεφέ σε ἢ μήτης,
 καὶ μὴτ' ἄλλα. κακῆνα μὲν τοι ἠδικῶς ἅμα τὸ σφοδρῶς εἴ=
 ρητῶν, τὸ, σὺ δὲ ὅμοι' αἰχίνην ἰὸ δὲ ἀδελφὸς ὁ σός; ἀλλὰ πρός
 τῶν ζῶντας ὡς χρεῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀλλὰ ἁήματα μου ἀκμῆς
 ταῦτα, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀπλῶς τὰ αὐτὰ ἔχει τῇ λαμ=
 πρότιτι οἶον κῶλα, σωθῆκας, ἀναπανσεις, ζυθιμονες, καὶ
 πῆσιν ἀκμῆς τοσαῦτα, ἀπορῆσῃε δ' ἄρ' ἡς ἐκ τότων εἰκότῃ
 ποῖον ἢ ὅσι, τὸ, μέχρι τότου λαοθένης θίλος ὀνομάζετο θιλίπ=
 πῆ, τὰ ἐξῆς. καὶ τὸ, ἀλλ' ὅ τῶν εὐβοιαν ἐκένος σφετρίζομενος,
 καὶ κατασκόνεζον ὑπὸ πείχισμα ὑπὸ πλὴν ἐπικλῶν, καὶ τὰ ἐξῆς.

καὶ

Ἐὖσα τοιαῦτα, πότερον ἀκμαστικά, ἢ λαμπρὰ, ἢ τὸ σωμα
 φότερόν ὄσιν, ὃ Ἐ μᾶλλον. φαίμεν οὖν ἄρ, ὅτι καθάπερ ἐστὶ
 δάξασιν ἐν τῷ ἔργῳ λαμπρότητος, Ἐ ζῆταντα πάλιν ἐν
 τῷ πρὶ ἀκμῆς, πάντως τῆ ἀκμῆ λαμπρότητος ἴδια πολλά
 πρὸς ἐσι· οἶον, τὰ κῶλα καὶ οἱ ἐνδομοὶ λαμπρὰ ὄντα, Ἐ τὰ ἐξ
 τῶτων. πολλαχού δὲ Ἐ πῶν λέξις ἐφαρμύ, Ἐ τὸ μέγιστον τὰ
 ἀποσαλικά τῶν ἁμαμάτων· ὥστε ἐι λέγομεν ταῦτα μεμίσχοντα
 δὲ ἀμφοῖν, ἐκ τε λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς, ὅ, μέχρι ταῦτα
 οὐκ ἐνεκ, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν ταυτὸν ἐμπίπην καὶ μηδὲν ἕτερον ἐμφα
 νεῖς αὐτὰ ἀκμαστικά, εἴ γε πάντως ἔχει ἢ ἀκμῆ πολλὰ πρὶ
 δῖον λαμπρότητος. αἱ τε γὰρ ἐννοιαὶ τῶτων· οἶον τὸ, μέχρι
 τούτου λαδένος εἰς Ἐ ὠνομάζετο εἰλίπτου· καὶ πάλιν τὸ
 ἀλλ' ὃ πῶν εὐβοιαρ ἐκέν Ἐ σφειροζόμενον Ἐ κατὰ σφαιρῶν
 ὑπερίχισμα ὑπὲρ τῆ ἀπῆκῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, σφῆρα πρὸς
 εἶναι δοκεῖ καὶ πρὸς ὄψιν λεγόμενα, ὅπως ἴδιον ἀκμῆς, τὰ πρὸς
 ἁματά αὐτὰ καὶ τὰ κῶλα ὄντα λαμπρὰ, μετ' ἐκείνων πρὸς
 τραχυντήτος ἐννοῶν πῶν ἀκμῶν ποιεῖ· ὥστε καὶ φαίμεν ὅτι
 τί χρὴ λέγειν, ὅτι μίμικται λαμπρότης ζῆταντα καὶ ἀκμῆς
 φῖνσι δέον αἰ ταῦτα μεμίσχοντα, ὅτε ἀκμῶν λόγῳ εἶναι
 ἀλλ' εἰδέναι χρὴ ὅτι πρῶτον μὲν ζῆταντα φαίμεν, ἀκμῶν καὶ
 λαμπρότητα σωματικὴν εἶναι, ὅχι γὰρ τραχυντήτος ἢ σφῆρας
 τα ὁμοῦ λαμπρότητος γενεῖται, ἀ ποιεῖ πῶν ἀκμῶν. οὐ γὰρ
 ἀκμῆ καὶ λαμπρότης σωματικῆς ἀκμῶν ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐν
 νοιαὶ τραχῆαι καὶ σφῆραι, καὶ μέθοδοι τοιαῦτα, λέξαι καὶ κῶ
 λοις λαμπρότητος, καὶ εἴ ἂν ἐτέρω κερδῆσαι, ποιοῦσι τῶν
 κῶν. διὸ οὐδὲ ἀνακολουδουσιν ἀλλήλαις, ἀλλ' ἢ κῶν ἀκμῶν
 πάντως ἔχει ἢ καὶ λαμπρότητος, ὁμοῦν ἢ γε λαμπρότης ἔχει

ΠΕΡΙ ΪΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

Ἡ ἀκμῆς, εἰ μὴ ἕως ἐξίξωρ, βιαίως λέγοι ταῦτα ἃ ἦρ' ἰδίᾳ λαμ-
 πρότητος, τῷ μακροκωλίᾳ λέγω καὶ τὰ ἀποσακμὰ χήματα,
 καὶ εἰ ἡ ἔτρου, διὰ τὸ ἐπ' ἀμφοῖν εὐρίσκεισθ' ἰσάζουρ, καὶ μηδερ
 μᾶλλον ζῆτεσθ' ἐκῆσε, ἢ ἐκῆσερ ζῆτάλε μετσηνέχθαι. ἀλ-
 λά ταῦτα μὲν ὅστι σαφῆς λήρος, φανερὰ ἢ ταντ' ἄγε ἢ τῆ ἀ-
 οδήσθ' ἰδίᾳ ὡς ἰδίᾳ μὲν ὅστι ἢ λαμπρότης, ἀκμῆ ὃ οὐδ' ἔχει γε
 ἴσως ὑπόσαση καὶ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἢ μίξις τ' ἀπὸ τ' ἔραχνητος
 ἢ σφοδρότητ' ἢ τ' ἀπ' τ' λαμπρότητ' ποιεῖ τῷ ἀκμῶν. Διὸ, κα-
 θάρσ' ἔφθ', οὐδὲ ἀντακολουδοῦσι. ὅπρ' μ' ἢ ἀκμῶν ἢ πάν-
 τως καὶ λαμπρόν ὅστι, καὶ εἰ ἡ σφοδρόν γε, ἢ τραχὺ, ἢ τὸ συ-
 ναμφοτόρου· οὐ μὲν ὃ ἡ ἀρ' ἢ τραχὺ γε, ἢ σφοδρόν, ἢ καὶ λαμ-
 πρῶν, εἰ ἀγνη τὸ αὐτὸ καὶ ἀκμῶν εἶναι. ἔχθ' γὰρ ταῦτα καθ'
 ἑαυτὰ ὑπόσαση καὶ χωρὶς τῆν' ἐτέρωρ. Διὸ ταῦτα μὲν τοῖς ἕως οὐ-
 τω λέγει, ὅτι οἶόν τε ὅστι ἀπὸ ταντῆς φθ' ζῆνοίας, οἶον τῆς ἔρα-
 χίας ἢ σφοδράς ἀκμῆς ποιῆσαι· ἢ πάλ' ἀπὸ τῶτου τοῦ κῶ-
 λου, οἶον τ' λαμπρῶν, ὁμοίως ἀκμῆς ποιῆσαι. οὐ μ' ἢ ἰδίᾳ γε ταῦ-
 τα ἀκμῆς. πρὸς οὗν τ' ταῦτα ἡδεμῶν ἀκμῶν εἶναι, ἐπεὶ πρὸς
 ἑφῶν ταῦτα συνακμῶν εἶναι, ἀκμῆς καὶ λαμπρότητα, πρῶτον
 μὲν ὅπρ' εἶπωρ ὑποληπτόν, ὅτι οὐκ ὅστι ἀκμῆς καὶ λαμπρότη-
 τ' ἢ ἀκμῆ γίνεται, ἀλλ' ὅστι ὡρ εἴρηται ἔπειτα ὅτι ταῦτα, τὸ,
 μέχρι τῶτου λαοδίνης λέγω, καὶ τὸ, ἀλλ' ὃ τ' εὐβοίαν ἐκῆσθ'
 σφειδρῶ μ' οὐ, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα τε αὐτοῖς ὅστι ὁμοία, με μί-
 χθαι λέγω διόλου, ἀρξάμενα ἀπὸ τῆν' ἐννοίωρ. καὶ γὰρ λαμ-
 πρᾶ εἰσι καὶ σφοδρᾶ ἐννοία, καὶ μᾶλλον γε λαμπρᾶ, εἰ τις
 σὺν ὑπὸσθ' αὐτᾶς θεωροῖν. σκεψώμεθα δὲ ποῖας ἐννοίας ἔφα-
 ρθ' εἶναι λαμπρᾶς, εἰς πέποιθον ὃ λέγων δικαιοσύνη. οὐκοῦν
 ζῆτῶν δὲ βουλόμην οὐ συστήσαι ὃ ρήτως, ὅτι εἰ φθ' βιλίππου

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

μισθός ἢ πόλις ἐγένετο, οὐκ ἂν σωθῆναι γὰρ, ὡς ἴσαστο μὲν
 αὐτὸ καὶ κατὰ πόλεις, ἐκ δευτέρων τετρασφραγιστοῦ μισθῶν, ὅτι
 τῶν ἄλλων ὄσον, καὶ γὰρ, ἐν μὲν ὡς ἐκράτησε εὐλιππῶν, ὅτι
 χετο εὐδείως ἀπιῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἤγει ἕσυχίαν, μισθῶν μὲν
 τε τῶν ἑαυτοῦ συμμάχων μήτε τῶν ἄλλων ἐλλήνων ἀδικῶν,
 ὅμως ἢ ἄρ ἕως ἡμεῶν τῶν ἐκρωτιωδέντων οἷς ἐπράτηεν ἐκείνος μὲν
 φησὶ καὶ κατηγορία, ἐν δὲ ὁμοίως, ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τίς ὄγνε
 μονίαν, καὶ τὰ ἐξῆς. σωθῆσθε μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ἡ πόλις, ὡς
 ὡσὺ ἐφύω, καὶ ἡ πόλις ἔδνη· σωθῆσθε δὲ αὐτὸ ὅτι ἀπὸ τῶν κατ' αἰ
 δρας, οὐδεὶς φησὶ τὸ τοῦ προσδιδόντος συμφέρον ζητῶν, χρεῖμα
 τα ἀναλίσκε· εἴτ' αὖ πάλιν συσῆσαι δέλωρ, ἔχει πρὸς εὐλίππου
 τα σαφῆ καὶ πολλὰ ὅτι γνώριμα πᾶσι, διὸ ὅτι πεποιδίοντες
 γων ἐλλαμπρυνετη τῶν λόγων, ὅτι οὐκ οἶδ' ἄγε εἴη τὸ λόγου πρὸς
 διεγματοῦ λαμπρότορον ἔχομεν, τοῦ μέχρι τῆς λαοῦ
 νης εὐλίππου ὠνομάζετο εὐλιππῶν, ὅτι τὰ ἐξῆς, εἰς τοῦτον μὲν
 τοῦ εὐλίππου, ὅτι τῶν ἐπαναφορῶν διὰ τὸ ἡμεῶν συγγίαν ὅτι
 δίδωαι, δαυμασὸν καὶ ἡμεῶν ἐργασαμῶν· ἀκτιβέρορον δὲ καὶ
 πρὸς τῶν ἐν τῶν πρὸς καὶ ἡμεῶν λελέξεν. ἀλλ' ὡς τὸ ὅτι
 ἐπαναφῶν, ὅτι λαμπρὰ μὲν διὰ ταῦτα ἡ ἐννοια. οὐ γὰρ ἐν
 κρατοῦς ὅτι λαοῦν, ὅτι ἄλλων προσδοτῶν προῦκτε
 αὐτῶν κατηγορεῖν, ἀλλὰ συσῆσαι τὸ προκείμενον. λαμπρὰ μὲν
 οὖν διὰ ταῦτα, σφοδρὰ γεμῶν δηλονόα διὰ τῶν, ὅτι ἡ πόλις προ
 σῶπ' ὅτι λέγει, ὅτι προσδοτῶν. καὶ τοῖς οἷσι τοῦτον ἀπλῶς
 εἶναι δεῖ τὸ ἡ πόλις προσδοτῶν λόγον, ἀφηγματικῶν ὅτι ἡ πόλις ἔχοντα
 τὸ σφοδρῶν· ὅμως γεμῶν ἔχει ἡ πόλις σφοδρῶν ὅτι καὶ οὗτος,
 καὶ οὐ μὲν ἐννοια τοιαῦτα, καὶ ὅτι ὅτι μόνος τάχα ἄρ ἕως τῶν
 ταῦτα

ΠΕΡΙ ΪΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ταύτα φαίνε μεμιχθαι τῷ λαμπρότητι Ἐ τῷ ἀκμῷ, τὰ δὲ
 εἴη δὲ ἄλλα μὲν ὡς πάντως ὄξιν ἴδια λαμπρότητι Ἐ Ἐ ὡς,
 εἴπερ λαμπρὰ ἢ ἔννοια (ὡσπερ Ἐ εἴσι λαμπρὰ, καθάπερ Ἐ εἰδέει
 κυρτῶ) ἐκείνης ἄρ εἴη Ἐ ταῦτα, μέθοδ' Ἐ λέγω Ἐ ἄξιμα καὶ
 τὰλλα πάντα· διὰ δὲ ἢ τὸ τῷ ἀκμῷ ἀπὸ τῶτων σωίσαδι,
 ἀνάγκη φάσκειν ἔνταυτα κοινὰ αὐτῶν γεγενῆσθαι καὶ τὰ τοιαῦ
 τα. τοῦτων δὲ Ἐ τὸ, ἀλλ' ὁ τῷ ἐνβοιαρ ἐκένθ. το γὰρ, οὐ
 τῷ ἐρῶνῳ ἔλεικε θίλιππ' Ἐ, τὰ λεγόμενα πάντα συσάσσει
 εἴσι Ἐ ὡσαυτ, αἶε πεποθῶς ὡς γνωρίμοις Ἐ φανραῖς ἔλλαμ
 πρῶτης. ἀλλ' ὁμῶς ἔνταυτα πλέον τὸ ἀκμαῖόν ὄξιν, ὡσπερ
 ἐκὲ πλέον ἢ τὸ λαμπρόν. φανερώς γὰρ ἔνταυτα λέγει ἢ
 προσώπου, Ἐ οὐχ ὡς ἐκὲ, ἀφηγῆσθαι Ἐ οὐ κατηγρῆσθαι. εἴ μὲν το
 Ἐ διὰ τοῦτο πλεονάζει τῇ ἀκμῇ ὄξιν, οὐ ἄξιμα κέχρηται
 ἐπιγυμνῶ, ὡσπερ τὸν ἀκμῷ λέγω τῇ ἐρωτήσῃ, ὅπερ ὄρ σφοδρό
 τητι ἢ μὲν ἀκμῇ δέχεται, ἢ λαμπρότης δὲ οὐ. Ἐ μὲν καὶ τὸ
 μὴ ἀπλῶς εἰς μῆκ' Ἐ ἀπολελυθῆσθαι τὰ κῶλα, ἀλλ' εἶναι μὲν
 τὸ ὅλον ἐρ, ὁκῆρ δὲ κενόφθαι ταῖς συμπλοκαῖς, καὶ γεγενῆσθαι
 ὁμοκομματικόν, οὐ πὲ λαμπρότητι Ἐ ὄρ, οὐτὲ ἀκμῆς, σφο
 δρότητι Ἐ δὲ μᾶλλον, ἔπει τῷ σφοδρότητι φησὶ μὲν λαμπρό
 τητι Ἐ ἀπὸ ἀλλήλων, πάντη τῇ ἀκμῇ κατὰ ἢ κοινῶν, ἀκ
 μαῖόν τιν' μᾶλλον ἢ λαμπρόν πεποίηκε φαίνεσθαι τὸν λόγον·
 εἰ δὲ Ἐ πῶς βεβλημῶς, μᾶλλον δὲ μεσῶς προήχθη, τοῦτο πᾶ
 λ' ἐπέσει λόγον. ταῦτα περὶ ἀκμῆς, ἔπειτο δὲ ἄρ ἐπερ ἢ ὄρ
 καὶ περὶ φησὶ περὶ βολῆς. αὐτῇ γὰρ λοιπῇ τῶν ποιουσῶν τὸ μέ
 γιστον ἴδῃα καταλείπει, ἢ ὡσπερ οὐ ζῶντα ἢ ἢ καθαρότης
 εἴπερ περὶ σαφηνείας εἰσηκαμεν.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΒΟΛΗΣ ΕΝ ΤΑΙΤΩ
ΚΑΙ ΜΕΣΤΟΤΗΤΟΣ.

Μετὰ τὸν περὶ σαφηνείας λόγον, ὑποδείμμενοι περὶ μεγέθη
 ἐπιπέδου καὶ ὀγκοῦ καὶ ἀξιώματος ἢ ἐν λόγῳ, ἔφαμεν
 τοιοῦτο ποιῆσαι σεμνότητά τε καὶ τραχυτήτα, καὶ ἐν αὐτοῖς σφοδρῆς
 πητα λαμπρότητα τε καὶ ἀκμὴν, καὶ πλεοναίον ὑπὸ πᾶσι πῦρ
 περὶ βολῆν. οὐκοῦν περὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπιόντες ἰδέωμεν ὅτι
 μέγεθος ἐπιόσω, ἀναγκαίως ἂν ἦδεν λέγουμεν καὶ περὶ τῆς περὶ
 βολῆς. τά τε γὰρ ἄλλα, ἀξία σπουδῆς ἢ περὶ αὐτῆς ὑπὸ
 μῆ, ὅτι τε διεξίει πῦρ ὑψηλότητα, καὶ ὅτι πλεοναίον ταυτῆς πῦρ
 ἄλλων ἰδέωμεν ἀπασῶν, καὶ ὅτι λόγου μέγεθος γένοιτο ἄνω, ὅτι
 τως κέχρηται. ἀλλὰ τῆς μὲν αἰτίας δι' ἣν οὕτω πεποιήσθαι ἐπέ
 νθη, ὑπερῶν λέξομεν, οὐ γὰρ ἐγχαρῆ καὶ λέγεται, περὶ τῆς αὐ
 τῆς ἢ λέγεται φησὶ περὶ βολῆς, περὶ αὐτῆς ἂν ἦδεν ταυτῆς ἐπι
 λεκτέον. ὅτι ἂν ἐναυτίον αὐτῆς ἢ καθαρότης, ἐν τῷ περὶ σαφην
 νείας εἴρηται λόγῳ. γίνεται τοίνυν περὶ βολῆ κατ' ἐννοίαν μὲν ἐπι
 ταν ἢ τοι ἐξωδέρ ἢ προσλαμβάνης τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος, οὐ γὰρ
 γένθη εἶδει, ποιητῶν ὅτι ἀθηναῖοι, ποιητῶν ὁ συκοφάντης αὐτῶν, πο
 το δὲ καὶ φησὶ κίνασθαι τὰν ἀνθρώπιον ὄψιν. ἢ ἀόριστον ἄριστον
 νη, οἶον, πολλὰ μὲν οὐκ ἔγωγε ἐλαττοῦμαι καὶ τούτων τῶν ἀ
 γῶνα ἀγαθῶν, διὸ δὲ ὅτι ἀθηναῖοι καὶ μεγάλα. ἢ ὅλον μέγεθος
 οἶον, ἀλλ' ὅλης οὐσης ἱεράς φησὶ ἀκροπόλεως ταυτῆς, ὅτι πολλὰ
 ἐνυχωρίαν ἐχέσσης, παρὰ πῦρ χαλκῶν τῆς μεγάλης ἀθηναίων ἐπι
 διεξίει ἐσηκῶν. οὐ γὰρ ἢ ἀκροπόλις γένθη, οὐδ' ὁ ἐν διεξίει τῆς
 ἀθηναίας τόσῳ, εἶδ' ὅτι φησὶ ἀκροπόλιος ὄψιν, οὐδὲ ἀόριστον ἢ
 ἄριστον

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ὄρισμῶν, ἀλλ' ὅλον καὶ μέρος, καὶ προσέληπτα ὅτ' ἕτερα
 τὸ ὅλον· ποιῆ δὲ Θ τὸ κατ' ἄριστον, προσλαμβάνον μιν ἕξασ
 δει, εἰ καὶ μὴ προσληφθεῖν τὸ ἄριστον, ὅμως περιβολῶν τινά·
 οἶον, Διο Θ μεγάλα· ἐν μὲν τόσῃ, ἔτρον δὲ τόσῃ· καὶ πάλιν,
 τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνειδίστη κτ' ἄλλῃ, φθονοῦσι, ἀχαρισίῃ, ἀπίστῃ
 εἶναι δοκῆν· καὶ πάλιν, εὐταῦθα Διο εἰρηκτο· ἐν μὲν τόσῃ, ἔτε
 ρον δὲ τόσῃ. πολλὰ γὰρ ὅτ' ἔρηγοι καὶ τούτοις καὶ τῶν ἐμπροσθεν
 ἔρημῶν τὰ πρῶτα εἴγματα, εἰδέναι ὅτι χρησὶ ὡς αἰ τοιαύτη προσε
 λήψεις καὶ ευκρινείας εἰσὶν οὐ περιβολῆς μόνου ποικητικαί. καὶ μὴ
 γὰρ τὸ προσεῖναι τῆς ἀκουστικῆς ἀκούστικῃ, ποιεῖ τῆς
 ευκρινείας, καὶ οὐδὲ ἕξωθεν προσέληπτα, περιβάλλει. θαυμά
 ζομεν δὲ οὐ χρησὶ, εἰ δοκοῦσά πως ἡ ευκρινεία τῆς περιβολῆς εὐκρινεῖ
 ὄντα, διὰ τοιαύτην πράγματι Θ δάσκατον γίνεσθαι, οἶον διὰ τῆς
 τοῦ κατ' ἄριστον προσλήψεως. οὐ γὰρ οὕτως εἴη εὐκρινεῖα τὰ
 τῶν λόγων εἶδη, καὶ διάφορα ἄλλα τινά, ὡς μὴ δάσκατος σωτηρίας
 χρησὶ. οἶον, ὡς τὸ δεινὸν ὅτ' ψυχρῶ, ἢ ὁ θάνατος Θ τῆς ζωῆς,
 ἢ τῆς τῆς ἡμέρας, ἢ ὅσα τοιαύτα, ἀλλὰ τούτων τῶν, πέφυκε δάσκα
 ὄντα σωτηρίας τὰ εὐκρινεῖα ταῦτα, Θ τότε μᾶλλον θαυμά
 σθὲν ὁ λόγος γίνεται, ὅταν διὰ τῶν εὐκρινεῖων ἰδιῶν εἰς κερταμέ
 νου πρῶτα· διαχερῆς δὲ ἡ μίξις, καὶ χερῶν οὐδὲ τις οὕτω κα
 λῶς οὐδὲ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κέρτατος, ὡς ὁ ῥήτωρ, μετὰ γε ὅμη
 ρον. πῶς γὰρ οὐ διαχερῆς μίξαι κερτατότητα μὴ περιβολῆς. Θ
 ὅτ' ἔρημῶν καὶ μεσῶ τῆς σαφείας, σεμνότητι δὲ τὸ λεπτόν, καὶ
 τῆς χερῆς ὅτ' ἀρεμῶν πρὸς μέγεθος, σφοδρότητι δὲ τῆς ἀ
 φείας. Θ τῆς τραχυνότητι τὸ μετ' ἡδονῆς· εἶναι δὲ τὸ λυμῆς εἰς
 κάλλος καὶ τὸ κερταμῶν ἅμα ποιητότητι, λαμπρότητι δὲ
 τὸ γρηγόρην Θ ἀπαισιόμην, καὶ οἶον εὐζωνοῦ χωρὶς ευτελείας καὶ

ΕΡΜΟΓΕΝΕΙΣ

ταπεινότητι, ὅθεν δὲ ἀκμάλω πάλιν τὸ πιθανόν, καὶ τὸ τοῦ
 ἀληθοῦς ἢ ἐπιφανέως ἐμφανιστόν, ὅσα τε ἄλλα τῶν ἐπιπέδων
 λόγου, ὅτι ἐναντίας ἀλλήλοις δοκῶν πως εἶναι φύσεως; τῶν
 γὰρ οὐκ οἶδ' εἴ ἂν γένοιτ' ἄν ἐν λόγῳ χαλιπώτερον· ἄλλως τε
 ἢ τῶν αἰσθησίων, αὐτοῖς τε ἐκάσθις ἐπιταῖς μίξις ἀπὸ τῶν
 μέλλοις ἕως ἐπὶ λέοντος χρῆσθαι. ἀλλὰ τὰ πάντα μὲν ἀκριβῶς λέγει
 ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων, ἑτέρου δὲ τῶν καυρῶν, τὸ πρὸς μὲν
 τοῦ λαοῦ ὅτι ἔλεγε, νῦν δὲ εἰς τοσοῦτον ἐξήκωσεν
 μηδ' ἕνα θαυμάζειν (ὅ δὲ σμικρότατον ὅστις ἐν αὐτοῖς) εἰς τὸ
 βολὴν δάναται διὰ τὸ αὐτοῦ γίνεσθαι καὶ ἐκρίνειν. ἡ δὲ γὰρ
 ταῦτα οὐδὲ ἐναντία εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον αἰετὸς τῶν
 βλαπτικῶν ἀπασθῆναι ὅτε ἀνεκδέχεται ἐπιμειδῶν ποιῶν τὸν λόγον, παρὰ
 αἰετὸς ἐκρίνωσιν, ὡς ἄν μὴ συγχέοιτο, μηδ' ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ λόγος
 γίνετο, ὅπως ἢ ἐν τῶν πρὸς ἐκρίνειας ἐδείξαμεν. ἐπ' ἀνεκδέχεται
 πάλιν ἑξῆς ἡ δὲ τὸν πρὸς βολῆς λόγον ἢ τὸ γὰρ, ὅπως
 ἔφω, ὅταν προσλάβῃ ἕως ἑξῆς ἐκρίνει, πρὸς βολῶν ποιῶν κατ' ἐπι
 νοίαν, ὡς ἐδείξαμεν, ἢ ὅταν μὴ φιλά λέγει τὰ πράγματα μὴ
 δὲ κατ' ἑαυτὰ, ἀλλὰ μετὰ τῆς παρακολυθησῶντων οἷον τῶν
 χρόνου, αἰτίας, τρώου, προσώπου, πάντων τε ἀπλῶς τῶν πε
 οντων οἷον, ὑπερχόμενον χορηγίαν. ἴπότε; τρίτον ἔστι
 τί. πῶς; ἐν τῇ ἐκκλήσει. διὰ τί; οὐ κατὰ τὴν φύσιν
 ἢ διὰ τὸ τοῦ λόγου ἢ τοῦ λογισμοῦ γινόμενον. πῶς ὑπέχει; ἐπι
 λουπῆς. τίς ὡς; οὐ πάντων πᾶσι. μανία γὰρ ἴσως ἔστιν ἐπι
 τὸ πρὸς δάναμίην ἢ ποιῶν τούτου λέγει ἡ τῶν προσώπων προσ
 λήφως ἴδιον· τίμη γνώμη; διὰ τῆς ἐπιλοπιμίας. προσκομιδῆς ἢ
 οὐ κατ' ἐννοίαν ἀπὸ τῶν γίνεσθαι πρὸς βολῆς, δάναται δὲ ἢ
 ἐπιμειδῶν ἕκαστα τῶν καὶ μᾶλλον ποιῶν ἐπιμειδῶν τῶν
 λόγων

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

λόγῳ κατ' ἔννοιαν καὶ δι' ἐτέρω· οἶον, ὑπερχόμῳ χρῆσιν ἡσασιν
 πέντε ὄν. τοῦτο μὲν ἢ τ' προσώπου φιλόμ, ἡύκτη δὲ πῶς, πρῶ-
 τῶν μὲν ἀπὸ φθι πρὸς ἔτρον διαφορᾶς· οἶον, μηδενὸς ὑπάρχου
 μῦθου· εἴτα ἄλλῃ ἄυξῆσις, μηδὲ τῆν πλουσίω· εἴτα ἐτέρα, μηδὲ
 τῆν ἄλλω λιτουργίῳ ἀτελής μεμνηκῶς, ἀλλὰ πολλὰ λειπ-
 τερηκῶς, καὶ ἐν ὑπιδόσει καὶ ἐν τριμαρχίας. καὶ ὅλως κα-
 τὰ τὴν ἐθέλωρ ἄυξασιν, εὐροισ ἀμ πολλαὶ καὶ ἐνθυμήματα καὶ πρῶ-
 τῶν ματα καὶ ἑρισμῶν καὶ ἀέρισα. οὐ γὰρ μόνον ἀπὸ τῶν
 δειγμάτων καὶ ἑρισμῶν καὶ ἀέρισα. οὐ γὰρ μόνον ἀπὸ τῶν
 προσεμῶν πρὶ βάλλοισ ἄμ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ χερσῶν ποικί-
 λῶν οἶον ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου, τ' γένους, τοῦ
 ἐπίου, τοῦ ὅλου· ἐτι ἀπὸ τοῦ μείζονος, εἰλάτῳ. ταῦ-
 τα δὲ ἴσως οὐδὲ προσλήψαις εἰσὶν, ἀλλὰ πῶς μάλλον, τὰ
 διὰ τῶν ἐνθυμημάτων λέγω καὶ παραδείγματα γινόμενα,
 καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ πρὶ πίσεως· ἐτι πρὶ βάλλοισ κατ' ἔννοιαν καὶ
 τὸ μὴ αὐτὰ τιθέναι μόνον τὰ πρᾶξεντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκβάν-
 τα ἄμ, εἰ μὴ τὸ ἐγένετο, καὶ δέον τινὰ πρᾶξαι οὐκ ἔπῃσιν· ὡς
 ἐ λέγομεν ὅτι πάντα τὰ ἄλλα ἀφείδ καὶ ὑπιδόσῳ, ἐπείσαν
 ἐφ' οἷς ἐμῶσιν. ἀλλὰ κατ' ἔννοιαν μὲν οὕτω γίνετ πρὶ βολῆς,
 μέθοδοι δὲ ποιοῦσι πρὶ βολῶν αἰδέ, τὸ ἀνασρέφειν τὰ πρᾶ-
 γματα, καὶ τὰ δειτῶν πρῶτα λέγειν· εἴτα ἀναγκάζειν ὑπὸ
 βάλλοισ τὰ πρῶτα, καὶ τῶν ὁρήματι χρῆσθαι τῶν κατ' ἐπέμ-
 βολῶν· οἶον, ἀλλ' ἐπεὶ ἢ πάλ' ἡκομῶν ἐκ φθι πρὶ βολῆς ταν-
 τῆς φθι ὑπὸ τοῖς ὄρκουσι, ἢσ πρὸς εἰσὶν αἰ νῶν ἐνδύωαι· εἴτ' ἐπενεί-
 βαλλει τὰ πρῶτα, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδοτιοῦν εὐρη-
 μῶν· τῆν ὑπὸ τῶτον, ὅτε πῶν ἐρῶν ἐπωθεῖθε, λεχθέντων καὶ
 πρὸς δοκιδέντων καὶ τὰ ἐξῆς, μέχρι τ', προσῆμν τῆ βελῆ. τὸ
 γὰρ ἀνασρέφειν τὰ πρᾶγματα, πρὶ βάλλοισ κατὰ μέθοδον,
 ἴνα

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἴν', ὅπου ἔφω, ἢ τοι ἀναγκάζητ' ἐπεμβάλλειν, ὡς ζῆταν δ' αὖ
 ὑλισωάπην ἀναγκάως τὰ πρῶτα· οἶορ, ἀλλ' ἐν τῷ πρῶτῳ
 χεῖρ τῷ πρὸ τ' Διοσκουρίου, εἰ τις ὑμῶν εἰς φράς ἀφίκτη, οἷσ' ἐμ
 ὁ λέω, ζῆταν δ' αὖ ἐγίνοντο δι' ὅρκοι· καὶ μέχρι μὲν δὴ τῶτον ἐπ
 πεμβολή τις γέγονεν, ἢ τῶ, εἰ τις ὑμῶν εἰς φράς ἀφίκτη, οἷσ' ἐμ
 ὁ λέω, τὸ δὲ ἐξῆς ὑλισωῆπτη· καὶ ἢ τῶ τῶ δὲ πεποικνε πῶ
 πρὸ βολῆ· οἶορ, ὅτε Δευρῆ δὴ τὸ σφάτυμ' αἰωρ ἐβάλλε, ἐλίπ
 πῶ· εἰ δ' ὑβρορ ἢ ποιότης καὶ αὐτὴ περὶβάλλουσα μετὰ αὐτῶ
 σεως· οἶορ, ἀλλ' ὡς ὡ ἀθηναῖοι καὶ ἀναζίως ὑμῶν. εἰ δ' ἐν καὶ
 τῷ δ' ὑλισωῆσεως ἐπ' ἔμ, πῶ ποιότκτα πεποικνε ὁ ἔμ τῶ
 τρορ, ἀλλ' εἰ λόγου. ἐπεὶ τ' τὸ ἐπεμβληκτὸν ἐν ἀρχῇ, τὸ εἰ τις
 μῶν εἰς φράς ἀφίκτη, οἷσ' ἐμ ὁ λέω, ὅν μόνου πρὸ βολῆ ἐποί
 σεν, ἀλλὰ καὶ γοργότκτα, ὁμοῦ Διακόφην τὸν λόγου, καὶ ἀλλ
 ρινου πῶς τύπου Δοκῆ εἶπαι (ἀλλ' οὐ καὶ πρὶ τῶτον) τὸ π' αὖ
 νασρέφην ἢ πρᾶγματῶν τῶ τᾶζ', μέθορ τ' πρὸ βολῆς, ὡς
 εἰρηκτ, καὶ τὸ τὰς κατασκευὰς ἢ πρὸ ἀσεωρ καὶ τὰς πῶσε
 τὰς τε τῶτων ἀυξήσεις πρῶτας τιθέναι ἢ πρὸ ἀσεωρ αὐτῶ
 ὡς ἐν τῷ πρὶ τῶ σεφάνου. μορικήε γὰρ ὄουσε ἐν αὐτῶ πρὸ
 σεως, ὅτι συμφέροντα ἔδνηα νόμου τὸν πρὶ τρῆσαρχῶν, καὶ
 κατασκευαζομένηε ταντῆε ἐκ τῶ πανσαι τῶ πένκταε ἀλλ
 κερμλίους, καὶ τῶ κωνσαι τῶ πλουσίους ἀπὸ μικρῶν ἀναλω
 μάτῶν ἀτελεῆε γνομλίους, καὶ πῶ πόλ' ὑβρορῆσσαν ἢ κα
 ρῶν, σκόπῳε πῶε ἐσάγα τὰε κατασκευὰε, καὶ τὰε ἀυξήσεε τ'
 πρὸ ἀσεωε, πρῶταε αὐτῆε ἐκείνεε, ὅρῶν γὰρ, φκσι, τὸ ναυτικῶν ἢ
 μῶν καταλυόμῳουρ, καὶ τῶ μὲν πλυσίους, ἀτελεῆε ἀπὸ μῆ
 κρῶν ἀναλωμάτῶν γνομλίους, τῶ δὲ μέτρια ἢ μικρὰ κερκτικῶ
 ν' τ' πολιτῶν, τὰ ὄντα ἀπολλῶνταε, εἰ δ' ὑβρορῆσσαν ἐκ τῶ
 πῶ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἢ τῶ πόλῳ τῶν καιρῶν, ἔδθηκα νόμον, καὶ τὰ ἐξῆς. πολὺ δὲ εἶπε
 ταύτα καὶ τὸ φησὶ Δεινότατος, ὡς εἶπε τῶν πρὶ αὐτῆς λόγῳ διεῖ-
 ξομεν. ὁμοίον δὲ τούτῳ καὶ τὸ, εἰ μὴ πρὶ καινῶν ἡνὸς πρά-
 γματ' ὅσον προτίθετο ὡς ἀδικηαῖο σκοπεῖν· τῷ γὰρ παρομοίον
 εἰ μὴ πρότασις, ὅτι λέει καὶ νεωτέρου ὄντος καὶ πρώτου λέγον-
 τ' ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ ταύτης κατασκευαί, οὐ μὴδὲ οἱ προσβιν-
 τῶν Δεινῶν εἰρήκασ' ἰπὶ πολλῶν ἐκκλησιῶν, καὶ εἰ ἡ-
 νὸς ἄλλαι, ὡς δὴ κατασκευαίς προὔταξε φησὶ προτάσεως· οὐ τοῦ
 ναυτίου ἰσοκράτης εἶπε ἀρχιδάμῳ ποιήσας, ἢ τῶν τε ἐμπορίας
 βολον καὶ πόρρω Δεινότατ' ἐπιποίηκε τὸν λόγον· οἶον, ἴσως
 ἡμῶν ἡνὸς θαυμάζουσι, ὅτι τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον τοῖς φησὶ
 πόλειος νόμοις ἐμμε μινικῶς, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀλλὰ μέθοδοι μὴ
 αὐτῶ, καὶ ὡς πρὶ βιάλλεται λόγῳ, λέξει δὲ κατ' ἑαυτῶν ἰδίῳ
 περιβολῆς, ὡσπερ ἡσασ' ἄλλαι τινὲς ἰδίῳ τ' ἄλλων ἰδέων, οὐκ
 εἶσι κατὰ γὰρ ἐμὲ, εἰ μὴ τις τὰς ἰσοδωαμονσας ἐτέρας λέξει-
 σι Διὰ τὸ ἐκ πρὶ ἀλλήλου Διῶσθαι τίνεσθαι, περιβολῆς ἰδίῳ λέ-
 γει· οἶον ὅτι καὶ τὸ, τί ἐροῦμεν; καὶ τὸ, τί φήσομεν; καὶ τὸ, ἂν
 ἐγὼ προσώμεν ὡς ἀδικηαῖο καὶ λογισόμεν, γράφω φήσε
 σμα· καὶ τὸ, εἰσὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔχον-
 τες ἰπὶ τίμια· καὶ τὸ, ὅτι τότε μὲν ὁ Διῶσθαι Δεινότατος καὶ
 κενεῖ ἢ ἅπαντων τῶν ἀγαθῶν· καὶ ὅλως μυσία ὅτι τῶν
 γὰρ πρὶ τῶν εἰρηκασ' τὰ πασαδείγματα, ἂν καὶ διετάζοντες τι-
 νὸς, ὡς ἂν διετάσαντο αὐτῶ τῶν λόγῳ, εἰρήκασι περιβολῆς εἶπαι
 ἰδίῳ· ἀλλ' ἡμῶς τὸ γὰρ ἡμῶν διοκοῦν παρὶ τῶντων, εἰρήκαμεν.
 πλεονασμῶν γὰρ ἴσως ἔχει τινὰ, καὶ ἦτοι ἔλεγχον, ἢ ἄνε-
 ξησ' ἢ σαφήνεια, ἢ τι τῶν τοιόντων, περιβολῶν δὲ εἰ καὶ ἐμ-
 φαίνει, ἀλλ' οὐκ ἔστι τῶν λέξει. οὐδεμία μὴ γὰρ λέξει αὐτῆ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

καθ' ἑαυτῷ ἔχει περιβολῶν, τῆ δὲ πρὸς ἀλλήλας (οἰμαι) συμπε-
 πλοκῆ, καὶ τὴν ἔμφασιν τοῦ περιβεβληθῶς ποιῶσι. ὄγκου πε-
 ριβλητικὸν τὸ, τί ἐροῦμεν; οὐδὲ τὸ, τί φήσομεν; οὐδὲ τῶν ἀλλή-
 λων τῶν ἐσημνῶν αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὐδ' ἐμ, ἀλλ' ἢ ἐκ πρὸς ἀλλήλας
 θέσεις αὐτῶν πεποιήκην ἴσως τινὰ ἔμφασιν περιβολῆς. τοσοῦ-
 τ' οὐχὶ λέξεως δ' ἠήπουδην, ἀλλ' ἴσως μεθόδου. ἐπεὶ καὶ ἐννοίας
 ὅλας ἐκ παραλλήλου τίθεμεν, ὅταν ὑπὸ μὲν ὄγκου. ἀλλ' οὐκ οἶ-
 μαί τοιούτων εἶναι περιβολῆς ἴδιον, Δεινότητ' ὃ μᾶλλον φη-
 σὶ μὲθόδου. ταῦς γὰρ ὑπὸ μόναις, ἐφ' ὧν ἰχνομεν πραγμά-
 των, χρώμεθα, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ περὶ τῶν εὐφάνου· πότερ' ἔφα-
 σεν τὴν πόλιν ἐχρῆν ἀγαθὴν τὸ φρόνημα ἀφῆσαν καὶ τῶν ἀξίων
 τῶν αὐτῶν; καὶ τὰ ἐξῆς. ταῦτα γὰρ τῆ ἐννοίας πλέον ἢ τῶν ὄγκων
 ἐν τῷ αὐτῶν τόπῳ κέχρηται, καὶ τὸ μέγιστον, διὰ τὸ αὐτὸ ἔφα-
 ματ' ὅτι, λέγω δὲ, τὸ καθ' ἐξώπισιν δὲ ἀποξροφῆς. διὰ γὰρ τὸ
 ἐνδοξον φησὶ ἐννοίας ὑπὸ μόναις, καὶ δ' ἐννοίας ἐπίκαται τῷ ἐχρῆ-
 ταῖς συνεχέσθ' ἐρωτήσασθ', οὐδὲ ἀναπνεῖν ἔωρ. ἐν οἷς μὲν ἄρ' ἰ-
 αχυρίζεσθ' δαύνεται, τοσοῦτοι ποιῶν ἐν οἷς δ' ἄρ' ἀθενέσθ' ὁ λόγος
 ὡς ἐτέρως. ἀπαξ γὰρ καὶ τῶν ἐλαχίστων ἐπιπῶν, ἀπαλλάσσεται.
 φανῆται δὲ τὸ ἐν τῷ περὶ Δεινότητ' ὃ. ταῖς δὲ οὐκ ὑπὸ μόναις
 ναῖς, ἐφ' ὧν ἰχνομεν πραγμάτων χρώμεθα, τὸ τὸ ἢ μεθόδου
 δ' ἠήπουδην. ὥστε εἶναι ἄρ' καὶ τὸ, τί ἐροῦμεν; καὶ τὸ, τί φήσομεν;
 μεθόδους ἕξ, ἢ μὲν οὐ φαῦλον συγχωρῆσαι ποιῶν περιβολῶν. καὶ ἔπει-
 α ἐν τῷ περὶ μεθόδου περιβολῆς τὸ ἢ ὑπὸ μόναις. καὶ τοι οὐ τωσαύτα
 χεῖρ' ἐνθα ἄρ' ἐυθεῖναι, περιβολῶν ποιῶν, ἀλλ' οὐκ συγχωρῆσαι διὰ
 τὰ προεξημνῶν, καὶ τὸ, τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; λέγω καὶ
 ἐν τῶν τοιαῦτα ὄγκου, καὶ τοι ὁπωσὶν ἐφαίνετο ταῦτα πεποιηθῶν
 ἢ τὸ τὸν τὸ ῥόπον κέχρημῶν τοῖς πρὸς ἐμὲ. τὸ γὰρ ἔφαται δὲ οἰ-
 μαί

ΠΕΡΙ ΓΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

μοίως πρὶν ἦν τὸ ἔτρονον κώλον ἐκ πρῶτον ἀλλήλοσ πεθέρ, ὡσπρ' ἐκφ
 ἢ λείξῃσ· χήματα δὲ πρὶ βληκὰ, πρῶτα μὲν εἰσι καθόλου πᾶσι
 τὰ τὰ ἐφελκόμενα δ' ἑτέρας ἢ καὶ τρίτας ἐννοίας, πρὸς δὲ τὰ
 ταισ ἔτρονα ἄτῃσ, πρὶ ὧσ καδέκασον ἐρον μὲν· νογῆ πρῶτον μὲν
 πρὶ τῶσ οὐ δ' ἀναμνύωσ εἶσαι τὰσ ἐννοίας αὐταῖσ ἐφ' ἑαυτῶσ, ὅσ
 πρὸ ἐφ' ἑλῶ, ἐφελκόμενῶσ ἑτέρας ταῖσ πρῶταῖσ λέξομου. εἰσι τοῖ
 ναῖ ἢ τε ἀπαρτίδμοσι τοιαύτη· οἶον, πρῶτον μὲν τόσδε, δ' εἰν τε
 ρον δὲ τόσδε. ἔτο δὲ καὶ ἐνεκείας καὶ ἀφελείας ἐσίμ, εἰ σ' νεγα
 γῆσ λάβοι πλῶ ἀναπόδοσιν. τὸ γὰρ διὰ μακροῦ, πρὶ βληκῆσ
 κῶσ· εἰ δὲ καὶ δὲ ἐπαναλήψῃσ γίνοιτο, ἐνεκα μὲν φησὶ ἀπανα
 λήψῃσ ἐνεκῆσ ποιεῖ ἄ λόγον, τῆσ ἢ πρὶ βολῆσ, διὰ τὸ διὰ μακροῦ
 ἀποδοῖσ ὁδῶσ, πάντῃσ ἔχα· οἶον, πρῶτον μὲν ὡσ ἀθηναῖοι ἵνα μα
 θείσ ἐμῶσ ἐπεισ ἀντι λέγοντ' ὅσ ἀκουῆ μεθ' ἀναμνύσῃ, εἴτα ἡλ
 λά ἐμπῶρ δὲ ἐπεμβολῆσ, ἐπεισ ἔλαβε πάλῃ, πρῶτου μὲν τὸσ
 του καὶ μάλισα οὐ πρ' εἶπομ' ἐνεκα ταῦτα δεξῆσ δ' οἶον· εἴσ οὕτωσ
 ἀπέδωκε τὸ ἀναγκαῖον, ὡσ ἐπόμνοσ ὅσ χήμασ· οἶον δ' ἑτέσ
 ρον δ' ἐτῆσ, καὶ τὰ ἐξῆσ· ἢ τε οὐδ' ἀπαρτίδμοσι ὅσ χήμα πε
 ρεληκῶσ, ἢ τὰ εἰκότα ταύτη. τότε ἀπαρτίδμοσ λέγω· οἶον,
 πρῶτον μὲν ὡσ ἀθηναῖοι τοῖσ θεοῖσ ἐνχομα πᾶσι καὶ πάσαισ
 ὅσ ἐνοιασ, καὶ τὰ ἐξῆσ, ἐπεισ ὅπερ ὅσιν ὑπῆρσ ὑμῶσ· καὶ τὸ
 ἢ προτίμνοσ λεγόμενον· οἶον, μάλισα μὲν οὐδ' ἐνεκα ἔ νο
 μίσῃσ συμφῆρασ τῆσ πόλει λιλυῶσ τὸν νόμον· εἴτα καὶ ἔ πα
 λῶσ ἐνεκα τῶ χαβρίου. ἐφέληκτα ἐννοίας καὶ τὰ καθ'
 ὑπόθεσιν χήματα· καὶ μάλισα, εἰ μετὰ μορισμον ὡσ
 ὑποτιθέτο· οἶον, εἰ μὲν γὰρ ἐταύσ ἢ ἢ ἢ τὰ πρᾶγμα
 τα ἀχίνῃ, ὡσπε μὲν ἀδ' ἀνομνύοισ τοῖσ δευδαίοισ πλέον εἶ
 νασ μὲν, τί οὐ γέγονε; εἴτ' δὲ ἀνάγκησ ἐπικολοῦσ δ' οἶον

τὸ εἶ δὲ πρὸς τὸ προαιδέειναι κενώλυτη, τίς ὁ ἐκλαλήσας; οὐχ
 οὗτο· ὅτι μὴ τοι τίς ἄνθι μορισμῶ ὑποθετικῶ χήμαλι χή
 σαιτο, πάντως μὴ ἐρεῖ τι, καὶ ἢ ἀνάγκη ἐφεπόμενον ἔτε
 ρον νόημα, οὐ μὴ ὁμοίως ποιήσῃ περιβολίῳ. οὐ γὰρ ὡσαντι
 ἐμφαίνετ, οὐ κατ' ἀνάγκη ἠκολόγησεν, ὡσαντι τῷ τῶδε, εἶ
 τὸ κωλύσαι τῷ πάλ' μετὰ τῷ κοινῷ συνεδρίῳ ἢ ἑλλήνων
 ποιήσασθαι τῷ ἐρήνῳ ἐπεσφάκερ ἐγὼ θιλίπτω· εἶτα τὸ ἐπὶ
 μνον ἢ ἀνάγκη, σοὶ μὴ τὸ σιγῆσαι λοιπὸν ἄρ' ἢ ἐφέλιον
 νοήματα κηλ' οἱ πλαγιασμοί· οἶον, τῷ γὰρ φωνικῶ συσάντ
 πολέμου ἢ τῶδε καὶ τῶδε· εἶτα τὸ ἐφελομένον, ἡμεῖς μὴ
 οὕτω δύνεσθε. πρὶ βέβληται δὲ ἴτο μαζόνως οὐ μόνον ἢ τῶ
 δε τὸ χήμα, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔννοιαν· ἢ ἢ μέθοδον, ἢ κατ'
 ἀλλὰ χήματα πλείονα· οἶον τὸ ἢ ἐπεμβολῆς, τὸ οὐ δι' ἐμέ
 οὐ γὰρ ἔγωγε· ἢ τὸ ἀπαριθμητικὸν· οἶον, πρῶτον μὴ ἡμεῖς
 οὕτω δύνεσθε· ἢ ἀλλὰ συχνέ· ἀλλ' οὐ ὅ γε πλαγιασμοῦ
 πλέσον ἔχε φηλ' περιβολῆς, ὡσαντι κἄρ τῶδε· πολλῶν ὡ ἀδικ
 ναῖοι λόγων γινόμενων ὀλίγου δ' ἔκαστω ἐκκλισίαν, καὶ
 τὰ ἐξῆς· καὶ πάλ', ἐπειδὴ γὰρ οὐ καθ' ἑσθιότη· χρησθῆ
 πανθ' ἰνὶ σφύλῃ, ἢ τὰ ἐξῆς· ὅπως τε μυσία τῶτου πρῶσθ' εἶ
 γματα πρὸ τῶ ῥήτορι, ἢ καθ' ὅλου φηλ' περιβολῆς· οὐ γὰρ ἐ
 σιρ ὅ, τι μὴ περιβέβληται ἢ τῶ τῶτου· λέγω δὲ, εἰ μὴ κομματι
 ζε ἀπολαβῶν, λέγει ὡς ἀπὸ βλητὸν π ἢ καθ' ἑσθ' εἶν· ὡσαντι
 τὸ ἄνθρωπον ἐπὶ δ' ἡπὸν τις ὅ τ' τραγικῶ χορῶ διδ' ἄσκωμ· οὐ
 τ' ἄσφατίας ἐάλω· ἀλλὰ τὸ διασκέες εἰ θεωροῖν, ἐπειδὴ ἐπὶ
 ἔνταυθα τὸ, κέχρηται συμφροῶ, τῶ ὅτι καθ' ἑσθ' ὅ, πλὴν τῶ
 λει· ἢ ὅπως κατ' ἐφεξῆς ἅπαντα πῶς οὐ περιβέβληται; μὴ
 ρία τοίνυν (ὅπρ' ἐφίω) παρὰ τῶ ῥήτορι τὰ πρῶσθ' εἰγματα πρὸ
 πρὸ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

πρὸς βολῆς, ὅπου γε εἴη ἰδιωτικοῖς οὐδὲν ἤτιον πλεονάζει τῆ
 ἰδέῃ ταύτῃ· ἐν δὲ αὐτῷ μᾶλλον οἶμαι δεῖ εἶναι κατὰ φύσιν, διὰ
 τὸ εἶναι τὸ πλεονάζον αὐτῶν εἶναι. τὸ δ' αὐτίον τῷ πλεονάζειν
 αὐτῶν τῆ πρὸς βολῆ (εἰ γὰρ ἐπικηφλάμην ἐξ εἶναι εἴη ὡς εἶναι
 τῆς λόγῳ) οὐ μεγέτους μὲν αὐτῶν μέλη καὶ ἀξιώματ' εἶναι, τῶν
 δὲ ἄλλων ἰδιῶν αὐτοῖσι τὸ μέγεθ' οἷον τῷ ῥήτορι λό-
 γῳ, εἴη μὲν ἰδιωτικοῖς σχεδὸν οὐδεμία πάλιν σφοδρότητ'
 ἀξιώματ'· καὶ ταύτης οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ μετὰ τιν' ἴσχυρα μὲν
 δίκης, τῶν δὲ ἄλλων οὐδεμία. οὔτε γὰρ τραχυτήτι, οὔτε σεμ-
 νότητι, οὔτε λαμπρότητι, οὔτε ἀκμῇ χρῆσταιτο ἄρ' ἕως ἀκριβῶς εἴη
 ἰδιωτικοῖς, σφοδρότητι μὲν τοῖς ἔσιν ὅπου, εἰ ταῦτα καὶ ἡδύους
 ἴσχυος, ὡς εἴη ὡς, ἀλλ' ὡς χαλεπώτατε βιωτέ, δ' αὐτῶν χρῆσται·
 καὶ ἐξουσίας ἄρ' ὅτου πολλὰ ἴσχυρα εἶναι. καὶ μὲν τοῖς πρὸς βολῆ καὶ
 τῶν ἄλλων ἀξιώματ' σχεδὸν δ' ἴσχυος καὶ τοῖς ἰδιωτικοῖς, ὡς αὐτὸ δὲ
 ποῦ δεικνύσι τὸ ἔργον, εἴη δὲ τοῖς δημοσίοις τῶν ἀγώνων, δ' ἴσχυ-
 νανται μὲν πως εἰ αὐτοῖσι τῶν ποιοῦσιν τὸ μέγεθος ἰδέῃ
 διὰ τὸ μέγεθ' ἴσχυος τῶν παραγμάτων συμπαραλαμβάνειν. εἰ
 μάλα εἰ δ' ἴσχυος πρὸς ὄψιν ἀξίωμα ἔχει, ὡς εἴη ὡς ὑπὲρ τῶν
 εἰσφάνου. εἰ καὶ δόλου λέγοιτο, καὶ εἴη εἴη εἴη ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 καὶ γὰρ τότε μάλα εἴη ἴσχυος ποιῆναι, ὡς εἴη τοῖς καὶ εἰλίπ-
 που οὐ μὲν οὐδὲ εἴη αὐτῶν ἐκείνους μᾶλλον ὅτι πλεονάζει, οἷον
 σεμνότητι, καὶ ἴσχυος, καὶ σφοδρότητι, καὶ λαμπρότητι, καὶ ἀκμῇ, ὡς
 αὐτῶν τῆ πρὸς βολῆ. τῶν δ' οὐ τὸ αὐτίον τῷ πλεονάζειν εἰ ῥήτορι
 ταύτης ἴσχυος τῶν ἄλλων, ἄπερ τῶν ἄλλων ἴσχυος ἔχοντα ὡς εἴη
 τῶν λόγους. ἀλλ' (ὅσον δ' ἐξέβημεν) πάλιν ἴσχυος ἴσχυος ἴσχυος
 ματα εἴη πρὸς βολῆς. ἐφέληται γὰρ νοήματα καὶ τὸ ἴσχυος ἴσχυος
 καλῶμενον ἴσχυος εἴη τῶν παρασυναπτῶν. οἷον, ἐπεὶ δ' ἴσχυος ἴσχυος

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

κλεισία μὲν οὐκ ἔτ' ἦν ὑπόλοιπ' ὄνδ' ἐμία λιά δ' ὠροκατακίε
 χρῆσθ', καὶ τὰ ἐξῆς. ἔτι ἐφέλκονται νοήματα Ἐὶ οὐ ὑποσάσθης,
 οἶορ' ὀζύμλεγξαι τὸν ἑλίππορ' φανερῶς οὕτως, ὥστε τῆς ἐκείνου
 συμμάχου αὐτῆς, ἀνισαμλίους ὁμολογεῖν· καὶ πάλιν, ὅσω ἔτι
 νοίαν ἔχωρ' ἐγὼ διατελῶ, τσαντίω ὑπάρξαι μοι· καὶ ἔτι τὰ τῶν
 ἀντα ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ οἱ μρισμοί· οἶορ', ἃ μὲν αὐτῶν
 πρὸ τοῦ πολυτενεῶς καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ, προύλαβε καὶ κατέε
 γε ἑλίππορος, ἐάσω· ἃ δ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ὡπλίσθη ταῦτα ἐπέειπε
 γὰρ δ' ἐκωλυθῆ, ταῦτα ἐρῶ. ἔπει δὲ πολὺ τὸ χῆμά ὄβρι τὸ τοῦ
 μρισμοῦ, χεῖρόν ἐν παντί λόγῳ, οὐ μόνον ἐν τῷ δ'ημοδοτικῷ,
 ἀξίον, τί καὶ πλεον ἐπιθεῖν πορὶ αὐτῶ. μρισμὸς γὰρ πᾶς ἐμὸς
 φασὶ μὲν πάντως ἔχει περιβολῆς διὰ τὸ ἐφέλκεσθαι ἡ. ἴππ
 δὲ φακράμ' ἔχει πῶν περιβολῶν, ἢ μέχρι μὲν ἐμφάσεως περὶ
 ἐβαλερ, ἔτροφ δὲ τι ἐπὶ κίσει. διαμακροῦ μὲν γὰρ ὅτε ἀπλάμ
 βάνοι τῆς ἀνταπόδοσῆς, περιβάλλει πάντως· οἶορ', τὸ μὲν αὐτῶν
 πῶν ἑλίππορ' ξωμίω δ' ἐκείνου, καὶ διὰ τῶν ἄλλων λόγων περὶ
 τρέπερ τὰ λείοντα ποιεῖν ὑμᾶς, μέχρι τοῦ, ἃ δὲ καὶ χεῖρ
 τῶν ἐν· ἐνταῦθα γὰρ ἢ ἀνταπόδοσις. ἔτι δὲ τὸ πρῶτον
 γμα καὶ μεσόν, οὐ μόνον περιβεβλημῶν ἐσίμ. ἔτι γὰρ ἢ με
 σότης οὐδὲν ἀλλ' ἢ περιβολὴ πλεονάσασα ἐν ἑαυτῇ, ὡς ἄρ' ἂν εἴη
 τις λέγει περιβολὴ περιβεβλημῶν. μικρὸν δὲ ὑστέρω, σαφέστερον πε
 ρὶ αὐτῆς ἐροῦ μὲν, καὶ μετ' ἐν ἰσχυροῦ πρῶτον ἐπιγμάτων. ἀλλ'
 οὐ ὅγε μρισμὸς διὰ μακρῶ μὲν ἔχωρ' τῆς ἀνταπόδοσῆς, περὶ
 βιάλλει τὸν λόγον, ὡς ἐλέγομεν· δι' ἐλαχίστη δὲ γοργὸν παρ'
 οἶορ', ἐσπείρα μὲν γὰρ ἦν, ἔπει δ' ἀγγέλων τις ὡς τῆς πρῶτης
 ὡς ἐλάττω κατέληκται· καὶ πάλιν, εἴτα κατ' ἄρ' ἐμὸς
 κρίνει ὃ τῶν ἰσχυροῦ ἐν μέρ' τοῦ ἴσχυροῦ πρῶτον ἀληθεῖν, καὶ κατ' ἄρ'
 ἐμὸς

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ομοῦ καὶ ὑπὸ μελέῃ τὸν λόγον ἐποίησαν· οἷον, πῶς ἂν μὴ γὰρ τὰς
 τῶν χρηργῶν Δαπάναις, μικρὸν ἡμέρας μέρϑ ἢ χάρις τοῖς
 δεωδύοις γίνεται· πῶς δὲ τὰς τ' εἰς τ' πόλεμον πῶσκαθῶν ἀφ
 φρονίας, πάντα τὸν χρόνον ἢ σωτηρία τῆ πόλε. Δινο γὰρ κῶσ
 λα σωτηρίεντα Δινο κώλοισ ἐτέροις σωκεζυγμλίοις, ὡσπερ ἐν
 εφορῇ καὶ ἀντιερόφω πλὴν ἀνταπόδοσιν ἔχει· ἐνταῦθα δὲ τὸ
 κῶσκαθῶν ἢ αἰ πῶσώσεσ ἐποίησαν, οὐ μόνον ὁ κῶσ συζυγίαν με
 ερισμός, ἔτι δὲ οἱ μρισμοὶ προῦσι μεσὸν τὸν λόγον, ὅταν τε ἀν
 τοῖς αὐτοῖς ὑπὸ βάλονται· οἷον, ἐν μλῦ παρὶ καινῶ τινὸς πρά
 γματϑ ὡ ἀδυνατοῖ, καὶ τὰ ἐξῆς. πρὶν γὰρ ἀνταπρόσθιναι ἐ
 πρὶν βαλερ ἔτρον μρισμόν· ἐν μλῦ ἤρεσκε τί μοι πῶν ὑπὸ τον
 τωρ ἔνδεντων, ἢ συχίαν ἀμ ἢ γορ· ἐν δὲ μῆ, τότ' ἀμ κῶσ αὐτὸς ἐ
 παρὸ μλῦ ἢ γινώσκω, λέγῃ. εἰδ' ὕσρορ ἢ ἀνταπόδοσις· ἐπὶ δὲ ἢ
 δὲ ὑπὸ τῶν πολλάνις ἐρήκασ' ὄντοι, συμβάνη κῶσ νωὶ σκο
 πῆρ. μεσὸς οἷω ἐγένετο διὰ τῶτο ὁ λόγϑ· ὅταν τε οἷω αὐτοῖ
 εἰσῶσις ἐπεμβάλλοντ' οἱ μρισμοί, μεσότηα ποῦσι, καὶ ὅταν
 ἀλλήλων ἔζηρημλίοι ὡσιν· οἷον, τῶτο τοῖνω τὸ ψήθισμα τῶ
 μλῦ ἐνὶ τῶ κρισοβλέπῃ συμπράττοντι πλὴν ἀρχλῶ χαρισθῆμ
 ἄσφάλαρ διδόναι, τοῖς δὲ πῶν ἑτέρω βασιλέωρ στρατηγῶς φό
 ρον κῶσ δὲ τῶ, μῆ τινα αἰτίαν ἔχωσι πῶσῶν· εἶτα πρὶν ἀπο
 λῖσῶ πλὴν λιάνοιαν ὑπὸ σωῆψεν, ἔζηρησῶσ τῶ προτέρου ἄλ
 λον μρισμόν, τῶ μλῦ ἀσθενεῖς, τὸν Δ' ἕνα ὄντα, ἰχρὸν καρίσκ
 σι. μεσὸν οἷω ἐποίησε τὸν λόγον. ὅλως οἷω ἢ μεσότης γίνεται,
 ὅταν χήματα πρὶ βλητικὰ δι' ἀλλήλων πλεονάσῃ κῶσ ἐπεμα
 βολῶν ἢ κῶσ ἔζηρησῶ, ὡς παρὶρηται, ἢ καὶ ἐτέροις πρὶ βλητικ
 κῶσ ἔτροα τοιαῦτα οὕτως ἰπως συμπλακῇ· οἷον μρισμῶ τῶ
 καδ' ὑπόσασ' ἢ ἄλλῶ τῶ ἄλλο τοιοντόρ ἐπεμβληκῶν
 ἢ ἔξῃ.

ἢ ἤρασην δὲ, ὡς ἐδείξαμεν ὀλίγω ἔμπροθεν. ἔσι γὰρ ἢ με
 σότης οὐδὲρ ἄλλ' ἢ πλεονάσα(α) πρὶ βολή. τὰ γὰρ ποιοῦντα τῷ
 πρὶ βολῶν ἐπλεονάσα(α) πρὶ ταυτὸν· οἶον, ἔπει μὲν βολαί
 κῆ τὰ τοιαῦτα, μεσὸν ποιοῦσι δ' λόγον· μεγάλης δὲ ἐπιτοίας
 Ἐ δὲ ἀνάμεως ἔν τοῖς τοιοντοῖς ὅτι δ' σαφῶς κῆ μὴ συγκεχλι
 μένως ἐπιπρ' ἔβ' ἤτοι δὲ πολὺ τουτου δ' πρὶ οἶον. ταῦτα πρὶ
 τε μρισμὸς κῆ μεσότητ'. ποιεῖν δὲ ἔφαμεν πρὶ βολῆς χῆματα
 οὐ μόνον τὰ ἐφελκόμενα ἔτρα νοήματα, ἀλλὰ κῆ ἄλλα ἄλλα
 πρὶ ὧν ἀνάγκη κῆ αὐτῶν ἐπιπρ'. τότε οὖν κῆ ἄρσῆς κῆ δέσῆς πρ
 ριβάλλα τέλειον ποιοῦν δ' λόγον· οἶον, οὐχ ὡς τῶν ἀποσώ
 σομῶν τὰ ἡμέτρα· εἴτα ἢ θέσις, ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόντων τῆς
 ἄλλου, τοτο δ' χῆμα οὐκ ἔδειμεν ἔν τοῖς ἐφελκόμενοις ἄλλα
 νοήματα, οὐ κῆ καδ' ἐαυτῶν ἢ ἀναίρεσις δῶνατῆ τῆ δέσῆς, καὶ οὐκ
 ἀναγκαῖως αὐτῆ ἐπιπρ' ἢ δέσις· οἶον, οὐ δὲ ἐμέ. οὐ γν' ἐγὼ ἔπ
 λιπυόμην πώποτε· πρῶτον μὲν ἡμεῖς οὕτω δυνάμεθε. οὐδὲρ ἢ
 ἐπικλοῦν δῆσε δεικνὸν τῆ ἀναίρεσῆς· τότε οὖν καδ' ἄρσῆς κῆ δέ
 σῆς πρὶ βάλλῃ χῆμα τέλειον ποιοῦν δ' λόγον, καὶ δ' ἢ ἀναίρε
 σίως συμπελεκτικὸν πρὶ οὐσίαισιν κῆ τὰ οὕτω προφρόμενα πο
 ματα διοκῆ πως εἶναι· οἶον, οὐ μόνον τόσῃ, ἀλλὰ Ἐ τόσῃ. οὐ δὲ
 μόνον εἴ ἢ χηρσίμορ ἔσκε μρλί(α) ἢ κῆ ἢς, τοτο ἄρ δῆκοισα
 τες λάβοιτε, ἀλλὰ κῆ γν' ἡμετέρας τύχης ὑπολαμβάινω. καὶ
 μ' κῆ δ' κῆ συσροφῆς λεγόμενον χῆμα, σφόςῆρα ἔμπρὶ βολορ
 οἶον, εἰ γὰρ ὅδ' ἢ κῆ μερ' ἐυβοεῦσι βεβοκθῆκότες, κῆ τὰ ἐξῆς· Ἐ
 πάλῃ, ὅ γν' οἶς ἄρ ἐγὼ λφθῆίλω, ταῦτα πρῆπρω, κῆ τὰ ἐξῆς.
 ἢ δὲ ἐπεμβολή, κῆ ὅλως δ' πρὶ ἀναπαῦσαι πλὴν ἔνοιον ὑποσρῆ
 φῆ κῆ ἐπεμβάλλῃ ἔτερας ἐνοιίας, οὐ πρὶ βολῆς ἴδιον, ἢ κῆ ἢ
 ὀλίγω ἔμπροθεν ἔν ἔβ' πρὶ μεσότητος Ἐ ἔν τῷ πρὶ καδ' ἄρ
 λόγον

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

λόγου, καὶ ὅλως ἐν πλείοσι ἐρηκασμένῳ· καὶ παραδείγματα δὲ
 αὐτῶν περὶ αἰμάτων οὐκ ὀλίγα. εἰδέναι μὲν τοὺς χρῆστας ὅτι αἱ τοιαῦ-
 τὰ ἐπεμβολαὶ καὶ ὑπὸ ἰσχυρῶν ἰατρῶν γίνονται καὶ ἐν ταῖς ἀφηνή-
 σαι, Διακόπτεσθαι τὸν λόγον, καὶ κείσθαι κατ' αὐτὸ ὃ Διακόπτεται,
 γρηγορότερον· οἷον, τὸ γὰρ φωνικὸν συσφάνθ' πολέμῳ, εἴτα
 Διέκοψε τὴν ἀφηνήσασθαι, ἐπεμβολῶν τὸ, οὐ Δι' ἐμὲ, οὐ γὰρ ἔγω-
 γ' ἐπελυθισμένῳ παρ' ἑσέ, εἴτα ἤκε παλιν ὑπὸ τὴν ἀφηνήσασθαι,
 πρῶτον μὲν ὑμῖς οὕτω Διέκοψε, καὶ τὰ ἐξῆς. τοιοῦτόν ἐστι
 τὸ, εἰς τοῖνον οὐτ' ὃ πρῶτ' ὃ ἀδυνατῶν ἀδύομιον ὀλίγω-
 πον, ὅς τότε δημηγορῶν ἔφη ὑπὸ βουλευόντα τοῖς ἔλλησι. καὶ ὅ-
 λως εἰ γὰρ βραχέως εἴρη αἱ ἐπεμβολαὶ, ἀλλὰ μὴ μακρῶν, μᾶλλον
 γρηγορῶν ἢ ὑπερβλημῶν ποιούσιν τὸν λόγον· οἷον, τὸ τ' ἐκένον
 ὅπως καὶ ἀληθῆς ὑπάρχῃ, φαῦλον φαίνοσθαι· ὅπως πῶς ἐκίνη-
 τ' ἢ καὶ γρηγορῶν ὁ λόγος ὅστις· ἐγένετο δὲ Διὰ τὴν ἐπεμβολῆν
 τὴν οὕσαν βραχέως, ὅπως καὶ ἀληθῆς ὑπερβλημῶν. οὐ μὲν ἀπί-
 λαικαί γε πάντῃ περιβολῆς, οὐδὲ αὖ οὕτως, ὅπως οὐδ' ὅτε μα-
 κρῶν εἴη αἱ ἐπεμβολαὶ, ἀπληγῶν δὲ γε εἰς τὸν λόγον γρη-
 γότος· καὶ τοὶ μᾶλλον τότε κείσθαι περιβολῆς ἢ γρηγορίας.
 καὶ τὰ μὲν ἢ τὰς ἐννοίας καὶ μεθόδους τῶν ἰατρῶν, καὶ εἴ-
 πως ἄρα λέξεις γίνονται ἄρ' ὡς εἰδείξασθαι περιβολῆς, Διακρίως
 ἀποδείκνυται· κῶλα γε μὲν ἢ σωθῆναι ἢ ἀναπαύσασθαι ἢ ἔσθαι,
 οὐκ ἔχοντι ἴδια περιβολῆς ἐπέμψον. πάντα τε γὰρ κῶλα, ὡς ἐ-
 π' ἐπέμψον, καὶ πάντας δέχεσθαι ἔσθαι τὴν ἐν πάσαις ἰδέαις,
 καὶ πάσας σωθῆναι, τὴν πάσας ἀναπαύσασθαι. Λόγῳ τὴν πε-
 ριβολῆν εἰδέναι Δέχονται πάσαι, πλὴν ἴσως τὴν καθαρότητα.
 ἔστιται γὰρ αὐτῆς ἢ καθαρότης, ἢ περιβληθείη. καὶ ὅλως, ὅπως
 ἔλεγον καὶ ἐπὶ περὶ αὐτῆς, ἐνωπία ὅτι τῆς περιβολῆς. Διὸ καὶ ἢ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

πολλὰ ἀπὸ τῶν ἑνωτιῶν ἀλλήλαις γίνονται ἢ περὶ βολὴν καὶ
 ἢ καθαρότης, εἰ μὴ καὶ πάντα. εἰ δὲ ἐγχαροῖ κατ' ἔνοιασιν
 συμβάλλοντα, τοῖς ἄλλοις καθαρόν ποιεῖν τὸν λόγον, ἢ δ' ἀνάστα
 λιρ, οὐ δεῖ διαμάζαν. εἰσι γὰρ καὶ καθαρώς δοκῶντα λέγεται
 πρὶ βάλλειν ταῖς ἑνοίαις, τὰ παρακολυθῶντα πάντα διετά
 ζοντα· καὶ τούτων τῶν αὐτῶν, περιβεβλημένης δοκοῦντα λέγεται
 καθαρόν ἐκφέρειν τὸ νόημα καὶ φιλόμ· καὶ τὸτο οἶμαι σαφῶς
 ἐν τῷ πρὶ καθαρότητι ἢ μὴν δεδ' ἔχουσαι.

ΠΕΡΙ ΕΦΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

Μετὰ τὸν πρὶ σαφηνείας τε καὶ ἀξιώματι τῷ καὶ μέ
 γειθ' λόγου, ἀκόλουθον ἂν εἴη λέγειν πρὶ ὑπὸ μελέ
 ας τε καὶ κάλλους τῶν κατ' αὐτόν. δεῖ γὰρ τῷ σαφῆ τε καὶ ὀ
 κορ ἔχοντι ἢ ἀξίωμα λόγου, πάντως καὶ κάλλος ἔχειν καὶ ἐν
 ρυθμίας, εἴ πορ μὴ ὡς ἀγλδικῆς ἕς γενήσεσθαι μέλλοι. τῶν
 δ' οὐ μὲν ἑνωτιῶν ὅτι τὸ ἀμελὲς καὶ ἀρυθμον καὶ καὶ καὶ
 ταξίμ ἐντελές, δεῖλον· εἰ δὲ πρὸς τὸ τοιοῦτον χρῆσιμον, ὡς
 ἐν βραχυπυκνί τε καὶ σφοδρότητι, ἕτερος λόγου. ἀλλὰ πρὶ κάλλος
 λεκτικῶν καὶ ὑπὸ μελείας. κάλλος μὲν τοίνυν δ' ἐν λόγῳ καὶ
 ρίως μὲν εἴη ἂν δ' ἐκ πάντων τῶν ποιούτων τὰς ἰδέας αὐτῶν
 πάσας· οἶον ἑνωτιῶν, μεθόδων, λέξεων, καὶ τῶν λοιπῶν, ἐν ἑαυτοῖς
 καὶ συμμετρον, μετὰ τὸν ἐμφανομένης δι' ὅλας τὰς λόγους πρὶ
 ὅπτι καὶ ἢ μᾶς, πρὸς τὴν ἰδέαν, καθάπερ ἐν σώματι χρο
 μα. λέγω δὲ ταυτῶν, εἴτε καὶ μίαν, αὐτῶν ἐκαστῶν ἐργάζεσθαι
 ἕς προαροῖτο, εἴτε καὶ πάσας μιγνύς ὡς πεφύκασιν μίγνυσθαι,
 ἢ ποικίλον τε καὶ δημοσθενικόν, καὶ ἄντις πλῆκτον μετὰ λόγους
 εἴτε

ΠΕΡΙ ΓΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἔπε καὶ ἵνας αὐτῶν ἰσὶ συναρμότῃσιν. ἐπέφθῃ δὲ καθόλου δὲ καλῶ
 λυτῶ δὲ συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' ἑυχροίας, δι' ὧν λό
 γος ἕως γίνετ', εἴτε ἰδέωρ ὅλων μιγνυμένων εἰς ταυτόν, εἴτε καὶ
 τῶν συμπληρωμάτων ἐκάστω ἰδέωρ· ταῦτα γὰρ οἷον μέλη καὶ
 μέρη δὲσιν αὐτῶν. Δεῖ δ' ἡπτεθερ εἰ μέλλοι καλὸς ἔσεσθαι, ἄρ τε ποιο
 κίλῳ, ἄρ τε μονοφθῆσ ἢ συμμετρία ἔχῃ τῶντων, ὃ δὲσιν ἑυαρ
 μοσίαν, καὶ ἵνα ἔσων δὲσιν αὐτῶ οἷον ἑυχροίαν, τῷ ἐμφαινομέ
 νω Διόλῳ μίαν τῶν ἡδους ποιότητα· ἢρ δὲ τὸ φνσει ἕως χρω
 μα λόγου ὀνομάζουσι. εἰ καὶ τοῦτο δὲσιν τὸ κάλλῳ, ὃ μοι δο
 κῆ καὶ ἡλὶ ὁ πλάτων ἐπέσῃ, φάσκω δὲσιν ἔχειν τῶν λόγων κεφα
 λῶν τε καὶ ἄκρα καὶ μέτρα, πρῆποντα ἀλλήλοις τε καὶ τῶν ὅλων
 σώματι, ἀλλὰ μὴ χυδῶν ἕκαστα βιβλησθῶν, εἰ καὶ καλὰ εἶη καθ'
 ἑαυτά· οὐ γὰρ δάωσθαι ποτε οὕτω γινέσθαι καλῶν λόγων.
 καὶ τοῦτο αἰτιᾶται γὰρ τῶν λυσίου ἐρωτικῶν, ὡς ταῖς ἐννοίας
 οὐκ ἑυαρμόσως αὐτοῦ χησαμνίου, οὐδὲ τῆ τάξῃ· οὐ μὲν ταῖς
 ἐννοίας γὰρ αὐτῶν αἰτιᾶται, οὐδὲ πῶν λέξι. ἐπει ταῖς γὰρ ἐννοί
 ας καὶ αὐτὸς χησται ταῖς αὐταῖς· πῶν δ' αὖ λέξι τὸ πάνυ ἐ
 παυλῶ, σφόδρα ἑυ φάσκ' τοῖς τε δνόμασι τὸ τοῖς ῥήμασι τὸ λό
 γον ἀποτετοσθῆσθαι, τὸ οὐκ ἀγεννῶς ἐρῆσθαι τὸ ἐπιὸν τῶν ῥήσῃ.
 ἀλλὰ πρὶ μὲν λυσίου καὶ τῶν λυσίου λόγου, εἴτ' οὖν παντὸς,
 εἴτε τὸ αὐτοῦ μόνον τῶν ἐρωτικῶν, ταναῶ ἀναβιβλησθῶν, ὡπὶ δὲ τὸ
 ποτε δὲσιν ἐπανιτέον. κάλλῳ γὰρ λόγου κυρίως μὲν ὃ προεί
 ρητῆ ἵνα, λέγειτ' ἄρ· ἐπει δ' ἔστι ἵνα, ἀ δ' ἡ σαφῶς ἐκ τῶν τῶν
 ἄλλων πολλακίς ἐν τῶν λόγῳ, οἷον κόσμος ἕως ὡπὶ κίμυ τῶν
 ῥήσῃ κομμολικῶν, ὡ μόνῳ καὶ τὸ κάλλῳ ἕως τῶν ἐν λόγῳ ἀπεί
 ροσ ὀνομακίς πρὶ οὐ, ἡ ἰσοκράτης φησὶν, οὐ τῶν ἀκούοντας ἐπισθ
 μαίνεσθαι καὶ βορυσθῆναι πρὶ, πρὶ πρὶ σώσῃ καὶ τοῖστων ἵνα ἡ λέγων,

ταῦτ' ἔφηκεν ὃν ἠμαθηναικῶν. φαίνεται δὲ οὐκ ὀλίγα ἐπὶ τούτοις
 χρησάμενον ὁ δημοσίενης, ἐπὶ ἀναγκαῖον ὅμ' οὐδ' ἐνός ἤπτορ ἦν
 τε προσεμύλων ἰδιῶν τῷ λόγῳ, ἐπὶ ἤν' ἔρησιος, μελλουσῶν.
 ἐπαρῆ τὰντα οὕτως ἔχει, δὲ δ' ἢ ἐπὶ τούτοις τῷ κάλλει
 πῆρ. εἰδέναι οὐδ' ἔχει πρῶτον ὅτι τὸ τοῖσδε κάλλει, πρὸ τῶν
 λέξι μόνῳ ἐσὶ, καὶ τὰ ἐπόμενα τῆ λέξει, χήματα λέγω καὶ
 κῶλα, σωθῆκας τε ἐπὶ ἀναπανσεις, ἐπὶ τὸ ἐκ τούτων γινόμενον.
 τῶν ἔρμους. ἔνοιαι δὲ αὐταὶ κατ' εαυτὰς ἢ μεθοδοὶ ζυγες, πρὸ
 τούτοις κάλλει οὐκ ἐσὶ, πάλιν εἰ τις λέγει τῶν Δριμυτητα, πρὸ
 ἢς ὀλίγω ὑπόρου ἐρονίμην, ὅτε πρὸ ἀφελείας τε ἐπὶ γλυκνυπτι
 λέγοιμην. ἀλλὰ πρῶτόν γε πρὸ τῆν λέξεων (πρὸ γὰρ ἦν ὅμοια
 λογεμύλων πρῶτον λεκτέον) λέξεις τοίνυν καλῆ πᾶσα ἦτορ
 κατὰσά. αἰ γνὶ τραχῆα ἐπὶ τρωικαί, ἔναρ γῆς μὲν εἶν' ἄρ
 ἴσως καὶ ἄλλοι, ὡσπρ ἐπὶ τὸ, ἐμὲ γὰρ δ' ἀθηναῖοι Διφρα
 μύθ' καὶ πεπρακῶς εαυτὸν ἐλάθηαν; ἐπὶ τὸ, ἐκνευθισμῶν
 ἐπὶ ὅσα τοιαῦτη καλαὶ δὲ, ὡς ἔν τούτοις κάλλει, οὐκ ἐσὶ, ταῦτα
 τοῖ ἐπὶ ἰσοκράτης μάλισα κάλλει πεφρονίμω, ἦμισα ἐχρήσατο
 ταῖς τρωικαῖς. πλεον δὲ τὸ ἐπὶ ὑπὸ μελείας ἐπὶ τῷ κάλλει
 ἐχοσιμ ὅτι μικραὶ ἦν λέξεων, καὶ δι' ὀλίγων συγκείμενα συλλο
 γῶν οἶον, πρὸ τῷ πῶσ' ἀκέρη ἢ μᾶς ἐμον' δὲ. χήματα δὲ κα
 λά ἐπὶ ἐκπρεπῆ ποιῆ τὸν κόσμον, καὶ σαφῶς δ' ἐκαλλωπίδι
 Δεικνυη, αἰ τε πρὸ σῶσεις, αἰ πρὸ ἐπὶ πλεονάζσει πρὸ τῶν ἰσοκρά
 τη ἐσὶ δὲ καὶ πρὸ τῶν ἔρητοι, οὐ μὲν τσαῦταί γε, οὐδὲ τοιαῦτη.
 μάλισα δ' ἐκέναι παρ' αὐτῶν σπάνια, ὅσα δ' κατ' αὐτὰς ἀνε
 βῆς ἔχουσι. οἶον ὅτι καὶ δ', τῆ τε πόλε Βοηθῆρ οἶητ' Δῆρ, καὶ
 Δίκην ὑπὲρ αὐτῶ λαβῆρ, τῷ τὸ καγὼ περᾶσομαι πρὸν. τῶν
 πῶ γὰρ πρὸ σῶσι, ἐπὶ οὕτως ὑπὸ τῶν ἐμύλων οὐδ' ἐμῶν εἰς τῶν
 ἐτέρων

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἑτέραν ἔχομεν ἢ ἅ γε τῶν ῥήτορι. ἀλλὰ τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν
 ἔπιταυδα ἔπειθ' ἰδούσιν ὄντων κικροσμηθῆναι προσκόσως τὸν λόγον
 εὐδὲς ἐν προκαταρκτικοῖς ἢ ἀρχαῖς, θεωροῦντες ἐν λόγῳ ἀνεῖρ
 ἢ κατ' ἀνδροτίων ἢ ἐρήκαρην· οὐδ' αὖ σπαιώως χρῆται τῶν
 ποῖτων, φανερὸν· οὐ μὲν ταῖς γε ἢ ἰσώσασιν αὐταῖς σπαιώως,
 ἀλλὰ χρῆται μὲν αὐταῖς μετρίως, μετὰ μὲν τοὺς ἰσώως παρὰ
 νίας· ἢ τοὶ γὰρ Διακόπων, αὐτὰς ἔξ' ἐπεμβολῆς τινὸς τῶν
 λόγων καταμίγησιν, ἐναλλάττων τὰς συλλαβὰς τὰς ἢ τὸ
 τέλος ἢ ἰσώως τὰ κῶλα, ἢ ταῖς ἢ τὸ κῶλον ἅπαρ ἢ ἰσώως
 σπαιώως, οὐχὶ ταῖς ἢ τὸ τέλος ἢ συλλαβὰς ἴσας χρώμεν, ὡς
 παρ' ἐχρήσατο ἴσας ταῖς ἢ τὸ τέλος ἢ συλλαβὰς ἐν τῶν,
 αἵμα τῆ πεδύει βονδῆρ ἔπειθ' ἀεὶ· οἷα μυσία ἕως ἄρ' λάβοι
 παρ' ἰσώως ἔπειθ'· οὐκ ἐν ὁ δημοδένης οὕτως, ἀλλὰ κατ' ἐκείνης τῆς
 ἢ ἰσώως ἢ Διακόπων, ὡς ἐλέγομεν, ἢ ἐναλλάττων τὰς πα
 ρὰ ἰσώως συλλαβὰς, ἢ ἢ κῶλον ἢ ἰσώως ἅπαρ· Διακόπων μὲν
 οὐκ τὰς παρὰ ἰσώως κατ' ἐπεμβολὰς οὕτως, ὅ μὲν γὰρ πολ
 λὰ ἀπολωλεν αἶμα ἢ τὸν πόλεμον, ὅτι ἡμετέρας ἄρ' ἕως ἄρ' ἡμε
 λίας δὲν Διακόπων, ὅ δὲ μὴ τε πάλαι τῶν πεπονθέναι· καὶ
 ἢ ἐπεμβολῆ, πεφηνέναι τέ ἕνα ἡμῶν συμμαχίαν, τῶν ἀντίρ
 ρωσιν, ἄρ' βλασμέδα χρῆται· εἶθ' οὕτως ἀπέδωκε τὸ ἴσον κῶ
 λον τῶν ἢ ἀρχῆς, ὅτι παρ' ἐκείνων εὐνοίας, εὐσργετήμ' ἄρ' ἕως
 γε δὲν· Διακόπων μὲν οὐκ οὕτως κατ' ἐπεμβολῆν, ἐναλλάτ
 τει δὲ τὰς συλλαβὰς τὰς ἢ τὸ τέλος ἢ ἰσώως τὰς ἢ ἰσώως
 οὕτως· οἷον, τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῆ, πρὸς βία πρῶτον κλέμμα ἢ
 Οὐλίππου, δ' ὡροδόκημα δὲ τ' ἀδίκων τῶν τοῖσιν ἐγένετο.
 ἐν γὰρ ἐκείνως εἶπε, ὅ μὲν τοίνυν Οὐλίππος μὲν ἐν τῆ πρὸς βία
 κλέμμα, τῶν τῶν δ' ὡροδόκημα, σαφῆς ἄρ' ἢ πρὸς κάλλος ἐγένε

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

νειτο ὑπὲρ βελήτη λόγου· διὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἐνὶ ἀλλοτρίῳ ὁμοίον τῶν
 τῶν κακῶν, τὸ καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηνεγκτότα καὶ κενωλυκώ-
 τα ἔμεινεν τὸν δῆμον ἀκῆσαι τὰ ἀληθῆ, καὶ μηδὲν ὡς προστάξει
 τε ἡμεῖς πεποιθότα, ἢ ἀνηλωκότα τῶν χρόνων. τὰ γὰρ ἅπαντα
 σοῦτα ἐν ἡμῶν τὸ τέλος ἔδεικται, ἐκπεριώσθη ἄν ἐκεκαλλώπιον
 αὐτῶν ὁ λόγος, πῶς δὲ ἄν ἢ τῶν πιθανόν· οἷον ἐν ὅτῳ ἐπι-
 πε· μηδὲν ἀληθὲς ἀπηνεγκτότα, ἢ τὸν δῆμον ἀκῆσαι μετὰ τῶν
 ἀληθῶν, κενωλυκώτα, ἢ τῶν χρόνων κατανηλωκότα, ἢ μηδὲν ὡς
 προσετέλλεται πεποιθότα· ἐφυγεν οὐκ τὸ τοιοῦτον. πολλὰ δὲ
 ὅσῳ αὐτὸν ἡρώδης εἰγμάτα, εἰς ἐνέλοι ζητῆται· ἐπεὶ καὶ τὸ τῶν
 τα γράψαντες ἔμεινεν τότε, ἢ τὸ τῆ πόλει συμφέρον, οὐ τὸ πρὸς
 φιλιππου, ζητούμενον, ἢ τοιοῦτον ὅσῳ. ἀλλ' οὐτὸς καὶ ἐφυγεν
 τῶν τοιάντων ἡρώδης, ἄτε τῶν τελείων πρὸς τῶν λόγων ὑπὲρ
 ἔχωρ· ὁ δὲ ἰσοκράτης οὐκ ἄν ἐφυγεν, ἀλλὰ καὶ μὴ ὄσῳ φησὶ
 ἡρώδης ἐσιτάσαστο ἄν γενέσθαι, διὰ δὲ μέγιστον αὐτῶν καὶ ἄλλο
 λον ἢ ὑπὲρ μελείας, ἢ πιθανότητος καὶ ἀληθείας· ταῖς μάλιστα
 τοι κατ' ὅλον κῶλον ἡρώδης ἢ πάντων χρηστῶν δημοσίων, τὸ
 γὰρ τοιάντων, ἢ κάλλους οὐκ ἀπηνεγκτότα, δὲ γοργόν, ἢ ἄλλο
 ἢ ἴσον ἔχει ἢ τὰ ἀληθῆ· οἷον, τὸ λαβῆται οὐκ τὰ διδόμενα ἡρώδης
 γὰρ ἔνομον ἔπειτα, τὸ χάρις τῶν ἀποδόντων, ἢ ἡρώδης ἡρώδης
 φησὶ; τρισὶ γὰρ κῶλοις καὶ δι' ὅλων ἴσοις κομμάτιον ἐν ἑκά-
 στα, τὸ ἡρώδης ἡρώδης ἢ πεποιθὲς καὶ ἄλλο δὲ λαμάνοις
 μετὰ τῶν γοργόν ἢ σφοδρῶς ἢ τῶν ἀποστροφῶν. πολλὰς ἢ πρὸς
 αὐταῖς ἰσοκράτης κέχρηται ἡρώδης ἢ πρὸς ἀποστροφῶν. γὰρ
 χειρὸν γὰρ οὐδ' ὅπως ὅσῳ παρ' αὐτῶν τὸ χεῖμα τούτου· γὰρ
 νονται δὲ αἱ ἡρώδης καὶ κατ' ἀρχαῖς, καὶ κατὰ τέλος
 καὶ κατ' ἀρχαῖς μάλιστα· οἷον, προσέκειτο προσηνῶς· ἢ ὁ πλά-
 τῶν

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

των, παυσαίου δὲ παυσαμλίου. Διδάσκουσι γὰρ με ἴσα λέγειν
 οἱ σοφοί· κατὰ τέλος δὲ ὅπως αὐτοὶ πρῶσιώσῃς γίνονται, δίδει
 καὶ ἔμπροσθεν· οἶον, τῆ τε πόλει βουδῆρ ἔπειτο Δῆρ, Ἐλί=
 κλω ὑπὲρ αὐτοὺς λαβῆρ, Ἐ τὰ ἐξῆς· αἱ τε οὖν πρῶσιώσῃς
 καλλωπίζουσι, ὡσαυτὲρ ἐλέγομεν, καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπανα=
 φοραί· οἶον, μέχρι τούτου λαθῆνης εἶλον ἄνομάζιτο εἰ=
 λίπτου, ἕως προῦδ' αὐκῆν ὄλωδορ· μέχρι τούτου ἡμόλαθ,
 ἕως ἀπώλειε Δηβας. ἐπαναφέρει γὰρ ὑπὸ τὸ αὐτὸ μέρθ τῷ
 λόγῳ· Διαφέρει ὅτι πρῶσιώσῃς ἦ κατ' ἀρχαῖς τὸ ἅμα τῷτο,
 ἢ ἐκεί μὲν συλλαβῆ ὄξῃ ἢ αὐτὴ ἐπ' ἀμοφοῖρ τῷρ κῶλοισι, εἰ δὲ
 πλείους, ἀλλ' οὐ λόγου γίνεται μέρθ ὀλόκληρον· ἔπειτα δὲ ὅτι
 ἡλικίαις λέξις. Ἐ ὁ μὲν ἄρ ἢ ἐπαναφορὰ, Ἐ πρῶσιώσῃς ὄξῃ ἢ κα
 τ' ἀρχαῖς· ὁ δ' ἄρ πρῶσιώσῃς ἢ κατ' ἀρχαῖς, οὐκ ἔτι Ἐ ἐπαναφο
 ρά. οὐδὲρ θαυμαστὸν εἶναι Ἐ λαμπρόρ ἢ ἀκμαῖορ ἔχει τὸ προφ=
 ρημιόρ πρῶσιώσῃς. συγγένεια γὰρ καὶ ἀλλή πρὸς λαμπρότητα
 αὐτῶν ἀπαντι ἀεθ' ὄρ πρῶσιώσῃς, διὰ δὲ τούτο, καὶ πρὸς ἀκμῶν.
 τὰ γὰρ ἀκμαῖά τε καὶ ὠραῖα, καὶ σώματα καὶ ὅ, τι βουλή, πάν=
 τως λαμπρὰ καὶ καλὰ, οὐ μὲν τὸ ἀνάπαλιν· καλοῖρ γὰρ
 Δεωτατά τι καὶ μὴ ἀκμαῖορ εἶναι μηδὲ λαμπρόρ· αἱ μὲν
 τοι ἐπαναφοραί, εἰ κατὰ κόμματα γίνονται, γοργόρ ποιοῦν=
 σι τῷρ λόγῳ, ἀλλ' οὐ καλοῖρ· οἶον, προσκῶν τῆ βουλή,
 προσκῶν δὲ τῶρ Δήμῳ· ἔπειτα δὲ καὶ ἢ ταχῆα τούτ με=
 ρισμοῖ ἀπόδοσις τὸ γοργόρ ἐποίκασι· ἔτι κάλλους ποικτι=
 κόρ τὸ τοιοῦτορ ἅμα ἢ ἀντιπροφῆ· ἐσι δὲ τούτο ἐναντίορ πως
 τῆ ἐπαναφορᾶ, κατὰ τὸ τέλος ἔχόντων τῶρ κῶλων τῶν αὐ=
 τῶν λέξι· καὶ Διαφέρει γε πάλιν καὶ τούτο ἦ πρῶσιώσῃς τῶρ αὐ
 τῶ, ὡσὺ καὶ ἢ ἐπαναφορᾶ· παρὰ δὲ ἔγγρα τῶ ἅμα τῶ,
 οἶον

οἶον, ἄρ μὲν γὰρ ὅσα ἄρ ἕς λάβη καὶ σώση, μεγάλῳ ἔχει τῆ
 πύχῃ τῆ χάσῃ, ἄρ δ' ἀναλώσας λάβη, σικανάλωσέ καὶ τὸ με
 μνήσθ' τῆ πύχῃ τῆ χάσῃ· καὶ πάλιν, πρᾶπτεταί ἔ τῆ ἡμῖν δὴ
 κέντρων συμφέρει· ἄφωσθ' αἰχίνης. ἀντίκρυσέ ἔ τῆ γέροντι
 ὁ οὐκ ἔσθ'· πᾶρεσιμ αἰχίνης· καὶ πάλιν, πρὸς μὲν δ' τὰ το πολέ
 μεσ ταχὺ τῆ κῆτ καρδὸν πρᾶπτεσθ', πρὸς προέχε· πρὸς δὲ τὸς
 καταλλαγάς, ἄς ἄρ ἐκένθ' κηίσαστο ἄσμευθ' πρὸς ὀλιω
 δίτες, φιλαντίως ἔχε. σπάνον δὲ τῆ τοπο πρᾶ τῆ ρήτορι δ' ἔ
 μα. καὶ αὐτὸ μὲν τοι, ἐι κῆτ κόμμα λέγοιτο, γοργὸν πρῆ τ' ἰο
 γορ, ἀλλ' οὐ καλλωπίζε· οἶον, ταξιάσχε παρ ὑμῶν, ἰππᾶσχε
 παρ ὑμῶν. ἐι δὲ ἔχοι τι τῆ φρασγείας κᾶνταῦδα, κᾶρ τῆ ἔπαυ
 φορᾶ, ἐτέρου λόγου. καὶ μὲν τῆ ἔπαυασροφή, χῆμα τῆ καλ
 λωσιζόντων· γίνετ δὲ, ὅταν δ' τέλθ' τ' κώλδ, ἐτέρη κώλθ τις
 ἀρχλῶ κηίσκητ· οἶον, οὐ γὰρ δὴ πρ κησιφῶντᾶ μὲν δᾶνωτ ἔρ
 διώκερ δι' ἐμέ, ἐμέ δὲ εἰπρ δ' ἐλεγγχηρ φῶμίτηρ αὐτῶν, οὐκ ἄρ
 ἐρᾶφᾶτο· ἐμφανῆς δὲ δ' τῆ ὑπὸ βολῆς γίνετ, καὶ δ' το ὑπὸ
 δεινματθ', ὅταν ἕς μίαρ λέξην μδίσας, τὰς κελνταίως ἀν
 πῆς συλλαβάς ἀρχλῶ το ὑπὸ φορομλῆς κηίσκητ κώλδ· ὡς δ' ἐ
 κηδίσθης, σαμία μία νανθ· καὶ αὐτίκα βοῆ ἡμ· καὶ πρᾶ τῆ
 κηικτῆ, πρῶδοθ' δὸς ἐγεμόνθ'· δ' οὐ, το δ' ἐγῶν ἀντίθ' ἐ
 μι, καὶ ἐι πρῆ χῆρας ἔοικε, ἐι πρῆ χῆρας ἔοικε, δ' ἐμας δ' ἄρ
 νι σισίθης, ἐπαυασροφή ὄρ οὐκ ἔσθ' ὅμοιον τοῖς πρῶσθ' μλῶσ,
 οὐδ' ὅμοιος ὑπὸ βεβελῆσθ' λοκῆ, λότι μὴ συλλαβάς, ἀλλ'
 μηδὲ λέξθ, κόμμα δὲ ὄλω ἀνέσρεφεμ. ἐι τῆ ὑπὸ φῶσθ' καλ
 λωσιζόντων ἔσθ' μετὰ φρασγείας τῆ τὸ κλιμακωτὸν καλῶσ
 νομ χῆμα, ὁ δὴ σπάνον πρᾶ τῆ ρήτορι, μᾶλλον δ' οὐδὲ σπάνον
 ἐλλ' ἄσασ, ἢ δ' ἰς ἐρημλῶν. ἐσι δὲ οὐδὲρ ἀλλ' ἢ πλεονάζουσα
 ἀνασροφή.

ΠΕΡΙ ΪΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

ἀναστροφῆ· οἶον, οὐκ εἴπωρ μὲ ταῦτα· οὐκ ἔγραφα δέ· οὐδ' ἔγρα-
 φα μὲν· οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν· οὐκ ἐπρσα
 δέ· αὐτὸ δὲ ταχῆσαι τῶν μῦθων ἀποδόσεις, καὶ αἱ βραχυκω-
 λία πεποιήκασιν εἶναι καὶ γοργόρ τὸν λόγον· ἢ ἐνδία τὰς πρ
 λὰς ἀναρῆσθαι γέγονε πως καὶ ἐνδῆς, ἐτέρου λόγου. καὶ τὰ πρ
 καὶ τὸ ἐνδῆς ἐστὶ τὸ κάλλους ἴδιον, καὶ αἱ ἀναρῆσθαι αὐτὰ.
 ἀλλ' ἐν καὶ μὴ ἢ ἴδιον, πολλὰκις ἐμαρτυράμην ὡς τῶν χα-
 λεπωτάτων ἔστιν, εἰς ἑμ' ἰδοῦναι πρὸς τὸ ῥήτορι τοιοῦτον, οἶον
 ὡς πολλὴ μῖα ἰδέας εἶναι. ποικιλώτατ' ὅ γὰρ ὁ ἀνὴρ ἀπάν-
 των. καὶ χεῖρόν ἐν ἁπάντων μέρεσιν τῶν ἐκείνου πάντ' ἄρ' εὐροῖς. οὐ
 τὰ τῆ κρᾶσι καὶ τῆ μίξῃ τ' ἰδέε' κάλλιστα κέχρηται. Διήκῃσι δ' Δι
 ἀλλήλ' χεῖρόν ἁπασαι, πρὸς γὰρ τὸ τῶν καὶ καθάπερ ἐκ συμφυῆς
 σῆς ἐν τῷ λόγῳ πεποιήκασιν εἶδ' ὅ, τὸ κάλλιστον δὲ τὸ τοιοῦτον
 πολυμῶν ὡς ἀληθῶς καὶ δημοτικῶν. πρὸς δὲ τὸ πολυμῶν
 λόγου, πλεονάζουσαι τὸν πρὸς ἰδέων τῶν γενικῶν λόγον, ἀκριβέ-
 εσσον λέξομεν. ἐτι κάλλους ποικίλοι καὶ οἱ ἢ συζυγίαν μῦθ-
 σμοῖ· διὰ τὰς ἰσοκωλίας, ὡς ἐν τῶν πρὸς φησὶ πρὸς βολῆς ἐδείκνυ-
 μεν. καὶ τὸ ὑπερβατὸν δὲ, ἐν μὴ ἢ πρὸς ἐνδῆσιν γίνονται, ἀλλὰ
 καὶ ὑπερδῆσιν, καὶ ἢ ποιῆ, ἐστὶ δὲ τὸ μὲν καὶ ὑπερδῆσιν ἢ
 πρὸς αὐτὸν τοιοῦτον· οἶον, πῶς τ' Διαπράξαυς ταῦθ' ἂ μὲν πῶ
 ποτε ἀλλ' ὅ μακεδόνων βασιλεῖς, δόξαρον ἀντὶ τὸ ζῆν ἀσφα-
 λῶς ἡμεῖς ὅ· τὸ δὲ ἢ πρὸς ἐνδῆσιν δὲ ἐπεμβολῆς γίνονται.
 οἶον, τὸ τ' ἐκείνον, ὅσῳ καὶ ἀληθῆς ὑπάρχῃ, φανερὸν φαίνεται.
 τί γὰρ ἐργάζηται ἢ ἐπεμβολῆ, ἡμεῖς καμὲν ἐν τῶν πρὸς πρὸς βολῆς,
 οὐ βραχυῖα μὲν εἶπερ εἶη, γοργότῃ· μακροτέρα δὲ ἐν γίνονται,
 πρὸς βολῶν· ἐν δὲ πλεονάζουσαι, μεσότηα· ἐν γήματα καλλωπί-
 ζα πῶς καὶ τὰ κάλλους πρὸς οἶον, ἢ μῦθ'· Δὲ δὲ δὲ ἢ καὶ ὅ γὰρ
 ΚΚΚ λζ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

λη, καὶ ἐν μὲν Δι' ἐν ἄλλο, ἀντὶ τοῦ, ἐν καὶ διὰ μὲν ἄλλο. Ὁ
 πάλιν, διεπαλοὶ δὲ οὐδένα πώποτε ὄρ τινα οὐ. καὶ μὲν καὶ
 ἂν Διὸ ἀποφάσεωρ γινόμενα καταφάσεις, κάλλους ἴδιον ἔχει
 μα· οἶον, οὐδ' οὐκ ἐδέλοντα μάχεσθ', ἀντὶ τοῦ δέλοντα· καὶ ὁ
 ἔχων, ἐσι δὲ οὐκ ἀσκήλορ ἔστιν ὅτι λεπίνης. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐπιπέ-
 ὄντος ἀπὸ τοῦ ἔστιν, ἐσι δὲ οὐκ ἀσκήλορ ἔστιν. ἔτι κάλλ' ἴδιον Ὁ τὸ π
 λυπώτορ καλὸς μὲν ἔστιν, ἐν καὶ κῶλορ ἐκφέροτο· οἶον, οὐκ
 πη ἔστιν πρὶ διόβας ἐγένετο πραγμάτων ἀρχὴ Ὁ κατὰ σάτις πρὶ
 πη· τοιοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε ὠνισάντα τῆ πόλει κίνδυνον
 πρὸς ἐλθεῖν ἐποίησεν, ὡς πρὸς νέφθ', Ὁ τὰ ἐξῆς· καὶ μὲν τοὶ κῶμοι
 μα ἐν γένοιτο, πλεόν ἔχει τὸ γρηγόρ· οὐ μὲν οὐδ' οὕτως ἀπὸ
 λακῆ τοῦ κάλλ'· οἶον, οὗτοι γὰρ ἠγαυῶν τῶν τοῖς πείθειν, ἐν
 τῶν Δι' ἔστι μὴ πρὸς ἀκρωθῆτε. Ὁ χήματα μὴ καλλωπίσει
 τὸν λόγον πᾶσα ἅτα, κῶλα δὲ κεκαλλωπισμῶν φύσει μὲν τὰ
 μετρίως μακροτόρα, ἐν τῆ σωθῆκη μὴ λασῆκη, καὶ ἔστιν ἡ
 κρῶσις ἕως ἂν αὐτοῖς φωνήεντων, ἀλλὰ σωέχοτο πάντοθεν τοῖς
 συμφώνοις· οἷά ὅστι καὶ τὰ ἰσοκράτους· οὐ γὰρ οὐ μόνον τὰ κῶ-
 λα σωέχεται τοῖς συμφώνοις, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ λόγος· τοσοῦτον
 αὐτῶ φησὶ ἐμφωνίας καὶ ἔστι κάλλους μεμέληκε. ταυτὶ μὲν αὖτε
 ὅτι ἔφ', ὄντως καλλωπίσει τὰ κῶλα, λοιπὸν δὲ ἐπεὶ καὶ
 τὰ κῶλα ὠνιμέλαρ ἔχει, καὶ ἵνα νόσμον ὑφ' ἐμῶν μόν' Ὁ
 οὐ μάλα τοι κομμοτικὸρ· ὅμως γὰρ κοσμοῦ τὰ ἔστι ὠνιπλοῦν
 βραχέια, ὅταν Δι' ἀλλήλων ὡς πρὸς ἔστι ἐπεμβολῆς λέγεται πεπλο-
 γυλῶν, ἢ ὅλως Δανοίας μὴ καθ' ἑκαστὸν ἔστι γινόμενης, πληρῶς μὲν
 Δι' ὅλων δὲ ὡς μιᾶς· οἶον, οὐ τοῖνων μόνον μὴ λεικῶν ἀσκήλορ
 Δι' σκοπῶν, ὡς εἰλωμίας ἔνεκα ἢ πρὶ τὸ λωρεῖας πρὸς τὸ γένετο
 ἔστι, οὐ χρεῖας· ἀλλὰ ἢ ἐν ἕως ἀλλ' ἔστι μόν' ἐπὸ ἰσοκράτους, ἢ μιᾶς
 πρὸς τὸν

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

πρῶτον, ἐς Δέον ἢ ναῦ γέγονεν αὐτῶ τὸ παρ' ὑμῶν λαβῆναι τὸ
 τε πῶν ἀτέλειαν· καὶ πάλιν, ἐς Δ' οὐκ ἄδηλον ὡς ἀθηναῖοι τοῖς
 δ' οὐκ ἀπέπνευσε, καὶ ἡμεῖς ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγῃ, δίκαιοι
 μὲν οὐδὲν ἔστι πρὸς αὐτῶ, φησὶ δ' ἀναξίου ἀνθρώπων ἑυκαμύνας ἀ-
 τέλειαν, ἐκ Δεσφικῆναι τὰς λήτρυγίας, καὶ τὸ τῶν πλείστων χρίσῃ
 τὰ τῶν λόγων. ὅρα δὲ γὰρ ὅπως βραχέα ἔστιν ἅπαντα πάλιν τῶ
 τελευταίῳ ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν πρῶτον ἀργυρίῳ τὰ κῶλα, καὶ ὡς
 αἰ ἐπεμβολαὶ οὐδ' ἐπεμβολαὶ Δοκῶσι πως εἶναι ὡς πρὸς ἑξ
 ἀκοσθίας ἡνὸς ἐπεμβεβλημῆναι, ἀλλὰ οὐ κατακόρως ἐμφορῶ-
 μῆναι, οὐ δ' ὁμοιοῖν ἢ οὕτως ἐπέμ, τῶ ἐκείνων, ὅπου καὶ ἀληθῆς
 ὑπάρχει, φανερὸν φαίνεται· ἢ ὡς ταντ' ἔχει τὰ προσημῆναι πα-
 ραδείγματα. Διότι ἐν ἐκείνῳ μὲν τὸ πῶν γοργότῃ τῶ πλέον
 ἔστιν, καὶ ὑπὸ μελείας ἔχει τι, ἔστιν αὐτὰ δὲ ἀνάπαλιν, τὸ φθί-
 ῶν μελείας πλέον, ἐν καὶ γοργότῃ ἔχει ἡ. τὸ ἢ τοιοῦτον
 καὶ ἄλλους καὶ φθί ὑπὸ μελείας ταντῆς πολλαὶ μὲν καὶ ἄλλα ὅστι
 δημοσθενικὰ πρῶτα εἴγματα ἐν ἀπασιρ αὐτῶ τοῖς λόγοις. ὁ γὰρ
 μὲν πρὸς φθί ἀπελείας, χειρὸν ἀπασε ὅστι τοῖστ'· πολὺ γὰρ
 ἐν τῶ τῶ ὑπὸ μελῆς καὶ κεκοσμημῆναι. πῶν δὲ αὐτίαν, δι' ἢ
 τοῖστ' αὐτῶν δ' ἐκ γὰρ μὲν οἱ ἐν λόγῳ εἰρήκαμεν. ἐκ μὲν τοῖν
 προσημῆναι δ' ἄλλο δὲ καὶ σωθῆναι ὁμοίας Δεσφ' πρῶτα καλ-
 λῆ λόγῳ, καὶ οὐ μάλισα μὲν φθί ἀνθ' συνηρῶσεως ἢ φωνῆν
 τῶν, ἐπὶ φθί μὴ πόρρω μέτρῳ τινὸς οὐσης, καὶ μέτρῳ γὰρ τοῖ
 οἰκείῳ καὶ τῶ πόρρω τῶ λόγῳ ὡς τῶ εἶδ' ἐν τῶ λόγῳ δηλονό-
 τι, ὡς ἂν ἐργαζώμεθα. ἄλλο μὲν ἢ σεμνῶ λόγῳ μέτρον οἰκφον, ὡς
 ἐν τῶ πρὸς σεμνότητος ἐλέγομεν. ἄλλο ἢ ἄλλης ἰδέας, ὡς καθ' ἐκά-
 στῶν εἰρηκαμῆν. εἴπωρ Δε τιν' ἄλλο δ' πρῶτα καλλῆς λόγῳ φθί
 σωθῆναι δ' ἔστ' αὐτῶ καὶ γὰρ ταντῶ τὸ πλείστον αὐτῶ ἐκφαίνεται,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

καὶ ἡ ὑπὸ μέλιτα καὶ ὁ κόσμος ζῆταυδα εὐπρεπῶς. Διότι δὲ
 μάλισα, καλὸν ὅτε ποῖός μου λόγος, μέτρον πλησίον εἶναι τῶν
 ξυθμῶν· μὴ μέρτοι μέτρον ἀντικρυς, κακία γὰρ τοῦτο γέ. Διὰ
 πλησίον δὲ μέλλω ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τούτων, πῶσ' αὐτοῦμαι μὴ
 εἶνα διαφραῖνα τῆ λεπτολογίᾳ. τὸν γὰρ πορὶ ξυθμῶν τί λέε
 ζοντα ἢ ταῦτα τῆν κενάλλωπισμῶν, ἀνάγκη πλείονι τῆ ἄ
 κριβεία τε ἢ λεπτότην χρεῖσασθαι. ἀλλ' ὅθεν δὲ ἐβίβ' ἐπαυτέ
 γίνεται γὰρ, ὡς ἐλέγμου, τοιοῦτο ὁ ξυθμὸς ἢ τῆ σιωπῆ
 κίω· οἶον ἐγγὺς εἶναι τοῦ καὶ ἔμμετρον πως τὸν λόγον φαίνεσθαι,
 καὶ ἢ χόρτινα ποτορ ἀποτελεῖν, ἐ πρώτορ μὲν, ὅπως ἐφ' ἑ
 συγκριθῆ τὰ φωνιέντα· ἔπειτα ἐ οἱ πόσεις, δὲ ὡρ συγκριταὶ ὁ
 ξυθμὸς, οἰκείως ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους, καὶ μὴ ἀναρμωσῶν
 τραχύντητα ποιοῖεν. εἶτορ, ὁ καὶ μέγιστον, ἐ τὰ μέρη τοῦ λόγου
 δι' ὧρ συγκριτῆ ὁ ξυθμὸς, μὴ ἴσσοσθλαβα, μηδὲ ἴσοςχρονα, μηδὲ
 ἴσότηνα εἶν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἑλαττόνων, τὰ δὲ πλείονων καὶ συλα
 λαβῶν καὶ χροῶν καὶ τὰ μὲν ὀξύντονα, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα
 καὶ ἐ δι' ἀλλήλων ποικίλως σιωπῆθεῖτο ταῦτα, ὥστε μεταρ
 τῆν μακρῶν λέξεων τὰς μικρὰς, ὅ τῆν μικρῶν τὰς μεγάλων
 κῆσθαι. αὐτὴ γὰρ μάλισα ὑπὸ μελῆς τε, καὶ κενόσμημῶν καὶ
 γου σιωπῆκη. ἀναπανσις δὲ λόγῳ πορικαλλῆ πρέπουσιν, αὐχ
 αἱ βεβηκίαι· σεμνότρον γὰρ τοῦτο γέ, καὶ σεμνῶ καὶ ἀλλοῖσιν
 μότῃσιν οἶον, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. σεμνὴ γὰρ ἢ ἀνά
 παυσίς καὶ βεβηκίαι. ἐμέλησε γὰρ τῶν ῥήτοσι τοῦ μὴ δύνου
 παλλωπίησιν δοκῆν. τότε μὲν ὑπὸ φρόμονορ ἔχθαι ἢ τῆ πῆμα
 λοῦς, ἐ καὶ αὐτό πως βεβηκέναι δοκῆ. ὅ τούτω πλείσῳ χροῶ
 σι τῶν λόγῳ. ἐς γὰρ βραχύντερον ἢ μέρτος ἢ λόγου κατέλα
 ζε. καὶ ἔνεκα μὲν ὅτι ζῆνοίας ἐσημεῖ ὁ ξυθμὸς· πεπλήρωτῆ γὰρ
 πως

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Α.

πως ἢ ἔννοια, καὶ βέβηκε· καὶ δὲ τὴν λέξιν οὐχ ὡσαντως· καὶ
 ταῖς εἰς φωνῆς τὸ ὦ καταλήτων, ὅπως καὶ αὐτὸ σὲ μὲν ἢ μὲν ἔννοια.
 βέβηκός μὲν ἂν τελέως γίνηται ἔννοια, εἰ ἅμα τῆς ἔννοιας πλε-
 ρυμένη καὶ μὲν λόγου ἂν μακρόν, καὶ εἰς μακράν τὴν τελευ-
 ταίαν καταλήγει συλλαβῶν· οἷον, ὥστ' ἔξ ἀπάντων ξαδίαρ τὴν
 τῶ συμφέροντος ἡμῖν αἰρεσίῃ γηέως· οὐ βέβηκός δὲ ἔννοια,
 ἀλλ' οἷον κρεμάμην καὶ ἀνητημῶν ἔξενουτίας ἢ προ-
 ἠρημῶν, ὅτε φησὶ ἔννοιας μὴ πεπληρωμένης πῶ, μεταξύ δ' εἰ-
 πως διαναπαυμένης, ἢ τατάληξες εἰς βραχὺ μὲν γίνονται
 λόγου· καὶ ἦτοι βραχέων ἔχει τὴν τελευταίαν, ἢ πάντως βρα-
 χέας ἠραληρωμένης· οἷον, ἐγὼ δ' ὅτι μὲν ἕνωρ κατηγοροῦντα,
 πάντα ἀφανισθῶν τῷ Δωρεῶν, τῷ ἀποσωτᾶτων ἔξην, ἐάσω· καὶ
 πάλιν, εἰ δ' οὐκ ἀδελφὸν τῶν, ὅτι λεπτήνης· καὶ πάλιν, καὶ τις
 ἀλλ' ὑπερὶ νόμου λέγει· καὶ πάλιν, δίκαιον μὲν ὑδὲρ ἐξεί-
 ταῦτα γὰρ πάντα ἔννοια ἕνωρ εἰσὶν οὐ βέβηκότες, ἀλλ' ἀπης-
 τημένοι ὡς εἰρηκῆ, καὶ χρήσιμοι γε οὗτοι τῶν κεκοσμημένων λό-
 γων· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ βέβηκέναι, καὶ εἰπεῖν ἢ ποιῆσαι τὴν ἀνά-
 παυσιν, τοῦτο δὲ καὶ τὸ ὠμολόγησα τῶν τοις, ὡς ἂν οἷός τε ὦ
 σωρῆν· ἢ μὲν ἔννοια βέβηκεν, ὁ ἔννοια δὲ οὐ· οὐδὲ γὰρ ἔ-
 πὸ ἔννοια ἐβόλετο· ἐπει δ' ἔχασιν οὐκ εἶπερ, ὠμολόγησα τοι-
 τος, ὡς ἂν οἷός τε ὦ σωρῆν· ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγῶμαι, ὅτι διὰ
 τὸ μὴ ὁμοίον ἂν γηέως τὸν ἦχον, εἰς μακρὰς πᾶσας εἰ κατέλη-
 γον, ὅστις ἔβηκότες ἔννοια· οὐ μὲν ἀλλ' ἔπε βέβηκός, ἔπε
 μὴ ὁ τοῦτο ἔννοια ἔννοια, ἵνα μὴ πάντῃ τῶν λουσιῶν, ὅς δ' οὐκ ἔ-
 πὸ λέξεως ἂν πεπραγματεῖν, ἀνάλεγμων, ἀλλοῦ ὡς ἔχασιν
 λους ἔξην ἰδῶν· ἔτι δὲ μαζόνως τὸ ἐκπεπέες φησὶ τοιαύτης ἀνα-
 παυσιν ἔννοια, φανδὸν γίνηται, εἰ μονοσυλλαβον εἴη τὸ τελευ-

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

ταῖον μέσθ' τῷ λόγῳ· οἶον, πρὶ τ' πῶς ἀκέραι ὑμᾶς ἐμὲ δ' ἴ-
 κηλ' δεῖται· καὶ δὲ οὐδένα πῶποτε ὄν τινα οὐ. τεμνίσιον δὲ ἐν
 γέσθον τῶτον, τὰ μέτρα καὶ τὰ ποιήματα. Ἐ γὰρ ἴσθ' ἐπὶ
 τὰ εἰς μονοσυλλαβῶν ἢ μέσθ' ἢ λόγου ἰσάμνια· ἐν δὲ ἐσθ' ἢ
 πως ἢ κρησικώτιστα εἰσὶν, ἀλλ' οὐ σεμνότιστα· οἶον, ἐν δὲ ἴσθ'
 βροσὴν νύξ· ἢ κἀστὴ μοι ἀλλότρηθ' φῶς· Ἐ, ἀπόλλω ἀστὴ
 μινδὶ ζῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ταῦτα πρὶ ὑπὸ δέτου κάλλους ἐν
 λόγῳ· ὃ δὲ λεγόμενον ὡσαῦθ' λόγῳ, Ἐ ἢ ἀβροτῆς ὄν τῶ
 τῷ ἢ κάλλ', ἢ δὲ ἐν γλυκντῆν μάλλον ἢ ἐν ἀφελείᾳ γινόμενός
 ὄσθ'· ἐν δὲ τῶ πρὶ ἐκείνων φανέτη σαφέσθον, νυνὶ δὲ ἴσθ' μετὰ
 πῶν πρὶ κάλλους, πρὶ γοργότητ' ἢ ἐν εἰν λέγειν.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟΤΗΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Αλλὸς μὲν οὖν, ἅμα ὄγκω ἢ ἐξέμα
 λόγῳ Ἐ εἰ σαφῆς, ὅπως γίνετ', ἐν πρὶ
 πρὸ τῶτων εἰρηκάμεν· δεῖ δὲ τῶ τῶτων
 λόγῳ πάντως ἢ γοργότητ', ἢ ἴνα μὴ
 ἀργὸν αὐτῶ Ἐ σαφῆς μόνον τὸ μέγεθος
 εἶν, ἢ καὶ τὸ κάλλ', ἀλλὰ ἢ γοργότητ'
 γότην γὰρ ἐνωπιῶν τὸ ἀνεμνύον Ἐ ὑπῆιον· ἢ τοίνυν γοργότητ'
 διεσθῆται μοῦ καὶ ἐν λέξῃ Ἐ ἐν μεθόδῳ, Ἐ ἐν τοῖς λοιποῖς
 παλῶν ἐνωπίας, εἰ μὴ ἢς ἄρα τὰ ὄξια ἢ νομᾶτων γοργᾶ λέγειν
 πρὶ δὲ ὄξιντ' ἐν τῶ πρὶ ἀφελείας τε ἢ δεσμντῆτος λέξασθ'
 ἢ εἰ ἐν τῶ πρὶ δ' ἐνόητος, ἀλλ' ἢ γε λέξις ὁπρία πὸς ἄρ' ἢ, βροσὴ
 χῆ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

χεία σωτελεῖ πρὸς γοργότητα, ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἔναυλῶσθ. ἢ τὸ αὐ
 μέθοδος ἢ ποιούσα τῆς γοργότητας, σχεδὸν ὅστις μία, ὡς ὠπτο
 πῆσον· ἐπεὶ δὲ διὰ τῆς τμητικῆς γίνεται τὸ πρῶτον, οὗτο δὲ ἔν ἡμέ
 κασίμ ὅστις, ἢ κώλοισιν ἔν οἷς θεωρεῖται. ἐν μὲν τοῖς ἑσπερίαις καὶ
 ἀναπνοαῖς ἢ τοῖς θυμμοῖς ἔννοια δὲ, ὅπως ἐφών, οὐκ ἔστιν οὐδέ
 μία, ἢ ἕως καθ' ἑαυτὴν ποιεῖ τὸν λόγον γοργόν, πλὴν ἐν τῇ ὀξυ
 πητά τε ἢ δριμυπῆτα, ὡς ἔλεγον, γοργότητος ἰδίαν δίδεται
 ἕως, πρὶν ἢ ταύτης, ὅπως ἐφών, ἔρ τε ἔφ' ἐπι ἀφελείας, ἔρ τε ἔφ'
 πρὶ δ' ἐνόηται ἢ μὴ μὴ λελέξετ'· νῦν δὲ πρὶ μέθοδος ἢ ποιού
 σης γοργόν τὸν λόγον λέξομεν πρῶτον, σχεδὸν οὐ πόρρω ἕως
 ἐξυπῆτος τε ἢ δριμυπῆτος ἢ οὐκ ταύτης οὐσης, μέθοδος τῆς
 νῦν, ὅπως ἔλεγον, γοργότητος ἢ μία, τὸ ταῖς ἀπαντήσασιν τα
 χείας χεῖρας ἢ βραχείαις, ταῖς τε ἀνυθίσασιν ὡσαντίς· οἷον, τί
 γὰρ βολόμενοι μετεπέμπεσθε ἄρ' αὐτῆς ἔν τῷ τῷ ἔφ' καὶ ἔφ'
 ὠπ τῆς ἐφών; ἀλλ' ὑπὸ ἡρχῶν ἀπασί. ἀλλ' ὠπ τῆς πόλεμοι;
 ἀλλ' αὐτοῖς πρὶ ἐφώνος ἐβουλεῖσθε. ἢ πάλιν φησὶν, ἀλλὰ εἰ τῆ
 κεφάλου καλὸν τὸ μὴδὲ μίαν γραφῶν φυγῆν; ἢ νὴ δία εὐδο
 μόμ γέ. ἀλλὰ τί μᾶλλον ὁ πολλάνης μὴ φυγῶν, ἢ τὰ ἐξῆς.
 ἢ πάλιν, κακοδαμόνοισι βιζάντιοι, σφόδρα γέ. ἀλλ' ὅμως
 εἰ σὺς αὐτῆς εἶναι. συμφέσει γὰρ τῆς πόλεως. ταῦτα γὰρ πως
 εἰσὶ καὶ ὀξεία. πρὶ δὲ συνδρομῆς εἴτε συγχωρησῆς, καὶ ὅσα εἶδη αὐτῶν,
 καὶ ὡς δὲ πρῶτα λαμβάνημ ἕκαστον, ἔν τῷ πρὶ δριμυπῆτος ἢ μὴ δριμ
 υπῆτος λελέξετ' ἢ δὲ ἀποστροφῆ· οἷον, πρῶτα σοὶ κατέλυον αἰσχίνην, καὶ
 αὐτὸν πρῶτον εἶναι, δοκῆ μὲν πως εἶναι μέθοδος ἕως, ὅτι μὴ
 ἐμοί γε φαίνεται, ἀλλ' εἶναι μᾶλλον χῆμα. εἴτε δὲ χῆμα, εἴ
 τε μέθοδος ἕως ὅστις ἢ ἀποστροφῆ, τῆς πρῶτον ὅστις καὶ αὐτὸ γοργόν
 τῆς λόγον· καὶ μάλιστα εἰ συνεχῶς γίνοτο, ἢ εἰ μετέσθαι ἢ νῦν

μὲν.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

μεν ὡς τῷ Δικασῆς, νῦν δὲ ὡς τὸν ἀντίδικον, ἢ ὀλιγαίων
 κινῆ πως ἢ γοργὸν ποιεῖ τὸν λόγον. ἀλλὰ μέθοδος μεν αὖ
 πη γοργότης ἢ καὶ μέθοδοι, χήματα δὲ τὰ μὲν ὁμολογεῖ
 μὲν ὅτι φνῶσα γοργὰ ἐπιτηκία, καὶ αὐτῆς γε ἕνεκα τῆς γορ
 γότητος ἵστα λαμβάνεται, τὰ δὲ τῶ συμβαίνεσσαν τῶ λόγῳ
 πολλάκις διὰ τινὰς ἀνάγκας ὑπῆσθησαν ἄλλοις, ὡς ἔφικε, καὶ
 πρῶτόν γε πρὶ τῶτων λέξομεν. ἄλλοις τὸν τοίνω ὑπῆσθησαν λέ
 γου χήμα τὸ κατ' ὑποστροφῶν, καὶ ἐσι σφόδρα χήσιμος ποτὶ
 ἐν ταῖς ἀφῆγῆσι· οἷον, ἐσι τοίνω ὄντος ὁ πρῶτος ἀδικῶν
 ἀποθόμῳ ἐλάττω· εἰδ' ὑποστροφῶν ὑπέστρεψεν ἄλλοις
 λῆς, ὅς τότε δημογῶν ἔφη· εἶτα πάλιν ἡλθον ὡς πρὶ ἀφῆγῆ
 σιν, ὡς βουλευόντα τοῖς ἔλλοις. τοιοῦτόν ὅτι καὶ τὸ, τῆ γοργῆ
 κινῆ συσάντ' πολέμου· εἰδ' ἢ ὑποστροφῆς, οὐδ' ἐμέ· οὐ γὰρ
 γὰρ ἐπολιτιθόμενον ποτὶ τότε. εἶτα πάλιν ἢ ἀφῆγῆς, πρῶτος
 μεν ἡμεῖς ὄντω δ' ἔκαστε· ἐπὶ τὰ ἐξῆς δὲ τοιαῦτά ὅτι. ἔπειτα
 χήματα κατασλοκῶν ἄλλοις ὀνόμασσαν. εἰ δὲ ἄλλοις τῶ ἀφῆγῆ
 σιν μεν ὑπῆσθησαν ἐπὶ τὸ ὡς τρέχον λεγόμενον χήμα· οἷον
 ἐπὶ τῆ γοργῆ καὶ ἀδικῶν τῶ χήματι, καὶ τὰ ἐξῆς. ταυτὸ δὲ τὸν
 καὶ πρὶ βάλλει· αὐτὸ δὲ ὑποστροφῆς ἀρ μὴ ὡς μακρῆς, ἢ ἴσως πρὶ
 βάλλουσι, καὶ ἐξῆς μεν ἔπειτα καὶ τῶ πρὶ πρὶ βολῆς. ἀλλὰ ταυτὸ
 μεν ὡς πρὶ ἰάματα ἔπειτα ὑπῆσθησαν, καὶ δάπαντα ταυτὸν ὡς
 εὐκρίνεα ἐν σαφηνείᾳ. ἐκείνη τε γὰρ τὰ συγκεχυμένα διδασκῶν
 πρὸς ἀφῆγῆς, ὡς ἐδ' εἰκνυμένη ἐν τῶ πρὶ ἀφῆγῆς, ταυτὸ
 τε τὰ χήματα τὸν ὑπῆσθησαν λόγον ὁρῶν καὶ γοργὸν ποιεῖ. κα
 τὰ τὰ αὐτὰ δὲ τοῖς πρὶ ὅτι ἀφῆγῆς ἔχει καὶ τὰ μέλλοντα
 ἐκρίνει. ὡς πρὶ γὰρ ἐκείνη μὲν καθαρότης κατ' ἑαυτὴν ἐποῖ τῶ
 ἀφῆ λόγον, προσετέθη ὅτι εὐκρίνεας ἐπὶ που συγγέοιτο ὁ λόγος

ΠΕΡΙ ΓΑΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

ἐς ἐπανόρθωσιν, οὕτω κἀναντιθῆα πάλιν, ἔσι μὲν τὸ ποιεῖν τῆ
 γρηγόρηκα μάλισα εἰδ' ὅτι λόγου τὸ τμηλικόν, εἰ δέ ποτε ἐκπίε
 ἦτοι κατ' ἀνάγκην τινὰ ἐς ὑψηλότητα, δεῖ τῆν' προεξημιλίωρ γρη
 μάτων, ἃ δὴ πείφυκεν ὄρνεον ἠὲ δ' ἐκείνην τὴν λόγον ἀπὸ ὅτι
 ὑψηλότητι. τμηλικὸς δὲ λόγος καὶ παρὰ γὰρ, μάλισα ὅτι τοῖς
 γήμασι καὶ τοῖς ὑνισμοῖς διεωχθῆ. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι ὁ λόγος
 ὁ τμηλικός, ποτὲ μὲν ὄζειν, οὐ μὲν δ' οὐκ εἶναι τμηλικός. πρὸ
 δὲ δ' οὐκ εἶναι μὲν εἶναι τοιοῦτον, ὅν μὲν τέμνει γὰρ ὡς ἀκνηθῶς
 τὰ πράγματα· ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω, καὶ τέμνει ἠὲ δ' οὐκ εἶναι
 μὲν. κείσεται δὲ ἀντ' ὅτι πρὸς εἴγματα κατ' ἕκαστον τότῳ,
 ἄλλο ὕσθρον, εἶναι καὶ ἀφείσθρον ἢ πρὶ τότῳ ἐροῦμεν, νῦν ὅ
 πρῶτον πρὶ τῆν' γρημάτων λέξιμεν, ἃ τμητικά ὄντα, κατ' ἀνά
 γκην δεῖ ἠὲ γρημά. γήματα μὲν οὖν τοῖς εἰδῶς τάδε, τὸ ἀ
 σῶσιτον κομμαλικόν· οἶον, προσβλῆθε τῆ βελῆ, προσβλῆμα
 ἐνθάδε. δὲ κατ' ὄνομα κομμαλικόν· οἶον, ἀμειπολῆ, πῶδιον,
 ποτίδιον, μεθώνιον, παγασάς. καὶ αἱ πυκναὶ ἠὲ αἱ δὲ ἔλα
 χίσου ἐλαχλαχά· οἶον, τοπρωτων ἀμειπολιρ λαβῶν, μετὰ
 ταῦτα πῶδιον, πάλῃ ποτίδιον, μεθώνιον ἀνδρῶν, εἶτα δετ
 ταλία ἐπέβη, ἠὲ ἰτὰ ἐξῆς· οἱ τε δι' ἔλαχίσου λόγου μορφομοί τῶ
 ἀπαπόδοσ' ἔχοντες· οἶον, ἐσπείρα γὰρ ἦν, ἠὲ δ' ἀγγέλων ἕως
 ὡς τῶ πρυτάνης, ὡς ἐλάτεια κατείληπται. τὸ κατ' ἐπαναφορὰν
 κομμαλικόν· οἶον, ὡπὶ τῶ νόμῳ καλῆς ἢ ὡπὶ σιασῶν καλῆς. ὅ
 ἢ ἀντιπροφῶν κομματικόν· ταξιάσχη παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας
 παρ' ὑμῶν. αἱ ταχῆσαι καὶ δι' ἔλαχίστα συμπλοκαί· οἶον, καὶ
 πρὸς αἶνα νομίζων ὡς ἀθηναῖοι ἢ ἀναγκαῖα τῆ πόλει πρὶ ὧν βῆ
 λινεθε, ἐφ' ἃ πρὸ ἐλλήνων. ἠὲ ὁ δυνουσίδης, ἠὲ οἱ πατέρες
 ὑμῶν ὡς λακεδαίμονιοι, ἠὲ ὑμῶν οἱ πρεσβυτέρου. εἰ δὲ πολλοί

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

γέγοντο αὖ συμπλοκαί, καὶ μὴ καθ' ἐκάστω πληρουμένης τε καὶ
 ἰσαμενίας καὶ Διανοίας, ἀλλ' εἰς μίαν ὡς πρόσθερον ἕνα πασῶν
 περιλαμβανομένων, τοῦ μὲν τμητικῶν οὐδὲν ἕτηρον ἔμφασίς ἐστι
 σαύτω δὲ αὖ γοργῶ καὶ αὐτοῦ μὲν ἔμφασίς τις, μετὰ δὲ
 πρῶτος, πρόσθετον δὲ μάλλον γενήσεται ἢ γοργότες οἶον, ἀλλ' ὁ πῶς
 ἔυβοιαν ἐκένθη σφειτοριζόμενον, καὶ κατασκηδιάζων ὡς τῆς
 χίσμα ὡς πῶς ἀπικλῶν, καὶ καταλαμβάνων ὡς ἐὼν καὶ κατα
 σκάπτων προσθῶν, καὶ τὰ ἐξῆς, μέχρι τοῦ πότρου καὶ ἡμέρας
 πρῶτον οὐδὲ καὶ ἔλπει πῶς ἐξελύκω, ἢ οὐκ ἀλλ' ὡς τὸ δὲ ζεσχυρῶς ἐπι
 παντιέον. σχήματα μὲν γοργότητι τὰ πάντα, καὶ νῆ δὲ ἵα τοῦ
 φαινομένου μὲν τμητικῶν, μὴ ὄντων δὲ τοιοῦτα, λόγου, καὶ ἐπι
 ἀμφοτέρω φαινομένου τε, καὶ τέμνοντός γε ὡς ἀληθῶς ἐπι
 χέσει τὰ πράγματα. τοῦ μὲν τοῦ τέμνοντος μὲν, μὴ μὲν τοῦ
 γε δοκοῦντος τέμνοντος, οὐ ταῦτα, ἀλλ' οἱ τε πλαγιασμοὶ καὶ τῶν
 καὶ συστροφῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. πολλὰ γὰρ δὲ ἐλαχίστων ἐπι
 ἐκείνοις λέγεται τοῖς σχήμασιν, οὐ παρὰ ἀπλοῦντων ἡμῶν οὐδὲ τῶν
 μνομένων τὰ πράγματα. πρῶτα εἰγμάτα δὲ αὐτῶν διήσομεν ἐκά
 στῶ, ἵνα καὶ σαφὲς ὁ λόγος ἦ. τοῦ μὲν οὖν τέμνοντος τὰ πρῶτα
 γματα, λόγου, οὐ μὲν δοκοῦντος τέμνοντος πρῶτα εἰγμάτα οἶον
 πολλῶν ὡς ἀπλοῦντων λόγων γινομένων, ὀλίγου δὲ καθ' ἐκάστω
 ἐκκλινοῦν, καὶ τὰ ἐξῆς τὸ τοῦ μὲν οὖν ἐκ πλαγιασμοῦ τοῦτο
 ἐγγύετο, τοῦ δὲ αὖ καὶ συστροφῶν σχήματος ἐν τῷ τῶν ἐπι
 πρῶτα εἰγμάτα τῶν δὲ ὡς μεσῶν λακεδαμονίοις ἀφῆται καὶ
 λειώνων, ὡς ἐπι ὀρχομένων καὶ κορώνων τότε δεκτικοῖς πρῶτα
 εἰγμάτων, τῶν δὲ ἵα καὶ νομίζου ταῦτα εἶναι περιηκόμενα σκῆψατοῦ παρ
 λά γὰρ δὲ ὀλίγων ἐπι ἀμφοτέρω εἰρη, οὐ μὲν ἔμφασίς ἐστι
 τὸ τέμνοντος, πρῶτα εἰγμάτα δὲ τοιοῦτα μυρία ὅσα πρῶτα εἰγμάτων
 τῶν

ΠΕΡΙ ΓΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

πρὶν ἢ δ' αὖ δοκοῦντι μὲν τέμνεν τὰ πράγματα, οὐ μὲν
 τέμνοντός γε ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ τούτωντιον, καὶ πρὸ βάλωντι
 λόγου πρὸ ἀσφύμα τόδε· ἀλλ' ὁ τῆς ἔμβοιαρ ἐκείνη σφετοριζό
 μοι, καὶ κατασκηιάζωρ ὑπὸ τείχισμα ὑπὸ πλὴν ἀπικλῶ, καὶ
 τὰ ἐξῆς, μέχρι τῶ, πότρου ταῦτα ποιοῦρ; ἔπιταῦδα γὰρ δοκῆ
 μοι πρὸς λέγειν, καὶ νη δία ταχέως ἀφ' ἐκάστου αὐτῶν ἀπαλα
 λάττειν. Διὸ καὶ γρηγόρητ' ἵνα ἔχῃ ὁ λόγος, καὶ τομῶν ἐμ
 φαίνα, οὐ μὲν πολλὰ γε ὡς ἀληθῶς λέγει πράγματα, οὐδὲ
 ταχέως ἀφ' ἐκάστου αὐτῶν ἀπαλλάττει, ἀλλὰ τούτωντιον, καὶ ἐκ
 πρὸς πρὸ βάλωντι. γλῶσση γὰρ ἐ' δέσει, καὶ ὅλα μέρεσι, καὶ ἀό
 ριστῶρ πρὸς μῶνιοι, καὶ ἔτρα ἀπὸ πρὸς βληκὰ προσλαμβάνων, πρὶ
 ἐκάστου ὡς ἴδιον ἔχοντι ὑπόσασθ', ἐμφαίνα πρὸς ἀσφύμα τὰς
 συμπλοκαῖς, καὶ μεταβάσθ' ἐμοὶ ἀπὸ πραγμάτων
 ὑπὸ ἔτρα πράγματα. Διὸ πρὸς ἐλοξεν εἶναι, δινοῦντα χεῖρ
 τὰ πάντα. ἐσι γὰρ ἢ τε ἔμβοια καὶ τὸ βυζάντιον· ἐν ἡ βόλε, ἐσω
 καὶ πλείονα· οὐ μὲν τὸσαῦτα γὰρ ἐξήρῳσα ἐμφαίνετ' εἶναι διὰ
 τὰς συμπλοκάς. πρὸς ἀσφύμα δὲ καὶ τῶτα ἢ μὴ τέμνοντος
 μὲν τὰ πράγματα λόγου, δοκοῦντος δὲ λέγειν τμηκῶς, μὲ
 ρία ὅτι πρὸς τῶν ἔπιτος· τῶ δ' αὖ καὶ ὄντι τμηκῶν λόγου
 δοκοῦντος εἶναι, παρὰ δέσθ' τὸ, καὶ σπουδαῖα νομίζωρ ὅτι ἀ
 ριναῖοι καὶ ἀναγκαῖα τῆ πόλις πρὸς ὡρ βυζαντινῶν· σπάνιον δὲ
 τὸ τοῦτορ πρὸς γε τῶν δημοσθένει. τὰς μὲν τοι αἰτίας, δι' ἃς
 νῦν μὲν οὕτως, νῦν δὲ ἐκείνως χρῆτ' ὡρ λόγῳ τῶν τμηκῶν, καὶ
 ὡς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῶν χρῆσθ', ἐν τῶν πρὸς μεθόδου δεινότητος
 ἐξέμεν. ἐκείνης γὰρ ἴδιον ὅτι εἶναι καὶ τῶτοις τῶν τοῖς ἄλλοις
 ἀπασιρ ἐ' δέσει, πότε, καὶ πρὸς καὶ πρὸς ὅρ ἵνα, καὶ πρὸς προσήκει
 χρῆσθ'. ἀλλὰ ὑπὸ τῶν πρὸς γρηγόρητος λόγῳ πάλιν ἐπαντιέμερ.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

μεθόδῳ μὲν γὰρ καὶ χήματα δι' ὧν γοργός ὁ λόγος γίνεται
 εἰρήκα μου· ἀπὸ δὲ τῶν χημάτων ἄλλ' ἄπως καὶ τὰ ἐξῆς, λέγει
 μὲν ἢ, ὅπρ' ἔφ' ἔβραχθα, ἢ τις ἄρ' εἶν, τοιάδε ἢ τοιάδε σωπτε
 λθὲ πρὸς γοργότητα· οὐ μὲν ἄλλ' αἱ βραχῆαί γε ὑπὸ τῶν
 τῶν κῶλα μὲν τοῦ λόγου ἔργου πάντως εἶναι βραχέα εἶναι
 σωπτε δὲ γοργότητι ἢ ὀλιγάκις ἢ μηδ' ὅλως, ἔχουσα συνή
 κρησιμ φωνηέντων. οὐ γὰρ δὴ κεχημέναι δὲ τὸν γε ἀληθῶς πρὸς
 γοργότητα, πολλὰ εἰ βραχέως δέοι· πλεονάζει μὲν τοῖς πρὸς
 τῶν εἰρηκαί τ' ἔβραχθα καὶ τὰς τροχαϊκὰς συζυγίας πρὸς
 σήκη, καὶ τότε γε τεκμήρια εἰσέρχεται, πολλὰ καὶ ἢ εἰ βραχέως
 εἶναι ἐπιείκως ὁ λέγων δοκεῖ, τροχαϊκῶς σωπτε δέντα, καὶ πρὸς
 εἶναι μὲν ἀνδρῶν, ὁ δὲ ἀρχίλοχος αὐτὸ καὶ σαφέσσορ ἐπὶ τῶν
 σε καὶ γοργότητι, οἱ δὲ τε βραχέως αὐτῶν διὰ τὸν τ' οἶμα καὶ γορ
 γότεροι καὶ λογοεσέσοροι τῶν ἄλλων εἶναι δοκοῦσι, διὸ δὲ βρα
 χαϊκῶς συγκενταί· τρέχει γὰρ ὡς ὄντως ἐν τούτοις ὁ βραχέως
 μός. εἰ δὲ μὴ ἀκριβῆς οἱ τροχαῖοι πρὸς τῶν εἴητορ ἐν ταῖς γο
 γότησιμ εὐρίσκονται, πολλάκις διεμαρτυράμεν ὅτι ἐν αὐτῶν
 μονοεσέσι δὲ εὐεσῆρ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ ποικίλλει νῦν μὲν εἰρηκαί
 σεμναῖς, γοργότητι, ἢ ἵνα ἄλλοι ὑπὸ τῶν βραχέως, ἢ μέθοδος, ἢ
 τῶν ἄλλων· νῦν δὲ τὸ ἀνάπαλιμ. καὶ τοῖς τῶν εἰρηκαί μὲν γορ
 ἵκε δ' ἀγγέλων ἵε ὡς τ' ἔβραχθα, ὡς ἐλάττω κατείληπται
 τάχα δ' ἄρ' ἔχει τι πλεονάζει γοργότητα, καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν
 λῶν τοῖς βραχέως, τροχαϊκῶν οὐσαρ ἐν τῶν εἰρηκαί· ἀνάπαλιμ
 δὲ γοργότητι ἢ εἰς τροχαῖον φωνηέντων καταλήγουσα καὶ μὴ βραχέως
 οὐ γὰρ δαύατος ὁ βραχέως, γοργότητι εἶναι, βραχέως. πρὸς δὲ βραχέως
 κότερ βραχέως, καὶ τῶν οἶονεἰ κρεμαρῶν καὶ ἀνηρηκαί, ἐν
 τῶν πρὸς κάλλει ἀκριβῆσσορ εἴηται.

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΌΜΟΣ Β.

ΠΕΡΙ ΗΘΟΥΣ.

Σ Αφής μὲν δὴ καὶ ἀξιωματικῶς, καὶ ἔτι αὖ καλῶς τε καὶ
 γοργῶς ὅπως γίνεται λόγῳ, ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἡμῶν
 διεψήλωται· ἐποίητο δ' αὖ ἐκείνοισι ὁ πρὸς ἡδους ἀναγκαίως· χρη-
 σιμώτατον γὰρ εἴπερ ἄλλο ἢ, καὶ τῷ τῷ δὴ, τὸ ἡδικὸν εἶδ' ἔ
 λόγου, εἰδέναι τε ὅπως γίνεται, καὶ ποιῆν δ' αὐτὸν ἀμύμητον, τότε μὲν
 ὅλα λόγῳ ἀποδιδόναι τὸ τοιοῦτον ἡδους, εἴ ἤτο δέοι· πετὲ δ' αὖ
 καταμνησθῆναι τοῖς προσημύλοις εἰδήσιμ ἅπασιν, οἷον, σφοδρῶ
 πῆ ἢ σεμνότην ἢ κάλλει ἢ τοῖς λοιποῖς. λέγω γὰρ ἡδους καὶ
 οὐκ ἀπλῶς τῷ τὸ μόνον, τὸ δὲ ὅλου τῷ λόγῳ ἀναγκαίως ἔχον
 ἐμφανέως, καθάπερ εἰ σώματ' ἔχρωμα, ἀλλὰ ἢ τὸ ἐγκατα-
 μνησθῆναι περικῶς πανταχού, καὶ ἐν σφοδρότητι καὶ ἐν ἔραχν
 πῆ ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· ἐκέν' ἔμοι γὰρ γένοιτο αὖ,
 εἴ τοῖς ὑποκαμύλοις προσώποις οἰκείους καὶ πρέποντας τοῖς
 λόγοις πρὸς αὐτοῖς· οἷον στρατηγῶν ἢ ῥήτορας, ἢ τοῖς ἰδίως ὄνο-
 μασθεῖσιν ἡδικοῖς, οἷον λίχνους, ἢ Δφλοῖς, ἢ Ἐλαργυροῖς, ἢ
 τοῖς τοιοντοῖς· καὶ μαρτυροῦμεν δὲ γὰρ τοιοῦτον, ποῖα εἶδη τίσιμ
 ἀεμότητι προσώποις, ἐν τῷ πρὸς Δφνότητ'· τῷ τὸ δὲ πρὸς οὐ νο-
 ῖν λέγομεν, αὐτό γε καὶ τὰ εἶδη αὐτῷ δάματα μὲν καὶ οὐκ ὅ-
 λα ποτὲ λόγῳ πρὸς ἀλαμβάνειν, ὡστὲρ καὶ ταῦτα· οἷον σεμνό-
 της τραχυντής ἢ τὰ λοιπὰ, δάματα δὲ ἢ τὰ αὐτὰ, κα-
 δ' αὖτε κἀκεῖνα, ἢ μὲρικῶς περ γίνεσθαι χρεῖσιμα, ὡστὲρ ὅτι περ
 λάμει εὐρεῖν πρὸς τῷ ῥήτορι, σαφές δὲ ὁ λέγω μᾶλλον γενήσεται
 ὡς κε-ἰαμύλοις τὸν λόγον τὸν πρὸς αὐτῷ· ἢ δ' ἔμοι τῷ τὸν λό-
 γῳ ποιῆν, ὡς εἰκόνα, ἢ ἀφείλτα, καὶ πρὸς τούτοις τὸ κατ' αὐτῶν

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἔμφαντόμηνον ἀληθεῖς καὶ ἐπιτάξιοι. ἢ δὲ βαρυντικῆς ὑπόθεσιν
 μὲν ὑπὲρ τὸν ἡθικὸν λόγον, οὐ μὲν συμπληροῦ γε αὐτὸν, ὡσαύτως
 ἢ πε ἀφέλεσιν καὶ ἢ ὑπελείπεισιν, τὸ τὲ ἀληθεῖς καὶ τὸ ἐπιτάξιοι.
 οὐδέ γε κατ' ἐαυτῶν δ' αὐτῆς δευτέρου, ὡσαύτως ἐκείνων ἢ ἰδιῶν
 ἐκείνων. ἀλλὰ δεῖ αὐτῆς ἀφελείας ἢ ὑπελείπεισιν, ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων
 λαμ ἡθικῶν ἢ πάντως προσεῖναι. σαφές εἶναι δὲ καὶ τὸτο περὶ ἐπι
 κάσις αὐτῆς λέγοντες ἐπιτάξιοι καὶ πρῶτον γε περὶ ἀφελείας.

ΠΕΡΙ ΑΦΕΛΕΙΑΣ.

Ἐννοιαί τοίνυν εἰσὶν ἀφελείας, ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, αἱ καθαί
 ραι (αἱ γὰρ ἀπάντων ἀνθρώπων κοιναί, καὶ εἰς πάντας
 ἀνθρώπους ἀνελεῖσθαι, ἢ δόξασθαι ἀνελεῖσθαι, ἢ μὲν ἔχουσαι
 βαδῆ, μὲν δὲ πρηνενομηλῶν, διήλων ὡς ἀφελῆς ἀρ' εἰσαρ ἢ μὲν καὶ
 καθαίρει· οἶον, ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγήσθε, τουτοῖ δὲ ἄφετε· καὶ
 τῷτο γε ὁμολογῶμενον, ὡς αἱ γε καθαίρει ἔννοιαι, πάντως εἰ
 εἶναι ἢ ἀφελῆς· αἱ τε οὖν ἀφελῆς, καὶ καθαίρει ἰδίως δ' ἀρ' λέει
 γοντο ἀφελῆς αἱ τῶν ἀπλάσων ἡθῶν ἢ ὑπὸ ἡνπίων, ἢ αἱ
 ἀβελτίων λέγει ἡθῶν· οἶον, τὸ περὶ πραγμάτων διεξιέναι τῶν
 καὶ λέγειν οὐτά, μὲν εἰ μὴ ἀνάγκης οὐσης, μὲν εἰ πρῶτον τῶν ἡθῶν
 ἢ, ὡς τὰ πολλὰ ἔχα τῶν ἀνακρίοντ' ἢ, ἢ πάλιν τὰ δ' αὐτῶν
 κριτοῦ ἐν τοῖς βυκολοῖς, ἢ ἄλλων οὐκ ὀλίγων· οἶον, κομῆ
 σθῶ ποτὶ τὸν ἀμαρυλλίδα, ταί δ' ἐμοὶ αἰγὴς βόσκοντι κατ' ὅσον
 ἢ, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰπεῖν δ' ἐν τῷ περὶ καθαρότητος, ἢ μὲν τὰ καθαί
 ραι εἰ γινώσκοντ' ἢ πολυτικώτερα καὶ ἀπαιτικώτερα, ὡσαύτως ἴσως καὶ
 δ' προκειμένον τὸ, ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγήσθε, τῷτο δὲ ἄφετε, τῷ
 δὲ, ὡς ἐν τῇ ἄλλῃ λογιζασθῆναι καθαίων τε καὶ ἀφελῶν ἐννοῶν οὐκ
 εἴπωμεν

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

πεινήσθημεν, ἀνάγκη, τι πλέον ἐπέμ ζυταύθα πρὶ αὐτῶν. χω
 ρίζουσι γὰρ οὐδ' αὖτις ὡς ἐτέρας τὰς καθαρὰς οὐσας ζυνοίας
 πρὸ τὰς ἀφελῆς, οὐδ' αὖ τὰς ἀφελῆς πρὸ τὰς καθαρὰς. λέω
 δὲ οὐ πρὸ καθαρῶν τ' ἄνω, ἢ ἀφελῶν ζυνοῶν, αἱ μὲν μᾶλλον
 ἀρμόττουσι ἡ πολιτικῷ λόγῳ, αἱ δὲ ἡθῶν, αἱ δὲ οὐδ' ὅλως ἄς
 ἢ μᾶλλον εἴποι τις ἄρ' ἰδίας εἶναι ἢ ἀφελείας, ὡς προσέκη, &
 καὶ πρὸ οὐδὲμ ἡθῶν οὐσας καθαρὰς. λέω δὲ ταύτας, αἱ ἢ παί-
 σιων γένοιντο ἄμ νηπίων, ὡς ἔλεγον, καὶ ἀνδρῶν ἐγγύς ἡκόντων,
 φρεῶν γε ἕνεκα, τῶ νηπίου, ἢ γυναικῶν ὡσαντις ἢ γεωργῶν
 ἀγροίκων, ἢ ὄλως, ἀλλήθες ἐπέμ, ἀφελῶν τε ἢ ἀκάμων ἀνδρῶν
 τῶν οἶον, ὡς καλός μοι ὁ πάππῳ ὡ μῆτρο· καὶ πάλιν, αὐ-
 τοῖ τε πονηροῖ εἶσι, λέγωμ τ' ἄσυστους ὁ κνρῳ, καὶ ὑπὸ πο-
 νηῶν ἵππων ὀχοῦνται. ὄρξας ὅσομ τὸ ἀφελές ἢ γνῶμης; καὶ
 μὲν καὶ τὸ, ἀσν ἢ τὸ ψιδνισμα ἢ ἀ σίτους ἀπόλε τήνα· ἢ
 τὰ πολλὰ ἢ βροκλικῶν, ἵνα μὴ τὰ πάντα λέω, τοιαύτ' ἄς
 καὶ πρὸ ἢ ἀνακρέον ἢ δὲ ὡσαντις, πρὸ τὰ αὐτῶν μνηάνδρα
 μνηῖα ἄρ' εὐροῖς τοιαύτ' ἢ γυναικῶν λεγοῦσας καὶ νεανίσκας
 ἐρωῦσας, καὶ μαγείρας καὶ πρὸ δένους θρυπτομυίας, καὶ ἵνας
 ἄλλ' ὅλως τε διὰ τὸ ὑποπίπην ἢ ἡθικῷ λόγῳ πάντα τὰ
 ἢ ποιῶντων προσώπων ἢ ἢ, οἶον λίχνων γεωργῶν ἢ ἢ ὁμοίωμ,
 ταύτ' ἢ γε πάντα ἢ τὰ γε πλεῖστα αὐτῶν, ὑποκείσθαι τῇ ἀφε-
 λείᾳ δὲ, ἢ καὶ ἰδίως ἢ ἡθικῶν καλεῖται. δὲ δὲ τοῦτο ὑπὸ
 σκέψασθαι, ὅτι αἱ οὕτω λεγόμεναι καθαρὰί ἔνοιαι, οὐσας ἄ-
 φελῆς, εἰ μὲν τις ἢ δὸς ἢ ὑποκρίνοιτο τῶν λεγομένων ἰδί-
 ως ἢ ἡθικῶν προσώπων, ἀναγκάσθαι παραλαμβέσθαι καὶ
 χρίσασθαι, αἱ δὲ ἄλλ' οὐκ ὑπὸ τῆσθαι ἢ λόγῳ ἢ πολιτικῶν.
 ἢ ἀφελῆς ἔνοιαι, ἢ αἱ πλεονάζουσιν πῶς διακρίσθαι ἢ εὐτελεῖ.

γίνονται

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

γίνονται δὲ αὐταὶ ὅταν πρὶ ἑυτελῶν ἢ ἢνυχόντων πραγμά-
 τωμ λέγη τις, ὡς ἐν τῷ ἤϊ σφάνου φθουρομαρτυριῶν· ἢ τὰ κα-
 ταχυσματὰ φησι κατάχρε· ἢ πάλιν ἐτέρωθεν, τῶν προσωνυμῶν ἐ-
 κτίλλει· ἢ ἐν τῇ πρὸς εὐβελίδω ἐφέσει τὸ λέγειν ὅτι ταῖνας
 ἐπίπρασεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ μήτρῃ. ὅπως τε πολλὰ τοιαῦτά ἐστι
 ἐν ἰδιωματοῖς· πρὸ δὲ τῶν λυσίων ἢ μάλλον· ἐν δὲ τοῖς δημο-
 σίοις, πάντῃ γε τὰ τοιαῦτα, ἢ μετὰ τινος πρᾶμνιδίας ἐπὶ
 γειῆ· ὡς τὸ, ἀνὸν τὸ προσωπείου κωμάζην προσλαβῶν τὸ ἐν
 διαδίτορ, οἶον τὸ καταστάτου κερκβίων· ἢ τὸ, ὡς ἐν ταῖς
 πομπαῖς ἤρην πως ἀπὸ τοῦ ἄγαρ ἑυτελεῶ· ἢ τὸτο δὲ τὸ ἀλ-
 λ' ὡς ἢ μήτρῃ σὺ τοῖς μεθιμυρνοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ τῶ
 πρὸς τῷ καλαμίτῃ ἤρωι χρωμύλῃ, τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἢ ἐν
 τακωνισίῳ ἀκροῦ θύξενεφέσε· ἢ τὸτο δὲ μοῦ τὸ αὐτοῦ πῖπ
 εἰ ἢ σφοδρῶς ἐσέχηθῃ· ἑυτελεῶ γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ ἢ τῷ
 ποῖς μεθιμυρνοῖς ἐπὶ γάμοις, ἢ αὐτῇ τῇ σφοδρότητι καὶ τῇ
 ἐρωτικῇ ἢ πᾶσι τοῖς λοιποῖς πρᾶμνιδιοῦ ἔλαβε· ἢ μὲν ἢ τὸ
 τῶ ὄφει τῶ πρᾶξιας δλίβωμ, ἢ τὰ ἐξῆς, μέχρι τῶ ὑπὸ ἢνυχόντων
 δλίω ὄντω προσαγεθιόμην, τοιοῦτόν ἐστι· πρᾶμνιδιοῦ δὲ
 τῷ ἢ αὐτὸν ὡς καταγινώσκοντα ἢνυχόντων ἐπὶ, δὲ ὑπὸ
 τῶ γρᾶσίω ὄντω προσκρονετο· ἐκείνα μὲν τοῖς διὰ τὸ ἄγαρ
 ἑυτελεῶ ἢ ὠβελισίῳ τινεσ ἢ ὑπεξείλοιο, ἴσως ὄρῳ ὡς ποιοῦ-
 τεσ· λέγω τὸ, κυάμους ἐφθῶ βοῶσα· ἢ κατὰ πᾶν τὸ δὲ
 ἐπλανᾶτο, ἢ τὰ ἐξῆς· ταῦτα γὰρ ἢ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιω-
 τικοῖς λόγοις ἴσως ἄρ ἀρμόσφει, ἐν δημοσίῳ δὲ ἢ πηλοῦντων
 ἔχοντῃ ἀξίωμα λόγῳ ἢ προσώπῳ ἢ πρᾶγματι, πῶς ἄρ ἀρμό-
 τοῖς τοιοῦτόν ἐστι ἢ τὸ ἐν τῷ ἤϊ νεαίρας ὠβελισμένον ὑπὸ τῆ
 ἑωμ, τὸ ἀπὸ τριῶν τρισημμάτων τῶ ἐργασίῳ πεποῖντῶ λέγειν·
 λίσμ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

ἴδιον γὰρ ἔντελες ὅστι, καὶ εἰ σφοδρὸν εἶναι δοκεῖ. εἰ ἀφελῆς
 ἔννοια καὶ ἢ τοῖς ὑπὸ χερσίν αὐτῶν ἀλόγων ζώων λαμ-
 βανόμενα· οἷον, ὁ βῆς κέρατα παῖα, ὁ ἵππος ὀπλή, ὁ κύνω σό-
 ματι, ὁ κάπρος ὀδόντι. καὶ εἰ ἀπὸ τῶν φυτῶν δέ τις ὑπὸ χερ-
 σίν, πᾶσα πλησίον ταυτῶν ποιήσει. ταῦτα δὲ καὶ πλέον ἔχει ἢ
 κατ' ἔννοιαν τῶ ἀφελῶν· ἐγγύς γάρ ὅτι γλυκνίτητος, διὸ καὶ
 πλεονάζει πρὸς τοῖς ποικταῖς. εἰ δὲ ἔχει παρ' ἐκείνοις ταῦτα καὶ
 μέγερτος, οὐ δὲ σαυμάζην. μάλινα μὲν γὰρ οὐκ ἔστι πληθὺς
 ὡσπερ ἔστιν ἄλλα, τοῖς τοιοντοῖς χρωῖνται πρὸς αἰγίγασιν, ἐν
 δέ τι ἀπολαβόντες λέγουσι. τοῦτο δὲ οὐκ εἰ εἰς γένεσιν ὡς ἀντι-
 τὸν λόγον ἀφελῆ. ἔπειτα δὲ καὶ φησὶ μέλει τοῖς ποικταῖς ἀμ-
 φότερον, ἢ καὶ μέγερτος καὶ ἢ ἡδέος. διὸ ἢ λέξις ἢ ἡμέρα
 αὐτὸ δὲ αἰεσί, καὶ παρ' ἴσως ὅρ κατ' ἴδιον φησὶν ἀφελῆς ἢ ἢ
 ἢν. καὶ παρ' ἡμῶν γλυκνίτητος αὐτίκα λέξις, τὸ δὲ προε-
 φησὶν πρὸς αἰγίγασιν ἢ μάλλον ἐγένετο ἀφελῆς, διὰ τὸ πλεον-
 τάσει τοῖς ἢν μέρτος, ὡς καὶ μικρῶ πρότρον ἐλέγρον. μέρο
 ἢν δὲ τις αὐτῆ ἀφελείας, ἀλλ' οὐκ ἔννοια, τὸ πλεονάζην τοῖς
 ἢν μέρτος ἐπιζιόντας. ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰ μὴ ἢ τῆς δρισιᾶς καὶ τῆς
 ἢν ἢν μισθὸν πρᾶττοντας, εἰ ἀφελῆ τις τὸ ἀόριστον, ὑπὸ μείναι
 δὲ τοῖς ἢν μέρτος, ἀφελῆ ποιήσει τὸν λόγον· οἷον, εἰ οὕτως λέ-
 γει, εἰ μὴ ἢ τῆς δρισιᾶς ἢ τῆς σκαφανείας ἢ τῆς ἀμαλοδέ-
 τας, ἢ τῆς ποιμνίας, ἢ τῆς νομέας· εἰ γὰρ οὕτως ὑπὸ μείναι
 ἢν τοῖς ἢν μέρτος, πάνυ ἄν ἐργάσατο ἀφελῆ τὸν λόγον. εἰ
 ἀφελῆς καὶ ἢν ἢν διὰ κατ' ἔννοιαν, καὶ δι' ὅρων πιστῶς ὅτι οὐκ
 ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν πραγμάτων· οἷον, καλῶ δὲ τῆς δριῆς πάντας
 καὶ πάσας ὅσοι τῶν χώρων ἔχουσι τῆς ἀπὸ μῶ, ἢ τὸν ἀπόλλω τῆ
 πνίσιον. ἢ τὰ ἐξῆς· ἢ πάλιν, πρῶτον Μ ὡς ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἔνχομα δὲ πᾶσι καὶ πᾶσαις· καὶ μυσία τοιαῦτα ἔχεις πρὸ τῶν
 δρί. πάντα δὲ ταῦτα ἡθικά ἐ ἀφελῆ τὰ πῶν ὄρκου, ἐ ἐί τῶν
 ἀκουοντας δὲ ὄρκίζοι, ἢ τὸν ἀντίδικον, ὡσανύτως. οὐ γὰρ ἀπαντα
 σικά ταῦτά γε· οἶον, πρὸς Διὸς ἢ Δεῶν μὴ ἀποδέξωθε, ἢ ὅσα
 τοιαῦτα, ἀλλὰ ἡθικά τῆ τσίσε. ἐ πιθιανά. ἐ μέρ τοι μεθοδεν
 οισ ἕνα πίσιν ἀγωνισικῶς, ἢ καὶ ὀτιοῦν ἔτρον, ὥστε μεταπορῶν
 εἰς ὄρκου ἅμα τὸ τοιοῦτον, ἄλλο ἢ λέγω, καὶ οὐκ ἀφελές, οὐδὲ
 ἡθικόν. οὐδὲ γὰρ ὄρκον ἔξ ἑκένός γε ὄρ εἶν, ἀλλὰ μεθοδεν
 μὲν πως ἄλλο ἢ ὄρ, ὥστε εἰς τὸ τοιοῦτον ἀφελές, φυλάττω δὲ πῶν
 δικίαν δάναμιν, προσλαμβάνει ἢ καὶ ἔτρον διὰ τῆ μεθοδεν
 οἶον, οὐ μὰ τῶν γῆν μαρτυρῶν προκινδυνεύσαντας ἢ ποροῦν,
 καὶ τὰ ἐξῆς. τὸ τοιοῦτον καὶ ἐνδοξον ὄρ πρὸς θεῖον, καὶ πίσιν τῶν
 οὐ σάωνδε τῆ πόλει ὑπὲρ τῆ πῆν ἐλλύων ἐλθουρίας ἀπαντα
 ζεῶν καὶ κινδυνεύων, μεθοδεν οὕτως, ὥστε μεταπορῶν εἰς
 ὄρκον, πεποικη λαμπρότητα καὶ μέγεθος, ἀλλ' οὐκ ἀφελές
 οὐδὲ ἡθικόν. ταῦτα μὲν οὖν ταῦτη· ἐπιαιτέρον δὲ ἕν τὸ πῶν
 χῆς. ἐννοια μὲν γὰρ ἀφελές αὐτῆ, καὶ αἰ τοιαῦτη, μεθοδεν
 ἀφελείας, αἰτῆ καὶ καθαρότητος· καὶ ὅσα γε ἐκεῖ ἐξηκαμεν
 ταῦτα ὁμοίως κἀνταῦθα δοκεῖτω λέγεσθαι, ὅτι δάναται τις ἐ
 μὴ ὄντα τινα, ὅσον γε πῆν γῆνοῦν ἐνεκα, τὸν ἀφελῆ λόγον, ὁμοίως
 καὶ διὰ γε ἢ ἄλλων ποιῆν εἶναι δοκεῖν ἀφελῆ, οἶον ἅμα
 λέξεων, καὶ πῆν λοιπῶν· ἀντίκα ἢ ὄρνυθις ἐ τὸ ὄξως ἢ ἐπιπῆ,
 ἢ τοι ἀπαντῶντα λόγον ἕν ἢ ὀπωσοῦν, ὅπως τινες εἶδον ἐ
 μνητῆ ὀνομάσασιν, οὐ μόνον οὐκ ἀφελές, ἀλλὰ καὶ ἕν τῶν
 τίον ὅτι τῶ ἀφελῆ. ἀφελότης γὰρ ἴδιον τὸ τοιοῦτον· οὐδὲν γὰρ
 ἄλλο ἢ ἕν τῶν ὄξως ὅτι βαδνυθις ἢ ὄρνυθις αὐτῆ, εἴτε ἐ δεικνύ
 πῆς. ἀφελῆς ὅ, ὀνόματος ἐνεκα, ἢ μὴ οὐδὲν, ἀλλὰ τὸ φλόρ, καὶ
 ὡσαύτως

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

ἄπορον ἔφω, ἢ ἂν ὑπολήθῃς εἰσαγγεῖν τὸ νόημα καὶ πορ βασιδὶ
 ἢ ἀφελῆς ἐδοξερ εἶναι. πολὺ δὲ τωτο πρὸς τῷ ξυνοφῶνι. σα
 φέσορον δὲ πρὶ αὐτῆς μικρὸν ὑπόρον ἐν τῷ πρὶ γλυκνιητῷ λέ
 ξομεν. λέξεις γε μὴν ἀφελῆς τὸ μὲν πληθον. ἢ αὐτὴ ὅτι τῆ κα
 νασα. εἰσι δὲ ἕντες, καὶ ὡσπερ ἴδια ἐν ἀφελείας, ὡς τὸ ἀδελ
 οῦσιν πρὸς τῷ ἰσοκράτῃ, καὶ ὁ κλασίγγεως πρὸς τῷ ξυνο
 φῶντι, καὶ ἄλλαι ἕντες τοιαῦται. ἢ ἰδικαὶ γὰρ αὐται, ὅτι ἄγαρ
 ἀφελῆς. ἢ μὴν ὅτι δριμυεῖαι πρὶ ὧρ ὅτι ἐν τῷ πρὶ δριμυη
 τῷ αὐτῆκα λέξομεν, ὡς ἔφω. αὐτῆ δὲ ὡς ὑποπλοῦσον, γλυ
 κνιητα ποιούσιν ἐν ἀφελεία. ἢ δὲ γλυκνιητες, οἷον κάλλῳ ἢ
 ἀφελείας ἐσι, πρὶ ἢς ἢ αὐτὸ μετ' οὐ πολὺ λέξομεν. ἢ πρῶτόμ
 γε πρὶ ταυητες, εἰς ὑπόρον πρὶ τῷ δριμυητος εἶπε ὀξύτη. ἀλλὰ
 πάλιν ὑποπλοῦτον πρὶ ἀφελείας λόγῳ ἰτέον. λέξεις μὲν γὰρ ἢ ποι
 ἄντη ἴδια ἀφελείας, ὀνήματα δὲ ἀφελῆ καὶ κῶλα, ταυτὰ ἄπορ
 ἢ καὶ καθαρά, σωθῆκαί τε ὡσαντως. ἀφελῆσον ἢ αἰ μᾶλλον
 λευμυῖαι. οἷον, ἀκρόσατέ με ἀπολογουμυῖε δικαίως. καὶ οἷ
 αἰ ἔσοι αἰ πλεῖσαι πρὸς τε τῷ ξυνοφῶνι, καὶ τῷ σωκρατικῷ
 αἰσῆσι καὶ μὴν τοι καὶ τῷ νικουράτῳ. ἀπὸ τῷ τῷ δὲ ἄλλος ὅτι
 ὅς τῆ ὅτι ἢ ὀρθομὸς ἐν ἀφελεία. ἢ ἢ πρὸ σωθῆκα καὶ ταυτὰ εἰρ
 ἢ ὅσα σεμνὴ αὐτῆ ἢ ἀνάπαυσις, ὅμως μᾶλλον ἀρμότῃ ἐν οἷον
 ἀρταξουμυῖε καὶ ἔκκεμεῖς. κκαλλωπισμυῖε ἢ μᾶλλον ἐκείνη.
 ἀφελῆς οἷον ἢ ἐδραία μᾶλλον βᾶσις τῷ εὐρυθμοῦ, ἢ ἢ κκαλλω
 ἀνάπαυσις. εἰρητῆ ἢ ἀκρυβῶς πρὶ τῷ τῷ ἢ μῆρ ἐν τῷ πρὶ κάλλ
 λος. ἐπικηφλάμῃ ἢ ἐρεῖρ ἢ καὶ πρὶ γλυκνιητος ἢ ὡς, ἀδὲ
 ὡσπερ ἐπίτασιρ ἢ ἀφελείας ἐλέομεν εἶναι. λεκτέον οἷον ἢ
 εἶναι πρὶ αὐτῷ. ἐφεξῆς ἢ ταυητες, λέξομεν ἢ πρὶ δριμυητος εἶπε
 ὀξύτητος.

ΠΕΡΙ ΓΛΥΚΙΤΗΤΟΣ.

Εννοια ἡ γλυκῆαί τε καὶ ἡδονῶν ἔχουσαι, μάλισα μὲν πά-
 ρσαι αἱ μυθικαὶ· οἶον, ὅτε γὰρ ἐγένετο ἀφροδίτη, εἰσιῶντο
 οἱ τε ἄλλοι θεοί, Ἐὐφροσύνη μὲν δὲ ἕως πρὸς Ἐρμῆ, Ἐὐφροσύνη
 ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ συμποσίου ταντα πλάτωνος· καὶ πάλιν τὸ
 πρὸς Ἠφῶ τετάρτων ἔρηθρον ἐν φάιδρω, ὡς ποτε οὗτοι ἦσαν ἀνδρῶν
 ποι ὡς μύσας γεγονέναι, Ἐὐφροσύνη τὰ ἔρηθρον· Ἐὐφροσύνη τὸ
 ἐν τῷ ἡλίῳ ἀριστοκράτῳ ἐρηθρία· οἶον, ἐν τῷ τῷ μόνῳ τῷ
 κασιρῶ θεοὶ δίκας δούναι καὶ λαβεῖν ἡξίωσαν παρ' ἀλλήλων·
 Ἐὐφροσύνη, μέχρι τῆς δικασίας δὲ εὐμνήσις Ἐὐφροσύνη τῆς δίκης
 διου· ἄλλ' ἐνταῦθα μὲν ἐπεὶ πορ ἐν τῷ πολυῶν λόγῳ
 τὰ μυθικὰ ὑψηλότητα ποιῶν, διὰ τῆς φιλίας γρηγόρητος ἰσῶν, τὸ
 λίαν ὑψηλὸν ὁ ἔρηθρον πρὸς μυσίατο, τε μὲν τὰ πράγματα· οὐδὲ
 δὲ καὶ ἄλλαι εἰσὶ μέθοδοι κατ' ἄς δι' ἐρηθρία τοῖς μυθικοῖς,
 ἀκριβέστορον ἐν τῷ πρὸς διονότητος ἡμῖν λελέξετη· ἄλλ' ἐκεί-
 σε ἐπ' ἀνάμει· πρῶτον μὲν γὰρ, ὅπου ἔφω, Ἐὐφροσύνη γλυκῆ-
 πια καὶ ἡδονῶν ἐν λόγῳ αἱ μυθικαὶ Ἠφῶ ἐννοῶν ποιοῦσι, καὶ
 τὰ διονότητος δὲ λόγῳ, τὰ διηγήματα, ὅσα ἐρηθρία μυσῶν ἐρηθ-
 οἶον τὰ πρὸς τῷ τρωϊκῷ πολέμου εἰς ἀκρίβειαι, ἢ ἢ τοιοῦτος ἔρηθ-
 πορ, τρίτῳ δὲ ἔχει τὰς τὰ κατ' ὀλίγων μὲν πῶς τοῦ μυθ-
 κοῦ κοινωνοῦντα διηγήματα, μᾶλλον δὲ ἢ κατὰ τῆς μυσῶν πια-
 εἰς ὀλίγα, οἷα ὅσην ἀπῶντα τὰ ἡρολόγη, μυσῶν γὰρ ὀλίγα
 ἔχει· οἶον τὰ πρὸς τῷ πᾶν ἔρηθρία καὶ τῷ ἰάκχῳ, ἢ ἢ πῶς ἄλ-
 λα ἰνὰ σφόδρα γὰρ ὀλίγα· τὰ μὲν τοῖς ἄλλοις Ἐὐφροσύνη γρηθ-
 νέναι, καὶ ἀπὸ ἄλλων τῷ μυθικῶν· διόπου οὐδὲ ὁμοίως τοῖς
 φησὶ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

ἀγκυαὶς δὲ αὐτῆ τῆ προφορᾷ καὶ τῷ φθόγγῳ οὐκ ἴσθ'· καὶ ἐπὶ
 τῇ εἰρηνοίας ἕως ἀφέλοι. ὅσῃς, ὡς μεγέθ'· μᾶλλον ὅστις ἀλλ' οὐκ
 ἴσθ' οὐκ· ὁ γὰρ μὲν ἀκόλας ὅτι πάντως ἔχει πλέον ἀκείνου ὅτι
 λοιπὸν ἄρ' ἢ καὶ ἐπιπέρι, ὃ ἔχει ποικίαν, ὡς ἐν κωμωδίᾳ, οὐ μὲν ὅτι
 σάφειον. τὸ μὲν τοι, τοῖσι δ' ὑποχθῶν δ' ἴα φνερ νεοηλεῖα π' ἴα,
 καὶ τὰ ἐξῆς, μείζονα ἔχει πλὴν ἴσθ' οὐκ· διότι ἔχει μινδὸν καὶ
 φνερ ἴσθ' τῆ ἄλλῃ ἀπολασφὸν τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἀκείνου ἴσθ' ἔχει
 γάσασθ' τὰς τοιαντάς εἰρηνοίας τε καὶ ἴσθ' οὐκ. τοῖσδε ὅτι καὶ
 τὸ, πορφυρεῖον δ' ἄρα κνίμα πρὸς ἀρ' οὐρεὶ ἴσθ' οὐκ κνιτωδῆρ, κνι
 φερ δὲ διερ διηκτῶν τε γυναικῶν, καὶ ὅλως μυρία τούτων πρὸς
 τοῖς ποικίαις ὅτι παρὰ εἰρηνοίας· καθόλου τε πᾶσαι αἱ εἰρηνοίαι
 καὶ εἰρηνοίαι γλυκεῖαι εἰσιν, ἐμπίπῃσι δὲ αὐτῆ χερσὶν ἐν ἅπασιν
 τοῖς προσημνύοις κατ' εἰρηνοίαν γλυκνιτικῶν εἰσιν, καὶ εἰσιν αὐτῶν
 ὡσπερ μέν. διό οὐδὲ ἀπεδ' ὡκαμνῶν τᾶξιμ ἴσθ' οὐκ αἰεὶ τοιαντάς
 τῶν εἰρηνοίωρ, ἀλλ' ὡπὶ τοσούτων αὐτῶν ἐμνήσθημι. καὶ οἷος ἐστὶ
 χαίρομεν δὲ λόγοις εἴ τις χερσὶν, οἷον ἐγκωμίοις τοῖς εἰς ἡμᾶς
 αὐτῶν ἢ εἰς τῶν προγόνους τῶν ἡμετέρων, ἢ εἰς τὰ παλαιὰ τὰ
 ἡμέτερα, δ' ἄλλορ ὡς ἴσθ' οὐκ ποιεῖ· πολιτικὴ δὲ ἢ τοιαντῆ ἴσθ' οὐκ
 νή, καὶ διαχῆ γὰρ πλάκεις τῶν ἀκείνου μᾶλλον ταύτα τῶν
 φνερ ἴσθ' οὐκ. ἐστὶ δὲ καὶ ταύτα ἐκείνης τῆ δυνάμεως, ἔσθ' ἴσθ' οὐκ
 τὰ δ' ἔλαγγελλόμενα πάντα, ὅσα αἰεὶ ἀδίστασιμ ἡμῶν τῶν φνερ
 φέρει. εἴ ποτε γλυκνιτικὰ καὶ τὸ τοῖς ἀπροσμετέροις προσημνύοις
 κὸν τι πρὸς τινά· οἷον, τὰ μὲν οὐκ χωρὶς καὶ τὰ δ' ἴσθ' οὐκ αἰεὶ
 δὲρ ἐδέλε με δ' ἴσθ' οὐκ, οἱ δὲ ἐν τῆ πόλῃ ἀνδρωποί· ἀμείνων
 βητικῶν δ' ἄρ' τις πότῳρ κατὰ λέξιμ ἢ κατὰ εἰρηνοίαν εἰρηνοίαι
 σα γέγονεν ἢ γλυκνιτικῶν, καὶ ἴσθ' οὐκ μᾶλλον κατ' εἰρηνοίαν τῶν
 πῆ μὲν γὰρ τις ὅστις εἰρηνοίαι ἐν τῷ, οὐδ' ἐρ με ἐδέλε· ἐκ
 μετὰ

ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ ΤΟΜΟΣ Β.

μεταφορᾶς δὲ γέγονεν ἢ περὶ τὴν λέξιν τροπῆ, καὶ οὐχ ὡς εἶ-
 μελίτ' ὅτι γλυκίων ῥέον ἀνδρῆ. εὐταῦθα γὰρ τὸ ῥέει τέτρα-
 πῆα μᾶλλον ἢ ἐκεῖ τὸ δέλει, καὶ ἰδίῳ ἢ σημαίνοντων ἔχει ἢ
 λέξει ἢ ἐδέλει. τάχα οὖν εἴποι τις ἄν ἀλληγοροῦσθαι αὐτὸ, ἀνα-
 τί τοι οὐδ' ἐμ με λάνκται διδάσκειν, τοι' οὐδὲρ μ' ἐδέλει ῥη-
 δῆντ' ὅτι ἡμεῖς μὲν τοι ποτε ὅτι ποτ' ἄν ἢ συγχωροῦντες εἴ-
 να, τοσοντομ διοριζόμεθα, ὅτι καδῶλου τὸ περὶτιδέναι τοῖς ἀ-
 προαιρέτοις προαιρετικὸν τι, γλυκύντκα ποιῶ, ὡσπερ ἔμ τε ἔδ-
 προαιρεμὴν δακλόνται, καὶ ὅταν τὴν λυζαν ἐρωτᾷ ἢ σαφῶς,
 καὶ ὅταν αὐτῆ ἀποκρίνηται ὅτι οἶον, ἄγε χέλυ διὰ μοι λέγει
 φωνάσσα δὲ γίνεο, καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ κρῶδοτος ὁ μᾶλλον πο-
 το σωίσκει τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον. χερδ' ἄν γὰρ δι' ὄλου το-
 λόγου ἰσοῦσας ἐργασόμεν' εἶναι τοῖς εἰς τὸν ἐλλάσσοντορ ὑπὸ
 ζέξου προαιρεσίμ, ὑπερβάλλετο τῆ ἰσοῦσ' καὶ τῆ γλυκύντκα.
 οἶον, εἴτε ἐλέτο δὲ λέγειν ἐπιζήσας τὰς βαρβαρὰς τε καὶ
 ἀπ' ἀδάλα. ὡσπερ οὐδ' ὡς ἀεσότης σοι δ' ἴκ' ἢ ὑπὸτιδῆ τὴν
 δε, ὅτι μιν ἢ δ' ἴκσας οὐδὲρ πρὸς ἐκείνου ἀδίκον παρδ' ὅμ. ὁ βα-
 σίλεις μου ζέξου διαβήσεται σε, ἢμ τε βονλη, ἢμ τε μή σοί ἢ
 κατὰ δίκην ἄρα οὐδ' εἰς ἀνθρώπων δνα, ὡς ὄν' ἀδολεξῶ ὁ ἀλ-
 μωρὸ ποταμῶ. εὐταῦθα γὰρ πρὸς τὸ ὑδ' ὡς, ὡς ἀδ' ὁκίρ ἵνα ἐ-
 χορ ὁ προαιρεσίμ, διαλεγόμενον ποιήσας τὸν ζέξου, ὑπὸρβια
 λει ἰσοῦσ', καὶ ὁ ἐλέγομεν δ' ὡς ἡμα. τὰ μὲν τοι περὶ τοῖς πρῆ-
 τῶν δ' ἐσοῖα λέγειν ποιητικῆ, ἀλλ' οὐχ ὡσπερ ἐξήκαμεν. οἶον,
 ἀμφὶ δ' ἐσάλπειγε μέγας οὐρανός. ὁ, αὐτόμαται ἢ πύλαι μν
 κωρ οὐρανῶ. ὁ, γηδοσῶν ἢ δάλασα δ' ἴσατο, ὁ ὅσα τοιαῦτα.
 ἔχ ὡς κατ' ἀπροαιρέτων ῥη λέγειν, ἀλλ' ὡς ἢ λυαμῶν τὸ
 προαιρέτων ἐδέλει. δέδοται γ' ὁ τὰ τοιαῦτα τοῖς πρῆτοις.
ἔπκλ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἀπὸ ἄλλοις μὲν τοι γὰρ οὐδ' οὕτω γλυκνῆται, ἀλλὰ ποιεῖται
 κἀνταύθα οὐδὲρ ἕτηρ τῆς ἡδονῆς τὰ τοιαῦτα νοήματα, μετὰ
 τέσσαρ δὲ ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις. ταυτὸν δὲ συμβαίνει, καὶ εἴ τις τοῖς
 ἀλόγοις ζώοις τὰ ἀνθρώπου ἴδια πρὸς διήν, ὡσπερ ζενοφῶν, λέει
 τωρ τὰς κύνιας ὑπὸ σκυδρωπάζειν. Ἐπάλιν, μετὰ τῶν, καὶ ἀπὸ
 εἴη τοῖς ἴκτισιν ἢ μὴ πεινῆν, καὶ ὅταν εἴπη, δρασεῖα δὲ αἰ σὺν
 εἴωσαι ἢ ἢ σωδργῶν τὰς σοφὰς εἰς τὸ πρόσθετον εἶναι, ἀλλὰ ἀπὸ
 γουσαι, δοριβουσαι. Ἐ γὰρ τὸ ἢ ἢ σωδργῶν, καὶ τὰς σοφὰς, καὶ
 σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἐρημνία, ἀνθρώπων ἴδια, καὶ οὐ κινῶν. Ἐ
 ὅπως, πολλὰ τοιαῦτα λάβοις ἄρ' ἐκ τῶ κωκηνεῖκου πρὸς διήν
 γματα. ἢ ἢ δὲ ἢ φνῆσθαι τὸ κατ' ἔννοιαν ἔχον τῆς ἡδονῆς, πολλὰ
 Ἐ κατ' ἄλλα μὲν γὰρ, καὶ δὲ πλὴν ἔννοιαν καὶ μάλλον, οὐ φνῆ
 σε τὸ πρᾶγμα ἡδὺ τὸ φνῆ δῖρας. Ἐ τῆς ὄψης, ὡς που Ἐ τούτο
 αὐτὸς ἐπισημήνατο ὁ ζενοφῶν, ἐπὶ τῶν, ἡδονῶν εἶναι διαμάτῶν, καὶ
 δῖρον δὲ λαγῶν δῖραισά μῆνον, φεγγοντα, μεταδῖωκό μῆνον,
 ἀλίσκομό μῆνον. ἀλλὰ πρὸ μὲν ἔννοιῶν γλυκνῆται. Ἐ ἡδονῆς, πο
 σαντα. μέθοδοι δὲ αὐτῆς ποιοῦσιν, αἰσθητὸν καὶ τῆς καθαρῶς πῶ
 Ἐ πλὴν ἀφελείας, πορὶ ὧν εἴρηται. λέξεις δὲ γλυκνῆται, ἢ τε φνῆ
 φελείας, ἴδια δὲ πρὸς πλὴν καθαρὰν ῥηθῆσθαι εἶναι, καὶ εἴη ἢ πο
 λικῆ. ταυτῆ τοι καὶ ἡρόδοτος, φνῆ γλυκνῆται. μάλλον πῶ
 φροντικῶς, ἐχρησάτο μὲν καὶ μεθόδοις καὶ ἔννοιαις αἰς πρὸς καὶ
 ἢ μῆς ἐχρησάτο πρὸς γλυκνῆται, λέξει τε ἐκάσῃ ἴδια μὲν
 φνῆ ἀφελείας πολλαχού, ὡσπερ ἐλέγμεν, ἐκείνου δὲ μάλλον
 διασημῆ αἰς καὶ πλὴν γλυκνῆται, ὅτι καὶ αὐτῆς εὐδύνε πλὴν διὰ
 λεκτορ ποικιλικῶς προείλετο εἰπέειν. ἢ γὰρ ἴαε, οὐσα ποικιλικῶν
 σε ὅστιν ἡδῆα. εἰ δὲ καὶ ἄλλων διαλέκτων ἐχρησάτο ὡς λέξει
 σιν, οὐδὲρ τῶτο. ἐπεὶ καὶ ὅμοις καὶ ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι οἱ
 ἐλίγη

ΠΕΡΙ ΓΟΥΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ὀλίγοι τῶν ποιητῶν ἐχρήσαντο μὲν καὶ ἄλλαις τισὶ λέξεσιν ἐν
 τῶν διαλέκτων, τοπλεῖσιν μὲν ἰάξουσι. καὶ ἔσιν ἢ ἰὰς, ὅπως
 ἐφῶν, ποιητικῆ πῶς. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ ἡδ' ἔα. τὸ δ' αὖ τὸ αἴτιον οἶ=
 μαι τῷ καὶ τὰς παραπλοκάς τῶν ποιημάτων ἐν λόγῳ ἡδ' ὄντ'
 ἔχον· οἶον, σῶν τε λν' ἐρχομίνω βυθισόμεθα ὅτι ἐροῦμεν·
 καὶ πάλιν ἐν πολιτείας πέμπῳ, ἀλλὰ μὲν καὶ κατ' ὄμμερον
 τῶν ποιητῶν Δίκαιον ἀμᾶρ τῶν νέων, ὅσοι ἀγαθοί, καὶ γὰρ ὁμη=
 ρῶν τὸν ἐπιδοκίμησαντα ἐν τῷ πολέμῳ, νῶτοισιν ἐφῆ Διηνεκέ=
 ται γεραίροισ' ἄϊαντα· ὡς τανύτων ὄντασιν οἰκίαν τιμῶν τῷ ἡμ=
 βῶντι τε καὶ ἀνδρείῳ, δὲ ἢ ἔα μὲν τῷ τιμᾶσιν, καὶ τὴν ἰχθυ=
 οῦσιν. καὶ πάλιν τῷτο, ἀλλ' οὐ παρόμεθα ἡσιόδῳ, ἐπειδ' ἄμ=
 βῶντες τοιόντου γένους τελευτήσωσιν, ὡς ἄρα οἱ μὲν δασμοῖς
 ἀγνοί, ἀνδρῶν τὸν τελέθουσιν, ἐπὶ τοῖς, ἀλεξίκακοι, φνλακεε θνη=
 τῶν ἀνδρῶν παρ' ὄμεθα μὲν οὖν· ἐσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλ' ἄλλ'
 ἐπιφῶν τῶν τοιαῦτα, καὶ παρ' ἄλλοις συχνοῖς· καὶ ἀφ' ὁμοῖα πα=
 ρὰ ποιητῶν ἐσίν, εἴ τις ἐκλέγῃ παρ' ἐκάστου βέλαιοτο· ὁ δὲ
 πάλιν καὶ ἀφ' ὁμοῖον ἐν τῷ συμποσίῳ καταχρησάμενοσ'
 τῶν ἀγαθῶν προσώπῳ ὡς ποιητῶν, τῆ παραπλοκῆ τανύ=
 τῶν ἐχρήσαντο. οὐ γὰρ ἀπ' ἄλλοτρίων ποιημάτων τινά, ἀλλ' αὐ=
 τῶν ποιητῶν πῶς ἐπέλεξε, προσδιδασάμεν μὲν τοῖς, ἵνα μὴ
 πάντῃ ἀντιθέσιον εἶναι δοκῆ τὸ λεγόμενον· οἶον, ἐπέφρατα
 δὲ μοι ἡ καὶ ἐμμέτρως ἐπέφρα, ὅτι οὐτός ἐστιν ὁ ποιητῶν· εἶτα τὸ
 μέτρον ἐπιγάγει, ἐξήντω μὲν ἐν ἀνδρῶσι, πάλιν δὲ γὰρ
 λίντω, νηπιμίαν δ' ἀνέμοις, κοίτῳ, ὑνον τ' ἐνὶ κήδ' ἡ· καὶ ἐν τῷ
 φασίῳ δὲ παραπλοκίως, παρ' ὄμεθα τὸ ὑποβαλὼν ἀόριστον ἴλ,
 ὀλίγ' οὖν ὡς ἐτέρου λέγοντ', ἐνδοσιῶν δ' ἡ μέτρον ἐφ' ἐπέφρα=
 τῶν ὡς λν' κοί ἄρα ἐπιφῶν, ὡς παρ' ὄμεθα ἐπιφῶν ἐφ' ἄρα· οὐ μὲν

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

τοι οὐδέ ποτό ἕασερ ἀπαρξάμινθκορ, ἀλλ' ἐπήγαγέ τι ὑπὸ
 ορρωτικὸν καὶ τοῦτω. εἰδέναι μὲν τοι χρὴ ὅτι αὐταὶ εἰ παρὰ
 πλοκαί, εἴτε ἰδίωρ εἴτε ἀλλοτρίωρ εἴερ ποιμάτων, ἐ μὴ οὕτω
 πρᾶπλέκοντο, ὥστε ἐρ δοκῆρ εἶναι σῶμα αὐτῶρ τε καὶ ἔπε
 ζοῦ λόγου, ἀλλ' ἐκ Διασάσεως λέγοντο, ὥσπερ οἱ νόμοι ἐπὶ τὰ
 ψηφίσματα ἐν τοῖς λόγοις ὅτε ἀναγινώσκοντο, αὐ ποιοῦσιν ἄ
 κριβῆ τῷ γλυκνκτητα, ἀλλ' ἄλλο τι οἶορ, πρᾶνάγνωδι Δίμο
 σὺ τὰς ῥήσας ἄς ἐλυμῆνω· ἐ, ἦκα νεκρῶρ κενθμῶνα ἐ σκότου
 πνλας· ἐ, καὶ ἀγγέλλερ μὲν ἴδι μὴ δέλοντά με· καὶ πά
 λη τὰ ῥῆ ἀντιγόνης σοφοκλέους ἐν τῷ πρὶ φη πρᾶπξοβείας
 ἐρημλῶνα οἶορ, ἀμῆχανορ δέ, παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθῆρ, ἐ τὰ ἐ
 ζῆς, τάχα μὲν γὰρ φαίη τις ἄρ ἐ ταῦτα ἔχερ, ἐ ἐ βραχί,
 ἀλλ' οὐκ ἔχερ ἢ κῆ γλυκνκτητῷ· Δῆλορ γε μὲν, ὅπερ ἔφην,
 ὅτι ἦτοι πάντα τὰ φη ἠδονῆς διαφθείρεται τῷ λόγῳ, ἐ ἐκ
 Διασάσεως πρᾶπλέκοτο αὐτῷ τὰ ποιήματα, ἢ οὐκ ἀκριβῆ γε
 αὐτῷ ἴχεα, ἀλλ' ἐπαντιέορ πάλιν ὑπὸ τὸν πρὶ λέξεως γλυκνκ
 λόγορ. γλυκνκα γὰρ λέξεις καὶ ἢ διὰ τῷ ὑπὸ θέτωρ ὀνομάτων
 οἶορ, ἀγχετὲ Διὸς μῶσαι λίγχα· καὶ κατ' αὐτῷ δέ τῷ ποιήτωρ
 φνσα οὐσαρ γλυκνκαρ πρᾶ τὸν ἄλλορ λόγορ, ἐκφαίνητῃ τὰ ἐπί
 δετα ἐ γλυκνκτορά πως ὄντα ἐ πλείονα ποιοῦντα τῷ ἠδονῆ
 νῶ. ταῦτά τοι καὶ ὁ σισίχορ ἐ σφόδρα ἠδονῆς εἶναι δοκῆ, ὅτι
 τὸ πολλοῖς χρῆσθῆς τοῖς ὑπὸ δέτοις, καὶ ἢ λρημῆα δέ λέξεις, πᾶρ
 γλυκνκτα ποιοῦσῶρ εἶερ, ὡρὶ ἢς αὐτίκα ἐρῆσεται, χήματα
 δέ γλυκνκτῶρ, ἄπερ καὶ ἀφελείας ἐλέγμεν εἶναι, καὶ ἐτι καὶ
 ζότητῷ· πρὸς δέ τοῦτοις καὶ τὰ ἔ κάλλῃ, καὶ ἔ λόγου ἔ κενθ
 λωπισμῶν· σωθῆκη ἢ ἠδονῆς ἢ ὡρ καὶ καλῆ δηλονοῦ, ἢ σφόδρα
 ἐγγὺς ἄγρσα ἔ λόγορ ἔ καὶ ἐμμεθρο εἶναι, δφ ἢ κῆ τῷ σωθῆ
 κῆ

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟΥ. ΤΟΜΟΣ Β.

κῶν προσβάλλειν ἕνα ἡδονῆς τῆ ἀποσίτης, τῆ γλυκύντηα. πότες
 μὲν ται πλεονάζειν ἐν αὐτῇ ἀφείλουσιν, οἱ φησὶ σεμνότητι ὅτι
 κῆσιν. ὅτι ἀναπανοσίς δὲ ὡσαντως ἐν ἡδονῶν ἔχοντι λόγῳ, σε
 μναί ἔσασιν κῆ βεβηκῆσαι. βεβηκέναι γὰρ δὲ τὸν ἔνδομον ἐν
 τανθῶνα, ὡσπερ ἐλέγμου, κῆ ἐν ἀφελεία.

ΠΕΡΙ ΔΡΙΜΥΤΗΤΟΣ ὅτι τὸ δξίως

λέγεται, ὡραίου τε κῆ ἀβροῦ, κῆ ἡδονῶν
 ἔχοντι ὅτι λόγου.

Εφω ἐρεῖν κῆ πρὶ δριμυτητι ὅτι δξύντητι ὅτι, ὡς προσκίθε
 σης ὅτι ἀφελῆς τε κῆ ἡδονῶν ἔχοντι λόγῳ. ἢς ὅποια μὲν
 εἰσὶ ἐννοιαί, κῆ ὀλίγω πρόσθρον ἐρηκῆσιν ἐν ὅτι πρὶ ἀφελείας,
 ὅτι εἰσὶν ἂν εἰς ὑπὸ βολῆς, βαθεῖαι. ἴσως οἷον τοῦτο οὐδὲ ἐννοια,
 κῆ δόσος δὲ τις ὅτι τὸ μὴ πρηνενομηλῶς λέγεται, ἀπλῶς δὲ ὅτι
 ἀνεμλῶς τὰ πρηνενομηλῶα. διὸ ὅτι ἴδιον τοῦτο ἀφελείας, λέγω
 τὸ φησὶ τοιανπης μεδόςθ. καὶ πολλὰ γε ἔφθ, τῶτου τὰ πασα
 εἰρήματα εἶναι πρὸ ὅτι ζεινοφῶντι, ἀναγκαίως, διὰ τὸ ἀφελῆς
 φησὶ συγγραφῆς. ἔτθρον δὲ ἴδιον τανπῶν, δριμυτηα εἶτε κῆ δξύντη
 τα, δριμυτητός ὅτι εἰδος, πρὶ οὗ δρυχερῆς ἀποφήμαθῆ ὅτι πρὶ
 λέξι κῆ πρὶ ἐννοιακ γίνετ. οὔτε ἂν ὡς ἐσμ ἐννοια, οὔθ ὡς οὐκ ἐσμ,
 ἀσφαλῆς εἰσφθ. κῆ λέξι κῆ βεωσφθ, ἢ ὅτι λέξις αὐτῆ καθ' ἑαυτ
 τῆ ἢ ποιῶσα τῆ δριμυτηα, οὐδὲρ ἔχθ δριμυτητος, εἰ τ ἐννοιας
 αὐτῆ χωρίσθῃ τις, πρὶ ἢ γίνετ, ἢ τῶ πρὸ αὐτῆς ἔθθεντ. ἐν ὅτι ταῖς
 ἀλλαις ἰδέας τῶ οὐκ ἐσμ, ἀλλὰ κῆ ἢ καθ' ἑαυτ λέξις, καθαρὰ δ' ἴσθ
 θέρ ὅτι κῆ κῆ σεμνῶ ἴς ἐννοιακ. δι' αὐτῆ δ' ἔταγγέλλοι, κῆ ἐν μηδὲρ
 πρὸ αὐτῆς εἶν λελεγγμῶν κῆ ἢ σεμνῆ λέξις, σεμνῆ, καὶ ἐν μὴ
 σεμνῶ τις ἐννοιακ. δι' αὐτῆς φράζοι, καὶ ἐν μηδὲρ προσεήκοι,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

καὶ αἱ τῶν ἄλλων ἰδέων ὡσαντως· ἢ δὲ φησὶ Δριμνότητ^ς ὅτι λέξις
 αὐτοιαντή, ἀλλ' αὐτὴ μὲν καὶ ἑαυτῶν οὐδὲν ἔχει τοιοῦ-
 τος, ἔννοιαρ δὲ τινα σημαίνουσα, ἥς οὐκ ἔστι κυρία, ἢ τισὶν ἄλλοις
 ἔφεπομλῆν, κατὰ τινα διοικὶ χαρκεντισμὸν γίνετη Δριμνότητ^ς ἢ
 τῶν Δριμνότητα. σαφές δὲ ὅτι ἔσται τὸ Διὰ τὸ παρασφγμάτων. κυ-
 ρίως μὲν οὐκ ἔννοιαρ σημαίνει λέξις, οὐ κυρίως ἐκείνης οὕσα ἢ τοια-
 άντη· οἶον, ὃ ξυμφῶν λέγων τὰς αἰτίας δι' ἃς πρό τ^ς Δεόντος
 ἀναχωροῦσιν αἱ κἀυτες ἐκ τῶν Διωγμῶν, φησὶν ὅτι αἱ μὲν Διὰ κα-
 λακίαν, αἱ δὲ Διὰ ἀήθραν, αἱ δὲ Διὰ τὸ ηὐλὸν, αἱ δὲ Διὰ ὕλην
 θρωπίαν ἀναχωροῦσιν φησὶ. πῶν γὰρ πρὸς τῶν ἀνθρώπων σω-
 θειαν, καὶ τὸ σωθῆναι ἀνθρώποις ἀσπάζει, ὕλην θρωπίαν ὡ-
 νόμασεν· οὐ κυρίως μὲν ὡς τῶν τῶν πράγματ^ς οὕτως φη-
 λέξις. ἐπ' ἄλλοις γὰρ τάττεται ἐνώδα μὲν τῶν ὕλην θρωπίαν κυ-
 ρίως μὲν τοι πως σημαίνωμ τὸ πρᾶγμα. καὶ τὰ τὰ τῶν μὲν
 λομ ἄρ' εἶναι κυριώτερα ἢ λέξις, ἢ, ὡς τῶν ἐλεῖν καὶ οἰκτεῖν
 ὅτε ἰδέσθαι, ἐφ' οὐπορ καὶ φησὶν τάττεται τὸ φησὶ ὕλην θρωπί-
 ας ὄνομα. Ὁ ὀσοφοκλῆς δὲ ὕλην θρωπίαν που τῶν ἀταλάντων εἶ-
 πε, διὰ τὸ ἀσπάζει τὴν ἀνθρώπων εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπ' ἄλλ-
 λου πρᾶγματ^ς ταπτόντων τὸ ὄνομα τοιοῦτο, ὡσανορ καὶ τὸ φη-
 ὕλην θρωπίαν, καὶ τὸ πρᾶ τῶν ἑυρισθῆ δὲ τοιοῦτόν ἐστι, καὶ
 τῶν πεκῆσεν τῆ ὕλην θρωπίαν γὰρ αἱ ὑπερβάλλει, φησὶ· χερσὶν γὰρ
 τοῦνοατίον νῦν ἢ λέξις αὐτὴ σημαίνει ἢ φησὶ ὕλην θρωπίαν, ἢ ἢ ὡσανορ
 ἡμῶν ἐνώδα μὲν χερσὶν. τῶν γὰρ ἀκολασίαν βλέπεται νῦν δι-
 που σημαίνει καὶ τὸ μοιχενεῖν. καὶ λόγον μὲν τοι τινὰ εἶναι
 που λέγουσι τὸν εὐνότον καὶ σαφῆ. καὶ ὁ εὐφορίον, ἀτρεῖα δὲ
 μορ ἀδυνῶν, ἀντὶ τῶν ἀτρεσον ὅτι ἀφοβον. ὅπως τε πολὺς ὁ κῆ-
 ρων ὅτι τῶν τοιοῦτων Δριμνότησιν, ἐκπισθῆν ἐς ψυχρότητα
 τα,

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

τα. ἔπειτα καὶ οἱ τὰ σπουδαῖα, γελοῖα ταυτίσωτι δέντες, ἔγε-
 λούου γε ἔνεκα, οὐδὲρ ἀλλ' ἢ ταῖς τοιαύταις χρώμενοι δριμυ-
 πασι, εὐδοκίμοισι. εὐλαβέως οὖν χρῆσθαι καὶ πρῶτον μὲν τοιο-
 ῦτον δριμυτητῶν, πρῶτόν τε αὐτοῦ πρῶτον ἔστιν ἵστοι οὐκ ἔ-
 σθαι, ἔπειτα ἢ αὐτῆς εἶδη τρία, οἷς ὁ ρήτωρ κέχρηται. ἅδη δὲ πάντα
 κατὰ κοινὴν τινῶν προξήνδεντων, ἀπὸ τινῶν λέξεων γίνεται.
 διαφέρει δὲ πως ἀλλήλων. τὸ μὲν γὰρ κατ' ὁμοιότητα λέξε-
 ῖς φαίνεται τινὰ δριμυτητῶν οἷον, μέλλει πολλοὺς κέρ, τῶν ἑλληνικῶν
 εὐδοκίμοισι. μέλα γάρ τινι τῶν αἰσίων οἰκουμένων ἑλλήνων ἰ-
 ποτο ἐγὼ μὲν σφόδρα εὐλαβῶς εἶχον δεῖναι ὡς παράδειγμα
 αὐτῶν δριμυτητῶν. ἔπειτα ἢ τῶν σφόδρα εὐδοκίμοισι πάντων τι-
 νῶν καὶ τῶν πρὸ ἡμῶν ἀνδρώπων, καὶ νῦν ἢ εὐδοκίμοισι πάντων
 αὐτῶν λόγων, ἐν οἷς ἀπολελοιπίσσι βιβλίοις, οὕτως περιεφύ-
 κται καὶ καὶ τοιοῦτο, καὶ περιεφύκει γὰρ ὡς πρῶτόν τε αὐτοῦ δριμυτητος
 ποικιλτικῶν ἐπιρῶτων καὶ ἡμῶν. καὶ τοι τάχ' ἴσως οὐδ' ἂν τοιαύτη
 δριμυτικῶν ἐπιρῶτων οὕτω γίνοιτο, ἐκφενγοὶ πῶν ψυχρότητα. ἀλλ'
 οὖν ἐπιρῶτων. καὶ τοιοῦτο μὲν οὖν οὕτω κατ' ὁμοιότητα λέξεων
 γίνεται, ὡς προείρηται, ἔπειτα ἢ εἰς δριμυτητος τὸ ἐκ πα-
 ρονομασίας, οὐκ ἔστι ὁμοιότητ' ὅταν κυρίως ἀνιόνονατι, ἢ ῥῆ-
 ματι χρῆσάμενοι, εἴτ' ἐνδεῶς ἐπόμνητοι, τούτων χρῆσόμεθα, καὶ
 ἐπ' οὐ μὴ κινεῖσθαι ὅτι πράγματ' ὅσον, εἴ μὴ καὶ τῶν τὰ μηχαν-
 ῶν ἐπιρῶτων ἐπιρῶτων ἀγαθὴ φήσεται, ἔως ἂν αὐτὰ τοῖς πεί-
 ρασιν ἢ ἢ προσαγάσῃ. εἴτ' ἐπιρῶτων, λίαν ἢ γένηται Ὀλιππος
 πολεμῶν τῆ πόλει, καὶ ὅτι πάντ' ὅσα νῦν πράττει καὶ κατασκευ-
 ᾶται, ἐπ' αὐτῶν κατασκευάζεται, ἔπειτα δριμυτικῶν. εἴτα τὸν ἔ-
 πο τὸ μηχανῶν πῶν πῶν ἰσάντα, ἐπιρῶτων ἀγαθὴ ἐγὼ φῶ-
 ρῶν ἡμῶν, πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ καὶ πάλιν, ἐγὼ ἢ οὐ τὸ δέδοικα,

ΕΡΜΟΓΕΝΕΙΣ

ἐν Οὐλίππῳ Θ' ἢ ἢ τέθνηκεν, ἀλλ' ἐν φη πόλεως τέθνηκε τὸ
 τῷ ἀδικοῦντας μισθὸν καὶ τιμωρῆσθαι. τοιοῦτο δ' ἐστὶν ἡμῶν πρὸς
 τὸν λόγον, οὐ μόνον θρησκείας, θρησκείας γὰρ ὅτι ἐγγύς, οὐ μὴν ἡ
 πῆ γέ ἐστιν ἀντικρυσ διὰ τὸ ἡθρονομάδῃ. ἐπεὶ ἐκαστὸν ἐαυτοῦ
 λέγοι τις, τὸ τέθνηκε φη πόλεως τὸ, τῷ ἀδικοῦντας μισθὸν πᾶ
 νυ ποιῆσαι σκληρὸν ἢ πῶ τὴν ἔσονται τὸν λόγον· ἐκ ἡθρονομασίας
 δὲ εἰσαχθῆναι, ἀμα τῆ ἐνδραγείας καὶ τῆ ἀριμντικῆς ἔχει. λοιπὸν εἴ
 σθ' ἀριμντικῆς ἔτιον ὅτι, ὡς καὶ αὐτῶ ὁ ἔστιν κέχρηται. γίνε
 ται ὅ, ὅταν ἔσονται ἀνὶ χρυσῶ μὲν, μὴ σφόδρα ἀνεκῆσθαι μὴ σκλη
 ρῶ, κατ' ἀκολουθίαν ἐκείνης ἐτέραν ἐπεινέγκωμην τρωπῶν, σκλη
 ροτέραν μὲν, οὐ μὴν δ' ἀκοῦσά γε εἶναι τοιαύτων, διὰ τὸ ἀκό
 λουθον τὸ παρὰ μὲν οἴον, ἀλλὰ τὰ τοιαύτα ἐς μὲν ἄπαρ
 καὶ βραχυὸν χρόνον, ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἠνδρῶν ὑπὸ τῶν
 ἐλπίσιν ἄρ τιχῆ. τῶν χρόνων δὲ φασγᾶται, καὶ πρὶ αὐτὰ καταρῆ
 τὸ γὰρ ἠνδρῶν, θρησκείαν μὲν, οὐ μὴν ἀνεκῆσθαι, οὐδὲ σκληρὸν τὸ
 δὲ καταρῆσθαι, σκληρὸν ἰσχυρῶς, οὐ μὴν τοιοῦτον ἐφάνη, διὰ τὸ ὅτι
 ἀκολουθίας ἐρῆσθαι. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀνδρῶν τῶν μαρτυρομένων τὸ
 καταρῆσθαι χερσὶν κυρίως λέγεσθαι· ἠδὲ δὲ αὐτοῦ τῶν ἄγαρ σκληρῶν
 τα ἐπὶ τὸ παρὰ κείμηνον αὐτῶ ἀφῆλε· λέγω τὸ, τῶν χρόνων δὲ
 φασγᾶται. ὁμοίον τὸ τῶν ἐπὶ εὐρωπίδου ἐν πολυίδου, ἐν μὲν γὰρ
 ἐν γῆς ἐς θάλασσαν ἵππαστο ὁ κνματ' οἰκῶν ὄρνις, ἐξ μὲν οὖν
 ἄρ τὸν παῖδ' ἐν ἡχοῖς κνμασι τεθνηκέναι. τῶν γὰρ οἰκῶν πα
 ράνεται τὸ ἐρμηνεύσειν ἄρ κατ' αὐτὸ ἄρ ἢ σκληρὸν πᾶς τῶν
 σάντα καὶ παρὰ φη ἀριμντικῆς τε ἐπὶ δὲ τῆς, ὡς παρὰ
 κουσῶν τῆ τε ἀφελείας, ἐπὶ τῆ γλυκντικῆς· ὁ δὲ πρὶ ἠδ' οὐκ ἐπὶ
 γλυκντικῆς ἡμῶν ἔστιν εἰς λόγον ἄπαρ, ὁ αὐτὸς ἄρ εἰς δὲ
 σου τῶ πρὶ ἀβρότητος, ἐπὶ παρὰ τοῦ ὠραίου λεγομένου, λέγειν.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

καὶ εἶτι τοιούτοτροπον. τὰντα γὰρ οἶμαι πάντα Ἐ τὰ τοιαύ-
 τα, ὀνόματι Διαλλάτῃ μόνω, εἴσι δὲ τὰ αὐτά. ὅταν γὰρ ἦται ἐ-
 ρωτικὸν ἢ φησὶν λέγωμεν, ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἢ, τῶν ἰδίω γλυ-
 κντικῶ, μεσοθενωμλί τε οὕτως καὶ ἐξμεθενωμλί δι' ὑπὸ θέ-
 των Ἐ ποικτικῶν ὀνομάτων, πρὸσωμλί τε τοῖς χήμασι ἢ τοῖς
 κήλοις, ἢ καὶ ἄλλω τινὶ, κάλλους ἰδίω χήμα ἢ διαγέλλωμεν,
 σωτηρῶμλί τε οὕτως. Ἐ τῶν μὲν ἐνδμῶν σωμῶν σεμνῶν ἄ-
 μα καὶ καλῶ, τὰς δὲ ἀναπαύσεις, σεμνὰς ὁμοῦ καὶ ἀφελῆς,
 ὡραῖα Ἐ ἀερόσ κατ' ἀνάγκην ἡμῖν ὁ λόγος γίνεται. ὥστε
 οὐκ οἶσα, εἴ τι διαλλάτῃ ἡδονὴ καὶ ὥρα ἢ ἐν λόγῳ, ἀβροτότη, ἢ
 γλυκντικῶ, ἢ τινῶ ἄλλου τοιοῦτου τρόπου. ἀλλὰ πρὸ μὲν
 ἀφελείας καὶ γλυκντικῶ τσαῦτα, ἐξῆς ᾗ λέγῃμ εἴη πρὸ ἐπιφείας.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΕΙΑΣ.

Επιφείας καὶ ἡδονὴς λόγος γίνεται κατ' ἐννοιαν Μ, ἢ τοιού-
 ταν ἐκόντα ἕς αὐτὸν μενονετοῦτα δ' ἐκννῃ. ὥς ἐν τῶ
 καὶ κόνων Ἐ, ὅτι πρὸν αὐτῶ Ἐ λωποδυσίου Ἐ ὑβρεως δίκας
 λασῆρ, ὅμως ἀμείας δικάζεται. ἢ ὅταν εἰς ἴσον ἐαυτὸν τις ἄγῃ
 τοῖς πολλοῖς, καὶ πρὸ οὐκ ὡρ τῶν πολλῶν εἰς. σχεδὸν δὲ καὶ
 ποτο ταυτόν ἐξί τῶ προειρημλίω. καὶ δόλῃ γὰρ ἢ ὑπὸ εἰκεία πα-
 ραπρῶστωμλίωρ ἔχῃ τὸ δίκαιον, διὰ εἰλανθροπίαρ, ὡς ἔφη πλά-
 των Ἐ δ' μὴ ὄντα οὐκ τῶν πολλῶν ἕνα, ἐαυτὸν ἐν τοῖς πολ-
 λοῖς ἀειδμῆρ, οὐδὲμ ἄλλ' ἢ ἐκόντα μενονετῆρ ἐσίμ. ὅμως δὲ
 κείω Ἐ κατ' εἶδ' Ἐ ἕκασον. Δευτερον οὐκ εἶδ' Ἐ εἰ ὑπὸ
 κείας, τὸ τοῖς πολλοῖς ἐαυτὸν σωασιδμῆρ. πολὺ τὸ τοιοῦτον ἐν
 τῶ καὶ μφσίω, καὶ πρῶτόμ γε δ', ἐγὼ δ' ὅπως ἄμ καὶ ὑμῶν
 ἕκασον

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἕκαστος ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι, τὸτο ἔ'αυτὸς ἐποίησα.
 εἰ δὲ ἔ'δενῶς ἔ'νταλθα, ἑτέρου λόγου. τὸτο γὰρ φησὶ Διονύσιος
 πητ' ἴδιον, τὸ εἰς δέον εἰδέναι χρῆσθαι τοῖς τε ἄλλοις ἔ' τοῖς
 εἰδέναι τῷ λόγῳ, ὡσπερ ἔ'νταλθα εἰς δέον κέχρηται τῇ ὑπὸ
 καὶ τῷ ἥδαι. ἐπεὶ καὶ τὸ διδόναι ἂ πλεον τῷ ἔχθρῳ ἐκόντα,
 ὑπὸ κείνους. ἀλλ' ὅσα μὲν ὅσως δεινότητ' ὁ ἤντως τὸτο ποιῆ. τῷ
 γὰρ χαρισθῆναι δίδωσι τὸ, ὡς κοιλίῃ ζητᾶζεται, ἵνα μᾶλλον
 ἔ'ντω παρὰ νομομ' ἔ'ζελέγη τὸ ἡβρισμα. τὰ γὰρ ἡβριστῶν
 νόμους τοῖς πολιταῖς διώρισαι. ἔ' σκόπη πῶς ὑπὸσημαίνεται
 τὸ φιλὸ ὑπὸ κείνους ἔ'ν τῷ, καὶ δεῖσασθε ὡς ἀδυνατοὶ ὡς ὑπὸ κείνους
 καὶ ἀπλῶς χρῆσθαι τῷ λόγῳ, ὅς εἰς μὲν ταντῶν τῶν δικαίων
 πῶς τὰ ζῆν ἄντων, ἔ'ν ἡ πλείους ἄν τυγχάνοι τιμῆς, καὶ τὰ εἰς
 ζῆς. ἐτι ὑπὸ κείνους λόγου καὶ τὸ λέγειν ὡς παρὰ γνώμην δικαίως
 ζεται, ἔ' ὡς ἀναγκάσαντ' ἔ' τῷ ἔχθρῳ εἰς δικασίριον ἡβριστῶν,
 δέον ὑπὸ τῷ εἴλωρ ἔ' τῷ ὑπὸ κείνους δικαίως ἔ' οἶον, ἐπὶ μὲν
 ἐβουλετο ἄφοβ' ἔ' τὰ δίκαια ποιῆ. ἔ' τὰ ἐξῆς, ὑπὸ κείνους
 συστατικά· καὶ τὸ, ὁυδ' ἔ'να πῶποτε ἔ' πολιτῶν ὄντε γράφω γὰρ
 φάμεν, ὄντ' ἔ'ν εἰδύναις λυπείσας, ἔ' τὰ ἐξῆς. ἔ' τὸ, ἔ' ποσὸν
 γὰρ οὐχὶ ἔ' πολιτὸν ὁυδ' ἔ' τῶν ἔ'νοχλοῦτων ἡμᾶς ἄντων,
 πρᾶγμα πηλικόντων φημὶ δειξῶν πεπραγμένων, ἔ' τὰ ἐξῆς.
 καὶ τὸ φάσκην δὲ ἀπίεως ἔ'χοντα λόγῳ, εἰς δικασίριον ἐστίναι
 δάναται μὲν τι ἔ' ἄλλο ἐμφαίνην, ἔ' μὴ ἔ' τὸ ὑπὸ κείνους, ἡβριστῶν
 λως τό γε ἡβρισμὸν, τὸ ἡναγκάσθαι λέγειν. τὸ γὰρ μὴ βουλόμην
 νομ' ἡβριστῶν ἅμα σωεμφαίνεται· καθόλου τε, ὅσοι ἔ'φω ἀρχόμενοι
 ν' ἔ' τῷ πρὸ ὑπὸ κείνους λόγῳ, πάντα ὅσα ὄντι προσώπου συστατικά,
 ὡς ἐκόντ' ἔ' μφονεκτοῦτ' ἔ' ἡβρισμὸν ποιῆ τὸν λόγον ἔ'
 ὑπὸ κείνους ἡβριστῶν ἔ'ννοιαρ. τὸν τοῖς δὲ ἔ' πασι τοῖς πρὸς ἡβρισμῶν, καὶ
 ὅτε

ΠΕΡΙ ΓΩΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ὅτε φευγοῦσι, δάματα χρῆσθαι ἀνασρέψας· οἷον ὡς παρὸν αὐτῶν
 ἀνάγκη, ὅδε φευγῆ· Ἐὶ ὅτι διὰ τοῦτο καταφρονηθεῖν, ὅτι χρῆσθαι
 εἴη ἢ τῆν πολλῶν εἶς· καὶ ὡς οὐδένα μὴ τοι πῶ ποτε ἐδίω-
 ξει αὐτός, καὶ ὡς ἄκωμ ἢ κοι· ἢ ὄλωε, ὅπως ἐφύ, ἀπάσι τοῖς προ-
 ἔσμυλοις, καὶ εἰ φευγοί τις, χρῆσθαι δάματα. πολλὰ τῆν τοιού-
 των ἐν ἰδιωτικοῖς τὰ πρᾶξιμα, καὶ πλείονά γε πρὸς τοῖς
 λυσία καὶ τοῖς ἠπορίδῃ. φνσθαι γὰρ οἱ ἄνδρες ἠδικώτοροι· ταῖς
 δὲ μέθοδοις καὶ μάλλον. μέθοδος δὲ ὑπεκείας, πρῶτον μὲν
 ἢ σφοδρὰ εὐκίῃ ταῖς ἐννοίαις ταῖς ὑπεκείαι· τὸ ἐκόντα ἐλατ-
 τῶντα τὰ εἰαυτῆ χρῆσθαι, ἢ ὅσα ἔχα ἢ τὴν ἐχθροῦ σφοδρὰ, ταῖς
 τα ἐκόντα μεσοῦν, καὶ μὴ λέγειν σφοδρῶς. καὶ τὰ μὲν εἰαυτοῦ
 ἐλαττοῦ ὁ δημοδοθῆνης ἢ τὴν μέθοδον οὕτως· εἰ, παρὸν αὐτῶν λέ-
 γειν ὀξυματικῶς· οἷον, μετὰ ταῦτα δὲ τῶν ἀποσολοῦς ἀπέ-
 σαλα ἅπαντας, καὶ οὐδὲ χρῆσθαι εἰσώδη καὶ τὸ βυζάντιον,
 καὶ πάντες οἱ συμμαχοί· ὁ δὲ εἶπερ ὡς ἐπέως· οἷον, φνί μὴ
 τοι διακονίαις φνί ἐφ' ἐκάστω τῆν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτοῦ
 μετένοι φημί. ὅραε ὡς ἐν ἀμφοτέροις μὲν ταυτὸν ὅτι πρᾶγμα
 δίκλον μὲν, ὅτι ἐγὼ συμβεβουλόνα, καὶ ἐγὼ ἔργαφα· ὅσον
 δὲ τοῦτο ἐκείνου ὑπεκείσθαι εἴρηκτ, καὶ ταπεινότητορον. ἀλλ' οὐ
 τὸ μὲν εἰς δέον ἐκατέσθω χρῆσθαι, οὐ κατ' ἐπεκίκααρ, ἀλλὰ δὲ
 νόπτα. ἐκῆνο μὲν ἐλαττώσας, τουτὶ δὲ ἀυξήσας. βελομὲν δὲ
 μὴ τοι τις ὑπεκείη ποιῆν τὸν λόγον καὶ ἠδικῶν, οὕτως ἄρ οἰ-
 μαί μεθοδένσασ. σπάνια δὲ φνί τοιάσθαι μεθοδίου τὰ παρὰ
 εἰγμάτα· οὐκ οὐκ ἐγωγε ἠδ' ἠδικῶν ἐκ τῶν πρᾶξιμα λαβῆν
 τὴν πρὸς τοῦ ἠτόρος ἢ ἄλλου του, τοιαύτης μεθοδίου παρὰ δὲ
 γμα. αἱ γὰρ ἐρωτεῖται, οὐκ εἰσὶν ὑπεκίκααι, ἀλλ' ἠδικῶν μὲν ὁ
 λόγος, βαρῦς δὲ, καὶ οὐκ ὑπεκείης· οἷον, μακρία γὰρ ἴσως ὅστις,

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ὅτι ὑπὲρ Διῶναμίρ ἡ περιφρ. ἢ πάλιν, ἔδρα ἑμαυτῆ ἢ, ὅρ ἄρ σὺ λη
 ὁροσὸν μλυθ ἢ καὶ Διῶναμιρ καλέσαις βάταλορ · καὶ πολλὰ
 ὅτι τοιαῦτα, ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, βαρεία μὲν, καὶ Διῶνα
 το ἡδικὰ, οὐ μὲν ὑπὸ κη γε, οὐδ' ὡς ὑπὸ κη το ἡδικὰ ἔχα
 σπάνια οὐ, ὅσων ἔφ' ἢ τοιαύτης μεθόδου τὰ πρῶτα εἰγμάτα,
 ἢ παραχρῆσθ' μὲν τοι τοῖσδε ἐγὼ σοι νῦν, ὅσων ἔφ' ἢ, οὐδ' ὡς
 μαί · ἐπεὶ πόν' ἄλλ' ἢ πῶ γερ ὡς ἀλλοῦ, ἐνδείξασθ' μὲν τοι σα
 φῶς τῷ φησὶν ἄντ' Διῶναμιρ νομίζω, ὥστε τάχα οὐ χαλεπῶ
 ἢ πρῶτα εἰγμάτα ἴδια τ' εἶδ' ἔυρο ἕως ἄρ' ἔστ' ἢ, ἐν φροντισίμῃ
 εἶν' ἄ ἄρ οὐκ ὀλίγα πρῶτα ἔφ' πλάττω, ἔνθα ἄρ ὁ σωκράτης ἔχα ἢ
 λέγειν πρὸ αὐτῆ · ἢ οἴματ' γε εἶναι τι τοῖσδε ἐν τῷ χαρμίσθῃ ἢ
 ἐν τῷ συμποσίῳ μετὰ τῷ ἄλκυβιδῶν λόγους, ἢ πρῶτα ἔφ' μὲν
 τοι · ἀλλὰ τὰ μὲν καθ' ἑαυτὸν, οὕτως ἄρ τις ἐλάττω ποιῆσθ' ἢ
 ὑπὸ κη ἢ μεθόδου λόγους · τῶν δὲ Διόντων ἐνδύσασθ' ἢ τοῖ
 ἔχθρου σφοδρῶς ἐλάττωσις ἐκ μεθόδου, ἢ Διῶνα γίνεσθ' ἢ
 πους, ἢ γὰρ ἐνδείκνυται ὁ ποιῶν τοῦτο, ὅτι ἐκὼν ἐπιεικῶς
 λέγει, ἢ ἄνθ' ἐνδείξωσ' αὐτὸ ποιῆσθ' · καὶ ὅτε μὲν ἐνδείκνυται,
 ἔχα τι φησὶ σφοδρῶς ἔστ' ἢ, ἐν καὶ βραχὺ, ἀλλ' οὐ ἔχα γε ὁ λό
 γος · οἶον, καὶ μοι μηδὲν ὀργισθῆς, οὐδὲν γὰρ ἐρῶ σε φλαῦρον
 καὶ πάλιν τόσδε, τῶ πεδέντ' ἢ νόμον τὰ ἢ ἄλλα ἔσασθ' οὐκ
 οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, ἢ οὐδὲ σάωσιδα · ἐκ δὲ τῶ νόμου
 μηδὲν ἐνδείκνυται, παντάπασιν ὑπὸ κη κατὰ γε ποτὸ ὁ λό
 γος δεικνύται · οἶον, τίς ἢ οὐ ἔνεκα ἐ τὰ μάστιγα μὴ ἔσθ' ἢ
 ἄλλὰ πάντες ἴσασθ' ἀνάξιοι, τῶ αὐτῶν ἢ ζῶσιν ἡμᾶς τε κακίῃ
 ὅσων ὡς ἔχασθ' εἴπωρ ἐβουλετο, ἐπὶ σφοδρῶς · οἶον, τίς ἢ
 ἔχα, ἐ ταμάστιγα μὴ τινος, ἀλλὰ πάντες ἴσασθ' ἀνάξιοι, τῶ
 αὐτῶν

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ. ΤΟΜΟΣ Β.

αὐτῶν ἀτιμίαν ὑμῶν τε καὶ κείνων κατέγνω. ὁμοίως γὰρ ἀμει-
 φοῦν ἀφαιρῆται, πῶς μὲν ἀτέλεσθαι κείνων, ὑμῶν δὲ πῶς ἴσως
 αἴτιον τοῦ Διόναυ ὅταν ἄρ βουλοιοθε· ὁ δὲ ὑπερκῶς σφόδρα ὅ
 ἠδὲ κῶς ἔφη, τῶν αὐτῶν ἠξίωσεν ἡμᾶς τε καὶ κείνῃ. τοῦτο δ' ὅστις
 κῶς τὸ ἐν συμβουλευτικοῖς· δοκοῦσι δὲ μοι λακεδαίμονιοι δε-
 ῖν ἔργον ἀνθρώπων ποιῆν. τό τε ἂν ἐνδοξάσαι ὅ μὴ ἀποφῆναυδῶ
 ὅτι Δανοὶ λακεδαίμονιοι, ἀλλὰ λοιπῶσι μοι ἔπωσεν, τό τε μὴ κα-
 λάπασξ Δοκῆν αὐτῶς εἶναι λήψῃ ἐπιῆρ αὐτὸν, ἀλλὰ Διφνοῖς ἔοικ-
 κῶτας ἀπλῶς, ἔργον δ' ἔξ Δανῶν ἀνθρώπων διαπραγμῆδῶς, σφόδρα
 ἐπιείπῃ ἢ τὸ ὑπερφροσῶν καὶ σφοδρῶν, ἠδικῶν δὲ καὶ ὑπερκῶ
 λόγων παρεχομῆν. Δῆλον δ' ὅστις τῶτο ἐκ τῶν ἠδὲ κῶς ἐπιείπῃ
 δέντων, ἐναντίας τῆ ἰδέα ταντῆ λέγοιτο· ἐκεῖ τῶ ρήτορος ὅτι
 οἶον, μὴ πανούργος ὡς ἢ Διφνός ἀνθρώπος. πρῶτον μὲν γὰρ πα-
 νούργος φησιν ἀλλ' οὐκ ἀπλῶς Διφνός· σφοδρῶς τῶν δὲ τὸ πα-
 νούργον ὄνομα τῶ Διφνός δ' ἠπόυθεν· ἔπειτα οὐδὲ διοκῆρ αὐτῶ
 πανούργον τὸν Φίλιππον εἶναι ἔφη, οὐδὲ ἐνδοξάσαι, ὡσπρ ἐκεῖ,
 ἀλλ' ἀπεφῆνατο· ἔπειτα οὐκ ἔοικέναι πανούργοις ἢ Διφνοῖς, ὡσπρ
 τῶ λακεδαίμονιοις, ἔλεγεν, ἀλλ' αὐτὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ
 Δανὸν καὶ πανούργον. οὐκοῦν ταῦτα μὲν καὶ σφοδρὰ καὶ τρα-
 χέα, ἐκείνα δὲ, ἠδικῶ καὶ ὑπερκῶ, καὶ σαφῶς ἐπιείπῃ τῶ
 σφοδρῶτα τῶ ρήτορος. εὐραῖς δ' ἄρ οὐκ ὀλίγα παραδείγματα
 τὰ ἐν τοιαύτης μεθόδου· κατ' ἢ μὴ τὰ τῶν ὑποκειμῆνων προ-
 σῶπων ρηθέντα ἄρ ἐλατῶσφέ τις· οὐ γὰρ ἐν ἑτέρας λέγω κα-
 τ' ἢ μὴ τὰ ἰδέα τις ἀγαθὰ μὲν ὄψην, ὡς ἔρ τε συμβουλευτικοῖς,
 ὅ ἐν τῶ πρός λεπτήν· καὶ πῶς γὰρ ὡς ἀγωνισμῶς οὐτ' ὅ
 λόγος, ὁμοῦς πολὺ τὸ ἦθος ἐν τοῖς πρὶν τῶ προσώπων ἔχει ἢ τῶ τῶ
 μέθοδος, ὅ ἴσως ὅ τὰ λοιπά, ὡσπρ καὶ οἱ συμβουλευτικοί.

ἀλλ' ἐκείσε ἑπαντήτορ. μέθοδ' ὅ γὰρ ἐπιφειάσ, πρώτη μὲν
 ἢ προφημῶν · ἢ ταντῶν ἢ ἐκ πῶραλίφως. δοκεῖ γὰρ πως
 ὑπὸ κενὸς εἶναι τὸ, ἐκόντα παραλείψω ὅσα τις ἐποῦν ἔχει κατὰ
 τὸ ἐχθροῦ, ἢ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ πολλὴ γὰρ τὸ ἀξίονισον διὰ
 τῶν ἐμφανουμῶν ἐπιφειάσ ἢ πῶραλίφως ἔχουσι · γίνονται δὲ
 ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἐπ' ἀμφοῖν, καὶ ἐν τοῖς κατ' ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ
 ἡμῶν καὶ γίνονται γὰρ διχῶς, κατὰ πόρ καὶ τῶν μείωσιν τῶν
 ἢ τὸ ἐχθροῦ ἐλέγμου γίνονται διχῶς. ἢ γὰρ ἀντικεῖται πῶ
 ραλίφως, ἢ εἰπῶν, οὐδὲν προστίθεται ἐν εἰκνυται δὲ μόνον, καὶ
 ὡσπερ τινὰ πρὸς ἀμφοῖν ἀορίσου ποιῆται · οἶον, καὶ πρὸ ὧν μὲν
 εἰς τις ἀμφοῖσβήσεις, ὡς ἄρα ὑπὲρ ὅτι πόλεως εἰρηκῶν, ἔασσ'·
 καὶ πάλιν, πῶραλίφως τὰ πολλὰ διὰ τὸς (φῆσι) καὶ τὸς δὲ ἢ
 τοῖ οὐ ὄντως, ἢ τῆ μεθόδω χρῆται παραλειπῆ · τὰ πρῶτα
 τα δὲ οὐδὲν ἢ τὸν λέγει · οἶον, καὶ οὐδὲν ἄν εἴπωμι τόντων, οὐτε
 εἴ τις ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμ', οὐτε εἴ τις πενομῶσις
 γατέρασ σωεξέδωκα · καὶ πάλιν, καὶ ὄλωσον μὲν δ' ἢ καὶ με
 θῶν καὶ ἀπολωνίαν, καὶ Δινο καὶ τριάκοντα πόλεις ὑπὸ
 δεξίης, ἐῶ, καὶ τὰ ἐξῆς · τόντων τόντων ἢ μὲν λέγουσα τὰ
 πρῶτα πῶραλίφως · οἶον, ὄλωσον μὲν Δι, καὶ τὰ ἐξῆς, ἀ
 ξιοσισίαν μόνον μετὰ τὸ ἢ δους ποιῆ · ἢ δὲ οὐδὲν ἔχουσα τοῦ
 τὸν οἶον, καὶ πρὸ ὧν μὲν εἰς τις ἀμφοῖσβήσεις, ὡς ἄρα ὑπὲρ τὴν
 πόλεως εἰρηκῶν, ἔασσ', μετὰ ὅτι ἀξιοσισίης καὶ τὸ ἢ δὲ, ἐπὶ
 πρὸ βολῶν ποιῆ διὰ τῶν τ' ἀορίσου πρὸς ἀμφοῖν. τὰ γὰρ τοιαῦτα
 τα, οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀορίσ, ἢ τιν' ὅ ταιοντε πρὸς ἀμφοῖν εἰς, κατὰ
 πρὸς ἀμφοῖν μεθόδου δὲ εἶσαι. τρίτη δὲ ἐπιφειάσ μεθόδ' ὅ ἢ τὸν
 κατὰ πόρ ποιούσα λόγρον, διότι ἢ αὐτὴ καὶ τὸν ἀφελῆ. ὅτι γὰρ
 τὸν ἐπιφειάσ δὲ ὄξαντα ἄν εἶναι λόγρον, πολλὴ τὸ ἀφελῆς ἐμφανῶν
 μὲν)

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἢ ἄλλο ἔχῃ λῆθ, καὶ ὁ ἤνι μικρόν, λόγων θεωρίας ἐπαίωρ, σωμα
 ὅταν ἄρ. καὶ μὴ καὶ ἡ λέξις ἔπιπικῶς λόγου, ἢ καθαρὰ καὶ
 ἀφελῆς, χήματα τε καὶ κῶλα Ἐ σωθῆκη, ἤνι ταυτᾶ· αἱ τε ἄ
 κατασκευαί καὶ οἱ ἔνδομοί, ὡσαντίως· εἰ δὴ τι καὶ ταυτᾶ δαύα
 τα συλλαμβάνειν πρὸς ἐπιπικῶς λόγου ἔμφασιρ.

ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Ὅτι δὲ καὶ ἀληθῆς, καὶ οἶον ἔμφυχθ λόγθ, τὸ
 μὴ πλεῖστον ἔχει πρὶ τὴν μέθοδον Ἐ τὰ χήματα, τὴν
 πλεῖστον Ἐ ἴσα τοντοῖς ἔπειτ· γίνεται μὴ καὶ ἔννοιαρ.
 ἄλλο ἀφελῆς πᾶσαι, πάντως εἴη ἄρ ἔνδομοί, ἢ πῶς ἄρ
 ἔνδομοί, ἔχῃ δαύαντ ἄν ἀκριβῶς; τάχα δ ἄρ Ἐ αἱ ὑπὸ
 καὶ, τοντου ἔνδομοί, εἴη. Ἰδίαι γὰρ μὴ ἔσοι ἔννοια ἔξῃ τὰς
 προφητείας, τὸ οἶον ἔμφυχου λόγου, αἱ χετλιασκαί· οἶον, ἄν
 τὸς ἄρ οἶμα δαυμάσιθ στρατιώτης, ὡ ζεν. μετὰ γὰρ τὴν
 γνομολίαν ἤνι ἔρωτικῶν βαρυντικῶν, ἐπιγάγε δ, ὡ ζεν. ἑτέρα
 δὲ ἄντα δὴ ἔσοι πρὸς τὴν προφητείας ἔσοι ἔννοια, δ, ὡ ζεν, χε
 τλιασκαί. τοῦτόν ὅτι καὶ τὸ, ἀλλ' ἀνδροτί ἡμῖν πομπείων ἤνι
 σκωδασίς, ἀνδροτίων ὡ γῆ καὶ θεοί. ἀλλ' ἴσως ἔσοι ἤνι τὴν μέθοδον
 ἄνδομοί, ἔννοιαρ, δ μὴ τοι, καὶ χαρίδημορ, εἰ χεῖρ φρεσῆρ, βελεν
 καὶ χαρίδημορ, οἶμοι, ἔχει τινὰ Ἐ ἴδιαν ἔνδομοί, ἔννοιαρ.
 Ἐ μέρια τοντου πρὸς δημοθέουσι λάσεισ ἄρ πασαδείγματα.
 Ἐ ἔννοια μὴ αὐτῶν λόγων, γνώριμοί τινες οἶμα Ἐ σαφῆς
 ἀφελῆς· εἰ δὲ καὶ μέθοδον ἔιν τις, ὁ χετλιασμός πρὶ ἔννοιαρ
 ὡ τοντου, οἶον ὡ φνσφ χετλιασικῶν, ὡς τὸ, ἀλλ' ἀνδροτίων
 ἡμῖν πομπείων ἐπισκωδασίς, ἀνδροτίων ὡ γῆ καὶ θεοί. σαφῆς

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

Δίππου ἢ μέθοδοι, καὶ οὐδὲν ἔχουσα Διαχερὲς πρὸς καταμῆ-
 δικτην· αὐτὴ μὲν τοι λοιπαὶ μέθοδοι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου, ἀλλ' οὐ
 ἀρξήτοί ἐισιν· εἰτε γὰρ εὐχῶς ποιοῖν τις, εἰτε ἄλλοι τοιοῦτοι,
 οὐχ ἀπλῶς διὰ τῶν εὐχῶν, ἢ διὰ τῶν ὁμοίων ταύταις, ἀλλ' ἵνα
 τὸ ὁ λόγος γίνετῃ, ἀλλ' ἐσι ταῦτα μὴ ἀπλῶς καὶ ἀφελῆσαι
 ἠδικία, ἔτῃα δὲ πρὸς ταῦτά ὀξυροῖμαι τὰ ποιοῦντα οἷον ἔμ-
 χον εἶναι διοκτῆ τὸν λόγον· αὐτίκα τὸ πρῶτον μὲν ὡς ἀδικησάν-
 τοις θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις· εὐχή τις ὅτι δ' ἴππουθεν, ἀλλ'
 λά τι πρὸς ἀπλοῖον ἔχῃ τῶν, ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τὸ φόβον ἔσ-
 μεν, ἐν σκελικοῖς ὑπὲρ ἀρεσιδίου ἐρημιλίωρ. λέγω δὲ οὐχ ὡς πᾶσι
 τὰ βελτίονος ὄντος, ὡρ ὁ δημοσθένης εἶπε (μανοίμι μὲν γὰρ ἔ-
 ἔι ποιο λέγομι) ἀλλ' ὅτι τὸ ἐκείνου ἀληθινὸν ὄξυρ· οὐ γὰρ
 ἀπὸ τῆς τὸν δημοσθένος ὁ καιρὸς ἐνδὺς κατ' ἀρχῆς ἀληθινὸν πᾶ-
 ἀλλ' ἄλλως ἠδικῶν πως τὸν λόγον παραχέδῃ. ὅ ἐστὶν ἐκείνου
 ποιο, καὶ ἔτῃα πλείονα ἐπόμοια τῶν τοις, ὅτε τὸν λόγον ἐδικα-
 ρῶμεν· εὐροῖς δ' ἄρ οὐκ ὀλίγα τοιαῦτα, οὕτως ἀληθινῶς ἐρημέ-
 να καὶ πρὸς τῶν ῥήτορι, καὶ μὲν ὅτι τὸ, καλῶ δὲ τῶν δὲ πᾶσι
 τας ὅτι πάσας, ὅσοι πᾶν χώραν ἔχουσι τῶν ἀπικλῶν, ὅτι τὸν ἀπικ-
 λῶ τὸν πᾶν διορ, καὶ τὰ ἐξ ἡς, ὅρα ὅτι δ' ἴππουθεν· ἀλλὰ σὺ
 πρὸς εἰ μὴ ὁμοιορ ποιο ἐκείνῳ τῶν, ἐπεὶ εἰ μὴ διὰ τὸ τῶν ἐκεί-
 λειδῶ σῶσαι, δὲ ὥλῃς ἀπολοίμι μὲν ὅτι προώλῃς, εἰ προσλαβῶν ὅτι
 γνῶσιν πᾶν πολῦ, μετὰ τῶν ἐπερὶ σβούσα· ἐνταῦθα μὲν πᾶ-
 καὶ ἢ ὑπὸ μόνῳ ὅτι ἀφελείας, πεποῖκε πλείον τὸ ἐνδιαθέτορ, τῶν
 πᾶν πολῦ· ἀλλ' ὑπὸ τὸ δὲ ἀρχῆς ἐπαντιέτορ, ὅτι αὐτὴ μέθοδοι τῶν
 ἐνδιαθέτορ λόγου χερσὶν μὲν ἀρξήτοί ἐισιν, ὅμως ὅτι ἡμῶν ἡ πολ-
 μιτέορ ἐπὶ τῶν ὅτι τῶν τῶν, ἔπως αὐτὰς ἐνδιαθέτορ δὲ
 θεῖμεν· λέγω τοίνυν, ὅτι χερσὶν μίαν μέθοδοι ὅτι ἐπὶ ἀπαντῶν
ἐπὶ τῶν

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἡνδία δέ τ' ἄλλοι τὸ μὴ προλέγειν μὴ δ' ὡς ὀμνυσαί τις, ἀλλ' ἄ-
 πλῶς οἶον ἐμπιπῆν εἰς τὸν ὄρκον, μὴ δ' ὡς ἔυξεταί τις, ἀλλ'
 ἀπλῶς ἤσκαπεσθ' ἐν χειρὶ· οἶόν ὅστις κῆ τὸ, ὡς μὴδὲ νῦν ὄφελον·
 οἶον, ἠνίκα τὰς δίκας τοῖς ὑπὲρ τοῖς ἐλάγχωνοι, μισθῶσιον
 ἐν κομιδῇ, καὶ τῶν οὐδ' εἰ γέγονεμ εἰδ' ὡς, οὐδὲ γινώσκωρ, ὡς
 μὴδὲ νῦν ὄφελον. Ἐ μὲν Ἐ τὸ θαυμαζέειν ἢ ψεῦδος, ἢ δίκον
 ποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἡνδία δέ τ' οἶον· ἀλλ' ἔσθ' μὲν προεπίπης οὐδὲ θαυ-
 μάζεις, οὐκ ἔσθ' ὁμοίως τὸ ἡνδία δέ τ' οἶον τῶν λόγων σῶζεται, ἀλλ'
 ἄπλῶς μέν τοι ἡνδία δέ τ' οἶον ἀφελῆς οὕτως ὁ λόγος γέ-
 νηται ἄρ, Ἐ μὲν τὰ το μόνον ἔχων ἢ τῶ ἀληθῶς, οὐ μὲν ἀκριβέ-
 γη τῶτο· ἄρ δ' ἀφελῆς μὲν τὸ λέγειν οὐδὲ θαυμαζέεις, φιλὰ δ' Ἐ
 καὶ ἑαυτὰ λέγεις ἢ θαυμαζέεις ψεῦδη, ἡνδία δέ τ' οἶον
 τῶτο αὐτὸ δ' θαυμαζέειν, πλεον ποιήσεις δ' ἡνδία δέ τ' οἶον,
 ἡνδία δέ τ' οἶον ἐμ-φύχον· οἶον, Ἐ τοιαῦτα σωειδ' ὡς βεβιωμένα ἑαυτῶ
 ὁ καὶ δαστ' οὐτοσί, τολμῆσαι βλέπειν εἰς ὑμᾶς, Ἐ δ' ἐν βεβιω-
 μένῳ αὐτῶ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐστ' μακρὰ τῆ φωνῆ ἐφ' οἷς ἐ-
 πο γε ἀποπνίγομαι· οὐκ ἴσασιν οὗτοι σέ· καὶ τὰ ἐξῆς· δ' γὰρ
 ἐφ' οἷς ἐπο γε ἀποπνίγομαι· οὐκ ἴσασιν οὗτοι σέ, σφόδρα πολλὴ
 δ' ἡνδία δέ τ' οἶον ἔχει, ὡς δὴ θαυμάζοντ' Ἐ δ' λέγειν τολμῶν
 τὰ τὰ τοιαῦτα· καὶ πάλιν, βουλευέσθε ὡ ἀδηνάοι δὴ βλαύς ἐ-
 χοίτες ἡνδία δέ τ' οἶον, τί χρὴ πειρῶσθαι ἀνασῆσθε· ἢ κῆ τὰ ἐξῆς· ἀπλῶς
 πρὸς ἐφ' ἢ καὶ τῶν προειρημένων, αὐτὴ μία μέθοδος λόγου ἔ-
 μέλλοντ' ὡς ἀληθῶς ἐμ-φύχον φανθῶν, τὸ μὴ προλέγειν ἢ,
 ὡς ἔχον ἢ πάλιν ἢ ἐν τῆ ψυχῇ, οἶον θαῦμα, ἢ λυπῶν, ἢ φόβον, ἢ
 ὄργην, ἢ ἔλεον, ἢ περιθῆσιν, ἢ ἀπισίαν, ἢ ἀγανάκτησιν, ἢ ἢ ἢ ἢ
 τοῦτων· πεποθῶτος γε μὲν προάγειν τὸν λόγον, ὡς ἄρ ὁ καιρὸς ἄ-
 παρτῆ, οἶον μετ' ὄργης, ἢ θαυμασμοῦ, ἢ τιν' ἢ προειρημένων.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

μετ' ὀργῆς μοι, ὡς εἴθε ἔπατα ὦ καδάρατε καὶ γλαμματῶν
 κνίφωρ· ἢ πάλιν, καὶ τὰ τοιαῦτα σωθεῖσθε ἑαυτοῦ ἁκαθάρτου
 τῶν οὐτοσί, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐλέου δέ, ὅταν λέγῃ, τῆς ταλαί
 πάρους φωκίας· καὶ πάλιν, ἀλλ' ὁ μοι ἄδλι· ἄνδρωπ
 ἠτίμωταί τε καὶ ὑβρισαί. δαυμασμοῦ δέ παρὰ δέγμα· οἶον,
 ἐγὼ σοι ξενίαν ἀλεξάνδρου; καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ τὸ προσερμυλίσθ
 δέ τοιοῦτόν ὄσιρ· οἶον, βουλευέσθε ὡς ἀδυναῖοι τί χρὴ ποιῆσθε
 βαίους ἔχοντες εὐνήσθ· τὸ δέ, σὺ φόβω λόγου προοίοντ' ὅσα
 ρὰ μὲν τοῖς ἐκτοσίρ οὐκ ἄρ' ἴσθ εἴη παρὰ δέγμα· αἱ μὲν τοι κα
 μασθία καὶ αἱ τραγασθία μυρία ἔχουσιν τοιαῦτα. ἀγανάκτη
 σιν δέ ἐμφαίνει τὰ τοιαῦτα, χαρίδημορ οἶμοι· καὶ πάλιν, ἀν
 δροσίωρ ὦ γῆ καὶ θεοί. πεποιδότης δέ ἐρῆς, ὅταν λέγῃ, ἐγὼ
 συμπλίσθωρ ἐδελοντήρ, πᾶσα χαρὸς οἰοῦμαι, ἐὰν μὴ ταῦτα
 οὕτως ἔχη. τοῖ δ' αὖ καὶ πεποιδότηρ εὐδίαθέτου λόγου, τὸ καὶ
 ταῖς ἀπαντήσισι ταῖς πρὸς τὰς ἀντιδέσας, ἢ καὶ ἄλλας χω
 ρίς κατασάσας ταχίαις χρῆσθ· οἶον, πῆ δὴ προσομοι μείσθ
 εἴρετό τις· εἶπα ἢ ἀπάντησις χωρὶς κατασάσας, εὐρήσει τὰ στα
 θρὰ ὡς ἀδυναῖοι, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ πάλιν, κακοδαιμονοῦσι βα
 ξάντιοι, σφόδρα γε, ἀλλ' ὅμως αὐτῆς δὲ σώουε εἶναι, συμφῆ
 γὰρ τῆ πόλθ. αὐτὴ μὲν τοι ἢ μέθοδ' ἔσθ, καὶ γοργότῃ ὄσθ
 ἰδία, πρὶ δέ σωδσομῆς, εἶπε συγχωρήσας ὡς λέθ λέγειν, καὶ
 τῶ πρὶ γοργότῃ ἔφθω ἔρερ ἀκριβέσορ, ὅτι πρὶ μεθόσθ
 δαινότῃ λέγομι· ἐκείνης γὰρ ἴδια ταῦτα. ἐπαντίον δέ ἐφ
 ὅπθ ἐλέγομι. καδόλου γὰρ τὸ χωρὶς κατασάσας εἰς ἀρχῶν
 ἀσωδέτως ἀνάγειν τὸν λόγον, εὐδίαθέτορ ἢ ἀληθινόν· οἶον, κα
 δία, εἴθ γὰρ τὸ καὶ τὸ γνέσθ, ἢ τὸ μὴ γνέσθ· εἶπα δὲ ἐπι
 βολῆς οὐ κατασάσας, ἐπήγαγερ ἀσωδέτως, ἢ σφόδρα εὐδία
 θίτθ

ΠΕΡΙ ΓΩΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

λέγεται ἡρεθὰ ἄν' ἔχοιερ ἐπιπῆμ' ὀλῶνθιοι νῦν, ἀ τότε ἐι προίδ' οἶον =
 το, οὐκ ἄν' ἀπώλοντο, πολλὰ φωνῆς, πολλὰ τ' ἀπλωλότων ἔ =
 κασοι ἡρεθ' τὸ ἐφεξῆς δὲ τοιοῦτόν ὄζειν· οἶον, ἀλλὰ τί τῶτων ὄ =
 φελ' ὅ; εἴτ' ἐπήγαγε ὁμοίως ἄζ' ἀσωδέτου, μὴ κατασῆσας,
 σφόδρα ἐνδίαδέτως, ἕως ἄρ' σώζεται τὸ σκάφ' ὅ, τότε χρῆ ἢ
 ναντίω καὶ κυβερνήτιω, ἢ ἐλ' πάντα ἀνδρα ἐξῆς, πρὸς θυμορ εἴ =
 καὶ ἐπεδ' ἄρ' ἢ ἡ δάλαθα ὑπρέχει, μάται' ὅ ἢ ἀπουδ' ἡ. τοπο
 δ' ἄρ' οὐκ εἶναι τις ἴσως χῆμα καὶ οὐ μέθοδορ εἶναι, ἐσι δὲ οὐ τοῖσ
 τωρ, ἀλλὰ καθαρῶς μέθοδ' ὅ. οὐ γὰρ ἀπλωῶς τὰ ἀσώδετα
 λέπω ποιῆμ' τ' ἐνδίαθέτωρ λόγου, ἀλλὰ τὰ χωρὶς πε κατασῆσας
 καὶ τὰ ὡς ἀπαντήσας· αἱ δὲ ἀπαντήσας οὐ χῆματα, ἀλλὰ μέ =
 θοδοί ἴναι ἐσι δ' ἡπουδ' ἡ, ἢ πάντως γε ἔννοια. ἐσι δὲ παρὰ τὰς
 πρὸς ἐρημίας ἐτέρα τις μέθοδ' ὅ ἐνδίαδέτωρ λόγου, καὶ μά =
 λιστα τοῖσ οὐκ ὄντων σω ὄζειν ἢ πρὸς εἶναι, τὸ μὴδὲ τὰς ἀκολου =
 θίας σώζειν τῶν τοῦ λόγου χημάτων, ἀλλ' οἶον ἄζ' ἰσάδ' ὀκνη
 ἵπὸ τοῦ πάντου· οἶόν ὄζει καὶ τὸ, ἐπεδ' ἢ τοῖνω ἢ μὲν εὐσεθῆς
 ἢ λυκαία ἡφ'ος ἀπάσι δέδ' ἡ. ἀφ' δὲ με(ὡς εἶοικε) (καὶ πρὸ οὐ
 ὀλοοῖσ ὄζον ὄντα) καὶ τὰ ἐξῆς πάντα, μέχρι τ' ὄν, ἀπορῶμ
 δ' ὅτι χρῆ πρὸ σον' ἢ τ' σ' ἐπέμ, ἀπορῶ, τοῦ πρώτου μινδῶ.
 ἐνδίαμδ' γὰρ ἀποδ' ἐδ' ἡ χῆματι τ' ἀκόλουθωρ, ἀλλ' ἐ =
 ποσολύ τὸ οἶον ἀκρόχολορ· δ' ἰό καὶ μάλλον ἐμ-ψυχ' ὅ καὶ ἀ =
 ληθῆς ὁ λόγος εἶναι λοκῆ. Δῆλον δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἡρῶ δ' εἶγμα =
 τ' ὅ, ὅτι τ' τὸ τὰς λοιδορίας αἶνω τ' ὑπὸ σκημαίνεδ' χρῆδ',
 λόγου ἀληθῆς καὶ ἐνδίαδέτω· οἶον, ἐν γὰρ αἶμας ἢ ἡσάμα
 δ' ἢ μίνωσ ἢ ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ σπειρομολόγ', πρὶ ἔμ μα
 ἀγορῆς, ὄλεθρος, γραμματίς. μέθοδος δὲ τις οἶμα τ' αὐτῆ δ' ἰ
 ἢ οὐτ' ἐπαχθῆς εἶναι δ' ὀκῆ ὁ λοιδορδ' ἡμ' ὅ, σαφῶς ἐνδ' ἡκν =

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἄλλοι δὲ αὐτῶν τῶν μὴ ὑπὸ ἰσοσημαίνεσσι ὡς ὑπὲρ ὀργῆς προήχθησιν
 οὐκ ἔσκε μιλίως ἢ κει πρὸς τὰς λοιδορίας, ἀλλ' αὐτόθεν ἔπειτα
 δὲ αὐτῶν, δι' ὀργῆν τανύτα εἴρηκεν, ὅτε λόγ' οὐκ ἐπιφανὲς πλεῖστον
 ἐν τῶν τοιούτων μεθόδῳ ἴχθη, διὰ τὴν διάθεσιν καὶ τὸ ἐμψύχως
 προήχθησιν. ἐὰν δὲ ὑπὸ ἰσοσημαίνεσσι, ὡς πρὸς ὁ ἀρχίνης, οἷον, δὲ
 τε μοι ἐπιπέμ κίνασιν αὐτῶν, οὔτε ὁμοίως ἔσθι περιθωρῶν, δὲ ἔσθι
 τε ὡς ἀληθῶς εἶναι διολοισίαν. οὐ γὰρ πεποιδὸς ἐστὶν
 τὴν ψυχῆν, οὐδ' ἐμπειρῶς ἔχοντες, τὸ ὑπὸ ἰσοσημαίνεσσι, οὐδ'
 οἷον δὲ ζεσηκός ἐστι ὑπὲρ τοῦ πάσης, οὐδ' ἀγνωστῶν ἀλέγειν,
 ἀλλὰ νήφοντες καὶ γινώσκοντες ταῦτα, καὶ ἐπεισεκμείνου,
 καὶ τοιοῦτο ἐπιπεμκός ἐστὶν λοιδορήσασσι τῶν ἐχθρῶν καὶ οὐκ ἐπι
 οὐδὲ περιθωρῶν ἐστὶν τῶν μὴ ἐπιθωρῶν, μὴδ' ἐμψύχως λέγειν.
 ὁ γὰρ ἐπιθωρῶν μιλίως ἢ λέγων, σφόδρα γὰρ αὐτὸν γὰρ πεπεισμένον
 καὶ διοκῆσθαι, δι' οὐ καὶ πιθανὸς ἐστὶν, ὁ δ' ὡς ἐτέρως, οὐκ ἔχει τὴν
 πιθανότητα ὁμοίαν. ἔτι μεθόδος, ἀληθινῶν καὶ οἷον ἐμψύχου λέγει
 γου, σχεδὸν μὲν ἢ αὐτῆ οὐσα τῆ προσημαίνεσσι, ἔχουσα μὲν τοιοῦτα
 φροσῶντα. ἐστὶ δὲ τὸ καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ μόνον ἐν ταῖς λοι
 ποδορίαις, διοκῆσθαι αὐτόθεν πως κινῶμενον λέγειν, ἀλλὰ μὴ ἐσκεμ
 μένῳ οἷον, ἀλλὰ γὰρ μικρῶν με παρήλαθε καὶ πάλιν, ἀλλὰ ἢ
 ἐμπέπηκα εἰς λόγῳ, οὐς αὐτίκα μάλα ὑβρισησὶν ἀρμόσει λέγειν
 πολλὰ καὶ ἐπι τοιαύτης μεθόδου τὰ προσημαίνεσσι καὶ τῶν ἐπι
 πορι. ἀλλὰ πρὸς μὲν ἐπιθωρῶν καὶ μεθόδου τῆ ἐπιθωρῶν λόγου, τοιο
 ούτων λέγειν, πᾶσα μὲν ἢ ἔραχθη ἐπι σφοδρῶν καὶ πεπονημένων,
 διάθεσιν ἔχει τὴν μετ' ὀργῆς. ἐπι μάλιστα ἐν ταῖς ὑπὸ φροσῶν, ἐπι
 αἷς καὶ αἰ μὴ σωθήσθαι, αὐτόθεν δὲ ποιεῖσθαι, καὶ ἄλλοι ἔχουσι, ὡς
 καὶ ἐπι, ἰαμβιοφάγος καὶ τὸ ἐπι τὸ κατὰ γὰρ καὶ γυμναστικῶν
 καὶ ὡς αἰ αἰ τοιαύτην καιρῶν ἔχουσι, αὐτόθεν δὲ ἔσθαι ἀπὸ τῶν
 κα

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ. ΤΟΜΟΣ Β.

Διαδέσσεως λέγει· ἀλλ' ὡς μὲν τῆν ὑπὸ φορῶν ἰχθυόσιν, ὅπως
 ἔφην, αἱ βραχέαι καὶ σφοδραί, καὶ ποῖσσι γε τὸν ἀληθῆ οἶον
 ἐμφυχον λόγον· οὐ μὲν ἔνθα ἄλλο ἠπάθει ψυχῆς παρὰ κλη
 ἔνθα, ὁμοίως ἔτι χρῆσιμον ἄν' ἔμ δ' τοῦτο· ἐρ δ' ἐ γε ἐλεεινολο
 γία, καὶ παντάπασιν ἦμισα ὑπὸ κήδεον. ἐνταῦθα γὰρ, ἐρ τοῖς
 πάθει λέγω, καθαρότητ' ἄλλοιον λ' ἐ καὶ ἀφελείας, καὶ γλυ
 κνιτικὸς τε καὶ ἠδονῆς· πρῶτα κετ' ἴ' ὡς πάθει ταῦτα· ὡσαύτ' ὅ γε
 νοσῶν πιτωσικερ' ἐν ὡς πρὶ ἀβραδ' ἀτ' πάθει καὶ τ' παυθίαν,
 ἐνθα ἔφην πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν χεῖρ' ὡς κερῶ ἐπικολόδη
 σερ' ἀπροαίρετῳ γιν' προαίρετον πρῶτα τῆ ἠδονῆ, δ' πάθει ἦν
 ἔφην. ποῖ δ' καὶ τίσι πράγμασι, τίνα ἀρμότῃε λόγων εἶδη, κα
 λῶς Διαμαρτυράμ' ὅτι ἐν ὡς πρὶ δεινότητ' μεθόδ' ἔλε
 γον χεῖρ, καὶ ὅτι ἀκριβέσσορον ἐκ' ἐλέξομεν. αἵματά γε μὲν ἔν
 Διαδέσσε κατ' ὑπὸ φορῶν λόγον, ἄπ' ἦν καὶ τ' σφοδρῶν, αἱ τε ἀ
 σφοδραί· οἶον, πρῶτ' αἱ κατέλυον ἀχίην, καὶ σὺ προῦξινες αὐ
 τῶν, καὶ αἱ μετ' ἐρωτήσεως ἀποσφοραί, τὰ τε ἄλλα, καὶ δια
 τ' ἐλεγκτικῶν, ἔχουσαι πλέον δ' ἐνδίαθετον· οἶον, τί γιν' δ' ἡ ποτ'
 ἐνθαλε ἠγασίλειω μὲν κρηνορλίω, ὅς ἀνεφίος ἐσί σοι, τ' πάλιν
 πρῶτα βόλων πρῶτω ὡς τ' κερῶτα δειώ, καὶ τὰ ἐξ ἧς· καὶ μὴ
 ἔνθα δ' τ' αἵματ' ὅτ' πρῶτα εἶγματα· τὸ μὲν τοι, καὶ σὺ δ' ἐ
 ὁμοίως ἀχίην, ὃ ἀδελφὸς ὁ σός, ἄλλ' ὅτι τις τ' νῦν ἔκτορον,
 καὶ τὰ ἐξ ἧς, μετὰ βεβύτητ' δια τ' ἕρωνίαν ἕσαχθέρ, ἔχα μ'
 αἱκ' ὀλίγον τ' ἐνδίαθετ' καὶ τὸ πῶς λέξεως αἵμα, δ' δ' ὅλον ὅτι
 πρῶτα, βαρυντικ' ὡς ἐνδίαθετῳ μιχθείσης καὶ τὴν μείδο
 σ' τὴν πρὶ τὴν ἔννοιαν. καὶ ἐνδίαθετον μὲν τοι αἵμα δ' δ' ἐ
 κτικῶν, διότι τ' σφοδρῶν οἶον, οὗτος ὅτι τὰ θεσά' νῦν ὅσον
 ἔφην· πάθει, ἐνδίαθετον ἔχει αἵμα καὶ ἢ τοιαύτη διαπόρρησι·

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

οἶμαι πᾶσι . μὴ λύσας γὰρ τὸν μὲν σώδισμος, ἐπήγαγον
 ὅτι, βιάσονται τοίνυν μεγαλόφωνοι ἑ ἀνασθεῖς ὄντες, καὶ
 τὰ ἐξῆς, καὶ πᾶσι αὐτοῖς πρὸς τὸν ῥήτορα ὅτι τὰ παραδείγματα
 ταυ λαμβάνεται μὲν τοῖσι πρὸς τὸν φῦσα ὁμολογουμένων πρᾶ-
 γμάτων, ἢ ἀποδείξασθαι ἢ ἐμφασίμ γε τοῖσι ὁμολογεῖσθαι,
 ἢ ἀποδείξασθαι ἐχόντων, ἑ πρὸς ἅμα τὸν ἑνδιαδέτω, πλεῖ-
 ὸν ἢ τὸν ῥήτορα διὰ τὴν ἐμφασίμ, τοῖσιν δὲ ἄν εἴη ἑ τὸ ἑν τὸν ἢ τὸ
 μοκράτες προοίμιον, τὸ, τὸ μὲν ἀγῶν τὸ ὅτι ἀνδρες Λικασαί τὸ
 ῥήτορας, οὐδὲ ἄν αὐτὸν οἶμαι ἡμοκράτῃ εἰπεῖν ἑ τὰ ἐξῆς σύμ-
 παντα τὸ προοίμιον· οὐδὰμ ῥὶ ὁ σώδισμος τὸ οὐτὸν ἑλνδῆ·
 ἢ πρὸς ἐμε μυσία τοιαῦτα, πράγματα, ζητῶσι πρὸς αὐτοῦ τοῖσι ἰα-
 λέμοις τῶτοις, οἱ φασί, δὲ ζητῶσι τὸν ῥήτορα. καὶ δὴ ἑ βιβλία
 καταλιπεῖν ἐτόλμησαν πρὸς εἰς αὐτὸν δὲ ζητῶσιν, ἑ ἑ νῦν δὲ ζη-
 λήτορες οἱ πολλοὶ τὸν διδάσκαλων, οἶοντα ἕνεις εἶναι, καὶ τὸ
 σωφίας πείθεσιν, ὁμοιοί (φασί) ὁμοιοί. πρὸς γὰρ αὐτοῖσι ἰδῶν
 ἑ τοῖσιν, ὅτι ἑλαβεν ὡς ὁμολογεῖσθαι ὁ ῥήτορας, βεβλόμεν τὸ
 τὸ ἑνδείξασθαι, τὸ, αὐτὸν αὐτῶ ἡμοκράτῃ αἴτιον εἶναι τὸ ἀγῶ-
 νος, καὶ μὴ δι' ἑχθρῶν ἰδίᾳ εἰσιέναι τὸν ἐσάγοντα αὐτὸν διό-
 τωρον· ὅπως γὰρ εἴωθεν ὡς τα πολλὰ πρὸς ἑν προοίμοις, τὸ,
 τὰ ζητῶμενα, ὡς ὁμολογεῖσθαι ἐσάγειν, ποιοτὸ κἀνταῦθα πε-
 πείκει διὰ τοῖσι ἀπολύτως μορισμῶ. εἰ γὰρ τὸ χήματ τὸ ἢ χητῆ
 οἱς αὐτῆ, πᾶσι καὶ ἑ τῆ κοινῆ καλῶ μὲν καὶ ἀνά χητῆ ὁμιλίᾳ·
 διὰ δὲ τὸ ἑ πρᾶτικὸν τὸ χήμα· οἶον, τῶτε μὲν χητῆ οὐδὲ
 ἄν αὐτὸς ἀντίτῃ. ἀλλὰ χήματα μὲν ταῦτα, τὸ ἑνδιαδέτω
 λόγου καὶ αὐτὰ δὲ ἑ σωθῆναι, ἀνάπασίς τε, καὶ τὸ ἐκ τῶτων, οἱ ἑ
 ἡμοί· καὶ πάντα ταῦτα, πρᾶσι τῶσι ἑν σφοδρότητι, πᾶσι
 ὅτι οἶον κινῶν ἑ, ἐλεονογεῖσθαι. τότε γὰρ ἀφελείσθαι

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

δι' ἑτέρω ἀπάντων. καὶ χρεῖ γε τοῖς πρὶ ἀφελείας φησὶ ἔσθ' ἐν
 περὶ ἐν τοῖς τοιούτοις. ἀκριβέστερον δὲ καὶ πρὶ τούτων, ὅτι ἐπὶ
 γλάμῳ πρῶτος, ἐν τῷ πρὶ μεθόδῳ δ' ἀφρότη' ἢ μὴρ λελεξήθη.

ΠΕΡΙ ΒΑΡΥΤΗΤΟΣ.

ΒΑΡΥΤΗΣ, ἑννοίας μὲν ἔχει τὰς οὐκιδιστικὰς ἀπάσας, ὅταν ἐν
 ὀργασίᾳ τις ἑαυτὸν λείωρ, τὸ μηδενὸς ἢ ἐλαττώων ἠξιώσθῃ.
 ἢ καὶ τοῦναντίον, ὅτι καὶ ἁλωσίας ἀντίτιμῆς ἠξιώσθῃ, οὐκιδιστικῶς.
 οὕτω γὰρ καὶ μάλιστ' ἁλωσίας ὁ λόγος γίνεται, εἰ πρῶτον δὲ τῆς
 τῆς οὐκιδῆς ἢ μικρὰ εὐρυγετήσαντας, ἢ καὶ τοῦναντίον, ἠδ' οὐκιδιστικῶς
 εἶτα τυχεύοντος ὡς αὐτὸς οὐκ ἠξιώσθῃ. ταυτὸν δὲ συμβαίνει καὶ ἐν
 λέγει ἡσ, ὅτι τὸν Διὸς μὲν φανερὸν οὐκ ἔστι ἠξιώσασθαι ἑαυτὸν
 ὡς ἐτέρως προαιεθόμενον, ἢ ἐναντίον. πρῶτα δὲ εἰ γινώσκοντες
 τὸτ' ὡς καὶ ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς λυκαύργου παίδων ὑπόστασιν, ἢ ἐν
 τῇ ὑπὲρ τῆς ἑαυτὸν καθόλου. ἐν μὲν τοι ταύτῃ καὶ τὸ προοίμιον ἐν
 δὲ τοιαύτῳ ὅτι ἀπαρ' οἶον, ἐνόμιζον μὲν ἀφ' ὧν ἐπολιτείας
 μὲν, οὐχ ὅπως μὲν ἡμᾶς ἀδελφῶν, τοιαύτα περὶ αὐτῶν, καὶ τὰ
 ἐξ ἡς. γίνονται μὲν τοι βαρυτηταὶ καὶ τῶν ἐπισημῶν πως εἶναι
 δοκῶν ἐννοίῳν, μεθόδῳ δ' ἐξασί πως. ὅταν δὲ ἄλλοι μισοῦντες ἡμᾶς
 ἐκώρ, ἢ συγχωρῆναι πλειονεκτήρ τῶν ἐχθρῶν, ἢ καὶ τῆς ἐναντίας ἡμῶν
 τῆς λόγου φαίνετ', ἢ ἑαυτὸν, ἢ τὸν ἐχθρὸν ἀξιώσθῃ ὀνομάσασθαι καὶ
 πραγματῶν. τοιαύτῃ δὲ αἰ ἐρωήσασθαι, μεθόδοι ζῆτες οὐσαι δὲ αὐτῶν
 διμ' οἶον, ἔμοι δὲ ὡς εἰ τε ἡσ ὡς ἀθηναῖοι βόλετη νομίσαι μανίαν
 μανία γὰρ ἴσως ὅτι τὸ ὑπὲρ δάωμιον τι ποιῆρ. πάντων γὰρ ἡσ
 ἕως ἐν ταύτῃ τῆς φιλοτιμίας ἑαυτῶν, μανίαν ἐνόμισε. καὶ ἐπὶ
 δὲ δ', ὡς ἢ μὴρ ὑπὲρ τῆς χρεῖς τὸτ' τὰ πράγματα ἔχει; τοιούτῳ

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἔστι καὶ πολλά ἔχομεν τοιαῦτα πρῶτα εἴγματα· τὸ δὲ τοιοῦτον
 τῶν ἄπαρ εἰδῶν, ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ, μετ' ἑαυτοῦ μάλλον ὄσιν. αἱ γὰρ ἐρω-
 τῆαι μετ' ἑαυτοῦ οἱ τινὲς εἰσιρ δὲ λαοὶ, αἱ δὲ τοιοῦσιρ ἐνταῦθα πῶς
 βαρύντηται, ἀλλ' οὐκ αὐτὴ καθ' ἑαυτῶν ἔχει ἡ βαρῦν ἢ ἔννοια. καὶ
 τοιοῦσί γε πῶς βαρύντηται, ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ ὑποκείμενον αὐτῶν ἢ λέ-
 γει ὁ τῆς ἐρωτικῆς χρώματι, ἐνδείκνυσι διὰ τῆς μεθόδου οἱ, ὅ-
 τότε τοῖνυν ὁ παλαιότερος ἐγὼ Βάταλος, οἰνομάου τ' κορυφαίου, ὅ-
 σὲ πλείονος ἄξιον ἢ ἐφ' ἑαυτοῦ τῆς πόλει. διὰ γὰρ ἀμφοτέρων
 τῶν ὀνομάτων, τῶν τε βατάλου καὶ τῶν οἰνομάου, τὰ ἐναντία τοῖς
 ὀνόμασιρ αὐτοῖς δηλοῦνται. τὸ τε γὰρ Βάταλος, ὄνομα ὡς μα-
 κρῶς λεγόμενον, ἐφ' οἷς ἀνδρείως προῦσι τῶν κορυφαίων, τὸ δὲ
 δι' ἑαυτοῦ μὲν Βάταλος, ἀλλ' ἢ ἡ τῶν ἐναντιωτάτων ὄσιν ὅ-
 νομα, καλεῖται ἄρ' ἑαυτοῦ οἰνομάου αὐτὸν οἰνομάου δεικνύσι· τὸ τε οἰνομάου
 ἔχοντι μέγα καὶ τραγικόν, ἐφ' οἷς ταπεινὸς τῶν ἀναστροφῶν ὁ αἰ-
 σθητικὸς ὡφθῆκε, σαφῶς τῶν ἐναντίων αὐτῶν ὀνομάτων ἄξιον
 ἀποφαίνει. ἢ δὲ τι τῶν τῶν σκώμματος ἔχει, ἐτέρου λόγου. ἀλ-
 λά μεθόδου μὲν τοῦ βαρύντητος αὐτῆς, ἰδίᾳ τῆς ἐρωτικῆς, ἐνδείκνυ-
 σκεῖται ὅτι, ὅτι πᾶσα ἐρωτικὴ ὁμοίᾳ ἔχει πῶς βαρύντηται. δὲ
 λοιπὸν δὲ τῶν κἄκ τῶν προσημνύων γὰρ ἐνδείκνυσι νομίζω. ὅτι μὲν
 γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ τις χρώτο τῆς ἐρωτικῆς· καὶ μάλιστα, εἰ πρὸς τῆς
 ἀπορίας, ἀλλὰ μὴ πρὸς τῶν ἐχθρῶν λέγει, καθαρῶς ποιεῖ τῆς βαρύν-
 τηται· οἷον ὅστι καὶ τῶν ἐμοὶ δὲ ὡς, εἴτε τις ὦ ἀθηναῖοι βόλιση νο-
 μίσαι μανίαν· μανία γὰρ ἴσως ὅστι δ' ὑπὲρ δάμαστρον τι πρὸς
 ἐν τῶν γὰρ ἐκπεπῆς βαρύντης· ὅτι μὲν τοῖς κατὰ τῶν ἐ-
 χθρῶν τις χρώτο τῆς ἐρωτικῆς, τὸ μὲν ἢ δὲ ἴσως πᾶντως ὁ λό-
 γος, σαφῶς δὲ ὀλίγον τι, δὲ ὅτι βαρύντητος, ἢ ἀμαυρῶν ὑποφαί-
 νει· οἷον πῶς ὑμῖν ὑπὲρ τῶν χρωσῶν τῶν τῶν πρῶτα εἴγματα ἔχει·

ἔστι

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

εν μὴ τοι τοῖς ἐχθροῖς μὴ οἷον ὁ δεμισοκλῆς Δόξαν τοῖς ἀδυνατοῖς
 δάναται ἢ τῷ τοιαντῶν μέθοδον ἐπ' ἀμφοῖν ἐκπρεπῆς εἶναι
 καὶ ἢ βαρύντης, ἑὰρ περὶ ἐφ' αὐτῶ, ἑὰρ περὶ ὧν ἢ ἐχθρῶ τις εἴδης
 ληχρῶδ' τῆ ἐρωτικῆς οἷον, ὁ δεμισοκλῆς Δόξαν τοῖς ἀδυνατοῖς,
 εἰς τὸν εὐνοικισμόν πιπράσκη τὰς ναῦς, ἐπιπέδον ἤητο ἀντι
 λέγων, ἑαυτὸν προσαγγέλλει. αὐτὸς περὶ γὰρ πάντα ἐφ' οἷς δαυ
 μάτεψ, φήσιν δανάτ' ἄζια ἑαυτῶ πεπραχῆσαι. Ἐ γὰρ ὅτι τὸ
 χρῆσθ' ἐμὸν οἶδ' ἐρ, οὐ ζῆλον, ἀλλὰ ἀζήμιαν ἄξιον εἶναι, φησὶ
 τι μὴ ἐρ ὅτι ἤν' νεῶν ὄφελ' ἔρ. καὶ ὅτι κρᾶτις ἔρ τὰς ναῦς
 μαχίαις ὠφελ' ἢ ἔτο ὁμοίως, τὰ περὶ ἄλλα παραπλοῖως. τὰς
 περὶ πεπεκότες ναῦς πιπράσκαμ τὰς ναῦς, δαυμάς ἔιναι πο
 λίτας καὶ μόν' τὸ συμφέρον εἰδέναι, ἡμαρτῶδ' μὴ τοι φησὶ
 Ἐ τῆ πύχῃ, τὸ μὴ εἶναι ἀρχῆς αὐτῶ κερσατικῆν ἀντιλέγοντι
 ὅτε ἐπεδερ' ἐκείνα, ἐφ' οἷς ναῦ δάνατον αὐτῶ καταγνώσκαι. οἷον
 περὶ γὰρ ἐκλιπέῃν ἔδ' τῷ πόλι, οὐ περὶ ὅσα ἄλλα ἐπέῃν ἔχει. πο
 θήσιν δὲ βαρύντηα, Ἐ τὸν κερσίλον ὅτι σερχνοῦν, ἀλλ' οὐ κα
 ταλιδοῦν ἔδει καὶ ὡς ἀσφαλές ἐρ ναῦ οἰκίσεσιν, ἀπερὶ ὁμοίως
 τὰς ναῦς. οὐ γὰρ ἐπιβελίνσιν αὐτοῖς διὰ τὸτό γε αὐτῶ, οἷον
 ἢ ἤν' νεῶν εἴρονται, οὔτε βασιλεία, οὔτε ἄλλομ οὐδένα. διὰ γὰρ
 τὸ περὶ σισῶδ' τῷ ἐλλάδα, Ἐ δὲ μὴ ἐρ ὠφελ' τὰς ναῦς πε
 ρὰ τῷ χρεῖαν. καὶ ὅλως τὰ ἐναντία διὰ ἤν' ἐναντίον ἐνδ' ἐρ
 πωταχῶ. ὅπερ ἴδιον μὴν εἶναι ἐρωτικῆς, ἐργασικὸν δὲ εἶναι βαρ
 νητικόν. Ἐ μὴν Ἐ δὲ περὶ ἤν' ὁμολογομύλων ὡς ἀμειοβητικῶν
 μένων εἰς ἐρώτησιν ἐκ διαπρησῆς καθίστασθ', βαρύνηται ἴδιον
 οὐκ ἀπύλλαται ἢ οὐδ' ἔτο ἐρωτικῆς οἷον, ἄρα μὴ ἐρ βαρύν
 σάμ τοῖς πένκσιν ὑμῶν δοκῶ; Ἐ τὰ ἐξῆς. Ἐ ὁ δεμισοκλῆς εἶ
 ρα ἄζιοι δοκῶμεν ὑμῖν ὡ λακεδαίμονιοι; τοῖς τὸν ὅτι Ἐ τὸ ἐρ
 οἰκίσεσιν

ΠΕΡΙ ΓΩΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

Διοξέρι πρὶ τῆν ὁμολογουμνῶν, ὃ δὲ καὶ τῶν ἐνδοξαστῶν ἔφα
 κεν ὡς εἶναι λόγου. ἐν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς οἷς ἐτιμᾶσθε, ἠδ' ἰκκῆ
 ὡς ὑμῶν, πῶσώ μᾶλλον μισοῦσθ' ἄρ' ἢ σώζοιθε Δικαίως; εἶτα
 ἢ ἐνδοξασίαι μετ' ὑπὸ κρισίως, ἐγὼ μὲν οἶμαι πολλῶ. καὶ τὸ
 ἕξωρεῖα τις, τὸ ἐνδοξασίαι πρὶ τῶν ὁμολογουμνῶν. παραπλή
 σιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ ἐπικρίνειν τι ὡς Δέον γενέσθαι, ὃ βουλε
 τῶν Δεικνυθῆναι ὅτι οὐ Δέον οἶον, μέλλον δὲ τῶν τε ἰδίῳ βίσι παν
 τῶν, ὡς ἔοικε, λόγῳ Διδόναι τήμῳρον καὶ τῶν κοινῆ πεπολιτυ
 μνῶν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῆ ὑπὸ κρισίῳ ἐνδοξαστικῆ κέχρηται, τῆ,
 ὡς ἔοικε, ἵνα τὸ, ἄκωρ αὐτὸ ποιῆν ἐνδοξαστικῶν, καὶ ὡς ἀναγ
 κᾶσαντ' ὅ τῳ ἀχίνου. εἰ δὲ καὶ Δεινῶς μεθοδένεται τὸ νόη
 μα, ὅπῃ ἐβουλετο ποιῆσαι, ἐνδοξαστικῶν τῶν ῥήτορος ὅτι κα
 ἴ ἀνάγκην καὶ τῶν ἐχθρῶν βίαια μνῶν οὕτω ποιῆ, μὴ θαυμά
 σης. θεοῖ δὲ γὰρ οὐδὲν τῆν τῶν ῥήτορος ὅ, ὃ δὲ πολλὰ κινεῖ εἶπον,
 ἀπὸ πλάκαται Δεινότητ' ὅ. ἀλλὰ νῦν, εἶπῃ βαρῶν ἔστι τὸ ἐρημέ
 νομ, ὑπὸ κρισίῳ πῆ ὅ. πρὶ γὰρ ταντῆς νῦν ἡμῖν προσήκῃται λέγειν
 ἐν ἰδέας. πρὶ δὲ Δεινότητ' ὅ ὡς πολλὰ κινεῖ ἐπικηγελάμεθα, ἐπ
 ροῦ μου αὐτίκα. καὶ γὰρ τῶν τᾶξιν ἔχει μετὰ πάσας τὰς προ
 βημνῶν ἰδέας, εἰ καὶ τῆ Δωάμα πρῶτον ἀπασῶν ἡμῖν αὐτῶ
 κατατακτέον. ἀλλ' ἔννοια μὲν αὐταί, ὅ μεθοδοὶ βαρῶν τῆτος,
 λέξῃς Δέ τις ἢ τι ἔτορον τῶν ἐπομνῶν ταντῆ, ὡς εἶναι βαρῶν τῆ
 τῶν ἰδίων, οὐδὲν ὅστι. φαίλω δ' ἄρ', ὅτι καὶ μᾶλλον ἐτέρων ἄρ=
 μῶποι ἄρ' αὐτῆ καὶ ὅσα τὰς ἠδικαῖς ἰδέας ἤρμωσο. λέγω δὲ τῆ
 ἀφελεία καὶ τῆ ὑπὸ κρισίῳ, καὶ ἐτι τῶν ἐνδοξαστῶν καὶ οἶον ἐμ
 ψυχῶ λόγῳ.

Η Δεινότης ἢ πρὸς τὸν λόγον, ἔστι μὲν κατ' ἐμὴν γνώμην οὐ
 δὲ ἄλλ' ἢ χρῆσις ὁρᾷ πάντων τῶν τε προσημιλιῶν ἐν
 δῶν τοῦ λόγου καὶ τῶν ἑναντίων αὐτοῖς. Ἐἴτι δὲ ὡς ἐτέρωθεν
 μα λόγου γίνεσθαι πέφυκε. τὸ γὰρ ἐν δέον καὶ ἢ καὶ κρισίμῳ, καὶ τὸ
 οὕτως ἢ ἐκείνως εἶδέναι τε καὶ λῶαδὲς χρῆσθαι πᾶσι τε λόγων εἴδη
 σι καὶ πάσαις ἀντιθέσει. Ἐἴ τῶσισι, ἑνωίαις τε προκατασκευασί
 καὶς ἢ κατασκευασίς ἢ καὶ ὑπολογισίαις, ἀπλῶς τε, ὅπρ' ἐφ' ἃ τὸ
 πᾶσι τοῖς πεφυκόσι σῶμα λόγου πῆρ, χρῆσθαι δ' αὖθις δ' αὖθις
 τως καὶ ἢ καὶ κρισίμῳ, ἢ ὄντως ὄντα δεινότης ἐμογεῖναι δοκεῖ.
 ὡστὲρ γὰρ δεινῶς χρῆσθαι πράγμασι λέγειτε δ' ἡπὸθερ, ὅ ἐστι δ' αὖ
 ὄν τοῖς παραπισύσιν πράγμασι χρῶμενος, οἷον ὕλη ἂν οὖσι ἢ
 ὡστὲρ τέχνης αὐτῆς, καὶ δεινῶς στρατηγός ὁ εἶναι τῆς στρατηγί
 ας πράγμασι εἰδῶς ἐν δέον χρῆσθαι, ὕλη δὲ δ' ἡπὸθερ καὶ
 ταντα ἢ στρατηγῶν πάντως, οὕτω καὶ ἡμῶν ἂν εἶναι δεινῶς, ὅ τῶν
 εἶδη ῥητορικῆς πράγμασι. Ἐἴ τῶν ὕλων αὐτῆς ἐν δέον χρῆσθαι
 ἢ. πράγματα δ' ἂν εἶναι καὶ ὕλη δ' ἡπὸθερ ταντα τὰ προση
 μιλιῶν, λέγω τὰ τε εἶδη ἢ λόγου καὶ τὰ λοιπὰ. τούτων γὰρ ἕνα
 σορ ἔστι εἰδῆναι, πότε μὲν δ' εἶ, πότε δὲ μὴ δ' εἶ λέγειν, καὶ πότε ἢ
 μέχρι πόσων, καὶ πρὸς ὅτιν, καὶ πῶς, καὶ εἶδῶν. καὶ, ἢ μὴ εἶ
 δῆναι μόνον, ἀλλὰ καὶ δάσκατον, πάντως ἂν εἶναι δεινότης ῥητορῶν,
 καὶ οἷος ἅπαντας ἔπειλαυθῆναι, ὡστὲρ καὶ ὁ δημοκρίτης παρελθὼν
 δεινῶν. ἐπεὶ καὶ δεινῶν εἶπει ὡς πρὸς τῶν, ὡστὲρ ὁ θεόκριτος εἶπερ
 σι, ἢ ἰέρωνι τὸν σιμωνίδην, ἢ μὴ δεινῶς εἰδῆναι ὁ κείνος αὐτῶν
 φωνῶν βάρβυτον ἐς πολυχρόσιον, ἢ ἀνδραγαθῶν ὀνομασθῆναι
 οὐδὲ ἄλλ' ἢ τὸ δεινῶν λέγειν, ὅτι τοῖς ἢ πρὸς τῶν ἰδῆναι εἰδῆναι

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

οὐδ' ἴσθ' ἑτε ἑλπίσθη χρῆσθαι. οὐδ' ἄνευ ἀποδείξεως οὕτω λέγει ἄρ
 τὸν σιμωνίδην, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι δ' ἐνὸν ῥήτορα, τὸν ταῖς
 βαθείαις ἢ πρηνενοκλήαις ἐνοίαις ἢ μεθόδοις χρῶμενον, ἢ καὶ
 λέξιν μέγεθος ἐχούσας, ἢ ἡ τοῦτο ποιοῦντα. εἰ δ' ἔτις ἡμῶν
 πρὸ τοῦ ὀνόματι δ' οἰοῖται, δ' ἐνὸν εἶναι ῥήτορα λέγω τὸν φοβε
 ρὸν ἢ μέγαρον ἢ ἰαχυρὸν, ἢ πάντα ταῦτα (τοῦνομα γὰρ τὸ εἶναι δ' ἐ
 νόηται) οἰόμεν τὰ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἢ τὸν γένεον ἢ μὲν τὸ
 φοβερόν· οἷον, ἀδ' οἷός τέ μοι ἔστι φίλε ἔκυσθ' ἐθένοσ τε, καὶ δε
 ῖν τε καὶ σμῦρνὴν τε ἢ μὲν ἢ μέγαρον, καὶ ἰαχυρὸν, ἀνὴρ ἀθανά
 τος θεός ἐς ὧπα ἔοικε) προστεθῆναι δὲ τὰ πρὸς τὸ δ' οὐσέως ῥη
 τήντα, τεμαιστόμην δ' οὐδ' ἐνὸν αὐτὸν ῥήτορα βαλόμενος δ' ἐ
 ρεῖ ὁ ποιητής, φοβρόν τε καὶ μέγαρον ἢ τὴν λόγῳ πεποιήκει·
 οἷον τὸ, νηφάδεσσιν ἔοικότα χειρῶν ἰοσὶ ἔπεια φέγγεω. εἰ ταῦ
 τὰ ἔς ἡμῶν λέγω, πρὸ τοῦ ὀνόματος εἶναι δ' ἐνόηται δ' οἰοῖται,
 πρῶτον μὲν ἀγνοεῖ, ὅτι τὸν ὡς ἐγὼ λέγω, δ' ἐνὸν ῥήτορα ὁ ποιη
 τὴς Δικουσίην (εἰς δ' ἐόν γὰρ τὴν καίρον ἢ μὲν μέγεθος καὶ τῆ
 τρηχνητὴν τὴν σφοδρότην καὶ κέχρηται ὁ δ' οὐσέως αὐτῶν, ἅτε τὸ
 λόγου κατὰ τὴν ἀλεξάνδρου καὶ κατὰ τῶν τρώων, ἢ φροσῶ
 Δεσμίου (ἔπειτα, τί φήσει πρὸς τοὺς ἀδ' οἷοὺς μαλιχίην ἀγο
 ραῖον) καὶ τοῦ δ' ἐ, δεός μοσφύω ἔπειτα εἴφει; εἰ γὰρ μὴ δ' ἐ
 νόητος εἶναι τιν' ἢ ἐρεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἄλλου τινός, τί φήσει πρὸς
 τὸν εἰς φαίξιμ δ' οὐσέως, καὶ ὡς αὐτόν τι δημογορεῖ; ὁ γὰρ
 αὐτὸς Δίππου λέγει ὅτι κ' ἀνταῦθα κἀκεῖ· ἀλλ' οὐκ ὡσαύτως ἢ
 λόγῳ χρῆται, δ' ἐνὸν ὡς ἀληθῶς, ἢ ταῖς ἰδέαις τ' λόγου εἰς δ' ἐ
 ορ τε τὴν καίρον χρῆσθαι Δωάμενος. ἄρ μὲν γὰρ κατηγορεῖ
 βίας, ἀσπαγῆς, μοιχείας, πρηνομίας, ἀσεβείας, εἶς τὸν ζῆ
 νον Δία, τῶν ἄλλων, ἢ ἄρ τις εἴποι κατὰ τὴν ἀλεξάνδρου

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

κη) τῆν τρώων ἐκότης, τότε ὅπα τε μεγάλων ἐκ σήμε ^{ἡστί}
 καὶ ἔπεια νηφάσειν ἑοικότα χαμηροῖσι, κη) ὅλων ὅσι μέγας
 τῶν λόγων κη) σφοδρὸς καὶ διηρημί ^{ἔστω} · ἐὰρ δὲ ἐπεί γε καὶ
 Διαχέαι τρυφῶντας ἀνθρώπους, ἐνεκα φη) εἰς αὐτὴν φιλοφρο
 πίας βδληται, οὐκ ἔτι ὤσαντως · ἀλλ οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φη
 μι τέλ ^{ἔστω} χαρῆσθον εἶναι, ἢ ὅταν ἐυφροσύνη μου ἔχη κατὰ
 Δῆμον ἄπαντα, καὶ τὰ ἐξ ἡσ. οὕτω καὶ ὁ τοῖς προσώποις τὸ δὲ
 ορ ἀποδιδί ^{ἔστω} (οἶμαι) ποιῆσαι ῥήτων ἄλλοι μαλιχίους, ἄλλοι
 ρεοῖς ἐπέεσσι προζώων. τί οὖν ὁ πρὶ το φη) Δανότη ^{ἔστω} ὅπου
 ματ ^{ἔστω} ἡμῖν Διαφορό ^{ἔστω} φησὶ πρὸς τῶν, εἰ ὁ αὐτὸς νῦν
 μὲν λανός, νῦν δὲ οὐ δανός ἦρ; ἐγὼ μὲν γὰρ κἀνταυθα καὶ
 κῆ τὸν αὐτὸν εἶναι φημι, κη) τῆ αὐτῆ χρεῖσ ^{ἔστω} Δανότη κη) τῆ
 χη, τοῖς εἰδέσει το λόγου γινώσκοντά τε ὡς δὲ χρεῖσ ^{ἔστω} κη)
 νά ^{ἔστω} μου. κη) τί δὲ πρὸς αἰγμάτων ἄλλων, ὅτε ὁρ ἀπ αὐτοῦ
 γε τοιο ἰδῆρ το ῥήτος ^{ἔστω}; καὶ γὰρ οὗτ ^{ἔστω} Δανός μὲν ὅσι, κη)
 ὁ αὐτὸς πανταχῶ μιᾶ χρώμυ ^{ἔστω} ὑψηλή κη) δυνάμει ^{ἔστω}
 πᾶσιν, εἰς Δέον δὲ καὶ ἐκάστη χρώμυ ^{ἔστω} ἐννοία, καὶ ταῖς ὑπο
 δέσει, καὶ τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς προσώποις τὸ Δέον ἀποδιδί ^{ἔστω}
 ἄλλ ^{ἔστω} μέρ ὅσην ἐν ἰδιωτικοῖς, ἄλλ ^{ἔστω} δὲ ἐν δημοσίοις · ὅτι ^{ἔστω}
 δημοσίω δ' αὖ, ἐτρ ^{ἔστω} μὲν ἐν φιλιππικοῖς, ἐτρ ^{ἔστω} δὲ ἐν ^{ἔστω}
 βαλθτικοῖς, Δανός γε μὲν ἀπανταχοῦ, εἰ δὲ νῦν μὲν κη) ἐπὶ ^{ἔστω}
 Δοκῆ Δανός, νῦν δὲ οὐ Δοκῆ, καὶ τοιο αὐτὸ νομισθῆ Δανός ὅσι ^{ἔστω}
 καὶ ἰ οὔσης Δανότη ^{ἔστω} ὡς ἀληθῶς, τὸ Δανότη ^{ἔστω} σὺν ὑψηλή ^{ἔστω}
 τῶν ἐκαστα ποιῆν ἐρδέοντι. ἄλλ' ἢ δὴ γε πρὶ αὐτῶν τῶν ^{ἔστω}
 λεκτέον. Δανός τοίνυν λόγος, ὁ μὲν ^{ἔστω} εἰ, ^{ἔστω} εἶναι Δοκῆ, ὅπου ^{ἔστω}
^{ἔστω} μόνον δι πολλοῖ, κη) τὰχ ἂν ἡμῖν ἀμειβηθήσαντες πρὶ τῶν ^{ἔστω}
 νόματ' φη) Δανότητος λέγουσιν εἶναι Δανόν · φανερὸν δὲ ἔσαι ^{ἔστω}
αὐτῶν

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἀντίκα ἐκ τῆν ἑκδησομύων. ἀλλ, ὅπερ ἐλέγμεν, Δφνός λόγος,
 ὁ μὲν καὶ ἔσι Ἐῖναι Δοκῆ· ὁ δὲ, ἔσι μὲν, ὅμ μὴ Δοκῆ· ὁ δὲ
 οὐκ ἔσι μὲν, Δοκῆ δὲ εἶναι. πρὶ ᾗ τῷ μή τε ὄντ Ἐ μήτε Δοκῆν
 τῷ εἶναι τοιούτῃ, πρὶ τῷ Διαλαβεῖν. γίνετῃ δὲ ὁ μὲν εἶναι τε Δο
 κῶν μὲν ὡς ὄντως Δφνός, κατὰ τὴν ἔννοιαν, Ἐ ἢ τὰ ἄλλα πάν
 τα, καὶ ἂ Ἐ τὰ λοιπὰ εἶδη τῷ λόγου· ὁ ᾗ μὲν Δφνός, οὐχὶ
 Δοκῶν ᾗ εἶναι, τὸ πλεῖσον ἔχῃ παρὰ τὴν μέτρον· ὁ δ' αὖ, Δο
 κῶν μὲν εἶναι Δφνός, οὐ μὴν τοιούτος γε ὡς ὡς ἀληθῶς, διὰ φη
 λέξεως τὸ πλεῖσον γίνεται. τούτων ᾗ, τῷ μὲν Ἐ ὄντ Ἐ Δφνός
 ἢ Δοκῶντ Ἐ εἶναι τοιούτῃ παρὰ εἰγμάτα, οἱ τε ἢ Ἐλιπίων
 του λόγου, Ἐ χεῖρ ἄπαντες οἱ Ἐλιπίωνοι, Ἐ τῶν δημοσίων
 οἱ πολλοί. Ἐ γνὴ βέλεται Δοκῆν Δφνός εἶναι λέγῃν ἔνταυθα,
 ἔς γε Ἐ ὁμολογεῖ ἔκλειον τὴν πρὶ φανῶς Δφνότατον γεγόνῃτα
 λέγῃν τὴν παρὰ κλέα. Ἐ οὐ μόνον φαίνεται τοιούτῃ ἔνταυθ
 α, ἀλλὰ καὶ ἔσι. καὶ ἔσι μὲν ὄντως ἔνταυθα Δφνός, ὡς παρ
 Ἐ ᾗ ἄπασιμ ἀντὶ τοῖς λόγοις, ἔς Δεον Ἐ κατὰ καιρὸν εἶδη ἔ
 ἢ λόγου χρησάμεντ Ἐ. κέχρηται μὲν γὰρ ἔνταυθα τῆ φανῆ
 ἔδ Δφνότητι, τῷ αὐτὸν ἀπαιτοῦτ Ἐ τούτῃ λόγου· διότι ᾗ, οὐ
 χὶ καὶ καιρὸς εἶπερ· ἀλλ' ἐκῆσε ἔπαντιέον. ἔσι μὲν γὰρ ὄντ
 ἔνταυθα Δφνός, Δοκῆ δὲ εἶναι Ἐ φαίνεται Δεινός, τῆ λέγῃν ὅμ
 τῶς Ἐ τὰ τοιαῦτα οἷα πάντας ἀσθάνει, ὡς ὅμ κατὰ τοῖς
 πολλοῖς ὄσι τὰ λεγόμενα, ὅμπε τὰς ἔννοιαις οὐ τε τοῖς λοι
 πῶς. τοιγαροῦν ἔννοιαι μὲν φη τοιαύτης Δεινότητ Ἐ αἱ παρὰ
 ἔσῃ ἢ βαρῆαι ἢ βίαιαι, Ἐ ὅμπε αἱ παρὰ νουμύλια· οἷον, οὐ
 μὴν ἀλλ' ἠδὲ κῶς ὡ ἀδυνατοῖ τῷ δ' ὁ Δυσμαχώτατόμ ὄσι τῆν
 Ἐλιπίων πρᾶγματάων, Ἐ βέλτισον ἢ μῆρ· καὶ πάλιν, ὁ γὰς
 ἔσι χείρισον ἐκ τῷ παρὰ κληυδότητ Ἐ χρόνῃ, τῷ τῷ πρὸς τὰ μέλ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

Ἐ τοῦτο ἢ ἐν προσωμίαις καὶ ἐν καταστάσει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι ποιῆρ, σφόδρα (ὀμαι) δεινοῦ λόγου, οὐ μὴν Δοκῶντος γε εἶναι τοιοῦτος. τοιοῦτο Δ ἄν καὶ φησὶ ὄντως Δεινότητος ὅστι, τὸ Δοκῆρ ἀφελῆ τινὰ Ἐ ἀπλοϊκὸν παρέχεσθαι λόγου, Ἐ αὐτὸν ὡς εἶναι Δοκῆρ τοιοῦτον, πᾶν τοῦναντίον ὄντα τε καὶ ποιῶντα ἢ τὸν λόγον· οὐ μὴν δίαςματι, οὐδὲ ἀξίωματι δύναται ἄρ' ἔχειν ὁ τοιοῦτος Ἐ λόγος, οὐδὲ τοῖς ὅλοις εἶναι Δεινός, εἰ Δι' ὅλου τοιοῦτον ἐργάζοιτο τις αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐπεὶ ἢ εἰς πολλὰ κίς καὶ βαδύτητ' Ἐ Δεῖ ἢ μεγέθους τινός, οἷς ὁ μὲν εἰς ἤτοις χρῆται, κἀνταῦθα λέγω ἢ ἐν ἰδιωτικῶς· λυσίας ἢ οἱ κατὰ λυσίαν, ἢ ἴσον, ἢ ἄσφαλῶς ἀποφαίνονται ἕς. ἐπεὶ τὰ ἄρ' ἐν πρὶ τούτων εἰ δ' οἱ λέγειν, ἢ βραχεία, ἢ οὐδὲ ὅλας τούτοις ἐκείνοι γε χρῆσάμενοι φαίνονται. Δινο μὲν Δὴ ταῦτα, Δεινότητ' Ἐ ἴδω, φασὶν τε Δὲ λόγος Δεινός, οὐκ ἄρ' τοιοῦτος, ὃ Δὴ ἢ τρίτον ἐφ' αὐτὸν Δεινότητ' Ἐ ἴδω Ἐ εἶναι, ὃ τῶν σοφιστῶν λέγω, πῶν πρὶ πᾶσι ἢ γοργίαν, καὶ μέγαν, καὶ τῶν κατ' ἡμᾶς οὐκ ὀλίγων, ἢ καὶ μὲν πάντων λέγω. γίνεται γὰρ τὸ πλεῖστον πρὶ τῶν λέγειν, ὅταν πρὸς χείρας καὶ σφοδρᾶς ἕς ἢ καὶ σεμναῖς συμφορήσας, εἴτ' ἔλαγγέλῃ τὰν τῶν ἐννοίας ἐπιπολαίους ἢ κενᾶς ἢ μάλας, ἢ Ἐ ἀκμάσι χρωτό, κώλοισ τε ἢ τοῖς ἄλλοις πᾶσι, ἢ ἴσι κεκαλλωπισμένους, ἀκμαίους τε καὶ σεμνοῖς. καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸς ἕστω Δείξω, λοιδορίας ἢ σφοδρότησιν ἐκὴν κεχρησθῆς, ἢ ἐν δὲ ἕστω μνηστὴς τοιοῦτου Δεῖ, κατὰ τὸν εἶωδον ἀριστογέτωρ πρὸς ἕστω νομῶν ἢ τίς ἐσιν, οὐ μὴν οὔσα Δεινότης. ὑπόκεινον γὰρ καὶ μὴν χρῶν μάλλον τὸ τοιοῦτον· ἐπειὶ καὶ ἐν ἐννοίας χρησιμὸς ἕς ἢ καὶ δόδοις, ἐχούσας μέγαν Ἐ, οἷον σεμναῖς ἢ σφοδρᾶς ἢ πρὸς χείρας ἢ λαμπραῖς ἢ ἀκμαίαις, ἢ καὶ ταῖς πρὸ βαλλούσας τὸν λόγον

λόγῳ, μὴ καὶ καὶ οὐκ ἐστὶν ποιεῖν τὸ τοιοῦτον, μὴ δὲ ἐν δα Δεῖ, φανεῖται μὴ
 Δεῖ, οὐ μὴ ὡς ἀληθῶς γὰρ ἔσαι τοιοῦτον. τὸ μὴ οὐκ Δεῖ, τῆ
 λέξει χρησθῆς μεγάλη ποτὲ ὑπὸ σμικρᾶς τινός καὶ λιπῆς ἐν-
 νοίας, χρησιμομοιοῦναι, καὶ μὴ μόνον τῆ λέξει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπι-
 ρήτοις αὐτῆς, συγχωρῶ (ἐπιφθῆ καὶ ἰσοκράτης φησὶ, ῥήτορος) εἶ-
 ναι, τὸ, τὰ σμικρὰ μεγάλως ἐπιφθῆ Δαῦαδῆς, καὶ τὰ μεγάλα
 σμικρῶς) οὐ μὴ ἄπλῶς ὅτι χρησιμομοιοῦναι, ὡσαύτως οὐδὲ ἄλλο
 οὐδὲν εἶδῃ λόγου, ἀλλ' ὅτε εἰς Δεῖον ἤραλαμβάνοιτο. εἰς δὲ
 τὸ μέγαλός καὶ τελεωτάτης ὑπὸ σμικρᾶς (οἶμαι) τὸ χρησθῆς τοῖς
 καθεστῶς εἰδέναι τε καὶ Δαῦαδῆς. ἢ ἢ ὡς ὄντως Δεῖ, αὐτῆ ὅτι,
 καὶ Δαῦαδῆς ἔλεγον ἐν δὲ ἐν ἀρχῆς τῆ πρὸς Δεῖνότητος λόγου, τὸ,
 τοῖς εἰδέναι ἅπανσι τῆ λόγου καὶ πάσαις ἐννοίαις εἰδέναι ὥστε
 Δεῖ, καὶ ποῦ, καὶ πρὸς ὅτι τινος, καὶ πῶς, καὶ ἐφ' οἷς, χρῆσθῆς. ὅτι
 μὴ μόνον εἰδέναι, ἀλλὰ καὶ Δαῦαδῆς. τοῦτο δὲ εἰδέναι ὅτι πρᾶ-
 γματείας, ἐπομιμῆς μὴ ὅτι πρὸς εἰδέναι λόγῳ, καὶ ἄπῳ ὅτι πρὸς
 εἰδέναι ὅτι πρὸς εἰδέναι, χωρὶς δὲ ταῦτο μὴ καὶ εἰδέναι. ἄ-
 γαπητὸν ἢ, εἰ καὶ μὴ πάροργον, ἐτέρας ὡς δὲ τοιοῦτον πρᾶγμα-
 τίας ποιοῦσθαι ὅτι, μὴ δὲ ἐπὶ προδῆκῆς ἀποδῆς μέρι, καὶ ἄπῳ
 καὶ ἄπῳ γένοιτο, εἰδέναι δὲ ἀποδῆς ἀποδῆς ἢ προσήκει ὅτι τοιο-
 ῦτον, μὴ πάντα σφραλεῖν τῷ λόγῳ τῷ πρὸς αὐτῆς. ἐπεὶ καὶ ὅτι
 τῷ πρὸς τῷ εἰδέναι γράφοντες λόγῳ, τοιοῦτον αὐτὸν ἐν ἐννοίαις αὐ-
 τῶν ἐπιφθῆ καὶ μέρι ἐν ὅτι πρὸς Δεῖνότητος ἐρεῖ, ταντῆς
 ὅτι ἐπὶ πρᾶγματείας. καὶ ὅποῖον γέ τοιοῦτον καὶ ὅποῖον ἐργον, ὅ
 παρὰ τῆς γνώσεως, καὶ οὐκ οὐδὲ ἀνδρωπίνης ὅτι Δαῦαδῆς,
 Δεῖας δὲ τινος ἰχθῆ, τέχνη πάντα ὑπολαβῆς ταντῆς, καὶ
 ἢ, ὡσαύτως πα, τῶν, αἰτίας, τῶν, τᾶλλα ὅσα τοιαῦτα.
 καὶ Δεῖας πρὸς πάντων μὴ προβλημάτων, πάντων αὐτῶν ἐν

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

τούτοις εἰδῶν καὶ τρώων, πάντων δ' αὖ τῶν ἡ¹ μέρ² νοή³
 μάτων, εἴτ' αὖτ' εἴη προκαταρκτικά, εἴτε πωσιτικά τε καὶ συστα⁴
 τικά, εἴτε ἀντιθέσεων λυτικά, εἴτε ὑπ⁵λογικά· πασῶν τε ἰδέων
 λόγου, ποῖον μὲν τοι προσήκει τὸ ὅλον εἶδ⁶ εἶναι ἢ λόγου κα⁷
 τὰ τόδε δ' ζήτημα, ὑπ⁸ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν, ἡ⁹ τῶνδε ἢ προ¹⁰
 σώπ¹¹ λεγόντων, ἡ¹² τῶνδε τὸν καιρὸν· ποῖα ἢ αὐτῶν τὰ κατὰ
 μέρ¹³ νοήματα, καὶ τίνα μὲν ἐπεὶ τῶν εὐρεθέντων, τίνα δὲ
 ἀρρήκτα ἔαυρ' ἐνταῦθα βέλτιον (ἐτέρω, δι' γὰρ οὕτω τύχη καὶ
 τὸν κατὰ τὸν ἔσαι) καὶ τίς τοῖς κριθεῖσι ἐπιδύωι, τάξις ἀρίστη καὶ ἡ¹⁴
 ὑπ¹⁵ τῶνδε (πάλ' γὰρ καὶ τῶτο ἐφ' ἐτέρων, καὶ κατ' ἄλλ¹⁶
 λον καιρὸν τάχα ἴσως ἐτέρως ἔσαι) καὶ πῶς μὲν τούτο, πῶς
 δ' ἐκείνο εἰσακτέον· καὶ τίσι μὲν πλεονάσαι τῶν ἐνοίων, καὶ
 τίνα τρόπον βέλτιον, τίνας δὲ πῶ ταχίστου ἀπαλλάττειν
 δι' ἐλαχίστου πως αὐτῶν ὑπ¹⁷μνηθέντα, ταῦτα δὲ γὰρ πάντα
 τα καὶ τὰ τοιαῦτα, τέχνη διαλαβεῖν, ἔταῦτα μὴ διὰ σφά¹⁸
 διστα μακρῶν, θέοι (οἶμαι) τί πράγμα ὅδε, καὶ οὐκ ἀνδραπέτης
 Δωάμεως· οὐ μὲν ἄλλ', ὅσον γε ἀνδρώπου φησὶς ἑταρῶν
 ποῖς τοῖς τοῖς ἰκανῆ, καὶ ἡμᾶς ἑταρῶν οἶομαι, ἔταῦτα μὲν
 οὐαί γε πρὶ τούτων ἀπάντων ἐν τῶν πρὶ μεθόλου Δεινότητος
 ἰκανῶς, εὐδύς μετὰ ταῦτα. πρότερον δὲ ἐπεὶ ἀνάγκη πρὶ τῶ
 πολιτικοῦ λόγου, καὶ τῶν κατ' ἀνδρα ἐνδοκίμωντων ὑπ¹⁹ λό²⁰
 γοις· οὐχ ἀπάντων, ἀλλὰ τῶν γε κρατίστων, καὶ ἀφ' ὧν οὐ κα²¹
 λεπὸν αὐ γένοιτο τοῖς τε τὰ προσημυλία πάντα καὶ τὰς ἡ²²
 καὶ ἰδέας ἐπεγνωκῶσι τῶ λόγου, καὶ πρὶ τῶν ἄλλων ἐκείνου
 γινώσκων ἢ δ' εἶ, καὶ νέων ἢ δὴ καὶ παλαιῶν. ἀλλὰ λεκτέον γ²³
 ἢ δὴ πρὶ τῶ λόγου τῶ πολιτικοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ

ΛΟΓΟΥ.

Ο πολιτικὸς τοίνυν καλῶς μὲν λόγῳ γίνεται μὲν
 διὰ πασῶν τῶν προσημνύων ἰδιῶν· οὐ μὲν ἄπλῶς γε,
 κενθεσῶν δὲ πως πρὸς ἀλλήλας, ὡς ἐλέγμεν. καὶ ὁ μὲν τῆ
 ἀρίστη μίξις χρυσά μου τούτων, τὸν ἄριστον δηλαδὴ τῶν πο-
 λιτικῶν λόγων ἐργάζεται· ὁ δὲ μετ' ἐκφυγόντων, τὸν κτλ Δευτέρου λό-
 γου γινόμενον τῶν πολιτικῶν ἄριστον· ὁ δὲ καὶ μετὰ τῶν τριτοῦ, τὸν
 κτλ τρίτου δηλαδὴ λόγου τοῦτου, καὶ πρὶ τῶν ἄλλων δὲ ὡσαν-
 τας ἐρήδω. ἤτις δὲ ἀρίστη μίξις αὐτῶν, καὶ τίς ὁ κρᾶτις τῶν
 λόγων τῶν πολιτικῶν, ὅτι μὲν ὁ δημοσφεικός, οὐδέ τις ἀμει-
 βάλλε Διήπουδεν· οὐ μὲν ἄπλῶς γε ἡμῖν πρὶ δημοσφεικῶν νῦν
 πρῶτα λέγεται, ἀλλὰ πρὶ τοῦ καλλίστου τῶν πολιτικῶν, ἵνα
 ἀπὸ τούτου καὶ πρὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' ἀνάγκην εὐδοκίμοῦντων
 καὶ τοῖς πολιτικοῖς λόγοις, χαρακτηρισίζην ἡμῖν μὴ ἢ χαλεπῶς
 συμβαίνα γε μὴν ἀναγκαίως πρὶ τούτου λέγουσι, καὶ πρὶ δη-
 μοσφεικῶν λέγεται Δοκῆν· ἐπεὶ καὶ ἀντιτρέφει. ἄριστός τε γὰρ π-
 ολιτικῶν λόγων ὁ δημοσφεικός, ὅτε αὖ δημοσφεικὸς λόγῳ,
 τῶν πολιτικῶν ἄριστος. φημὶ τοίνυν δεῖν ἐν τῷ τοίνυν τῶν
 γὰρ πλειονάζην μὲν αἰεὶ τὸν τε πῶν σαφίως αὖ ποιοῦντα πύκην,
 καὶ τὸν ἡδύορ τε καὶ ἀληθῆ, καὶ μετὰ τοῦτους, τὸν γοργόν·
 τῶν δ' αὖ ἐ μέγιστος ποιοῦσῶν ἰδιῶν, πῶν μὲν πρὶ βολῶν διότι
 λου πλειονάζην, καὶ οὐχ ἡπτόρ γε ἢ τῶν καθαρότητα τε καὶ εὐ-
 κρίνεαμ· πῶν μὲν τοι τραχυντικὰ τε τῶν σφοδρότητα πρὶ σφόνδ
 μὲν ὡς τοῖς ἐσημνύοις, κατὰ Δευτέρου δὲ τῶν τρίτου λόγου.

ἔνδομοις καὶ ταῖς σωθῆκαις καὶ ἀναπανσεσιμ. αἱ γὰρ ὑπὸ μεί-
 λεια φηὶ λείξεως, ταῖς πυκνότησι τῶν ἔνδομων ὑπὸ τῆς ἰσότητος · καὶ
 τὸ καθαρόν αὐτὸ φηὶ σωθῆκαις τε καὶ ἀναπανσεως ἀφορεῖται
 τῶν τοιούτων νομμάτων ἢ καὶ ζητημάτων τὸ ἄγαρ ἐνδεσθόν, χά-
 ρῖς τινὰ προσβάλλον ἀφ' ἑαυτοῦ, Ἐλεγεῖτο τὸν ἀνισοατῶν, καὶ
 οὐκ ἔστιν ἀχθεῖν τῆ πυκνότητι τῶν νομμάτων Ἐ τῆ σωμαχία·
 τοιαῦτα ἢ τὰ ἐν τοῖς λογισμοῖς κείμενα Ἐ δυνάμεις λόγου
 δυνάμεια. ἐπεὶ γὰρ ὅστις ἢ τοῦ λόγου δυνάμεις, τὰ πολλὰ ἢ
 τὰ δυνατὰ ἢ σκολιὰ τῶν νομμάτων, ἢ τὸ σωμαφότρον δι' ἐπ-
 λαχίς σαφές ἐπέθ, ἀντὶ τῶν σωθεσθῶν εἰς τινα κακίαν λόγου,
 οἷον ἐπιτέλειαν ἢ σκληρότητα, δ' ἔτι ὑπὸς κάλλους τῆ βραχυπτηῖ-
 ᾧ δὲ πᾶσι ὑπὸ μείλεια· πρὸς ᾧ τοντοῖς μάχεσθαι πῶς τῶν ἐν-
 τῶν τὸ ὑπὸ μείλεια καὶ μὴ ἀνεφελύξω. ὥστε ἐκ καὶ συμβαίνει
 διὰ λεωπότητα νομμάτων (ὅ δὲ πολλὰ κινεῖσιν ἐν τοῖς
 τοιούτοις γίνεσθ) καταφέρεσθ τὸν λόγον εἰς ἐπιτέλειαν, ὅς δὲ σωθε-
 σθῶν ὅπως αὐτὸν τοῖς τῶν κάλλος ἰσχυμασι καὶ τοῖς ἔνδομοις,
 ταῖς τε σωθῆκαις Ἐ ταῖς ἀναπανσεσιμ. ἀλλὰ ταυτί μὲν ἀ-
 κριβῶς ἐν τῶν πρὶ μέθοδον θανάτῃ Ἐ ἡμῖν λελέξετα, τὸ πό-
 τε καὶ πῶς διὰ πλεονάζου ἐν τισι τῶν ἰδεῶν · νῦν δὲ ἀπλῶς
 πρὶ πολιτικόν λέγουμεν λόγου καὶ δημοσθενικόν ἐν τῶν καθό-
 λου, καὶ οὐ πρὶ τὸν δημοσθενικόν ἢ πολιτικόν. Διαφέρει δὲ
 ἢ καθόλου τὸ λέγειν ἢ ὑπὸ μείλεια· ἐπεὶ Ἐ οἱ δημόσιοι λόγοι το-
 ῖστος Ἐ οἱ ἰδιωτικοί, καὶ πάλιν τῶν δημοσίων ὁ πρὸς λεπί-
 νου, καὶ ὁ καὶ ἀρχίνου, δημοσθενικοὶ δ' ἑσθου δ' ἐμ εἰσιν ἅπαντες,
 διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων πᾶμπολυ, τῶν μὴ πρὶ ταυτῶν εἰδῶν
 πλεονάσαι. ἐν ἔ Ἐ ἄλλοις τισὶ πολλὰ κινεῖσιν οἷον τραχυ-
 πτηῖ ἢ ὑπὸ κείρας ἢ ὅλως ἢ δὲ ἐν τῶν λογισμῶν, δι' αἰτίας τινὰς.

ΠΕΡΙ ΓΩΓΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἐν προσώπων τις ἰδιώτης, ἢ τι τοιοῦτον ἔτρον ἠνάγκασε καταλ
 ῆν ἀπὸ τῆς οἰκίου ἀξιώματι τὸν συμβουλευτικὸν λόγον εἰς
 τὸ ἠδικώτρον, ὡς εἴ τῳ ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν, ἢ καὶ τῶ ἄλ
 λω, μὲν τὸ ἐμποδῶν εἶναι νομίζομεν πρὸς δὲ δὲ τὸν τοιοῦτον
 εἶναι τὸν ἄριστον τῶν συμβουλευτικῶν, ὅσοιον ἔχαστα κριζομένη,
 ἀξιοματικὸν λέω, καὶ οἷς εἴπομεν πλεονάζοντα (ἐκένθη γὰρ
 οὐκ ἔτ' ἄρ' ἄριστος) εἶναι τῶν συμβουλευτικῶν, ὅ γε τῆς οἰκείας φύσεως
 διὰ τὴν χρισίαν ἐμποδῶν εἶς) εἰ δέ τις ἐπιπέσει φήσ
 σε, διὰ τὸ τῶν ἐπιπέσει προσώπων, μέγεθ' λαβῆν, ὅτι ἐκ
 ἐν ὑψηλοῦ ἐπιπέσει εἴητο καὶ σφοδρότητα, ζῆνοῦται ὅσῳ ἐπι
 πεσει ἐκείνου τραχυτητα, καὶ ἄλλως ἀκμῶν καὶ τῶ ἀθηναίων ἐκ
 χουσι, οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ παρρησία καὶ μέγεθος, πρὸς ἅπαρ συλ
 λαμβάνειν καὶ τὸ τῶν ἐπιπέσει προσώπων ἀνάγκη συγχωρῆναι,
 οὐ μὴν τσοῦτόν γε ὅσον αὐτὸ τὸ φησὶ συμβουλιῆς ἰδίον. πρὸς δὲ
 προσώπων ἐπιπέσει, ὅ πρὸς μεθόδου διφρόνητος ἀκριβέστερον
 ὑψηλοῦ λόγος. ἀλλ' ὁ μὲν κάλλιστος συμβουλευτικῶν, ὅσον
 ἐφαρμύ, λόγων, τοιοῦτος. ὁ μὲν τοὶ δικανικῶν κάλλιστος, ἀνά
 παλιν ἔχει τῶν, εἰ μὴ πρὸς δημοσίωμ εἶναι καὶ μεγάλῃ πραγμα
 τῶν, καὶ συμβουλιῆς ἐγγυς. ὡς ὁ καὶ ἀριστοκράτης ἔχει, ἐπιπέσει
 τῶν ἐπιπέσει, ἐπιπέσει ὅσοι τοιοῦτοι. οὗτοι γὰρ χρισίον ὡσαντὼς τῶν
 συμβουλευτικῶν τύπων χαρακτηρίζονται. τάχα δὲ ἄρ' οὐδ' εἶναι
 τῶν δικανικῶν φύσει, νομισθεῖ τις, ὁ μὲν τοὶ μὴ τοιοῦτος, ἀλλ'
 ἀπὸ τῶν δικανικῶν, ὅπως ἐφ' ἔχει, ζῆνοῦται ἔχει τῶν προσημνῶν.
 ἵδους τε γὰρ καὶ τῶν κατ' ὑψηλοῦ ἐπιπέσει ἀφέληται, πλεονάζον αὐ
 τῶν μετέπειτα δὲ. βραχυτητα ἢ τινος τῶν τοιοῦτων ἢ κ
 σα μετέπειτα, ἢ ὅτι βραχυτητα. μέγεθ' δὲ δὲ μὲν καὶ τῶν π
 βραχυτῶν ἀπὸ ζῆνοῦται εἴηται (οὐ γὰρ ἀπὸ γε φησὶ λέξεως ἢ τῶ
 πρὸς

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

πρὶ τῷ λέξι μὴ κῆ τῷ μέθοδον ἢ εὐνοίας, πλὴν ὅσον ἐπὶ ἐλάχιστον
 δὲ δὲ κῆ τὰς ἄλλας τὴν μεγέθους ιδέας, οὐκ ἔτι, πλὴν εἰ μὴ πρὸ
 πῶν κῆ ἔννοια σφοδρότητα, ἢ τῶν κῆ τῷ κῆ λέξι μετὰ ῥημά
 τῶν τῶν πρὶ αὐτῶν τοῖς δὲ λογιστοῖς μέρει τὴν πολιτικοῦ χροῖ
 καθεστῶτος καὶ ὁ συμβουλευτικός. καὶ τοῖς τοῖς γε οἱ δημοσθενικοῖ
 δικανικοῖς, τῶν τῶν οἱ ιδιωτικοῖς ὁ δὲ πανηγυρικῶν λόγων κάλλι
 λισθ, εἰ λέξι περὶ οὐκ ὡς εἰ ζητήμασι πολιτικοῖς. ἀλλ' αὖ
 τὸ τὸ πανηγυρικός, δε οὐδὲ πολιτικός ἴσως ἄρ κληθεῖν, πάντες
 ἄρ εἰκ δὴ τῶν πρὸ ὁ πλατωνικός, ὡς τε πάλιν, ὁ πρὶ τῶν καλλίσου
 πολιτικῶν λόγων λέγοντες ἔφαμεν, τῶν αὐτῶν τῶν δημοσθενικῶ
 τῶν ἀποφαίνοντες, τὸ τὸ νῦν πρὶ τῶν καλλίσου πανηγυρικῶ
 λόγων φαίμεν ἄρ, ὅρ αὐτῶν τὸ τοῦτομ εἶναι τῶν πλατωνικῶν,
 καὶ γὰρ εἰ ταῦτα ὁμοίως ἀναστέφ καθάπερ κἀκεῖ. ὅτε ἢ κἀ
 λισθ πανηγυρικῶν λόγων ὅστις ὁ πλατωνικός, ὁ τε αὖ πλατω
 νικός λόγος, τῶν πανηγυρικῶν ὅστις ὁ κάλλισθ, ὡς εἰ λέξι
 περὶ, πρὶ οὐ λεκτέον. πρὶ γὰρ τὴν πολιτικοῦ πανηγυρικοῦ, πρὶ οὐ
 μετὰ τῶν πρὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικοῦ λόγων φαίμεν τῶν
 εἰσὲν προσήκων, μικρὸν ὑσθρον λέξομεν. οὐ γὰρ ἄλλως ἔρχο
 μεθ. ὁ τοῖνυν κάλλισθ πανηγυρικός, καὶ (ὅπως ἔφαμεν) ὁ πλατω
 νικός, ταῖς μὲν δὲ μέγεθθ ποιούσας ιδέας πῶν τῶν
 πρὶ καὶ σφοδρότηθ γίνεται πάσας. Διήκειν δὲ ἐπὶ
 χροῖ διὰ τῶν τῶν ἀφέλιαν, μὴ ἐλαττωμένῶν αὐτῶν, ποσῶ
 τηθ εἶναι, πῶν ὅπου καθαρῶς δεχάμεν τῶν λόγων εἰς σε
 μνότητα δεῖ. αἱ δὲ γλυκνῆτες, εἰ περὶ ἄλλοθί τῶν, καθεστῶτος
 ταῦτα ἔχουσι μάλα, νοθ αἱ ὑπὸ μέλας αἱ ὅρ ἀβροθί τῶν
 οἱ ποιούσας λόγῳ. Διήκειν δὲ ἢ μὲν κῆ μέθοδον, ἢ ὡς
 κισθ ὅτι φανερά, πάντες ὑπὲς τῶν τῶν πανηγυρικῶ. ἢ ὅ
 τῶν

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

τὸτῳ γε, οὐδ' αὖ μῶς, πλὴν ὅπου ἔτό γε αὐτὸ ἐνδείξασθαι βού-
 λεται προσώπων τι ἢ ἢ παρ' αὐτῶ ποιούτων τὸν λόγον πανη-
 γηκόμ· ὡσπερ ἔπει πλάτωνι πεποικίται ὁ σωκράτης, ἐνδείξασθαι
 ἐναντιότητα λόγων ἔπει φαίδρα βολόμου Θ· καὶ δὲ ἀντιπρατίδη
 σι τὸν αὐτὸν ἔπει λυσίου. ἤδη δὲ ἔπει ἄλλοις πρὸς ἄλλῃ κατα-
 τὸ μμηκτικὸν εἶδ' Θ τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ φαίνεται τὸτο πε-
 ποικίως. ὁ γοργός γε μὲν, ὡς ἐλάχισον ἐν πανηγυρικῷ λόγῳ
 ὁ λόγ' εἶναι ὀφείλει· ἀφήγησις γὰρ ὅτι χεῖρ ἢ ἄπας· τοῖς δὲ
 ἄλλοις εἰδείσιν ἢ καὶ μέρεσι ἔπει πολιτικῶν, πρῶτα πλείους χεῖται ὁ
 πανηγυρικὸς λόγ' Θ, καὶ δὲ ὅτε συμβολυτικὸς ἦν ὁ δίκαι-
 κός. ἐν δὲ τοῖς ἀμοιβαίοις ἔπει πανηγυρικῶν, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς πρῶ-
 τῷ πρῶτῷ ἔπει πλάτωνι ὅτι, ἢ δὲ καὶ αἱ τραχύτητες ἔπει αὐ σφο-
 δρότερες ἔχου καῖρον οὐκ ἐλάχισον· ὡσπερ ἔπει τὰ φησὶ ἐναντι-
 τῷ εἶδη πάντα, καὶ ἢ γε ἔπει πῶς λόγων ἐν γοργίᾳ ἕντες
 φησὶ φαινομένης εἰσὶ καὶ οὐκ οὐσης ἐναντιότητ' Θ· καὶ οὐ μόνον ταῦ-
 τὰ γε τὰ εἶδη τὰ ἀμοιβαῖα, ἀλλὰ ἔπει πάντα εἶδη δέχετ' ἑαυτῶ
 τὸ μμηκτικὸν τε ἔπει δραματικὸν· καὶ οὕτως ὥστε κεχωρισθῶν πρῶ-
 τῷ ἀλλήλων αὐτὰ καὶ μὴ κεχωρισθῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ μὲν ἔχειν ἐν-
 ἑαυτῶ ἀφέλασθαι, ἰδίᾳ δὲ σεμνότητα, ἰδίᾳ δὲ ἕκαστον τῶν λοιπῶν.
 εἰ δὲ οὐ καὶ ἕνωσιν καὶ οἶον εὐτελὲς εἶδ' Θ τῷ λόγῳ. αἱ γὰρ
 μμηκτικαὶ ἢ προσώπων καὶ τῶν χωρῶν ἢ δὲ διεδώκασιν, καὶ
 ὡς ἢ ἐν λογογραφίᾳ τοῦτο εἶδ' εἶναι διὰ τὸ πανηγυρικὸν, ὡς
 δὲ ἐν ζητήμασι πολιτικοῖς, ἐνθα ἔπει πολιτικῶν πανηγυρικῶν εἶδ' ἔπει
 πρῶτον μὲν πρῶτον ἐπηγηθῶν μὲν ἕρῃ. εἰ γὰρ τινα καὶ πρῶ-
 τῷ ἢ μμηκτικῶν πρῶτον ἐπηγηθῶν μὲν ἕρῃ. εἰ γὰρ τινα καὶ πρῶ-
 λητικὰ ζητήματα ἔπει πανηγυρικὰ· οἶον, εἰ πρῶτον προπομπείας
 ἀμειψομένων ἢ ἀδινάοι ἔπει λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ μμηκτικὰ, ἢ
 ὅσα τοιαῦτα, ὡς ἐν τοῖς τοιοντοῖς ζητήμασιν, οὐκ ἔπει ὁμοίως δ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

παινηγυρισμός, ἀλλὰ πολυλικώτερος γίνεται, ἢ καὶ σχεδόν· δι' ὅμ
 πρὸς καὶ ὁ συμβουλιώδης, μᾶλλον γὰρ μὴ ἐνταῦθα ἢ ἐκείνῃ τε
 λαμπρότης καὶ ἡ σεμνότης πλεονάζουσι δφείλουσι· ἐπαντήσοι
 δὲ πάλιν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔξέβηκεν· ὁ μὲν γὰρ πολυλικὸς παι
 νηγυρισμός, τοιοῦτος ἔστι· ἢ δὲ καὶ λογιζατοῦ παινηγυρισμός, οὗτος
 καλλίστος, ὁ πλάτωνικός, καὶ τοιοῦτον πρῶτον φαινόμενον
 ἡμῶς εἶπαι τὸ ἄριστον τοῖς βυζαντινοῖς τε καὶ δωραμυνοῖς παι
 νηγυρισμὸν λόγῳ ἐργάζεσθαι· ὡς δ' ἐμποιήσῃ· παινηγυρισμὸν γὰρ πρῶ
 γμα δὴν που δέξῃ ποίησις ἅπαντα, ὅτι πάντων γὰρ λόγῳ παι
 νηγυριστώτατον· ὡς οὖν ἐν ταύτῃ καὶ τί τὸ κράτιστον καὶ ταυτί
 εἶδος (τοιοῦτον γὰρ δὴ χαρακτηριστέον ἡμῶν κἀνταῦθα· πρῶτον
 ὡσπερ καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἢν χρησιῶν· εἰδῶν ἐχαρακτηρίζου
 μὲν, ἀπὸ τῶν καλλίστων χαρακτηρισζόντες οὐχ ὁμοίως) ἢ διοικήσει·
 ἀλλὰ προσεῖναι δεῖ πολλὰ καὶ ἄλλα τοῖς πρὸς λόγῳ παινηγυρι
 κῶ προσεκημινοῖς ἅπασιν, ἀ δὴ καὶ ἰδίᾳ τις ἂν εἶναι φάσιν ποίη
 σιως, πρὸς ὅμ λεκτέον· ἀνάγκη δὲ πάλιν ταυτὸν εἰπεῖν· καὶ πάλιν
 αὐτῷ ἀναλογίᾳ σωσάμεν κἀνταῦθα τοῖς ἐμπροσθεν καὶ τῶν γινώ
 μεθας· ὅπου γὰρ ἢ ὁ δημοθένης ἡμῶν καὶ πρῶτον πολυλικὸν λό
 γον ἔμ τε τῶν συμβουλιῶν ὅτι δικαστικῶν, καὶ ὁ πλάτωνος
 τῶν περὶ παινηγυρισμῶν, τοιοῦτον ἂν ὁμοίως εἶναι καὶ τῶν ποίησι
 δὴν, παινηγυρισμὸν λόγῳ ἐν μέτρῳ λέγειν εἶναι τις, οὐκ οἶδ' αἰεὶ δια
 μαρτυρεῖται· ἐπεὶ κἀνταῦθα ὁμοίως ἀνασχεθῆναι τὸ πρῶτον, κα
 δὲ πρὸς ἀνέστρεφον ἐπὶ ἀμφοῖν κακῶν· ἀρίστην τε γὰρ ποίησιν ἢ ὅ
 μῆρου, καὶ ὁμοίως ποικίλων ἀρίστη· φαίλω δ' ἂν οὐ καὶ ἐπὶ ὅ
 ρων καὶ λογιγράφων, λέγω δ' ἴσως ταυτόν· ἐπεὶ γὰρ ὅστις ἢ πρῶ
 σις μίμησις ἅπαντων, ὁ δὲ μετὰ τῶν πρὸς τῶν λέξιν κατασκευασ
 ῶν ἀρίστα μιμουμένων καὶ ἤτορας δημογοροῦντας, καὶ κινδύων
 οὐκ

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓ. ΤΟΜΟΣ Β.

πανηγυρίζοντας, ὡς πρὸς τὸν φήμιον ἢ τὸν δημόλοκον, καὶ
 τὰ ἄλλα πρόσωπά τε καὶ πάντα πράγματα, οὗτ' ἄριστος
 ὅστις ποιητὴς. ἐπειδὴ οὖν ταύτ' οὕτως ἔχει, τάχ' ἄρ' ταυτὸν εἰση-
 κώς εἴπωρ εἶναι ποιητῶν ἄριστον, ὡς εἰ καὶ ῥητόρων ἄριστον ἢ
 λογογράφον ἔλεγον. ῥητογῶν μὲν γὰρ ἢ τεκτόνων ἢ τ' τοῖς
 τῶν ἴσως οὐκ ἄριστ'. καὶ τοὶ ἢ τὰ τοιαῦτα, ἄριστα μιμῶμε-
 ν' ἢ. ἀλλ' οὐ λόγῳ ἐκείνοις. ἢ τέχνη οὐδὲ ἐν λόγοις· οἷς δ' ἐ-
 ὅστις ἐν λόγῳ δ' ἔργον, οἷον ῥήτορσι λέγω καὶ λογογράφοις, ὁ
 τῶν ἄριστα μιμῶμεν' ἢ λέειν, ὡς ἄρ' ὁ ἐκείνων ἄριστ'
 ἵπποι, πάντως ἄρ' ἐν ἢ αὐτὸς ἐκείνων ἄριστ'. ἄριστ' οὖν ἢ
 πάντα λόγων εἶδη ἢ ποιητῶν ἀπάντων, ἢ ῥητόρων ἢ λογογρά-
 φων ὅμοι'. ἢ γὰρ μεγέθη ἢ ἡδονὰς ἢ ὑπὸ μελείας ἢ δ' ἢ
 νόπτας, ἢ (δ' μέγιστον) πίσσεως μίμησης ἢ ἀναγῆ ἢ πρέπουσα
 τοῖς ὑποκειμένοις, καὶ τοῖς ἢ λέξις ἢ ταῖς εἰσπαύσαις τῶν
 προσώπων, ἢ μνῶν διατυπώσεις ἢ μέτρων διαφόρους πο-
 μάς, δ' ἢ ἢ Διαφορὰ πως συμβαίνει γίνεσθ' τὰ μέτρα, ἢ
 ταῦτα ἐν δέοντι ἢ ἢ λόγον μεταβαλλόμενα πρὸς τὸ καὶ τὸ
 φησε πάντων ἄριστον μέτρον προσηδῶν. ἢ ὅπως τὸ ποικίλον
 ἢ δ' ἀπάντων ἐν ὅτι κάλλιστον ὁ μάλις ἐργασάμεν', πρὸς
 πάντας ποιητὰς οὕτως ὅστις. ἢ ἢ καὶ οὖν ἢ ταῦτα, τὴν τε
 ἀρίστην ποιήσιν, καὶ αὐτὸν ὅμοιον χαρακτηρισίαν· ἢ ἢ ἐπιπέ-
 σσιν ἢ τὸ λεγόμενον, ἢ τὸ δ' ἢ ἀπανέλωμαι. ὁ τοίνυν
 ὡς ἐν ποιήσιν, λόγ' ἄριστ' πανηγυρικῶν γίνεσθ' διὰ τε τ' προσφαιμέ-
 νων πρὸ πανηγυρικῶν λόγων, πάντ' ἢ ὡσανύς, ἢ ἢ δ' ἢ ἢ ἢ ἢ
 πρὸς τὰ προσφημῶν, οἷς ὁ μὲν Δικανικὸς ἢ συμβουλικὸς
 ἢ ἢ χρεῖται, ἢ ὅτι σπανιώτατα. ἢ οὕτω ἢ οὐκ ἄσασιν, ἀλλὰ ἢ
 σμ' ὁ δ' ἐν τῶν καταλογῶν πανηγυρικῶν, χρεῖται μὲν χρεῖσθ'

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἅπασιν, ἀλλὰ μετὰ τινὸς Πραμυθίας, καὶ οὐκ ἄπολῳς. ἔσι δὲ
 ἴδια ποιήσεως πρὸς τὸν ἄλλον λόγῳ πάντως μὲν πρὸς καὶ τὰ
 μέτρα, τὰ τε ὁμολογόμενα, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς φίλῳς ἢ ἀκοῆς κρη-
 νόμῳ, μάλιστα δὲ ποιήσεως ἴδια, αἱ τε μυθικαὶ ἔννοιαι πᾶσαι
 οἷον τὰ περὶ κρόνου καὶ τιτάνων, καὶ ἔτι γιγάντων, καὶ δῖος ἀν-
 τῶ, καὶ τῶν ἄλλων δειῶν ἀνδρωποπαθῶς λεγόμενα, ὡς ἐγένετο
 καὶ ὅσα ἔπραξαν ἢ πράξαντες αὐτοὶ τε πρὸς ἑαυτῶν καὶ πρὸς
 ἀνδρώπους, καὶ ἔρωτες αὐτῶν, καὶ πόλεμοι, καὶ Θηλείαι, καὶ γο-
 ναί, καὶ τροφαί, καὶ ὅσα τοιαῦτα· πρὸς δὲ ταύτας ὅσα πρὸς ἀν-
 δρώπων ἢ τινῶν ἄλλων ζώων παρὰ τοῦ ζοολογισμοῦ οἷον, ὡς καὶ
 θύμῳ δρᾶκῶν ἐγένετο ἄνδρῶπου· καὶ ὡς ἀλκυνῶν ὄρνιθες, καὶ
 ὅσα περὶ ἀκρόνων ἢ χελιδόνων λέγουσι· ταύτης δὲ φησὶ ἰδίως
 καὶ τὸ γυναικῶδες ἄνδρῶν ποιῆσαι, ὡς τὸν τρεσσίαν, καὶ ἀνδρῶν
 ἐκ γυναικῶν, ὡς περὶ τὸν καινέα· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ πῆρσος, καὶ
 δρώπων λέγειν ὡς ἔφυσαν· καὶ ὅλως σώδειά τινα ζῶα ἢ ἔκα-
 ξάπελα οἷον, πηγασοί, καὶ γοργόνες, καὶ κένταυροι, καὶ σφραγίδες,
 καὶ τρίτονες, καὶ λαισφυγόνες, καὶ κνκλωπιες, καὶ πρῶτος, καὶ
 ὅσα τοιαῦτα· μυθικὰ δὲ κἀκεῖνα καὶ ποιητικὰ τὰ ὑπερβάλλοντα
 μὲν ἀνδρώπου φησιν, ὑπὲρ ἐκείνων δὲ τρατολογόμενα, ὡς γὰρ
 γονότα καὶ πικενέως ἄξια· οἷον, ὅτι ἀχιλλεύς τσονόδε ἐπέσθη,
 καὶ ὅτι ὁ αἴας ἢ ὁ ἐκτὼς τηλικούτων ἐξείπη· λίδρον, καὶ
 ὅτι τηλικούδ' ἦσαν, καὶ ὅλως τὰ τοιούτοισιν ποιητικὰ, καὶ
 τὸ τὰ ἄψυχα τοῖς δειῶν μετ' ἀποθέσεως τινὸς ὑπογεγῆρ φά-
 σκην· οἷον, αὐτόματι δὲ πῶλαι μνικῶν οὐρανοῦ· καὶ τὸ τοῖσιν δὲ
 ὑπὲρ χθρῶν δῖα φνε· καὶ ὅλως τὸ τὰ ἀδῶατα καὶ ἄπιστα τρῶ-
 τενέως, τὸ μὲν τοι, ἄταλι δὲ κητὲ ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα
 ποικιλὰ μὲν καὶ ἐσθία, ὡς εἴη τῶν περὶ γλυκνικῆτος ἡμῖν ἐξήγη-
 ῆται

ΠΕΡΙ ΓΟΨΟΥ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἡγορ δὲ ἔχει τρωατολογίας· πλὴν εἰ τῷ ἴππυος ἀντοῖς ἢ τινα
 ἄλλα ζῶα φωνᾶς ἀνθρωπίνης προέδωκε, ὡς λίαν μυθικά τις ἐπι-
 ποιητικά εἶναι λέγει. ἀφελὲς δὲ καὶ ποιητικὸν ὄμον, καὶ τὸ λε-
 γόμενον εἰς τὰ ἡμεῖς ὁ ἰέναι· οἶον, κνίσση δὲ οὐρανὸν ἠέκρη ἐλισ-
 σομένη περὶ κατωνῶ· καὶ ὅτι ὁ λέων τὸν λέοντα οὕτως ἀπέκτενε·
 καὶ ὅτι κνυβαχῶ ἐν κονίῃ πέσσε· καὶ ὅτι ἀσθμαίνων· καὶ ὅτι
 ποικίλα. ἐν μὲν γὰρ ποιήσῃ χηρῶσιμα, ἐν ἰσορίᾳ δὲ εὐτέλειαν
 ποιῶν, πλὴν ἐν δὲ ἀφελῶς τις πάνυ ἐδόλοτο τῷ ἰσορίαν γρά-
 φειν. ἀφελὴ γὰρ καὶ ἡδ' ἄομον τὰ ἡμεῖς. ἴδια μὲν
 οὗτοι ἔννοια ποιήσεως αὐταὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐννοίας τοῦ λόγου
 πανηγυρισμῶν, αἱ πέρ' εἰσι καὶ αὐταὶ ποιήσεως οἰκῆαι, μέθοδος
 δὲ αὐτῶν ποιήσεως ἴδια πάλιν πρὸς τὰς τοῦ πανηγυρισμῶν λόγου
 μεθόδους· μία, τὸ μὴ παρ' ἑαυτῶν δοκῆν λέγειν ἅτ' ἂν λέγω-
 σι· τὰς μονσας δὲ παρακαλεῖν, ἢ ἐν ἀπόλλωνα, ἢ τινα ἄλλον
 θεῶν, κακείνου ποιῆν δοκῆν εἶναι τὸν λόγον ἴδιον. πάλιν δὲ
 αὐτῶν τῶν οὐ μὲν συμβουλευτικὸς καὶ δικανικὸς ἡκιστα χρῆσεται,
 ὁ δὲ πανηγυρισμῶν, μετὰ τινῶν πρᾶμυθίας· λέξις γε μὴν φαει-
 νῶν πᾶσιν ἢ τις ὄξις ἢ ποιητικὴ, καὶ ὡς τῶν ἡμεῖς ποιῶν καλλίστη
 λέξις, ἢ ὁμήρου· καθαρὸς γὰρ ὡς ἐν ποιήσῃ κινδυνεύει μόνος,
 ἢ σῶν γε ἡσιόσῳ, κατ' αὐτὴν εἶναι· χήματα δὲ ἴδια ποιήσεως,
 οὐκ ἔστιν ὡς παρὰ ἢ νόματα καὶ μέθοδος τις ἐπιλέξις, ἀλλὰ
 τὰ αὐτὰ ἔχει τὰ πάντα τῶν πανηγυρισμῶν· καὶ δὲ τὸ μιμητικόν, ὡς
 ἐν τῶν ἰδίων λόγων ἀπαγῆ· κῶλά γε μὴν ἴδια ποιήσεως ἐπι-
 σωρῆσαι, ἐν δὲ μοί τε καὶ ἀναπαύσεις, ἔξ' ἴδιον μὲν εἰπεῖν ὅτι τὰ
 μέτρα, καὶ ὡς ἀληθῆς γε ποιοῦν κατ' ἑῶν ἕως ἐφ' ἑαυτῆς ἢ ποιῶ-
 σις μὴ ψιλῆ, ὅταν δὲ περὶ ὁμήρου λέγωμεν, ἀνάγκη προστιθεῖν
 καὶ ὅτι τὸ μίτρον· καὶ ποιοῦν δὲ οὐχ ἀπλῶς, ὅτι ἐξάμετρον

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

Δοκτυλικόν καταληκτικόν· ουδέ οτι ήσθε ή ομηρικη ανάπαιστος
 ή οσε ή ρυθμους, ή ήσθε ή σωθήκη, ολλ· ωσπερ ηχη παρ' ήν οση
 μάτωρ εν τοις ήτλ μίμησιν ελέγομεν, ουτω συμβαίνει ποπο
 κανταλ' θα γίνεσθ· οταρ γαρ ή δαδισιν εμπανη το λεγιτο
 προσλάβη ο ποιητής, ή τι άλλο προσώπου ήδ· μιμηται, ή ή
 αυτος αφ' εαυτου τοιονδε τι ή τοιονδε πρᾶγμα εξαγγελη, δε
 ιάγκη τας προσκηδσας ενταλ' θα καθ' εκασον γίνεσθ ήτλ τα ή
 δη ήν λόγων αναπαισσε ηχη βάσσε· σωθήκας· ρυθμους, ή
 οση σεμν' ή τραχῆς ή αφελῆς ή πηκαλλῆς και ωπμελες, ή
 οσα εδη ρυθμωρ τε· λόγων ελέγομεν. ετο δε συμβαίνει με
 λισα μου και δια το πληδ· ήν το εξαμέτρου χημάτωρ
 (εσι γαρ αυτ' χήματα δινο και τριάκοντα, ως διαδασκουσιν, ή
 μάς οι γραμματικοί), επήτα ηχη δια τίνω ποιαν ανάπαισιν, ή
 ηχη μέγισον εν τοις τοιοντοις, εξίσαση γαρ και το ομειου πη
 λάκις το μέτρον ρυθμῶ, και τας ποιὰς ήν σίχωρ τομάς ηχη
 αναπαισσε εννοιωρ ήτλ κωλα. το γουῶ, αυτος δ' ελωσια τεύχε
 κωλεσιν, αναπαισικόν πως εξί, γλυομλῆς αναπαισσεως εν τῶ
 ήρώωρ· δια τι δε ή τῶτου ελέσσερ αυτῶ ενταλ' θα, ή ετέρω ή
 άλλωρ τινωρ ρυθμωρ, ου χαλεπωῶς ωπγνοήν οη ο τα προσημεί
 να πάντα ηδη ήν ιδεωρ απασωρ το λόγου ορδῶς εωσσημεί
 ν· ηχη, ετι τον ηδη· δανότη· μεδόςου, δε μετα τῶδε
 ημῶρ τίνω πραγματείαν τέτακται· Νωι δε ήδη ηδη ήν μετα
 τῶτους τῶ προσημνῶ· ανδρας τρεῶς, αφ' εκάσω τῶτου πετα
 γυλῶρ, ή οση τα δειντρα· τριτα φορομλῶρ, καθ' εκασον ε
 κείνωρ εν τοις κατ' αυτῶ ειδεσι λεκτέωρ· ηχη πρῶτορ γε ηδη
 πολιτικωρ, δε δε αναγκάως πρῶτορορ επῶντα δια βραχέωρ
 τῶς ο απλῶς πολιτικῶς λόγος, οηχ ο δημοσθενικῶς ή τε άλλῶ
 άλλῶ

ΠΕΡΙ ΓΩΡΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

ἀλλ' ἀπλῶς ὁ πολιτικός· καὶ τίς ὁ ἀπλῶς πανηγυρικός, ἀλλ'
 ἢ καὶ καλῶς ὁ πανηγυρικός, ἢ πλατωνικός, ἢ ὀμηρικός, οὕτω
 καὶ πρὶ τῶν κατ' ἓνα λόγου ἀξίω ἀνδρῶν διὰ βραχέων χρασα-
 κηρίσαι. πρὶ γὰρ τοῦ Δικαινοῦ ἰκανῶς εἴρηται. ἀλλὰ πρότε-
 ρόν γε περὶ τοῦ ἀπλῶς πολιτικοῦ, ὅπου ἐλέγομεν, ῥητέον. Ὁ
 τοῖνυν, ἀπλῶς ἐπιπρὸς λόγῳ πολιτικός γίνεται μὲν διὰ περὶ
 τῆς σαφώταται ποιοσῶν ἢ τὸν λόγον ἰδέωμ, καὶ τὸ κατ' ὑπὸ
 κειν καὶ ἀφέλαται ἡδοναί, καὶ ἐτι τὸ ἐν ἀληθινῶν κριτικῆς λό-
 γῳ ἰδέωμ, ὁ δὲ ὅστι τὸ πιθανῶν. Δεῖ δὲ ταῦτα, ὡς ἐν ἀκονεμ.
 πάντα. ἐκ γὰρ φημι μίξις τούτων καὶ οἷον ἐνώσεως, ὁ ἀπλῶς
 κλητικός γίνεται λόγῳ. οὐ γὰρ καὶ πάντες μετέχουσιν, οὐδὲ
 νομάζουσιν πολιτικῶν, πλὴν ἴσως τῶν ἰσοκράτους. κατὰ τι πλεῖ-
 σόν γε μὴν αὐτοῖς μέτεσι λυσία τε, καὶ ὑποκρίσις.
 οἱ δὲ καὶ μάξιμά ἐσι πιθανοί. διαφέρουσι δὲ οὗτοι ἀλλήλων,
 ἢ τῶν μὲν λυσία μετὰ τούτων ἢ τὰ φημι ὑπὸ μελείας μετρίως
 ἵκασται, καὶ τὸ τὸ κόσμος σφόδρα ἀνεμφάτως· γρηγόρηται δὲ
 ὡς ἐλάχισον· πρὸ βολῆς δὲ φημι μὲν κατ' ἐννοίαν μετρίως πως· τὸ
 δὲ ἢ μεθόδου, ἢ λέξις, ἢ τὰ ἐπόμενα ταῦτα, καὶ ἄρ' οὐδ' ὅλα.
 ἢ τῶν ἄλλων ἢ τὸν ἀξιωματικῶν περὶ λόγον, ὡς ἐλάχισον αὐ-
 τῶν μέτεσι· πλεῖσόν γε μὴν δεινότητι ἔχει φημι ἢ μεθόδου.
 τῶν ἰσάων πρὸς ἐκείνοισι, ἃ τὸ ἀπλῶς περὶ κλητικῶν λόγον, καὶ
 τὸ γρηγόρηται, ὡς ἐγγὺς εἶναι τὸ καλλίστου λόγου τὸ πολιτικῶν.
 καὶ τὸ ὑπὸ μελῆς, πρὸ τῆς ἢ ἢ λυσίαμ· πρὸ βολῆς τε ὡσαύτως
 οἱ τὰ λοιπὰ τὸ μεγέθει εἶδη, οἱ περὶ ἀκμῆς ἐμφασίς. ὡς ἀπὸ λυ-
 πῶν ἢ τὸ δημοσθενικῶν ἢ ταῦτα οὐκ ὀλίγω, ὑπερβάλλει ἢ καὶ
 κλητικῶν λυσίαμ. δεινότης δὲ ἢ ἢ μεθόδου, καὶ ἢ ἢ ἢ τὰ
 τῶν δεινότητι ἢ ὁ λυσίας. ὁ δὲ ὑπερβόλιος τὸ μὲν ὑπὸ μελῆς ἢ ἢ ἢ
 Διό.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΙΣ

πλεονάζωρ· ου γαρ δια το μετα παντος ὑπὸ μελῶς. ἐπεὶ τῶ
 του γε αὐτῶ το κόσμου βραχὺ ἢ μέτεσι, ἢ δι' ὀλίγη μὲν ἔστι
 ὑπὸ μελῶς, ἀμελῆς· ὅ δὲ ἑ ἀτονώτρως πως· ὅτ' ἂν ἢ καὶ
 ὅτ' κατ' ὑπὸ μελῶς χρώμην· οὐκ ὀλίγω, ἔ τῶ πως ἔ ἄλλοι
 ἢ ἦτον μετέχεα. διὸ, καὶ τοι πρὸς τῆ σφοδρότητί τε ἑ τραχύν
 πτι χρώμην· ἔστιν οὐ τόνου ἑνὸς ἔχεα διὰ τὸ μὴ πεπονη
 τως μὴδὲ ἀληθινῶς προφέρεσθαι τὸν λόγον. ταυτὸ ἡ αἴτιον καὶ
 το μὴ πάνυ γοργὸν μὴδὲ ἐκκίνητο εἶναι. Δανότης δὲ ἢ καὶ μέ
 σθον μὲν, ἔστιν οὐκ ὀλίγη παρ' αὐτῶ, ἢ ἡ φαινομένη τε ὁμοιὴ καὶ
 ὄουσα, ἀναγκαίως ἐκ τῆν προσημιλίωρ. παρὶ δὲ ἀντιφῶντων
 λέγοντας, ἀνάγκη προσημιῶρ, ὅτι κατὰ πῶρ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ
 ὀλίγοι, καὶ δίδυμοι· ὁ γραμματικός· πρὸς ἡ, ἑ ἀπὸ ἰσορῶς
 φαίνεται, ἑ πλείους γεγόνασι μὲν ἀντιφῶντες, Δινο ἡ οἰσῶρ
 σεν(αυτες, ὅρ καὶ λόγον ἀνάγκη ποίησασθαι· ὅρ εἰς μὲν ὄστι
 ὁ ξήτως, οὐ πορ οἰ φονικοί φέρονται λόγοι, καὶ δημηγορικοί, καὶ
 ὄσοι τόντοις ὅμοιοι. ἔτορ ὅ καὶ τραπεσοκόπ ὅ καὶ ὄστι
 κρήτης λεγόμενον ὅ γνῶσθαι, ὄν πορ οἰ τε παρὶ φη ἀληθείας
 λέγονται λόγοι, καὶ ὁ πῶρ ὁμοιοίαις, καὶ οἰ δημηγορικοί, καὶ ὁ
 πολιτικός· ἐγὼ δὲ, ἔνεκα μὲν το διαφῶρου τῆν ἑν τοῖς λόγοις
 τόντοις ἰδέωρ, πείδομαι Δινο τοῖς ἀντιφῶντας γνῶσθαι (πο
 λὺ γαρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττωρ τῆν ὑπὸ γραφομηνίωρ φη ἑ
 ἀληθείας λόγων πρὸς τῶ λοιπῶς), ἔνεκα δὲ το ἑ παρὰ πῶρ
 τῶν ἑ παρ' ἄλλοις ἰσορῶμην, πάλιν οὐ πείδομαι. θεοκωδῆ
 σίλω γαρ ἀντιφῶντων εἶναι το ξαμνουσίου μαθητῶν, ἀκούω
 πολλῶν λεγόντων· καὶ τὸν μὲν ξαμνύσιον εἰδῶς ἐκένον, ὄσα
 πῆς ἔστιν οἰ φονικοί, τὸν δουκὸς ἰδίω δὲ πολλῶ κεχωρισμῶρ
 καὶ κεκοινωνηκότα ὅτ' εἶδαι τῆν φη ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ
 πείδομαι.

ΠΕΡΙ ΓΟΥΓΟ. ΤΟΜΟΣ Β.

πείθομαι. ὅτι μὴ ἀλλ' εἴ τε εἰς ὃ ἀντιφῶν ἐγένετο, διὸ λόγῳ
 εἴποιτο, τοσοῦτον ἀλλήλων διεκνητόν χρησάμενον. εἴ τε καὶ
 διὸ, χωρὶς ἐκάτερος, ὃ μὲν τοιοῦτον, ὃ ἢ ἐκείνο μετελθὼν, ἀνάγκη
 χωρὶς παρ' ἑκατέρου διεξιείη. πλεονάζει γὰρ, ὡς ἔφαμεν,
 τὸ μεταξὺ. Ὁ τοίνυν βαμνύσει ἀντιφῶν, οὗ παρ' οἱ φονία
 καὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν, ὅτι καὶ τὸ σαφές, καὶ καὶ τὸ ἀ-
 ληθινόν, ὅτι ἄλλ' ἠθικός, ὡς περὶ τὴν θάνατον ἢ ἄπαντα ταῦτα
 ἢ καὶ τῆς ἀλλ' ἐπεὶ ὅτι πρῶτον λέγεται ἔτι μετὰ τὸ εἶδος ὅτι
 ὅλας εὐρετής ὅτι ἀσχηλὸς ἡμέωσι τὸ τύπος τὸ περιλήψ. ὅτι γὰρ ὅτι
 τοῖς χρόνοις τὸ δέκα ἡμέωσι τὸ τὸ πρῶτον βιντατ' ἀπάντ'· μεγέ-
 ρη ἢ χρηστὴ μὴ οὐκ ὀλίγη, καλῶς δὲ περὶ συμφασμῶν, ὅτι οὐ καὶ
 ἢ ὑπερίσθις διεκνητοῦ ἢ ἀλλ' ὅτι οὐδ' αὖ κατὰ τὴν ἀχίνην σοφιστικῶν,
 καὶ τοι φησὶ λέξεως αὐτῶν περὶ ἀσχηλῶν, ἡμῶν μελῆς γε μὴν
 οὕτως, ὡς μὴ εἶναι προσκορῆς· γρηγορὸς δὲ μετρίως ὅτι καὶ δεινὸς
 ὡσαντιως· ὃ δ' ἔτι φησὶ ἀντιφῶν, ὅτι παρ' οἱ φησὶ ἀληθείας ἐστὶ λέ-
 γόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἡκιστὰ ὅτι, σεμνὸς ἢ ὅτι ὑπερογα-
 καὶ τοῖς περὶ ἀλλοῖς, ὅτι τῶν ἀποφάνσεων παρ' αὐτὸν τὸ παρ,
 ὅτι δὴ τὸ ἀξιωματικὸν λόγου ὅτι, ὅτι πρὸς μέγεθος ὁρῶντ'.
 ἡμῶν δὲ τῆς λέξεως ὅτι τρεῖς, ὡς περὶ ὅτι μὴ πόρρω σκληρότης
 εἶναι. ὅτι παρ' ἀβία δὲ χωρὶς εὐκρινείας· διὸ καὶ συγχῆτον
 λόγον, ὅτι ἐστὶν ἀβία τὰ πολλὰ, καὶ ἡμῶν μελῆς δὲ κατὰ τὴν
 ἡμῶν μελῆς, καὶ ταῖς ἡμῶν μελῆς χαίρων, ὅτι μὴ ἡμῶν γέ ἢ οὐδ' αὖ
 ἀληθινὸν πῶς μέτεσι τῶν ἀνδρῶν φαίη δ' αὖ ὡς οὐδὲ λαοπόπτη
 πᾶσι φησὶ φαινομένης μὲν, ὅτι μὴ οὕτως γε ὡς ἀληθῶς. ἔγα-
 γῆς δὲ φησὶ ἰδέας ὅτι παντὸς καὶ ὁ κριτίας· διὸ ὅτι μετὰ τοιοῦτον
 εἰς τὸν πρὸς κριτίας λέξομεν. ἐστὶ γὰρ ὅτι οὗτ' ὅτι σεμνὸς ἢ ἡμῶν
 πλεονάζει τῶν ἀντιφῶν ὅτι διεκνητοῦ πρὸς ὄγκον, ὅτι τὰ πλεονάζει

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

λέγω ἀποφαντικῶς, καθαρῶτερος ἢ τῆς λέξις, καὶ ὅτε πρὸς βέλ-
 λει, Διόκρινῶν, ὥστε εἶναι Ἐ σαφὲς ἅμα τῷ μεγέθει, καὶ ἐπι-
 κρινέει. ἔχει ἢ πολλαχού, Ἐ μάλισα ἐν τοῖς δημογραφικοῖς προση-
 μίοις Ἐ τὸ ἀληθινόν τε Ἐ πιθανόν. ὡν μελὴς ἢ ὡν οὐ μετρίως,
 ὅμως οὐχ ἀπλῶς χρῆται τῷ ποιῶντω κόσμῳ, οὐδὲ κατὰ τὸν αὐτὸν
 ἀφῶντα προσκόρως, Ἐ σαφῆ τῆς ὑπὸ τῆς ἰδέουσι ἔχοντι, ἀλλ' ὥστε
 μετέχειν Ἐ κατὰ τοιοῦτο τοῦ ἀληθινού· τοῖς ἢ ἄλλοις τοῖς ἡδύτοις
 εἴδεισιν οὐ σφέδρα ἔχειται, οἷον ὑπὸ μελείας ἢ ἀφελείας, ἢ ἕνα
 πικρῶτα. ταῦτα Ἐ πρὸς κριτίου. ἐπιτετα ἢ τῷ πρὸς ἀντιφῶντος
 τοῦ ξαμνοσίου λόγῳ ὁ πρὸς λυκέρου τῆς καὶ ὀνομασθέντος Ἐ ὡς
 τῷ ῥήτος Ἐ. οὐ τοίνυν λυκέρου Ἐ, πολυλίκοις μὲν ὄξιν, εἴπω
 ὡς ἔγρη Ἐ, πλὴν ἴσως τῆς κατὰ τῆς ἀφελείας ἡδύτου ἕνεκα· πολλὴ ἢ
 τὸ τραχὺ ἢ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ὑπὸ μελείας ἢ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς
 πως τῷ Διφύραξ, τῆς δὲ λέξις καὶ πολὺ τραχυτέρως ὄξιν
 ὄξιν φημί. καὶ τῶτον τῶν φαινομένων, οὐ μὲν οὖσα ὡς ὄντως
 Διφύραξ ἔχειν. ἔσοπιώτεροι γὰρ ἔσονται λόγοι μάλλον ἂν τῆς,
 καὶ καταδρόμῳ ἔχοντες ἔσιν οὐ, κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων
 πραγμάτων. χρῆται δὲ πρὸς πρὸς πρὸς καὶ ταῖς πρὸς βέλ-
 λει μνῆρας καὶ ἰσορίας καὶ ποιήματα φορομένη Ἐ, ἢ δὴ πρὸς
 φαινομένης ὄξιν Ἐ αὐτὰ Διφύραξ Ἐ. οὐ ἢ ἀνδοκίδης, πολυλίκοις
 μὲν εἶναι προσηγορίῃ, οὐ μὲν πάντω γε ὑπὸ τῆς γὰρ ἔξιν. ἢ
 διάφραξ Ἐ γὰρ ὄξιν ἐν τοῖς χήμασι Ἐ ἀδύκρινῶν Ἐ, Ἐ
 τὰ πολλὰ, ἐπισωάπῃ τε Ἐ πρὸς βέλ-
 λει ἀτάκτως, διὰ τὸ τῶν
 ἐπιβολαῖς χωρὶς ἐκκενείας χρῆται· ὅθεν ἔδοξε τῆς φλίας Ἐ Ἐ
 ἄλλως ἀσαφὲς εἶναι· ἐπιμελείας ἢ αὐτῶ Ἐ κόσμῳ πάντω βρα-
 χύ μετεσι, γρηγόρητος τε ὡσαντως· Ἐ μέρτοι καὶ τῆς κατὰ μέ-
 ροτον διφύραξ Ἐ ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφέδρα ὀλίγον ἔχει, ἢ ἄλλως

ἄλλοι, σχεδὸν οὐδ' ὅλως. τῷ μὲν οὖν δημοθένει οἱ λοιποὶ ἴσῳ
 θεία, μετ' ὧν καὶ ὁ κητίαι, ὑποπταγμῶν οὕτως ἴσως, τὰ
 δεινὰ καὶ τὰ τρίτα τοῖ δικανικοῖ τε καὶ συμβουλευτικοῖ
 ἴσῳ λόγῳ εἰδόμενοι ἀποφύονται· τούτῳ δὲ ἔπειτα μὲν πρὶ τῆ
 ἀπλῶς πανηγυρικοῖ λόγου εἰπόντας, πρὶ ἴσῳ καὶ τούτῳ μετὰ
 πλάτωνα εὐδοκιμοῦντων λέγειν, ὡς ἐκεῖ πρὶ ἴσῳ μετὰ τῆ
 δημοθένει ἐξήκιστον. ἐπεὶ δὲ σχεδὸν οὐδέ τιον πρὶ τῆ ἀπλῶς
 πανηγυρικοῖ ἀποφύονται τι, πάλιν τοσούτων, ὅτι πάντ' ἐκείνα
 τὰ εἶδη, ἴσῳ ἔφαμεν τὴ κάλλιστον πανηγυρικὴν καὶ πλατωνί-
 κῃν γίνεσθαι λόγον, δάματα καὶ καθ' ἑαυτὰ ἕκαστα πλεονάζον
 τα ποιῆσαι τινὰ τύπον πανηγυρικόν· οἷον σεμνότης μόνη, ἀφί-
 λια· πάλιν γλυκύντης, καθαρότης, ὑπὸ μέλας, ἀπανθ' ἀπλῶς
 τὰ προσημῶν. καὶ φαίνονται γὰρ οὕτως καὶ οἱ εὐδοκιμοῦντες ἴ-
 σῳ καὶ κατὰ τὸ πανηγυρικόν, χρησάμενοι τῷ λόγῳ, πρὶ ὧν
 ἴσῳ. ἀνάγκη δὲ πρῶτον, τοσούτων προσημῶν, ὅτι (τῷ καλλίστου
 ἴσῳ πανηγυρικοῖ ὀφείλοντ' ἔχθρ' ἐκείνῳ μετ' ἴσῳ, ὅτι
 ἐπὶ κόσμῳ καὶ σαφῶς, ἴσῳ δὲ καὶ προσώπων μίμης καὶ ἴσῳ
 ἄλλα τοιαῦτα ἴσῳ πρὶ πανηγυρικοῖ εἶδη, ἡμῶν λέλειπται, ἀδῆ
 καὶ οὐχ ἢ ποίσις μόνη, οὐδὲ μὴ ἢ λογογραφία, ἀλλὰ καὶ ἴ-
 σῳ ἔχει πλεονάζοντα πάντα) πάντως δ' ἴσῳ τῆ ἴσοις ἴσῳ
 ἴσῳ τῶν πανηγυρικοῖς τὴ τάχθαι, ὡς οἶμαι) καὶ ἴσῳ. ἐπεὶ
 καὶ μεγέθους καὶ ἴσῳ σοχάρονται, καὶ ἴσῳ ἄλλων οἶμαι ἴσῳ
 ἴσῳ ἀπάντων, εἴ καὶ μὴ πρῶτον ἐκείνῳ πυχάνουσι, λέγω
 τῷ πλάτωνι· ὥστε ἀνάγκη καὶ πρὶ τούτων εἶπαι ἴσῳ.
 ἴσῳ ἐπὶ ἐκείνους ἴσῳ πρῶτον, τῆ μετὰ τὸν πλάτωνα καὶ τὸ
 πανηγυρικὸν εὐδοκιμοῦντας· ἄλλωστε ἐπειδή τινες αὐτῶν καὶ
 ἴσῳ μετέχουσιν, ἴσῳ τε καὶ ἴσῳ ἄλλης λογογραφίας,

λέγει, καὶ ὅτι τοῖς παισὶν ὡς ζῖνοιες διαλέγονται, Ἐὐὰ πίνην
 ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ὡς ὑπὸ κινεῖσθαι ἔδει καὶ ἀπόρροισιν βουῶν. ταῦτα
 γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ὑπὸ βάλανουσα ἀφέλασιν ἔχει τὴν
 ἰσχυρῶν, ἢ ὡς οὐχ ὁμοίως ὁ πλάτων χρῆται. καὶ ταῖς μιμή-
 σιν δὲ τῶν προσώπων μᾶλλον ἐνδοκίμη, ὅτε ἀφελῆ Ἐὐὰ ὄν-
 τας ἀπασα καὶ ἀπαλά Ἐὐὰ ἡδία ἦδη ψυχῶν μιμοῖτο ὡς ὡρ
 καὶ τὸ τοῦ κέρου, πασιδὸς ἐτι ὄντος· καὶ ὅσα τοιαῦτα. πρὸς δὲ
 τῶν πλάτων τοῦτο οὐδὲν ὅστις, πλὴν ὅσοις ἐν ταῖς ἡΤΙ μα-
 ραίωσι ἡλικίαν· οἷον ὅτε τὸν δεαίτητον, ἢ τὸν τοῦτοτον πρόσωπον
 ἐσάγει, πάντως οὐ ἡΤΙ τὸ τοῦ κέρου Διήπουδερ, ὅρ λέγω, παι-
 σὶν ἔτι ὄντος, ἢ ἡΤΙ τὸ φησὶ ἀρμενίας γυναικός, ἢ ὅσα τοιαῦτα·
 ἴδιον δὲ ξηνοφῶντων Ἐὐὰ καὶ τὸ ἡΤΙ πρὸς Διασκήματα χρῆσι ποιη-
 τικῶς πως λέξεσι, πολὺ τῶν ἄλλων τῆ φύσει Διευκρίνας λέξε-
 σιν ὡς ὡρ ὅταν λέγει προσώπων καὶ ὅσα τοιαῦτα. μετὰ δὲ ξη-
 νοφῶντα τὰ ἴδιον ἢ ὁ ἀρχίνης ἡμῶν λέγω δὲ τὸν σωκρατικόν· οὗ-
 τῶν τοίνυν, ἐσι μὲν ἀφελῆς Ἐὐὰ αὐτὸς, εἴπωρ τις ἐτῆρ Ἐὐὰ· πλείο-
 ν δὲ τῶν καθαρῶν καὶ ἐννεσινεῖ ἢ τῶν ἀφελῆς χρῆται. ταῦτά τοι καὶ
 λεπτότερός ὅστις κατὰ τῶν λέξιν τῶν ξηνοφῶντων Ἐὐὰ ζῖνοιας ἔτι οὐκ
 ἴδιον καὶ αὐτὸς σεμνοτέραις χρῆται, ἢ ἰδιοναῖς δὲ ταῖς ἀπὸ
 τῶν μυσθων τε καὶ μυθικῶν, μετριώτερον. ὅσοι δὲ ὁ ξηνοφῶν ἀ-
 φελῆς τῆ κατ' αὐτὸν ὑπὸ βέβληκε τὴν πλάτων Ἐὐὰ ἀφέλασιν,
 φαίης ἢ ὅτι τοσοῦτον πάλιν ἂν τὸν ξηνοφῶντα ὑπὸ βέβληκερ ὁ
 ἀρχίνης τῆ λεπτότητι. διὸ καὶ πολλῶν καθ' ἑαυτὸν ὅστις· ὡς ἡμῶν
 λέξιν τε ὡς ἐν ἀφελῆς σφόδρα, καὶ μᾶλλον γε ἢ ξηνοφῶν.
 Ὁ δὲ νικῶσατ Ἐὐὰ (ἄξιον γὰρ οἶμαι, τὰ χ' ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον,
 μετ' ἐκείνους καὶ τῶν ποιήσασθαι μνήμων) ἀφελῆς μὲν οὐδὲν
 ἢ ἴδιον ὅστις τῶν προσερμυλῶν· λεπτότερος δὲ καὶ πολλῶν κα-
 ραῶν.

ἢ δὲ καὶ πάλιν προσώπων, εἴπερ ὡς ἄλλοι, μάλα καὶ πρὸς
 κινώτατα μεμίμηται. διὰ δὲ τούτων καὶ πλείονι τῷ μεγέθει
 ἢ ἄλλοι κέρηται, ὡς ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶν ἰσορῶν
 ἢ τῶν ξέρων πρὸς ἀστράβαζον, κακίους πρὸς ξέρων τῶν ἀνα
 δρωσίωνων πραγμάτων λόγῳ. τσαῦτα καὶ πρὸς ἡρόδοτον. πρὸς
 δὲ θεοκυδίδην μέλλω λέγειν, προσδιορίσομαι τσαῦτον, ὡς οὐκ,
 ἐπεὶ ἢ μετ' ἡρόδοτον ἐμνήσθημεν αὐτῷ τὸ μετ' ἄλλῳ, διὰ τοιο
 ῦτον νομίζομεν, ὡς καὶ τῇ κατὰ λόγῳ ἐξή τε τὸ Διῶμε μετ' ἐκ
 κείνῳ ἢ μὴν τέτακται. ἐπεὶ οὐδὲ ἡρόδοτον μετὰ νικίσρατον δὴ ἔπει
 δον ἢ μετ' αἰαίνῳ, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ ξενοφῶντα ἡμῖς τάπησιμεν
 ἄν, λόγων τε Διῶμεως ἕνεκα τὸ κατ' αὐτῷ ἐξέως, ἄλλωστε
 καὶ ἐν εἰδῆ πανηγυρικῶν τῇ δὲ ἀκολυθία τῶν πρὸς τὴν ἰδέας ἐκεί
 νης λόγου ἐπόμενοι, ταυτὴ τῇ τάξῃ κερήμεθα· ἰδίᾳ μὲν τῶν
 ἄλλῳ πανηγυρικοῦ, ἰδίᾳ δὲ καὶ τῶν ἰσορῶν ἡθέντες· καὶ τῶν ἰ
 σορῶν ἢ ἐν πρώτοις ἡρόδοτος διὰ τὸ ἐμνήσθημεν, οὗ πανηγυ
 ρικῶν τῶν καὶ ἰδίων οὐ μόνον θεοκυδίδην, ἀλλ' ἴσως ἀπ' αὐτῶν
 ὅτι τῶν οὕτω γράφει λόγῳ προσελομύων. ἐπεὶ θεοκυδίδης γὰρ
 καὶ ἀμειοβήσιμῳ τῶν πρῶτοι μετ' ὧν διετάξατο ἄρ' ἰκαίης·
 οὐχ ἢ ἴσον γὰρ δίκαιος ὅτι καὶ συμβολυθικός, ἢ πανηγυρικός·
 λέγω καὶ ἢ τὰς ἐννοίας, καὶ τὸ μὲν ἀκατασκευῶς ἐσάγῃ
 ἀλλὰ πετάχῃ μου, ἐν δὲ αὐτῷ καὶ προσήκει τετάχῃ καὶ κατ'
 ἐμάτρον· κατὰ τε τὸ τῶν λόγων εἰδῆ, καὶ ἢ τὸ προσεξιδῶ
 τῶν· ἐτέρων δὲ, εἴ καὶ τῶν συμβαίνῃ, τὰ δ' ἐν τῷ φέρεισθαι, ὅτι
 πρὸς τῶν λόγῳ ἐξέως ἕνεκα, ἡμῖς δὲ ὁποῖός τις ὅτι, χαρᾶκτηρί
 σωμεν. ὁ τοίνυν θεοκυδίδης, μάλα μεγαλοῦς ἐπιέμεν τῶν
 πηχᾶν καὶ μὲν τῶν μεγαλοῦς· οὐ μὲν οὐ πρὸς ἐπιέσθαι μοι δοκεῖ
 μεγαλοῦς πηχᾶν. βόλη μου γὰρ, ὡς ἐπεὶ γὰρ οἶμαι, σεμνὰ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

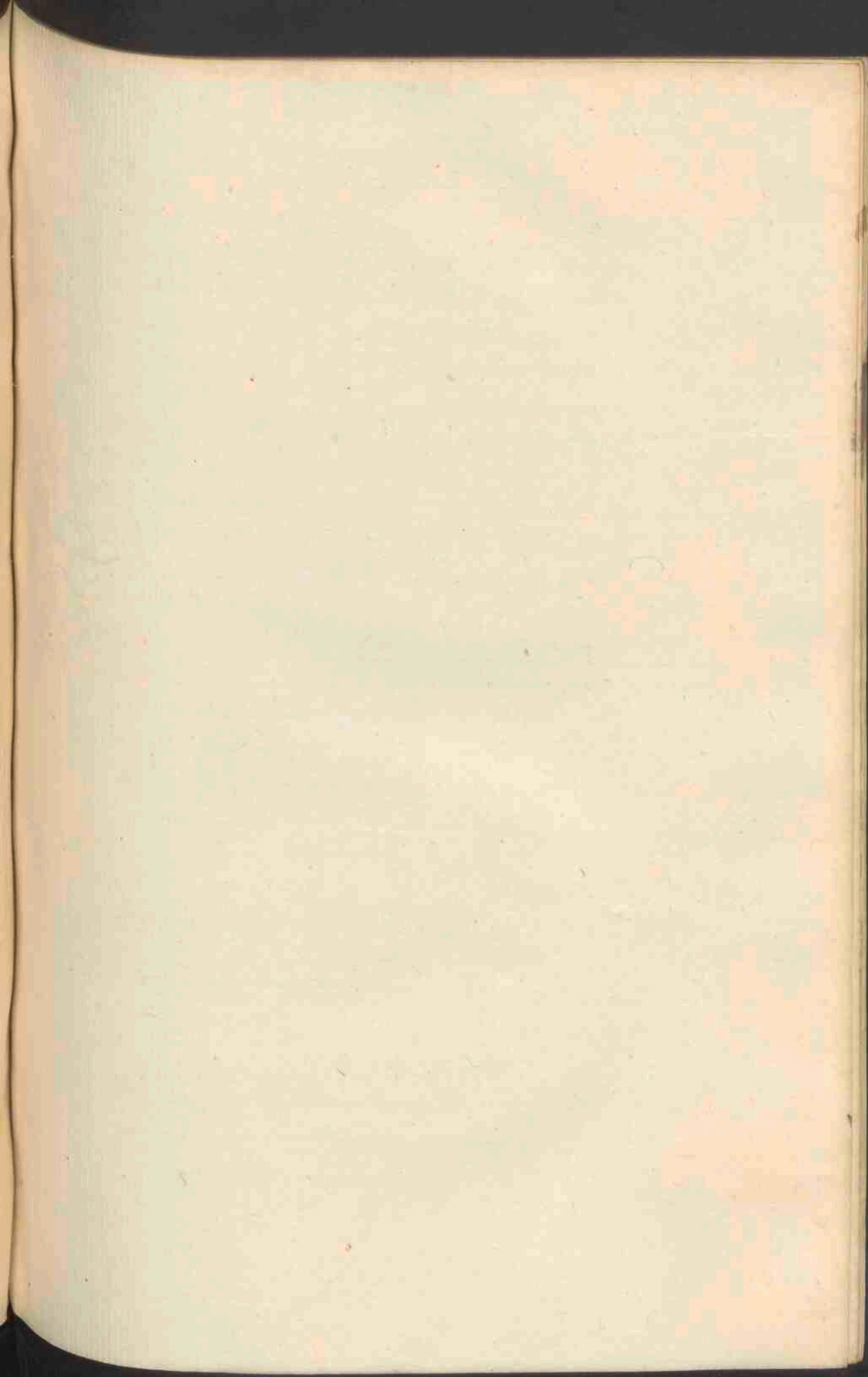
εἶναι τὸν λόγον αὐτῶν, ὅπου ἴδιον μεγέθους παυνηγεμονί, φάει
 κτη δὲ ὑπερβαίνωμ τῶτο καὶ μάλισα κατὰ πλὴν λέξῃ ὡπὶ τὸ
 τριαχυτόρομ μᾶλλον καὶ τὸ σκληρότρομ, Ἐ δὲ αὖτε ὡπὶ τὸ ἄε
 σφάφρομ, καὶ ἔτι ἡπὶ σωθῆκῃ ἢ λέξωμ. ὡπὶ μελέτη μου γὰρ
 κόσμου, ἀλλ' ὅτι μάλισα· βολόμεν ὅ ἔιναι καὶ ἔτο ὑπερβα
 αὐτῶ καὶ ὑπερογκομ, πάλῃ ὑπερκαίπηρ· κατὰ τε τὰς ὑπερβα
 λάς καὶ τὰς κοινοτήτας ἢ σωθῆκῃ, ὥστε ὡπὶ τὸ σκληρότρομ, Ἐ
 δι' αὐτὸ ὡπὶ τὸ ἀσφάφρομ φέρεσθῃ. ἀξιομακρὸς ἢ ὁ ἀνὴρ, ἀλλ'
 οὐ μάλισα· ταῖς ἢ ὑνοίαις, εἴπερ τις ἄλλος, περιλήκός ἐμῶ καὶ
 σεμνός. οὐδὲμ γὰρ ἀκατάσκητορ, οὐδὲ ἢ ταῖς ἰσορίας ἀπολείε
 πα· ταῖς μὲν τοι μεθόδοις οὐ τοιῶτ' ὅ. μετὰ γὰρ μεγέθους τῆ
 νός γνωρίμῃ, ἢ ἡν ὅ ἑτέροσ τοῖστου καὶ τὰς κατασκευαῖς ἐστά
 γε, διὸ καὶ ἀγλυδικῆς ὅσι χερόρ δὲ ἰόλυ· εἰ δὲ πῶρ καὶ γλυκί
 πητα ἔχει, μάλισα ἢ ὡσπερ ἀλλόθῃρ ἢ ἢ ἰδέας αὐτῆ, ἐκφαίπη
 τὸ μέρ' ἑκῆνο· οἶορ ὅσι καὶ τὸ, πρῆθ' ἢ ἔπ' πρόκλυ τῶν πτω
 δίου ὅ ἀπὲ ἀθηνῶν ἄνδρῃ γυναῖκα, Ἐ τὰ ἐξῆς, καὶ ὅσα τοιαῦ
 τα. θανμάζην δὲ, εἰ καὶ μὴ τοιῶτορ ἦρ, ἔτο οὐκ ἐχρῆσθ, οὐ Ἐ ἢ
 θινὴ πρ' ἔχερ ὁ λόγ' αὐτῶ· χερόρ γὰρ οὐδ' ἄλλος ἢ ἢ
 κατ' ἀνδρῃ λότῃρ οὐλοῦ προελόμειός τε Ἐ ἐργασάμεν ὅ δὲ
 ναίτ' ἄμ καδασὸς ὀφθῆναι, Ἐ μὴ οὐχί Ἐ ἢ ἄλλωμ ἀπάντωμ, ὡ
 μηγέση προελάμεν Ἐ ἐιδῶρ ἢ λόγου. ἔτι ὡς ἰσορικός ὁ δὲ
 δίδης κέχρητῃ μὲν Ἐ μιμήσα κατὰ τε τὰς δὲ μηγροίας, καὶ ἔρ
 ἔσι διαλόγοις, ὁ αὐτὸς δὲ ἐσι κάρ τῶτοισ· μᾶλλον δὲ μεζόνως
 ὅσι τοιοῦτ' ὅ, οἶορ αὐτὸμ ἐχαρακτηρίζομεμ, ἐπεὶ ἔμ γε τῆ ἰσο
 ρία ἢ τῶμ ἐσι σκληρός Ἐ ἔραχῆς· ἐχρ' ἢ πολλὰ ἔντανθα καδασά
 τε Ἐ ἐυκρηνῆ· καὶ τῶμ γε διδάσκαλομ αὐτ' τὸν ἀνὴρ ὡντα, πρῶ
 λοῖς μου ἢ ἄλλοις, τῶτοισ ἢ (οἶμαι) ἢ μᾶλλον πρὲρ ἡλῆλυδε, πο
 αὐτῶ

ΠΕΡΙ ΓΟΨΟΥ. ΤΟΜΟΣ Β.

πάντα καὶ πρὶ τῆς δευτέρου. ἑκατάων δὲ ὁ μιλήσιον, παρ
 οὗ δὴ μάρισα ὑπέληκτο ἡ ἡρόδοτος, καθαρὸς μὲν ἐστὶ καὶ σα
 φής, οὗ δὲ ἴσιν καὶ ἡδύς οὐ μετρίως· τῆς διαλέκτου δὲ, ἀκράτου
 ἰσθίου. οὐ μεμικμυλῆ χρησάμενος, οὐδὲ καὶ ἐν ἡρόδοτον ποιη
 κήν, ἡ ἴσιν ἐστὶν ἐνεκά γε τῆς λέξεως ποιητικός· καὶ ἡ ὑπὸ μείλιον δὲ
 αὐτῶν οὐ τοιαύτη, οὐδὲ ὁμοίως ὁ κόσμος ὁ πρὶ αὐτῶν. διὸ καὶ
 τῶν ἡδοναῖς ἐλαττωτὶ πολλῶν τῆς ἡρόδοτου· ἀλλὰ πάντων πολλῶν·
 καὶ τοι γε μνῆσις γε τὰ πάντα χεδόν, καὶ τοιαύτων τινὰ ἴσ
 τήν τε συγγαστάμενος. ἀλλ' οὐ μόνον ἡ ἔννοια ἰκανή, λόγων εἰδῶ
 ὅτι οὗτος ἡρῶν ἀσάδης, πολλὴ δὲ ἔχει καὶ ἡ λέξις. οὐ τὰ πρὶ τῆς λέ
 ξης οἶον, χημάτα, κῶλα σωθῆκα, ἔνδομοι, ἀναπανθήσας, ἡ πρὸς
 τὸ ἡδονὰς ποιῆσαι καὶ γλυκύνειν, οἷα ἐστὶν αἱ πρὸ ἡρόδοτου καὶ
 ἡ δὴ ἄλλο τι λόγῳ εἰδῶ, ὡς ἕκαστος πεφνκαστὶς ἐργάζεσθαι
 λόγων εἰδῶ, ἐκὼς οὗ τῆς ἑκατάων πεπονθε, τῆς ὑπὸ μείλιον
 ας. οὐ τῆς πρὶ τῆς λέξης κόσμος μὴ ὁμοίως φροντίσας. τοσαῦτα καὶ
 πρὶ ἑκατάων. πρὶ ἡ δευτέρου οὐ ἐφόρου καὶ ἑλλανίκου καὶ ἑ
 λίου καὶ τῆς ὁμοίω τοντοῖς, πρὶ ἴσιν εἰδοξεν εἶναι μοι γράφειν·
 μάρισα μὲν καὶ διὰ τὸ πρὶ ἀπό τε τῆς πρὶ ἴσιν εἰδῶν λόγου, καὶ
 κατ' ἀνάγκην ἐρημύων μὴ χαλεπῶς ἢ γῆδῶν δάσκαλοι ἵνα καὶ
 πρὶ ἐκείνων χαρακτηρισίαι· πρὸς ἡ τὸ τῶν καὶ ἡ καὶ μμῆσις
 τὰ εἰδῶ καὶ λόγων αὐτῶν οὐ πάντων, μᾶλλον ἡ οὐδ' ὅλας (ὅσα γε
 ἐμὲ γινώσκουσιν) ἡ ἰσθίου πρὸ τῶν ἑλλαντικῶν, καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων· οἷ
 δευτέρου, ἡρόδοτος, ἑκαταίς, ξινοφώντος, τῶν λοιπῶν. τούτοις ἐν
 τῶν ἴσιν ἐστὶ, τῶν μετ' ὁμηρον ποιητῶν χαρακτηρισίαι, ὡς τούτοις
 μετὰ δὲ ἡμοσθένῳ ἡ ἰσθίου ἐχαρακτηρίζομεν, καὶ τῶν μετὰ πλά
 τωνα λογογράφῳ, πρῶτον πρὶ αὐτῶν εἰσόντες, πλάτωνος καὶ δὴ
 ἡμοσθένους, ὡς καὶ πρὶ ὁμηρον. ἴσως ἡ καὶ πρὶ τούτων οὐκ ἀναγ=

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

ΕΠΙΜΟΡΦΗ

ΗΡΩΙΚΑ ΠΑΡΑΒΕΒΗ

ΕΚΔΟΣΗ
Επιτηδεύει ο Κρατικός Εκδοτικός Οργανισμός
Αθήναι, 1950

